RMIr. Qu.
294

RMIr. Qu.
294.

Ismertette Dr. Szlávik Mátyás egyházi
ev. theol. tanár a Prot. Egyházi és Iskolai
Lap 1842. évi folyamában.

M. Orsz. birg. k. 384
Horatius 387

Binder Károlyé

Bártfa 1593.

Énekes könyv.... Bártfa 1593. 41.

Egyetlen, elül és végül csonka peld a saros patakí ref: coll Ktarában megvan 183—224, 229—238, 241—244 247—300, 303—382 és 385—388. lapja. E példányt látta és használta Toldy Ferencz, ki a nyomtatás idéjét pontosan meg nem határozhatván, azt M. Költ: tört: 1 kiad: 1 köt: 202 lap 1590re, de később ugyan e munkájában 2 kiad: 1841, az én tudósitásom után 1593ra tette. —

Hogy ezen lutheránus énekes könyv Bártfán 1593ban jelent meg, bizonyos a Szilvas-Ujfalvi Imre által Debreczenben 1602 kiadott Énekes könyv elő beszédéből ki tudósitását általa látott ép. példány utan adta. —

Szabó K.: Régi Magyar Könyvtár, I.

MAGY. TUD. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

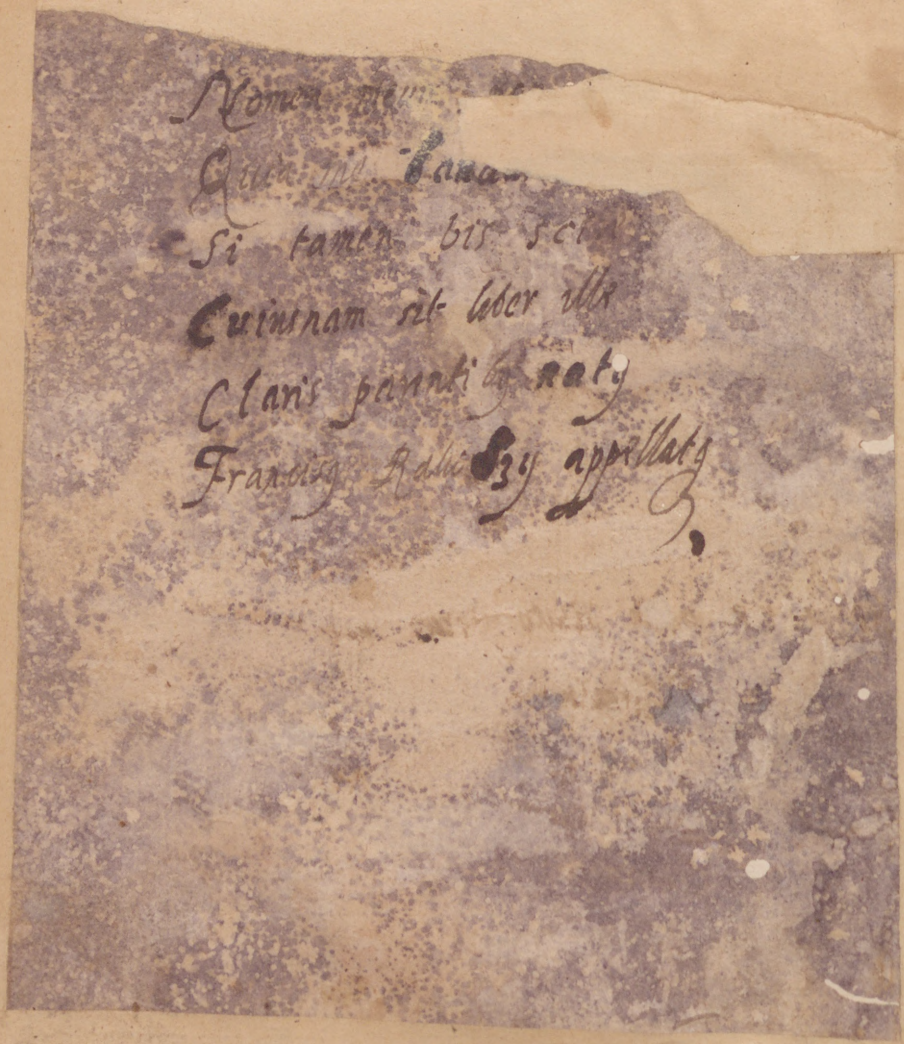

MAGYAR AKADEMIA
KÖNYVTÁRA

Cum fueris Romae Romanorum vivito more
Si fueris Caeli vivito sicut ibi

Nomen meum non pono
Quia me laudare nolo
Si tamen vis scire
Cuiusmodi

2005-2006

AZ KEREZTIENI GIEVLEKEZETBEN VALO ISTENI diczéretek egyben ſzedegetettet vyonnan nyomtatatot, émendáltatot, és ſok ſzép dicziretteckel meg őregbitettet.

PSALMO 80.95.

Dicziriůk az Wr Iſtent Enek-ſzóual és mondgyunk olly diczéretet, kibe hiůk ſegétſegől ő-felſegét az mij haboruſáginkban, &c.

MAGY. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

De nincz ſzáma, ſem bizonios oráia, az mij ſzantalan ſok nyaualiáinknak, Mind az által imez négy rendben tarcz őket mindenkor eſzedben, hogy auag őrdőg, auagy az bún, auagy ez Világ, auagy az halál miat bántatol.

Ezek miat lég inkak az húueknek, Nincz czak-eg ſem pillontáſni nyugodalmok is: Azért mindenik ellen ſok ſzép Eneklő imatkoſáſokat, ſzerzettek, kinek nagyob réſze Dauid Király diczíretiből vadnák, kik kőſzűl ſokakat meg találz ez Enekes kőnyben, Azok minemők és mely haſznoſsak legyenek, Hogy vala-mikor vala-mellyik miat lenne haborud, ackor ezeket mondogaluán vigaztald magadat, Es az Wr Iſtenhez kiálcz, nagy torok ſzóual, mint az Apaſtalok az Tengeri haboru miat, Actor: 27.

1. Mikor kőzőnséges haborusaging vadnak.

Halgas meg mostan felséges,
Buszgosziból te fiaid,
Halgasd meg attia Isten,
Légy irgalmas wr Isten,
Mikor az Sido nemzetsęg,
Az wr Istent magaztalom,
Nagy hala adassal,
Benned biztam wram Isten,
Az ki veti szegedelmet az,
Kegyelmez meg nekünk nagy wr,
Kereztiéneknek Istene te vagy,
Minden állat diczier wr Isten,
Ier emlekezőnk Kereztién,
wr Isten legy most mij velünk,

2. Mikor őrdőg haborgat, és Mikoraz bűn haborgat.

Szent Dauid Király bűnei ellen,
Nagy banatban Dauid mikor,
Felséges Isten hozzad kiáltunk,
Haborusága Dauid Királynak,
Bűnőssők hozzad kiáltunk,
Bodog az ollyan ember az Istenben,
wr Isten irgalmaz nękem,
Mindenhato wr Isten sziuünk ret:
Mindenhato wr Isten mij bűnős,
Magaztallak ęn Istenem,

3. Mikor ez világ haborgat, auaǵ szorgalmatosságual, auagy kép mutatoságáual, auaǵ kégyetlen[illegible] szorgalmato[illegible]g elle[illegible]

Segétségül hiük az meny[illegible],
O mely igen rőuid volt [illegible],
Oh wr Isten tekéncz reank,
Világi kép mutatok ellen,
Emlekeszel meg wr Isten az,
Hogy panaszolkodék az h[illegible]mas,
Sok nijluan valo bizon[illegible],
Felséges Isten neked ielent,
Meg halgassád az ęn imatsá[illegible]
Szam ki vetésre Dauid meg,
Az Izrael népe,
Vilag kégietlene ellen,
Kegyelmes wr Isten te hozzad,
Menynek és földnek kegies,
Eorek Isten figielmeszel az,
Irgalmas wr Isten immaran,

4. Mikor az halál haborgat vigaztalas.

Keszerues szinel Magyar orszag,
Emlekeszel mi tőrtinek wram,
Meg szabadultam mar ęn az,
Tekéncz reank immar nagy wr,
Az my életőnknek kőzepette hal':
Emlekeszőnk mi Kereztien népek,

Ezek felett minden fele szűk ségedről, sok tőb némés Imatkozo ezéreteket talalz, czak ezen könny bennes, hogy ha akarod venni, &c.

ADVENT STVL FOGVAN CHRIstus szűletése napiaig, &c. Himnus, Iam lucis orto sidere, &c. Notaiara.

238 B. II. K.



IMmaron az nap el iőuend, kőnyőrőgyűnk az Wr Istennek, hogy mind ez egéz napon bűntől minket meg őrizzén.

Nieluőnket meg tartoztassa bűnre hogy ne mozdulianak, szemeinket be fedőzze, gonozságra ne nézenek.

Tizták legyenek mi szűueink, gonoz bűnt be ne vedgienek, keuelységet megh enhiczőn, ételt italt mértekőlyen.

Hogy mikor az nap el niugszik, és az ey el kőzeletend, ez vilagon tiztak legyőnk, diczériűnk az nagy Wr Istent.

Diczőség legyen attiának, és egyetlen egy fianak, szent Lélekel egyetemben, mind őrőkkőn őrőkke vgy legyen.

AZ SZENT HAROMSAGRVL valo kőnyőrges.

IDuőz legy őrők Wr Isten, ki vagy foghatatlan felsegben, az mennyei nagy diczőssegben, angyaloknak nagy őrőmőkben, és diczíretekben.

Iduőz legy szentséges attyank, ki kegyessen tekintel reank, őrők halalra kik meltok valank, hoǵ

vétkezek mij első attyank, kitől m[illegible]d ſzar[illegible]azank.

Tűled azért el nem vetel, de minket o[illegible] igen ſzeretel, hogy ſzent fiadnak nem engedel, ez vilagra kit ertűnk kűldel, kiuel hozzád ſzerzel.

Kőniőrűly kerűnk mi raytunk, ſzent igedet adgyad ertenűnk, honnã teged meg iſmerheſsűnk, őrőcke hoǵ veled elheſſunk, és őruendezheſsűnk.

Iduőz legy Wr Ieſus Chriſtus, és mi egyetlen egy meg valtonk, mi eletűnk és kőzbe iáronk, ſzent attyad előt egy ſzoſzolonk, és egy bizodalmunk.

Ki ſzent attyadnak engedel, erettűnk hogy tűle le iűuel, az nagy fogſágbol el ki mentel, értűnk mert mindent el ſzenuedel, vęgre meg őletel.

Tekincz meg ędes meſterűnk, ne hadgy bűnnek mia el veſznűnk, ſzent hitedet erőſicz bennűnk, hogy nęked mindenben engedheſsűnk, és benned bizhaſſunk.

Mert mij czak te tűled fűgűnk, azert czak tenęked kőniőrgűnk, hoǵ eletűnkbẽ leǵ mi velűnk, és czak te tűled viſélteſſűnk, el ne teueledgyunk.

Adgy igaz feyedelmeket, és kereſztien bőlcz tanitokat, kik hirdeſſek akaratodat, és hozzank valo nagy keduedet, irgalmaſſágodat.

Iduőz legy ſzent lelek Iſten, ki attya fiuual vaǵ egy Iſten, egyetemben egy diczíretben, egy akaratban és ſzentſégben, és egy diczőſégben.

Iduőz legy aruaknak Attya, őzuegyeknek kegyes

gyes biraya teuelgôknek igazgatoya, ſzomoru ſziueknek biztatoya, és vigaztaloya.

Batoricz minket hitűnkben, adgy ſzeretetet mi ſziuűnkben, tarcz meg mind vegiglen ezekben, hogy halalunknak ideieben, ne eſsűnk ketſégben.

De meheſsűnk az eletre, hol attya Iſtennek főlſege, és az fiunak diczőſsége diczirtetik veled egyetemben őrőkőn őrőeke.

MAGY. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

AZ KEREZTIENI IGAZ hitnek vallaſárol.

MI hiſzűnk az egy Iſtenbẽ, mennek főldnék és az benne valoknak teremtőieben, ki fiaiua minket valaztot, ò teſtűnkről és lelkűnkről, mindenkoron gondot viſel, mint édés attya fiairol, ſemmi azert nekűnk nem arthat akarattya nekűl, mert mindenek vadnak az mi Iſtennűnknek nagy hatalmaban.

Mi hiſzűnk Ieſus Chriſtusban, az ő ſzent fiaban és mi vrunkban, ki az Attia Iſtennel egy Iſten: és ki őrőktűl fogúa volt, ſzűz Mariatul ſzűletek, az kereſzt fan eretűnk aldozek, pokolra ſzalla ſzabadùlaſúkett, és holottaibol fel tamada iduőſſégűnkert, kit mi varúnk az itiletre.

Mi hiſzűnk ſzent lelek Iſtenben, ki az attia és à fiu Iſtennel egy Iſten, niomorùltaknak vigaſztaloya, ű minket viſel igazgat, biztat ſzeret és meg ſzentel, viúen Chriſtuſnak ſzent győlekőzetiben,

hol nekűnk meg boczattatnak m[illegible]len bűneink Chriſtuſért, kiuel ez moſtani teſtnek fel tamadaſa vtan őrőcke elűnk, AMEN.

HALA ADAS.

HAlat adunk teneked őrők Iſten, ki mennyegben vagy őrők diczőſségben, meg eppiteſz minket te ſzent igédben, hogy ne eſſűnk ketſégben ſzűkſégűnkben.

Kerűnk teged minden imatſáginkban, ne hadgy minket el veſznűnk vakſáginkban, tárcz meg minket az hitnek agaiban, ſzent fiadnak Ieſusnak vallaſában.

Ez vilagnak ne nezzed nagy vakſágat, ſzent igédhez nagy halaadatlanſágat, minden bűnben tőled el tauozaſat ſzent neuednek illyen nagy karomlaſat.

De tekints meg Chriſtusnak meltoſágat, ſzent fiadnak kereſztfan kén-vallaſat, dragalatos ſzent vére kiontaſat, az hűueknek bűnőkért aldozáſat.

Tarcz meg kőſztűnk ez meg értett ſzent igédet, vigaztallya ſzent lelked mi ſziuűnket, epitſed meg romlot termeſzetűnket, diczirheſsük őrőcke felſégedet.

VIGASZTALAS.

SEmmit ne bankodgyal Chriſtus ſzent ſerege, mert nem arthat nęked ſenki dihőſsége, noha ez vilagnak raitad dűhőſſege

hőſſege, nem hagy téged ſzegiemben Chriſtus ű felſege.

Királye nemzet vagy noha te kiczin vagy az attia Iſtennek bizony te kedues vagy, ű ſzent fia altal immar te és fiu vagy minden diczőſſegben hidgied hogy reſzes vagy.

Hogy ha te igazan az Chriſtusban bizol, hidgyed hogy lelekben Iſtennel meg hizol, ha Chriſtus vérében igaz hittel iſzol, hidgyed hoǵ őrőcke meg nem ſzomiuhozol.

Akar mint halaſzon az őrdőg vtánnad, az ű tagyaiban dihőskődgiék raitad, mind tőrrel fegyuerrel ſieſſen vtánnad, ha Chriſtusban bizol nęked az ſem arthat.

Raitad ſemmit nem fog az pogan ellenſég, noha nehez nęked az rettenetesſég, bator konczra hannyon az hitlen ellenſég, fel tamaſzt az Chriſtus nęked nagy reménſégh.

Oltalmaza Chriſtus az ő ſzent egyhazat, miként az iò paſztor az ű iuhoczkaiat, valaki halgattya az Chriſtus mondáſat, viſeli mindenkor ſzorgalmatos gondgyat.

Sies moſt mi hozzank Chriſtus ſegél minket, az te ſzent igeddel neuellyed hitűnket, az te ſzent lelkeddel biriad életűnket, hogy minden dolgunkban diczirheſſűnk tęged.

Igaz fogadaſod és minden beſzéded, nijluan vagyon,

gyon, immar minden diczőſſéged,ne had el puſztulni ez kiczin ſereget, kiert az kereſztfan vallal nagy kénokat.

Ne nezzed Wr Iſten ez vilag vakſágat,te nágio voltodrol halaadatlanſágat, az te igéd ellen illy nagy karomláſat, nezzed az Chriſtuſnak ártatlan halálat.

Veddel mar mi rolunk az ſok ellenſéget, vęd ki mi kőzzűlűnk az ſok giűlőſéget, eſnek nagy ſzegienben minden ellenſegűnk,az kik meg tagadgyak a diczőſſéged.

Senkiben nem bizik az Ania ſzent egyhaz, hanem czak te benned ki minket oltalmaz,és igaſſagoddal mindenkoron taplalſz, ſzent beſzededdel minket meg vigaſztalſz.

Halát adunk neked menybeli nagy Iſten, ki vagy egy állatban és harom ſzemelyben,ne hadgy minket retegnűnk az keſerűſégben, halálunk oraian ne eſſűnk kętſégben.

AZON NOTARA.

IEr mi Keriűnk ſzent lelket, vęle őſzue az igaz hitet,mikor ez világbol ki múlúnk,aldot Iſten oltalmaz minket minden gonoſztul,irgalmaz nękűnk.

Te igaz vilagoſság,tanicz minket vrunk Chriſtusnak, igaz eſmeretire,mely minket bizonnyal, iduőzit és az őrők halaltul meg ment, irgalmaz nekűnk.

Néz mi

Nemz mij bennünk Chriſtusban valo hitet, mellyel mi és hiheſsük, Chriſtuſt bűnösökért meg holtnak lenni, mert minden az ki ezt hihendi bizony iudözül, irgalmaz.

Nyomoruſáginkban legy, mij biztatonk és eröſſégönk hogy halalünknak ideien mij meg győzheſsük, az ördögöt és nagy örömmel ki mullyunk irgalmaz nekünk.

Diczirteſsék az attia Iſten, ſzent fiaual Ieſus Chriſtuſſal, ki ſzent Lelek által az ſzent irasbol, meg ielente ő mi nekönk az igaz hitet, irgalmàz nękünk. Skaricska Mate

AZ WRLELKE NAPIARA VALO

Enek, Ad notam: Halgas meg moſtan felſéges Iſten.

MAGY. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

KErlek és intlek moſtan tégedet, az nagy Iſtennek ſzent ſzemélyere teremtetet ember, hogy viſel gondott iduöſsigedről örök iletedről, Mert el iü az nap mely nap ez vilag tüz miath mind meg igg.

Mely nagy filelem akkoron leſzen, mikor az Chriſtus az itiletre el iöuendö leſzen, hogy mindeneket meg hannyon veſſen igazan itilien, el iü bizonnyal az Iſten fia ſzép finies felhöben.

Elöſzer penig az ſzent angyalok az nagy ſzép ſzauo hangàs trombitat egyben fel ryaſztiák, kiknek ſzauára mindē hallották hamar fel tamadnak, Mert el iü az nap, mely nap ez vilag tüz, &c.

Nem kel ackoron ſenki Aranyà, ſem ſzép ruhá-ia, ſem gazdagſága, mert fõld meg rothaſztia: Czak bodog leſzen az ki moſt meg tér, Chriſtus Wrunk mondgya: El iũ bizonnyal az Iſten fia ſzép:

Ezt nijluan hidgyõk hoġ ez igy leſzen, Mihelt az igét te meg ẹrtended és Iſtent halgatot, Szent Dauid általal, ſzent Ianos által Iſten ſzauat hallod, Mert el iũ az nap mely nap ez világ tũz miatt:

Elõ hozatnak ſzám-tarto kõnyuek, kibõl az Iſten mindent meg itil, mindenek lattara, Az titok dolgok meg ielentetnek, bizony nijluán leznek, El iũ bizonnyal az Iſten fia ſzép fényes felhõben.

Ott mint felelliek én bũnõs ẽber, kihez foliamiam és eſſedeſzẽ az ẹn bũneimért, Hóll meg az ió és retteg és lappagh, Chriſtus Wrunk elõt, Mert el iũ az nap mely nap ez világ tũz miatt mind meg igh.

O te felléges hatalmas naġ Wr, Ki mindennek-nek czak te vagy Wra, Királyok Királya, kérõnk moſ. teged, hoġ iduõziczed ſzegin bũnõſõkõt, El iũ bizonnyal az Iſten fia ſzép fényes felhõben.

Emlekezzel meg kegyelmes Iſten, Hoġ ẹn éret-tem emberre lõttel, Szõrnyu kint ſzenuedtel, Naġ faratſágot kéſſerũſéget ẹn értem fel võttel, Mert el iũ az nap mely nap ez világ:

Kérlek ẹn teged el ne ves tũled, Az wigy hettet-len õrõkke valo nagy keſſerõ kinra, Kérlek ne legyen hiaba értem az te ſzent halalod, El iũ bizonnyal:

Czak

Czak foházkodom ęn édes Wram, Mint Iſtenönkhöz kegies attiankhoz édes meg váltonkhoz, Hoǵ lég kegyelmes ſzegin iuhodhoz meg terȯlt bűnöshöz, Mert el iű az nap mely nap ez vilag tűz miatt mind meg égh.„

Nam meg boczatal Magdalenanak, Vndok fertelmes gonoz bűnöſnek, te hozzád terȯnek, Es meg boczatal bűnös toluainak halála idein, El iű bizonnyal az Iſten fia ſzép finyes felhöben.

Allaás engemet az iok köziben, Es vallaz el ki gonozſzok közzül felſeges Wr Iſten, Hoǵ lás engemet iob kezed felöl ęn édes Iſtenem, Mert el iű az nap:

Siralmas leſzen nijluan meg hidgied, Szamlalhatatlan ſok embernek itiletnek napia, De nagy vigaſſág és örȯm leſzen ackor az hiueknek, El iű bizonnyal az Iſten fia ſzép finyes felhöben.

Ennek okaćrt intlek tégedet, Iſten képére ékeſſétetet O emberi allat, Sies és viſſely igen nagy gondot itilet napiara, Mert el iű az nap mely nap ez vilag:

Ne véd czufsagra és ſiketſégre az nagy Iſtennek fenyegetiſſet, Aldot ſzent igiet, Mellyet tenęked ſok iambor által bizonſagűl hirdet, El iű bizonnyal az Iſten fia ſzép finyes felhöben.

AZONROL.

az O keyes ſzúz Maria notaiára.

HIſzũnk mij mind eg̃ Iſtenben, mindenhato Attyában, mennek fõldnek és tengernek, és mindẽ állatoknak teremtõieben, ki reank oly nagy gondot viſel, vgy mint ſzerelmes fiaira, bũnũnkben hogy el ne veſznenk, eg̃ fiának nem engede, ẽrtũnk ada w̃t nag̃ kinra, hogy általa iduõzũlnũnk, ez az te hited Kereztien ember, láſd hogy hũuen meg õrizzed.

Hiſzũnk és Ieſus Chriſtusban, attya Iſtennek ſzent fiában, nẽkõnk pedig egy Wrunkban, ki fogantaték ſzent Lelektũl, ſzũleték és ſzũz Mariatul, kénzaték õ Pilatuſtul, meg hála el temetteték, fel tamada menybe mene, onnan leſzen el iõuendõ az vtolſo itiletre, ackor leſzen minden embernek hiti ſzerint fizetéſe.

Hiſzũk és ſzent Lelekben, nyomorúltaknak vigaztaloiákan, ki fiúual egy és attyáual, ki ſzólt az Prophetak által, hiſzũnk egy Kereztieni ſereget, ſzẽteknek és egyeſéget, bũnũnknek boczanattyát, Iſtentul czak Chriſtus által, kit igire Abrahamnak, ès az õ fiainak: Hiſzũk teſtnek fel tamadáſat, és az õrõk bodogſágot.

PSALMVS 50.

HOgy panaſzolkodik az hatalmas Iſten, fõldõn mind kik vattok gyũllyétek elõmben, nap kelet nap nyugat iõien ité letben, ammit nektek mondok legyen teruõn ebben. Ez

Ez panázt az Iſten ielente Sionbol, az az Ieruſalembŏl az ſzent Prophetákbol, mert ŏ diczŏſége ſzarmazik azokbol, akarattya nękimŏdatik irasbol

Fŏldet mennyet hia hozza ſietſeggel, fenyegeti népet erŏs itilettel, mellyet akar tenni rettenetes ſégel tŭz, viz iár elŏtte ackor ſebeſſégel.

Mondgya az népeknek iŭietek elŏmben, ſok io teteménim adtam kŏzitekben, czelekedetteket hanyom ſzemetekben, kŭllŏ áldozattal iŭtŏk czak elŏmben.

Ebben mind az mennyek igazat itélnek, hogy engem mindenben igaznak beſzélnek, és minden dolgokban mondnak itelŏnek, de emberek fŏldŏn gonoſzul tiztelnek.

Azért halgaſſátok kik vattok en népem, ſzolok moſt tinektek erczetek beſzédem, ſok io teteménim vŏttetek ennękem, kŏztetek mindenkor volt kegyelmeſſégem,

Nem áldozatokrol veletek ęn feddem, kickel ęn felette immár tizteltetem, álnok ſziueteket el nem ſzenuedhetem, ti ſok gonoſſágtok vtálatos nękem.

Metzek egy házbeli ſok kyaltáſtockal, kŭlŏmb kŭlŏmb fęle ſok áldozatockal, tudgyátok hogy birok minden alátockal, ęghen, fŏldŏn valo vadak madarackal.

Nem è vęgre régen hattam attyátoknak, barmoknak veréuel nękem aldoznának, lelki igaſſá-

got hogy ebből varnának, iőuendő Chriſtuſrol de hogy tanulnának.

Minem mint az ember ſzoktam meg ehezni, vad madar barmoknak kontzáyual ęlni, tulkoknak véret nem ſzoktam ſzomiuhozni, iol lehet mindennel ęn akarok birni.

Ha kéuántok engem igazán tiztelni, hitből tizta ſzűből mindenkor ſzolgálni, tudgyátok ennękem iokrol hálat adni, minden aiandęktok kedues fok igy lenni.

Mikor kőnyőrőgtők nyomoruſágtokban, kiáltotok hozzám nagy karualáſtokban, ęn meg ſzabaditlak irgalmas voltomban, kiért ti diczirtek engem hála adasban.

Kedueſek ennękem kik czak bennem biznak, minden gonozſágot kik hamar el hadnak, minden ſzűkſégekben czak hozzám foliamnak, ſemmi kéréſekben ezek kárt nem valnak.

De az hitetlennek Wriſten igy ſzola: mire igazſágom mondod te héaban, ſzent igéretemet hordozot czak ſzádban, ſemmi remenſéged de nincz nęked abban.

Giűlőlted mindękor kegies inteſemet, és hátra vetőtted minden tőruényemet, oruoknak kőuetted gonoz eleteket, hazaſſág tőrőckel kőltőtted idődet.

Minden ektelenſég ſzarmazot te ſzadbol, alnokſág

nokſág czalardſág geriedez ſziuedből, ragalmas beſzédet te attyad-fiárol, ſzoltal hamiſſágot anyad magzattyárol.

Allitottal engem hozzád haſonlonak, mert nem hitel engem nagy bozſzu allonak, de hamar meg látod voltat haragomnak, ſuliſágat meg érzed boſzſzu allaſomnak.

Szolok ęn tinektek kérlek meg érczetek, Iſteni io voltom kik el feleitettitek, az ártatlanſágot ti meg kereſſétek, hog az iduőſſégeteket el ne véſzeſſetek.

Ha ki akar engem keduemre ſzolgálni, minden dolgairol tudgyon hálat adni, Iſteni io voltom tudgya magaztalni, ennek bodogſágom ackarom mutatni.

Irta ezt ſzent Dauid ű Soltar kőnyuében, negyuen kilenczedik nagy ſzép énekeben, ád ű tanuſágot mindeneknek ebben, mint igazan Iſtent ſzolgállyak éltekben.

VGYAN AZONROL.

TER diczirik az Iſtennek fiát, az ſzép ſzűznek áldot ſzent magzattyát, ez világnak ędes meg valtoiat, bűnőſőknek kęgyes ſzoſzoloiat.

Ieſus Chriſtus kegyelmes megvaltonk, Wriſtentűl adatot tanitonk, ſzent attyaddal felſęges meg tartonk, ſzent Leleckel minden igazgatonk.

Tęged vallunk hatalmas Iſtennek, kezdet nekűl valo

valo terméſzetnek, ſzent Attyaddal egy őrők Iſtennek állattyából ſzűlettel Iſtennek.

Teremtéſnek te előtte valál, kezdet-nekűl az Iſtennel valal, anya-nękűl Iſtentűl ſzarmazál, őrők ige ſzáyából mondattál.

Te általad ez vilag kezdeték, és ſemmiből ſzépen teremteték, az czillagok ſzépen terieztették, nappal holddal meg ekeſitették.

Ez ſzőles főld te tűled adaték, termé fackal meg gyűmőlczeztették, ſzép zőldellő fűuel tűndőklették, viragockal meg czillagoztatték.

Te általad Adam teremteték, főldből teſtę ſzépen alkottaték, menyből lelke az teſtben éhleték, Eua tarſul melleye adatek.

Paradiczom kertében viteték, őrdőg mia ott ű meg czalaték, minden iotul ottan meg foztaték az emberi nemzet karhoztaték.

Mikor Adam ott magat el vezte, és fiait halálra be eite, Attya Iſten magat ki ielente, te neuedet Adamnak hirdete.

Abrahamnak az vtan fogada, áldot magnak ackor téged monda: ſzűz Maria méhében fogada, te ſzent véred mi rank arada.

Fel őltőzel az emberi teſtben, ez vilagra iőuél mij kőzinkben, igaz hitted adál mij ſzűuűnkben, vy vilagot geryeztél lelkűnkben.

Szent véreddel te minket meg valtal, bűneink-

ből

ból ſzépen ki tiztital, ſzent Léleckel meg vilagoſital, és Attyádnak keduében iutatal.

Az kereztfan érettűnk meg halál, harmad napon iſmeg fel tamadal, mennyorſzágban fel magaztaltatal, tizteſſéggel meg koronáztatal.

Azért vallunk téged Királlyunknak, és őrőcke valo nagy kapunknak, Iſten előt minden gyamolunknak ez világon minden otalmunknak.

Az Iſtennek nagy haraggya ellen, az őrdőgnek dihőſſége ellen, ez világnak kergetéſe ellen, az bűnűknek rettentéſe ellen.

Te vagy nekűnk mij nagy igaſſágunk, iamborſágunk és artatlanſágunk, te vagy nękűnk ſzentſégűnk valtſágunk Iſten előt őrők bodogſágunk.

Te vagy nękűnk az mij remenſégűnk, ez világon mij nagy tizteſſégunk, Iſten előt minden diczőſſegűnk mennyorſzágban őrők iduőſſegunk.

O Iſtennek draga kints tartoia, ſzent Léleknek raytunk nyugotoia, nyomorodot aruáknak tartoia, mij hitűnknek meg koronazoia.

O Iſtennek kedues áldozattya, kit io ſzemmél meg tekint az Attya, és meg marad az ű io illattya, mind őrőke kedues foganattya.

Edes Ieſus előtt iarulunk, ſzeked előt arczul le borulunk, keſerueſen te hozzád ohaytunk, és nagy ſiruan menyben fel kiáltunk.

Mert az őrdőg ellenűnk tamadot, nagy ſok go-

noz kőzőttűnk aradot, az mij erőnk immar el fáradot, ielents azért moſtan hatalmadat.

Emlekezzel gyarlo eſetűnkről, emlekezzel erőtlenſégűnkről, emlekezzel kegyelmeſſégedről, melekezzel ſzent igiretedről.

Lám te teſtben érettűnk őltőzel, az ſzép ſzűztűl világra ſzűletel, ſzent véreddel minket meg iegyzel, igaz hitben magadnak gyűrőzel.

Oltalmaz meg azért az őrdőgtűl, ez vilagi ſok kegyetlenektűl, ſzabadits meg az mij bűneinktűl, teſtűnkbeli fertelmeſſégektűl.

Tauoztásd el tűlűnk az vér-ontaſt, és ſok fęle dihős hadakozáſt, ſzalitſád le az ſok nyuzaſt foztaſt, hogy az hitről teheſſűnk io valaſt.

Adgyad nekűnk az te ſzent Lelkedet, terieztesſed az te ſzent igedet, eſmeriűnk meg minniaian tégedet, diczirheſſűk az te ſzent neuedet.

Tekints reank moſt az magas menyből, latogas meg Király ſzekedből, tegy iol velűnk kegyelmeſſégedből, ments meg minket keſerűſegűnkből.

Vigaztald meg az mij ſiralmunkat, tellyeſits be mij kiuanſágunkat, miés nęked hála adaſunkal, be mutattyuk mij áldozatunkat.

Edes Ieſus nęked hálat adunk, io voltodért el fel magaztalunk, aiandékot elődben mutatunk, diciziretet tenęked éneklűnk.

Diczirteſſek az Attya Wriſten, diczirteſſek az

Fiu

Fiu Wriſten, diczirteſſek az ſzent Lelek Iſten, ſzent Haromſág egy bizony Wriſten.

AVE HIERARCHIA.

AZ Kereztienſégben igaz valláſt az hitben, hogy hiſzőnk egy Iſtenben, Attya Fiu és ſzent Lelekben, mennek főldnek tengernek ő teremtőiében.

Hiſzűnk az Chriſtusban, Iſtennek egy fiában, mij kegyes ſzoſzolonkban, iduőzitő Ieſus Chriſtusban, kit Adamnak igére az paradiczomban.

Gabriel Archangyal Nazarethbe kűldeték à ſzűz meg gyűmőlczőzek, ſzent Lelektűl, terheben eſek, io hir nękűnk mondaték, hogy meg valtunk ſzűleték.

Bethlehemben ſzűleték, angyalok meg ielentek, paztoroknak hirdeték, hoǵ Wr Chriſt⁹ nękűnk ſzűleték, naǵ őrőm hirdetették, idueſſég meg adaték.

Iaſzolban fekűuek az paztorok meg lelek, az angyalok diczérek, diczőſſéget ott meg ielentek, békeſſég io akarat főldre hirdetették.

Az Chriſtus kent vala, az kereztfan meg hala, ő ſzent vére ki omla, mij halallunk ottan meg romla, harmad nap fel tamada, minket meg igazita.

Mænyegben fel mene, az őrők diczőſégben, ott nękűnk helyet ſzerze, el iőuendő az itiletre, ott meg fizet mindennek ki mint ęrdemlette.

Hiſzek ſzent Lelekben, vigaztalo Iſtenben, hiſzem az Szẽt egy haſzat ſzentőknek ő győlekőzetit, hiſzem Chriſtus kedueiért bűnőm boczanattyat.

Hiſzem az holt teſtnek, teſtben fel tamadáſat, hiſzem az diczőſſéget, hiſzem ęn az őrők életet, ez hőttel batoritom minden életemet.

DE ADVENTV DOMINI.

Ad notam: Aue hierarchia.

VIgan énekellyőnk, Attya Iſtent diczirűk, ki az ő ſzent fiat, ez vilagra el boczatta, Hogy az ő halaláual minket meg valtana.

Az Iſtennek Fia, Négy képen iő mij hozzank, Előſzer az Teſtben, Maſodſzor az Lélekben, Halálunkhoz harmadſzor, Itéletre vtolſzor.

Miert Teſtben ő el iőt, és ſzűztűl ſzűletettet, Szent Iras azt ielenti, Pœnitentiát hirdetni, Korokat gyogittani, Vakoknak latáſt adni.

Es Chriſtus azt mondgya: Tűnęktek példat attam, Amint ęn czelekettem, tőruént be tellyeſitettem, Tűis vgy az Iſtennek akarattyát tegyetek.

Az Attya Iſtennek, akarattyát hirdeti, Hogy bűnből ki terőket, ő iduőzitene, ő kint halált ſzen uedè, az őrdőgőt meg győzte.

Mindenkor lélékben, iő embernek ſzűuében, Az ő ſzent igyeben vgy el iar ő kegyelme, Kegyelemnek aytaiat, ſzőrgetőnek meg nijttya.

Azt

Azt mõdgya hol ketten, vagy hárman õſzue gyûlnek, az ẽn ſzent neuemben, õ közöttök vagyok ẽn, Minden nap vẽlek vagyok, mind vilag végèzetig.

El iõ Wr harmadſzor, embernek halalahoz, Azért hadgya vigiázni, Iozan iletõnek lenni, Mert ember nem tudgya, mely nap ra iõ az halál.

Magunkat meg oyuk, Hogy meg ne neheztellyuk, tobzodáſſal ſziuõnket riſégſegel, és ez iletre valo gond viſeléſſel, ez az Wrunk intéſſe.

Negyedſzer Wr el iõ, ez vilagot itélni, Rettenetes léſz è nap, Az hálottak fel tamadnak, Itt nem eg el reyteznek, Ha Wr elõtt el mehetne.

Wrual itiletre minden Angyalok iõnek, Rettenetés ſzauara az ẽghék meg indulnak, Es ſok Iegyek leſznek ez vtolſo idõben.

Az nap leſzen rõuid, Hirtelenſéggel eſik, Rettenetes nap tamad, haragnak és bozſzu allaſnak, mellyen Wr itily, pokolra bûnõſsõkõt.

Azért ier kéſzûllyõnk, gonozſagot el hadgyûk, Szent kereztienſégben, igaz pœnitentiában, és Imadſágokban, igy váryuk mij Wrunkat. Amen.

AD INITIVM INEVNTIIS ANNI.

DIcziried az Wriſtent Chriſtus ſerege, férfiu leanzo és te kis gyermeczke, mert tartozol vẽle, Ki az û ſzent fiaban O Ezendõ folytaban népet meg õrzette.

Iutottal immaran eztēdő végére, előted esmég-len iőuendő eley ezt vedd iól eszedbe, Az nap te-hozzád fordul, te-is Christushoz terűly, még mo-stan éltédben.

Előszőr gondold meg irgalmasságat, és te veled kőzlőt, ẃ io akarattyat, igeie vallasat, tanito ren-det, scholat, hiueknek tarsaságat, ezek meg tartasat.

Békességet ada nyugodalmára, ifiúnak és vén-nek taplalasára, bű markat meg nijtta, Orszagot és varosod puztitastol rablastul ű meg szabatita.

Attyai kegyelmet mi nekűnk ielente, Mert mij bűneinkért ű meg sem bűntette, mij irdeműnk szerint, noha Isten beszédét minden iora intését, mij meg nem beczűllyuk. VERSVS,

Természette hozank mint édes Attyánknak, bű-neinket meg valuan ha hiszűnk Christusban, hi-szelkedésnélkűl, Meg boczattia bűnűnket, kőnye-biti terhűnket, mij érdemunknelkűl.

Azért ier diczirűk mint mennyei attyát, io vol tat bőczűllyuk Christust ẃ szent fiat, Es ez vy Ez-tendőt, hogy munkankat meg algia, marhankat szaporallya, kirnie illendő. AMEN.

PSALMVS 143.

HAlgasd meg Attia Isten az mij szűksé-gűnket, boczasad fűleidbe nag kőnyő-rőgesűnket, az te fogadásodban és szét igasslá

igaſſágodban, halgas meg Chriſtusban.

Szolgaid teged kerűnk, meg ne itilteſſunk, kegyelmes leg minekőnk, hogy mind el ne veſzűnk nincz elő ember főldőn előbben ki meheſſen, és igaz leheſſen.

Mert ellenſęg ſziuűnket mij terméſzetűnket, haborgattya lelkűnket, biria eletűnket, ioktul minket meg főztot Chriſtuſtul el ſzakaztot, karhozatra haytot.

Mint az kik őrők tűzre nagy veſzedelemre, eckęppen főtetſégre, ſzantalan ſok bűnre, vit minket ellenſégőnk, kiben meg rettent ſziuűnk, keſeredet lelkőnk.

Regi időt emlitűnk dolgaid eſmeriűk, irgalmaſſagod hiſzűk, igaſſágod ęrttiűk, gonoſzokat meg rontaz, iokat kezedben tartaſz, és meg bodogitaſz.

Azért hozzad kialtunk, nękőnk legy otalmunk, mint az főld meg ſzarattunk, ioktul el tauoztunk, lelkőnk vigaſſag nęlkűl, vagyon igaſſag nęlkűl, Chriſtus Ieſus nęlkűl.

Sies halgas meg minket, tőlczbe keresőnket, batoricz mij ſziuőnket ald meg eletőnket, meg fogyatkozot lelkőnk, Chriſtus tauol ment tőlőnk, nem lakik mijbennőnk.

Haragod veddel rőlűnk, kőnyőrűly mij raytűk, ſzent ſzined had meg latnunk, legy immar miuelőnk, mert maidan el kel veſznőnk, kel karhozatra mennőnk, kit pokolna ęrtőnk. De

De te engedgyed tudnunk, ideien meg latnunk irgalmaſſágod raytunk, ki maradgyon nalunk, mert te vagy mij otalmunk minden hatalmaſſágunk, czak te benned bizunk.

Mutas io vtat nękűnk, hogy ne teuelegyűnk, mert te vag ſegedelműnk, dolgunkban vezerűnk, azért hozzád kialtunk, tűled otalmat varunk, nincz houa foliamnunk.

Ments meg az ellenſégtűl, az hitetlenſégtűl, őrdőgtűl és az bűntűl, minden teuelgeſtűl, tanicz teged kőuetnűnk, akaratodat tennűnk, te vagy idűőſſégűnk.

Szent Lelked minket tarczon, hitben batoriczó vtunkban igazgaſſon Chriſtusban biztaſſon, ſzent neued igaſſágunk, legyen vigaztalaſſunk, őrők bodogſágunk.

Ments ki ſzomoruſagbol, minden haborubol, roncz meg igaſſágodbol, irgalmaſſágodbol, az mij ellenſeginket, kik haborgatnak minket, kergetik lelkűnket.

Mind el veſzeſſed ŵket, mint gonoz teuőket, kik akariak lelkűnket birnia eletűnket, mert ſzolgaid mij lettűnk, tűled otalmat kérűnk, mar ne hag el veſznűnk.

Szent Dauid igy kőnyőrge keſerűſegeben, eſet vala bűnőkbe, oly nagy felelemben, irta meg Soltar kőnyben ſzaz negyuen-ket reſzében, hogy tanullyunk ebben.

AZ IZRAEL FIAINAK SZAMlalaſokrol.

MI Wrunk Ieſus Chriſtuſnak, ſzerelmes Attia Wriſten, kérűnk ſzűniek meg im maron, ez vilagon nagy haragod, mint ſzent Dauid ideieben.

Ki ſzent igireted ellen, el kűlde Ioab Herczeget, hog meg ſzamlalna orſzagat, ſzamat venne az Sidoknak, ki ezt monda az Dauidnak.

Az felſéges nagy Wriſten, meg ſokaſita népedet, mi'ert akarod ezt wram, bizony meg bűntet az Iſten, de Dauid ezt nem gondola.

El mene azért az Herczeg, nagy buual és nagy banattal, kezde az népet ſzamlalni, meg haraguék az Iſten, és meg vęre az Sidokat.

Monda az ſzent Dauid Király, bizony ęn igen vétkeztem, boczáſſad meg nagy Wriſten, ſzegény ſzolgadnak bűneit, mert ęn vétkeztem ellened.

Ime az felſéges Iſten, hozza boczata Prophetat, azt mondgya nęked az Iſten, ez haromban tégy valaztaſt, vala mellyiket kiuanod.

Az hęt egéz eztendeig, akarode hogy bűnteſſek, orſzagod az nagy ehſéggel, auagy hogy harom holnapig, ellenſéged kezeben legy.

Auagy hogy harom napiglan, dög halal legyen földedben, és az Iſtennek angyala, czapdoſſa az te népedet, láſſad azért mit akarz moſt.

Monda az ſzent Dauid Király : minden felől raytam halál, de iob ęnnekem hogy eſſem az nagy Iſtennek kézében, hogy nem ember kézében.

Mert ŵ terméſzeti ſzerint igen irgalmas kegyelmes, hogy ez mondaſt el végezé az Iſten az Sidoſágban, mingyáraſt dőg halált ſzerzè.

Es czak egy nemzetſég kőzzűl hetuen ezeren halának, el boczáttatek az Angyal Ieruſalem varóſára, hogy ottis halált ſzerzéne.

De mihelt az hárágos Angyal űket űldezniè kezdè, kőnyőrűle az nagy Iſten, és ezt monda az angyalnak, elég, hadgy béket ű nękiek.

Szent Dauid láta az Angyalt az ęgh alat és főld felőt ő kezében egy éles tőrt, monda Dauid az Iſtennek, ęn vagyok az ki vétkeztem.

Fordullyon ream haragod, és az ęn hazam népére, monda ű nęki az Angyal, meg kegyelmezet az Iſten, ſemmit nè fely Dauid Király.

Kérunk mij is nagy Wriſten, ſzent érős irgalmas Iſten, halhatatlan iduőzitő és nagy tűrhető Wriſten, ſzűnniek meg az te haragod.

Azért mij moſt emlekezűnk régen tőt kegyeſſégedről, mert moſtis vgyan azon vagy nem kiſſeb az te hatalmad, halgaſd meg kőnyőrgesűnket.

Wriſten ki meg hozzabitad Ezechiaſnak életet, hozzabicz meg kérűnk teged, minękűnk is életűnket, hogy bűnűnkből meg tęrheſsűnk.

Halalos

Halálos bűnben ne eſsűnk bűneinket ſirathaſſuk, hogy te vęled vralkodgyunk Chriſtus Ieſuſſal őrűllyűnk mind őrőcken és őrőcke.

PREDIKĄTIO KORRA.

HAla adaſunkban, rolad emlekezűnk, kegyelmes Iſtenűnk tégedet tiztelűnk te nagy io voltodért el fel magaztalunk, haſzontalan ſzolgák mert ezzel tartozunk.

Haicz le fűleidet ęrts meg kéréſűnket, mij édes Iſtenűnk nè nezd bűneinket, tizta ſziuel kérűnk mij kőnyőrgéſűnket, ved hozzád Wriſten eſedezeſűnket.

Geriezd fel igednek ſzerelmet lelkűnkben, ſzent Lélek Iſtennek ſzentſéget ſzűuűnkben, agy igaz ęrtelmet beuſéggel elmenkben, tęged ſzolgalhaſſunk ez főldőn eltűnkben.

Tanuſágra erőt czak tè tűled kérűnk, kirè mij moſt gyűlűnk minniaian kéſzűlőnk, hogy te Iſtenſéget diczirteſſék tűlűnk, enged ſzent fiadért ezeket mi nekűnk.

Igaſſágnak Attya ki lackol menyegben, magad kőtelezted ſzent igiretedben, ſzent Mathe kőnyuének hatodik reſzében, tudgyuk hogy meg maracz őrőcke ezekben.

Ha ki ſzent orſzagod előſzőr kereſi, az te beſzé-

dedet mindenben bőczűlly, vagy teſtit vagy lelkit tud tűle kéuanni, ſemmiben nem leſzen fogiatkozas nęki.

Azért gyorſaſágot el kezdet dolgunkban, vęgig meg maradáſt mij hiuatalunkban, ſzorgalmatoſſagot hiűſéget teſtűnkben, egy-más ſzeretetet plantal itt élétűnkben.

Enged meg ezeket ſzent Attyank Chriſtuſſért, mij iduőzitőnkért kegyes taplalonkért, ki egy hatalomban ſzent Lélek Iſtennel, elſz és vralkodol őrőcken őrőcke.

PREDIKAIO VTAN, AVAGY előſzőr.

ADgyunk hálat minnyaian az Attya Wriſtennek, és mondgyunk diczíretet mint teremtő Iſtenűnknek, ki egyben giűitűt moſt minket, hogy innepet ſzentellyűnk és ſzent igeieuel ellyűnk.

Kegyelmes Attya Iſten, te vagy Wr mindeneken, ki meg ielented magád ſzent igedben, itt ez főlden és ſok czuda tetelidben, à te áldot fiadban, mij kegyes iduőzitőnkben.

Legy kegyelmes minękűnk, az te áldot fiadért, az Wr Ieſus Chriſtuſſért, mij ſzentſéges meg valonkért, és ne aly boſzut mij raytunk, az nagy hitetlenſégnek, fertelmes ſok bűneiért.

De

De ſzentely meg bennönket, biry és ſegits meg minket, geryezd fel mij lelkünket, és az mij gyarlo ſziuünket, hogy téged meg eſmerhelönk, ſegitſegül hihaſſunk, nęked halakat adhaſſunk.

Enni ſok romlaſokban és ſok vér-ontaſokban, az kegyetlen ördögnek illyen nagy dihöſſégben, tarcz meg az te taborodat, te ſzent egyhazadat, az te gyarlo fiaidatt.

Vilagoſicz meg minket az ſzent Lélek Iſtennel, hogy mindenkor tündöklyek bennünk az Euangelium, és erösits meg Wriſten az te áldot igeddel, minden teuelgeſék ellen.

Igazgaſſad elmeiet és minden tanuſagot, vezerlyed vtat nyeluet az mij lelki Paztorunknak, és oktaſſad elmeieket, az te ſzent beſzedednek, figyelmes halgatoinak.

Tarcz meg minden idöben minket az igaz hitben, és igaz ęrtelmében az ſzent Euangeliomnak, legyen foganatos köztünk, az te kegyes beſzédet, és minden iora intsed.

Hogy ſok népek te hozzad meg térienek bünökből, és téged ſzolgallyanak az ö ſziuekből lelkekből, hogy mindenek imadgyanak, czak tęged tiztellyenek, hogy öröcke elhelenek.

PREDIKATIO VTAN VALO.

ALdot az Wriſten őrőkke menyegben, ki véſzerlez minket te diczíretedben, meg halgatot minket mij kőnyőrgeſőnkben, Neue diczirteſſek őrőcke menyekben.

Erőtlenek vagyonk mij terméſzetőnkben, minden romlandoſſág mij emberſégőnkben, az nagy ellenſégtűl vagyonk kiſirtetben, czak te tőled varunk otalmat éltőnkben.

Vezerely Wram minket az te io keduedben, és igazgas minket az te lelkedben, iletőnknek rende legyen ſzent igedben, hogy ne tiueliegyőnk ez arnyek vilagban.

Diczirteſſel Wram irgalmaſſagodért, ki minket igy keduelz az te ſzent fiadért. Diczőſég teneked Attyái voltodért, az te ſzent Lelkednek vigaztalaſaért, AMEN.

CHRISTVS SZŰLŐTESERŰL valo ſzép diczirettek.

HIMNVS.

Veni redemtor gentium, notaiara.

IEOuel népeknek meg váltőia, mutaſd meg ſzűznek ſzűléſit, kin ez vilag czudálkozék, hogy ſzűztűl Chriſt ſzűleték. De nem férfiui mágbűl, hanem ſzent Lélek Iſtentől, az ige teſtbén őltőzek, ſzűznek mihe meg vírágſzek. Szűznek

Szůznek mihé ňeuěkedik, ſzůzeſsége meg tărtă-ték tiztaſſágban épůltěték, Iſtent mehébĕn vĭſelé.

Szarmazék agyas hăzăbul, az ſzép ſzůznek ſzent mĕhĕbŏl, bizony Iſten bizoňy eměber, vtra mi hozzăňk ĕredê.

Szent Attyatul fŏldrĕ iŏuè, pokŏlră ſzalla meg gyŏze, ſzent Attyahoz emĕltĕtèk, Iſten ſzekibĕn wĭlteték.

Attya Iſtennĕk ſzĕnt fia, ki fel ŏltŏzél ăz tĕſtben, mij teſtŏnknek gyărlŏſagat, hatalmadual ĕrŏſzicz meg.

Az te iaſzlod im̃mar finlik, vy vilagi ĕyĕl tůndŏklik, kit ſzétitſég el ňem fĕdezhet, mert hituel ŏrŏčkĕ finlik.

Diczeſſég nękĕd W̆riſten, ki ſzůletel az ſzĕp ſzůztůl, diczŏſſég te ſzent Ăttyadnak, ſzent Lélekuel ĕgyĕtemben.

HIMNVS DE NATIVITE DOMINI.

A ſolis ortus cardine notaiara.

TEllyes è ſzeles wilagon, mind à fŏldnek határaig, az Ieſus Chriſtuſt hirdeſsŏk ſzůletet ſzůz Mariátul.

Ez vilagnak téremtŏiè, emberi teſtet rea vŏn, hogy teſtet teſtuel ſzabadittana, nè veztene kiket téremte.

A tizta ſzůznek mehébe, Iſten malaztya be méne és az ſzůz leany viſele, kit az elŏtt nem eſmert vala.

Szůz-

Szűznek tizta méhe haza,gyorſan Iſten haylikalőn,és ſzéplőtelen fogada, Iſten igieből ſzent fiat.

Ime ſzűle az ſzűz leany, kit Gabriel meg hirdete,kit az annyanak mehébẽ,Ianos őrűluén eſmeré.

Szenan akara fekűnni,és az Iaſzolt nem vtala,és kiczin teiel tartaték, ki altal élnek az madarak.

EOrűl menybeli ſzokaſſág,és angyalok énekelnek, meg ielenek Paztoroknak, mij paztorunk és teremtőnk.

Diczőſſég Wrunk te nęked,ki ſzűz anyatul ſzűletel,Attyaual és ſzent Lélekkel, legyen őrőckőn őrőcke. AMEN.

ALIA DE NATIVITATE CHRISTI.

Az Moduliſemus notaiara.

Titum 3.



ER mij diczirikűk aldgyuk és fel magaztallyuk, mindenek teremtőiet az Attia Wr Iſtent,ki nem mij erdeműnkből,de az ű io voltabol,kőnyőrűle raytunk,az ű ſzerető ſzent fiat ez vilagra kűlde.

Phil: 2. Szűz Mariatul teſtet és emberi ſzőmélt, magat igen meg alazuã reaia fel vőue,hog minket meg valtana, és meg ſzabaditana, mij ellenſeginktűl, bűntűl,halaltűl,őrdőgtűl,őrők karhozattul.

Gene:3. Adamtul fogua regi el mult nag időben,meg igérte vala nękűnk azt az attya Iſten, kigyonak mikor monda: Aſzſzonyallat magua,meg tőri feiedet, el veſzi birodalmodat,minden hatalmodat. Gen: 26.

Gen: 26. Abráham Patriarchanak vgyan azt monda: Meg ſokaſitom én neked te keues magodat, mint az ęghnek czillagit es tẽgernek fõueniet, mert az te magodban meg aldatnak minden nępnek hiuõ nemzetſegy.

Num: 24. Már fel tamadot Balannak fényes czillaga kit iõuendõ-kęppen Sido nępnek mondot vala, hoǵ Iacob nemzetebõl tamadna fenyes czillag, es Sidoſag kõzzũl, ſzármaznek az Ieſus Chriſtus emberſége ſzerint.

Deut: 18. Ez vala azért az hatalmas nag Prophéta, kit Moſes Sido nępnek meg ielentet vala, Iſtennek igiretét, mikor nékik meg monda, én ti kõzzũletek, tamaztok egy nagy Prophétat nektek valtſagtokra.

Pſal: 131. Dauid Királynak ezen vęgrè meg eskũuek, hogy az igért Ieſus Chriſtuſt nékik meg adna, mikor eckępen monda, hogy meg nè czalatkoznek: En à te ſzékedre vètek Király mehednek draga gyũmõlczében.

Eſai: 11: Szent Eſaias erről igy prophetalt vala: veſzõ ſzármazik Ieſſének nemes gyõkerébõl, kiből egy ékes virag vyonnan neuekedik kin Iſtennek lelke bõlczeſége es tanacza igen meg nyugozik.

Lucæ 2. Simeon Prophétanak iõuendõ mondaſa Marianak ammint monda, im be tellyeſedek, ez gyermek veſzedelmére, es ſokak iduõſſégére:

vettetet Sidok kőzt, es Iegy-kęppen kinek ſokan ellene tamadnak.

Gal: 3. Szent Pal aianlya ez ſzűletéſnek nag voltat meg ielente ű minekűnk haznalatoſſágát, idő be tellyeſeduen, el kűlde Attya Iſten, egyetlen egy fiat, hogy mij valaztot fiai Chriſtus által lennenk.

Matth: 1. Ez lőn az fiu kiről az Angyal azt mőda, mikor Ioſeph ſzűz Mariat el akara hadni, Dauidnak fia Ioſeph, ved hozzád az Mariat, mert ez oly fiat ſzűl, ki meg ſzabadittya népet gonoz bűneitűl.

Lucæ 2. Ez ſzűletéſnek ű nagy dragalatos voltat, meg ielentek az Angyalok ſzegén paztoroknak, mikor nékik mondanak, hirdetűnk nagy őrőmet, ki leſzen ti-néktek, es ez egéz főldőn valo bűnős embereknek.

Ioan: 1. Ez vala az Attya Iſtennek ű igeie, ki kezdettűl fogua az Attya Iſtennel vala, mindenek ű altala, es ẅ miatta vadnak, kit ez gyarlo vilag, az ẅ okaſſága miat meg nem eſmert vala.

Es tulaidoni kőzze ez vilagra iőue, de ẅt ez világ fiai nem akarak venni, es à kik ẅtet vőuék, hatalmat ada nékik, Iſten fiaiua lenni, valakik az ẅ neuében bizonnyal hinnének.

Pſal: 22. őrűllyűnk azért es mij lélekben vigagyunk, nag hálakat aduã immar az Ieſus Chriſtusnak, ki ű ſzűlcteſéuel minket meg vigaztala es meg batorita,

batorita, ki diczőſſęgéuel rakua főldnek kerekſęge.

Rom: 9. Erről az irás tanubizonſágot téſzen, hoǵ valakik benne hiſznek meg nem czalatkoznak, holot vęlűnk vralkodik őrőckőn őrőcke.

de az örök
életet és örök dicsö
ſeget. igerte azolnak

DE NATO PARVVLO. Eſaiae 11.

Ad notam. Simeon vala egy.

SZent Eſaias igy irt Chriſtuſnak ſzent ſzűleteſęről, hogy egy veſző ſzal fel neuekedik Ieſſe győkereről.

Ennek győkeren egy virágoczka vǵ mond neuekedik, kin az Iſtennek ẘ ſzent attyanak lelke meg nyugonnęk.

Győzedelmeſnek nagy hatalmaſnak irgalmaſnak vallya, az kegyelemmel es igaſſaggal ẘt tellyeſnek mondgya.

Ez által leſzen az Wriſtennel nékűnk békeſſęgűnk, mert kőzbe iaronk ſzent Attia előt ẘ leſzen minekűnk.

Drága ioſzágot es őrőkſęgét ſzerez ű minekűnk, adoſſáginkat naǵ gazdagſággal fizeti ęrtűnk.

Igaſſagáual mind ez világot itélnye fogya, mert Attya Iſten az itiletet kézében boczattya.

Nagy békeſſęget lelki őrőmet hoz ẘ ez vilagra, mert Királyſágot nagy birodalmot veſzſzen fel vallara.

ő mia leſzen hogy az baranyok az farkaſſal laknak, ſemmi bantáſok orozlanyoktul nem leſzen iuhoknak.

Semmi felelmek kereztiéneknek ŏrdŏgtŭl nem leſzen, kiknek Chriſtusban nagy bizodalmok remenſęgek leſzen.

Nagy ſok gyors Parducz az Baranyockal mind eggyŭt nyugoznak, vad oroſzlánok ſziligy ŏkrŏckel eggyŭt éſznek iſznak.

Kegyetleneket az ſziligeckel egyeſęgben hozza, ŵket elŏtte az kiczin gyermek beſzędéuel hayttia.

Győzedelmének hatalmaſſágat valakik latangyák, Chriſtus Ieſuſnak Iſteni voltat mindenek imadgyák.

Nagy batorſaggal ſzegeny bŭnŏſŏk ackor kŏnyŏrŏgnek Chriſtus neuében, lelki es teſti aiandékot kérnek.

Az ŵ zazloiát fel emelteti ŵ ſzentegyhazaban, es ſzent igeiét prædikaltattya az ſzeles világban.

Az pogán népek nag batorſaggal eleiben mennek, nagy batorſaggal ŵk aiandékon hitet tŭle kérnek.

Meg hal ackoron az Király Chriſtus az mij bŭneinkért, de harmad napon iſmet fel tamad igazulaſunkért.

Vilagoſagot az Attya Iſten imę fel tamazta, kit ez világnak rękgen igirt volt, immar el boczatta.

Kik lakozanak ŏrŏk halálnak ſŏtet arniékaban, világoſſágot tamazta nékik az ŵ ſzent fiában.

Azért ŏrŭllyŭnk mint az aratok az ſzęp árátasban,

ban, vgy vigadozzunk mint az vitęzek az el nyert prędaban.

Mert az pallernak nehęz igaiat niakonkbol ki rontya, à bűnt es halált az tőruén atkat az Chriſtus el rontota.

Meg ſzabidita minniaian minket őrdőg orſzágábol, ſzent orſzágában be hoza minket irgalmaſſágából.

Nagy ſzabatſaggal es némeſſęggel meg aiandékoza, mind fiaiua es iegyeſęuè ez Király valazta.

Ez világi hadnagy ſok zőrgeſſel czatogaſſal leſzen, es vérben keuért nagy ſok őltőzet vtkőzetkor leſzen.

De az Királynak Chriſtus Ieſuſnak lelki hada leſzen, ẅ halálának az ellenſęgin győződelme leſzen.

Ammint Gedeon Madianókat ẅze kűrtőleſſel, vgy ẅzi Chriſtus hitetleneket ẅ ſzent igeieuel.

Fut Amálek az lampáſoknak zőrgetéſe előt, igy fut az őrdőg nagy rettegeſſel Chriſtus Ieſus előt.

A kis gyermekek kezeket niuityak őrdőg barlangyaban, az ẅ orſzágát az főldre rontyák ẅk nagy batorſágban.

Nagy diczőſſęgel immar ſzűletet ez gyermek minékűnk, az mij Királyunk Iſtenűnk fiat adatot minékűnk.

Feiedelemſęg nagy hatalmaſſág az ẅ vallan vagyon, mint Attya Iſten meg ielentőtte illyen neue vagyon.

Naǵ czudálatos tanaczoſa ez az Attya Iſtennek, nagy erős Iſten ẘ leſzen Attya iőuendő ęletnek.

Iſtennel valo békeſſęgűnknek őrők feiedelme, birodalmának orſzáglaſának ſoha ninczen vęge.

Dauid Királynak Király ſzéket magának foglalya, igazán valo itiletiuel igaſſággal biria.

Ezt czelekedi az ſeregeknek wra es Iſtene, az Wr iſtennek reank aradot buzgo nagy ſzerelme.

Szűletéſęrűl Chriſtus Ieſuſnak azért emlekezzűnk, bizodalommal halaadáſſal rayta őruendezzűnk.

Nagy vigaſſágunk őruendezeſűnk legyen az gyermekben, mert iduőſſęgűnk vagyon minékűnk ſzent ſzűletéſęben.

Dicziret legyen az Attya Iſtennek es Fiu Iſtennek, az vigaztalo világoſito ſzent Lélek Iſtennek.

MAS AZONROL.

Mlkor ez ſzeles világ karhozatban eſet volna, es minden nemzet az őrők tűzre valo volna, es mind az pokolra ſzállana.

Az kegyetlen halál mindeneket meg ől vala, mert az ẘ nagy ſzomoru arniekában viſel, vala, az nagy tűzre kenſzerit vala.

Nagy őrőmet ada nékűnk, az mennyeknek Királlya, az áldot Attya Iſten az menyből io keduet mutata, ez főldet meg világoſita.

Alà

Alà kûlde nékûnk az ônnen igeiet, es az ŵ allapattyának terméſzet ſzerint valo fiat. az ŵ dragalatos nagy kintſet.

Ezt hogy el boczáttya világ kezdetitôl fogua, igére es hirdete az ſzent Attyáknak általa, az ô népet vgy vigaztalta.

Kinek el iûuéſét nagy ohaytaſſal vártak, es nag fohazkodáſſal, ezért ŵt mindenkor imádtak, czak hogy ez nagy Király láthatnak.

Mert az által hittek ez világnak ſzabadulaſat, az bûnnek es halálnak ôrôcke valo meg romláſat, mindeneknek meg vyláſat.

Mikor ez világnak dolga ecképpen volna, egy ſzéplôtelen ſzûzet Iſten menyból valazta, abbol vôn teſtet ô-magára.

Az Romai Auguſtus Czaſzar hogy vralkodnęk, es mind ez ſzeles világ ô birtokában ſzamláltatnek es leuelben irattatnek.

Ackor Sidoſágban Dauid Király városában, ê Micheas prophetának mint vala iraſában, ſzûletek Ieſus Bethlehemben.

Azon tartományban mikoron páztorok volnának, es az ŵ nyáiok mellet éyel ôrizuén vigyaznának, angyali ſzozatot hallanak.

Ne fęllyetek immar ti bûnôs emberek, im ôrômet mondok az nagy Iſtentûl én tinéktek, ma ſzûletet iduôzitôtôk.

Az

Az Angyalal lőnek azontul mennyei ſeregek, kik nagy diczíretet az Wriſtennek éneklének, ez vy Királynak őruendęnek.

Ki által embereckel Iſten meg békellet, és io akaratot ő ellenſęgyhez ielentet, mikor nékiek meg kegyelmezet.

Adgyunk hálat azért miis nagy őrőmmel ennek, es tellyes léleckel őruendezzűnk ez kis gyermeknek, mint mij kegyes iduőzitőnknek.

Hála legyen tenéked kegyes Attya Iſten, végyied mij diczíretűnket meg válto Fiu Wriſten, álgy meg minket ſzent Lélek Iſten.

GRATES NVNC OMNES.

HAlat adgyunk mindniaian az Wr Iſtennek, ki minket ſzűletíſiuel meg ſzabadittot őrdőgnek hatalmaſſágábul.

Hálat adgyunk mindniáian, &c. repetitur bis.

Ennek illik hogy énekellyűnk az Angyalockal, diczőſſęg Wr Iſten tenéket magaſſágban, &c.

ALIA. DE NATIVITATE CHRI:

DIcziretes az gyermek ki ez nap ſzűletek, egy ſzéplőtelen ſzűztől vigaztalásunkra, ha nẽ ſzűletet volna, mij mind el veztűnk volna, ẃ mij iduőſſęgűnk, egyetlen

egyetlen egy Ieſuſnak, ki mij ęrtünk ſzületek, oltalmaz pokoltul.

Eſaias Prophetá ezt ręgen meg irta, ſzülettetik egy ſzüztül vgy mond az Meſsias, kinek ſzent ſzületeſen az Angyalok örülnek, mely iduözitönek, ſzületeſerül valo, örömet ẃk ielentnek elöſzör paztoroknak.

Végyük azért eſzünkben Angyalnak mondáſat, ki azt monda Ioſephnek ẃtet vigáztaluan: im fogad ſzüz Maria ſzent Lélektül magzatot, kit Ieſuſnak neuez, az az, iduözitönek halaláual ü minket karhozattul meg ment.

Ezen mij mind örüllyünk es Chriſtus diczirük, mert mij ęrtünk ſzületet, hogy mind el ne veſzünk, hálat adgyunk ẃ néki, hitet ẃ tüle kéryünk, hogy benne bizhaſſunk, mert kik Chriſtusban biznak, meg nem ſzegyenültetnek itiletnek napian.

INVOCATIO SPIRITVS SANCTI.

TER mij kériük ſzent Lelket, vęle öſzue az igaz hitet, mikor ez világbol ki mulunk, áldot Iſten oltalmaz minket minden gonoztul, Ieſus irgalmaz.

O igaz vilagoſſág, tanicz minket az igaſſagra, hitetlenſęgünket hadgyuk mind hatra, legyen az Wriſtennek ſzent akarattya, Ieſus irgalmaz.

Nagy irgalmaſſágodbol, hozzank valo nagſze-

relmedbôl, Chriſtuſt alá kûlded az magas menybôl, minket meg ſzabadital ellenſęgûnktûl, Ieſus irgalmaz.

No azért Kereztiének, hálat adgyunk az Wriſtennek mondgyunk mind ellene, mij bûneinknek, legyûnk ôrôkôs fiai az Wriſtennek, Ieſus irgal:

Ne hadgy minket Wriſten, téuelgenûnk az ſetétſęgben, de tanicz meg minket az igaz hitre, valhaſſuk iduôſęgûnket, mar czak te benned, Ieſus ir:

Hala néked Attya Wriſten, es fiadnak Ieſus Chriſtuſnak es az vigaztalo ſzent Léleknek, kinek ſzenteléſębôl mij hiuattatunk, fottik ſzenteknek.

DE NATIVITATE CHRISTI.

MInniaian ôrûllyûnk hiû kereztiének,
Nagy hálákat aduan az Wriſtennek.
Orômûnk Chriſtuſnak ſzent ſzûletéſen, mert ŵ fel ôltôzôt az mi teſtûnkben.
Le ſzala az ęgybôl az ſzolo fiu,
Es meg teſteſûle az Iſten fia.
Iſtennek ŵ fia lôn ember fia,
Egy ſzemély az ember es Iſten fia.
Vęgezéſe lôn, es az, nagy Iſtennek,
Hogy az fiu lenne valtſág hiueknek.
Szent Lélek Iſtentûl ŵ fogantaték,
Mert az teſtet formala ſzent Lélek.
Firfiu magnélkûl fogantaték,

Az

Az ſzűznek mehéből tiztan ſzűletek.
Ebben az nagy Iſtennek ŵ ſzerelme,
Tetczek meg attyanknak io kedue.
Czudalatos ſzerelme az attyanak,
Hogy foglal ſzent Fianak ŵ-maganak.
Iſtennel az ember meg haraguęk,
Az bűnős őrdőg miat rabia tőruénnek.
Tiztatalanna es bűnőſſe lőnek,
Az Iſten ellen mindenek vétének.
Iſten mert hogy minket valaztot vala,
Maganak ŵ minket teremtet vala.
Nem hagyhata minket bűnért el veznűnk,
Io keduet akara raytunk mutatni.
De hogy minket Iſtentűl az bűn s-őrdőg,
El ſzakaztot vala engedetlenſęg.
Eggyeſſe Iſtennel az embereket,
Semmi teremtet allat nem tehete.
Buzgo nagy ſzerelme indita Iſtent,
Valtſágra nékűnk ſzent fiat keſzéte.
Rea az fiu térhűnket fel véue,
Iſtennel ŵ minket meg békeltete.
Ezért fogantaték az ſzent Lélektől,
Mert ŵ meg tiztita minket az bűntűl.
Czudaképpen Iſtenhez minket kőte,
Mint az emberſęget magahoz kőte.
Ecképpen velűnk frigiet es kőteſt tőn,
Mert velűnk ŵ lakozo Iſtenne lőn.

Nem czak ereiet onta ŵ az teſtbe,
De vgyan magatis az teſthez kôte.
Mert nem lôn elęg egy terméſzetben,
Hogy valtſag leheſſen czak emberſęgben.
Iſtent es embert kelle ôſzue hozni,
Hat kęt terméſzetnek kelletek lenni.
Szantalan es vęghetetlen fizetéſt,
Kelletek Chriſtuſnak tenni az bûnért.
Ezért lôn ŵ ember es igaz iſten,
Mert kęt terméſzetet az valtſág kiuan.
Rabſagunkbol es az mij bûneinkbôl,
Meg ſzabadita Chriſtus az halaltul.
Az ŵ ſzûletéſe lôn tiztaſſágunk,
Iſten ioſzagiual gazdagulaſunk.
Ez lôn az meg igért mag Abrahamnak,
Ez lôn az Meſsias fia Dauidnak.
Balaannak czillaga es nagy Propheta,
Es Chriſtus lôn az mij lelkûnk valtſaga.
Czeréle az Chriſtus az embereckel,
Meg békeltete minket az Iſtennel.
Oerôk diczôſéget s ôrôk életet,
Igaſſágot ſzerze nékûnk ſzentſęget.
Tôruény atkabol ŵ minket ki mentet,
Es emberre léuén mij lônk Iſtennè.
Az ôrdôgtûl pokoltul karhozattul,
Szabadita minket Wr haragiatul.
Oerômet es nagy békeſſęget ſzerze,

Mind

Mind fottig ellenſęgůnket el vezte.
Az mij ô ſzůletesůnket el ronta,
Az ô ſzůletéſęuel meg gyogita.
Ezért mij énekellyůk az Chriſtuſnak,
Dicziretet mondgyunk ẘ ſzent Attyanak.
Es kériůk fohazkoduan ẘ felſęget,
Halgaſſa meg az mij kőnyőrgő ſziuůnket.
Szentellyen magának ſzent templomaua,
Tarczon meg az hitben ſzent orſzágába:
Az ẘ fiábol reank ontot keduet,
Valtcza meg mij bennůnk az ẘ ioſzagat.
Ez ſzent igeieben tarczon meg meg minket,
Szent Lelkéuel vigaztallya ſziuůnket.
Diczirteſſel őrőcke Attya Iſten,
Fiuual ſzent Lelkel egyetemben.

AZON NOTARA.

IER dicziriůk ez m̆aỹ napon az mij W-runkat, bizony mélto dicziretůnkre nagy tizteſſęgre, mert ſzůletek ez may nap nékůnk iduőſſęgůnkre.

Az Auguſtus Rŏmăi Czaſzar v̆rălkodik vala, Sidoſagot ki biria vala es Galileat, paranczola ez világot leuĕlbĕ iratni.

Mennek vala minden felől ẘ varaſokbol, éredet ſzerint nemzetſęg ſzerint ẘ hazaiokbol, hogy bĕ ĭratnák ẘ magokat Czaſzar lĕuĕleben.

Ez hir hálúan az ſzent Ioſeph ſzűz Mariáual, el indula Galileabol az Nazaretből, Dauid Királynak varoſaban az Bethlehemben.

Immar az ſok vendęg néppel mind az ſzallaſok, az varosban be tőltek vala, azért ſzent Ioſeph, el bé ſzálla iegyeſſęuel egy iſtalloban.

Tiztaſſágban mij Wrunkat az ſzűz Maria, ſzűzen ſzűle nékűnk ez világra az iſtaloban, be polaluan helyheztete őt az iaſzolban.

Szent Pal iria bizony beſzéd mellyet hinnűnk kel, Wr Chriſtus iőue ez világra ennekokaért, hogy minket bűnőſőket iduőziténe.

De ha irgalmaſſágából el nem iűt volna, mij minniaian el veztűnk volna, karhőztunk volna, mert mind fęręként Wriſteñek valank hărăgyaban

Az mij elſő attyank Adam mikor vétkezek, Wriſtennek paranczolattyat hogy ő meg ſzege, magát éyte es fiait Iſten hărăgyaban.

Minden lelkek kik ő tűle ſzarmaznak vala, eſnek vala Iſten atkaban, ő haragyaban, fogantatuan ſzűletetuen ęrędendő bűnbe.

Senki io czelekędetiből ſem ęrdemeből, mennyorſzagban nem mehet vala, es Wriſtennek meg nem engęztelhęti vala ő nagy haragyat.

Eſaias ſzent Propheta őrőmet monda, hogy minékűnk gyermek ſzűletnek fiu adatnek, ki Iſtennek nagy haragyat meg engęztelne.

Angyal

Angyal paztoroknak eyel hogy meg ielenek, ez ſzot monda hirdétek néktek én nag örömet, mert ſzületek ez nap néktek iduözitötök.

Nagy ſereggel az Angyalok ęghben éneklik, Wriſtennek diczöſęg menyben es itt ez födön, békeſſęg es io akarat az embereknek.

Az paztorok mind fel keluen el be ménének, Bethlehemben es meg talalak az ſzent Ioſephet, ſzüz Mariaual az gyermeket ott az iaſzolban.

Diczöitek es diczirek Iſtent mindenben, mellyeket ök hallottak vala es láttak vala, azért miis diczéretet nékie mondgyunk.

Attya Wriſtennek fia emberrè hogy lön, ẅ általa hogy mij emberek az igaz hitben, feiẽnkẽnt lennenk Wriſtennek áldot fiai.

Vigaſſágnak es örömmek ez az nagy napia, kin örülnek mind az Angyalok, no azért miis adgyunk hálat ez gyermeknek mint mij Wrunknak.

Attya Wriſten ẅ fiat nem azért küldè, ez világot hogy meg itillye es el vezéſe, de meg tarcza ſzabadicza es iduözicze.

Bizonſaggal ez világra azért ſzületek, hogy valakik ẅ benne biznak tellyes léleckel, örök ẽlẽtet varhaſſanak Iſtent lathaſſak.

Ez gyermek lön Wriſtennel mij közbe-iaronk, es minékünk ẅ ez ſzot monda: ſzeretö fiam higy én bennem, meg boczatom minden bünẽidet.

Azért

Azért hidgyen minden ember Ieſus Chriſtusban, mert kik biznak ű erdemeben ſzűletéſében, nem karhoznak de vitetnek be menniorſzagban.

O te aldot és ſzép gyermek Wr Ieſus Chriſtus, halat adunk ez nap te neked és kerűnk teged tekints reank magas menyből mint fiaidra.

Adgiad nekűnk aiandekul ſzent lelek Iſten, hogy valhaſſunk teged őrőcke és diczirheſzűnk, holtunk vtan menniorſzágban teged lathaſſunk.

Diczirteſſék ſzent haromſág ez mai napon, attya fiu és az ſzent lelek egy bizony Iſten, diczéretet mind őrőcke neki mondhaſſunk.

NOTA DIES EST LAETITIAE.

EZ nap nékűnk diczíretes nap, bizony vigaſſagnak napia, es iduőſſęgnek bizodalma, mert ſzűletek ez nap nékűnk mi valtſágunkra az Chriſtus Ieſus Iſtennek fia. Aronnak veſzeie meg viragozék, tizta ſzűztűl gyermek ſzűletek, mennyei Királyul nékűnk adaték, Chriſtus Ieſuſnak neuezteték:

Ez gyermek volt az meg igirt mag, mij elſő attyainknak, Adam attyánknak Abrahamnak, kiben minden nemzetſęgek meg áldatnak, őrők életre fel tamadnak. Aronnak vezőie meg viragozék.

Meg tőretek ez gyermek miat, az őrdőgnek hatalma, az halál az bűn őrdőg orſzaga, meg nittaték meny-

menyorſzagnak erős kapuia, Iſtennek kedue mij reank ſzalla. Aronnak veſzőie meg viragozek.

Ninczen nékűnk ſemmi felelműnk, ſemmi nyomoruſagtul, bűntűl őrdőgtűl karhozattul, az Moſes tőruénienek ő nagy atkatul, őrők halaltul karhozattul. Aronnak veſzőie meg viragozek:

Meg tőretnek az pogan népek, kik ez gyermekben nem hiſznek, az nagy Iſtennek nem kellenek, az őrdőgnek hatalmaban őrőcke eſnek, akik az bűnnek vęget nem vetnek. Aronnak veſzőie meg viragozek, tizta ſzűztűl gyermek ſzűletek, mennyei Királyul nékűnk adatek, Chriſtus Ieſuſnak neuezteték.

Halat adgyunk az Wriſtennek, Attya Fiu ſzent Léleknek es mind őrűllyunk ez gyermeknek, nag őrőmet az Angyalok nékűnk hirdetnek, diciruen Iſtent, énekelnek. Aronnak veſzőie meg virago:

NATVS EST NOBIS HODIE.

WRiſten veletek, Kereztiének őrűllyetek, igaz hittel ha ti fel keſzűltetek, bűneiktőkből ki tértetek.

Iſtennek ſzent Fia, ez világnak meg valtoia, az őrők karhozatnak el rontoia, mennyorſzagnak meg nitoia.

Nékűnk ſzűlettetek, bűn kőzzűlűnk ki vettetek, igalſág vyonnan meg eppéttetek, az őrők élet igértetek.

Adamnak ẘ vetke, lőn mindennek veſzedelme, de az Wr Chriſtus Ieſuſnak ſzůlétese, mindennek lőn hiedelme.

Ezen mij őrůllyunk, mert az Chriſtus nagy remenſęgůnk, ha ő benne igazan mij hiendůnk, naǵ bůneinkből ki térendůnk.

Az hit azt kiuannya, hogy czak Chriſtus legyen iutalma iamborſagban ne legyen bizodalma, iollehet ſoha azt el ne hadgya.

Kik Chriſtusban hiſznek, minden iot ẘk meg czelekeznek, de az által iduőzůlni nem igyekeznek, kit czak Chriſtusban lelhetnek.

Hidgyůnk ez Chriſtusban, attya Iſtennek ſzent fiaban, mij terméſzetůnknek vijtoiaban, bůnnek meg rontoiaban.

De igazan hidgyůnk, bůneinkből el ki feſellyůnk, iamborſagban hamar el fel őltőzůnk, menyorſzagban be mehetůnk.

Diczőſęg Attyanak, egyetlen egy ſzent Fianak, mind ezeknek nemes aiandékanak, tellyes ſzent Haromſagnak.

IAM CANTEMVS, Nota.

IER minniaian őrőllyůnk, es ſziuůnkben vigadgyunk, mert ſzůletek Wr Ieſus nékunk.

Kit az Attya Wriſten, kőnyőrůluén emberen

emberen, el boczata hatodik időben.

Mert meg vala igiruè, meg az elsö időben, teremtésnek ő kezdetiben.

Az mij elsö Attyanknak, Adamnak fiainak, es vtanna maradékinak.

Az vtan Abrahamnak, Iacob Patriarchanak, vgezetre Dauid Királynak.

Kinek nemzetségéből mehének gyűmölczéből, szűletek szép lőtélen szűztűl.

Kinek neuè Maria, Wr Iesusnak szent annya, es ő-néki szolgalo leanya.

Es szép szűztűl szűletek, Attya Istentűl adatek, es nékűnk aiandékoztaték.

Angyaly szép zengések, es ékes énekleſek, ielenének mennyei seregek.

Hirdetuen paztoroknak, iuh mellet vigyazoknak, vigadnanak az Wr Iesusnak.

Mert czak ő iduőzitő, mindeneckel iol teuő, senkit kedig hatra nem vetö.

Hozza hij mindeneket, gonoz bűnben elöket, meg boczattya az ő bűnöket.

El hadgya gazdagsagat, vghetetlen orszagat, hogy erettűnk adna ő-magat.

Azért iőuè hogy élnenk es meg engezteltetnenk, érdemeből kegyelmet nyernenk.

Nagy szeretet-el mindenekhez, hogy Isten emberekhez, iőue fertelmes bűnősökhez.

O életnek adoia, ſzűnek vigaztaloia, lelkűnknek vilagoſitoia.

Az kik benne nem biznak, ſőt bizni ſem akarnak, őrők halallal ők mind meg halnak.

Mij azért ez felſęgnek, emberre lőt Iſtennek, hidgyűnk mij nagy remenſęgűnknek.

Ki nékűnk igirtetek, es érettűnk ſzűletek, mondgyunk néki vy diciziretet.

Eo Attyaual egyetemben, ſzent Haromſag mennyegben, diczirteſſek egy igaz hitben.

MAS AZONROL.

CHriſtus Ieſus ſzűletek, Attya Iſtentűl kűldeték, ez vilagra nékűnk adatek.

Kęt ember valaztatek, Adam elſő adatek, az Chriſtus az vtan ſzűletek.

Minnyaian az Adamban, eſenk őrők halálban, Iſtenſęgnek nagy haragyaban.

Első attyank minékűnk, Adam nagy veſzedelműnk, lőn minékűnk őrők halalunk.

De az Kegyelmes Iſten, ki irgalmas mindenben, eſmeg be vőn az ő keduében.

Igére ez vilagra, ſzent fiat az halálra, mindeneknek nagy valtſágára.

Kezdetben vala ige, az Chriſtus ők felſęge, ſzent Attyanak eggyetlen égie.

Le ſzalla mennyorſzagbol, Attya akarattyabol,

Iſten-

Iſtenſęgnek gazdagſágából.

Iſteni bőlczeſęgből, ſzent Lélek ihleſęből, ſzűletek az ſzűznek mehéből.

Ez vilagra adatek, ez nap nékűnk ſzűletek, emberi ném hogy meg valtatnek.

Attyaknak aldozáſok, Prophetaknak iraſok, ezt bizonittya ő mondaſok.

Ez az Iſtennek fia, ki iőt moſt ez vilagra, mindeneknek meg valtozáſara.

Mint Adamban keſergűnk, az Chriſtusban vigadunk, mert ő nekűnk minden őrőműnk.

Mert Adamban meg halank, de lőn Chriſtus mij attyank, ki-altal iſmeg fel tamadank.

Vigadgyunk es őruengyűnk, Iſtennek hálat adgyunk, hogy halálbol életre megyűnk.

Diczirteſſel Wriſten, Chriſtusban te igedben, ſzent Léleckel egy Iſtenſęgében.

MAS, KűLŐMB NOTARA.

GYermek ſzűletek ez napon, egy ſzép virág mihiből, ki bőnnelkűl fogantaték, kin az Angyalok őrűlnek, irgalmaz nékűnk.

Adatot az mij bűneinkért, fel tamadot iduőſſęgűnkért, Attyahoz menybe fel méne, hogy minket is oda vinne, irgalmaz nékűnk.

Ez gyermek az mij reményűnk, iduőſſęgre bi-

zony ẃtűnk, valakik ebben nem hiſznek, iduőſſęgit azok el veztik, irgalmaz nékűnk.

Adgyunk hálat erről az Wr Iſtennek, ki mij reank ily nagy gondot viſel, bűneinkben hogy el ne veſzőnk, ſzent fiat irettőnk ada, irgalmz nékűnk.

AZ PVER NATVS IN BETHLEHEM

Notaiara.

GYermek ſzűletek Bethlehemben, kin őrűl az Ieruſalem, kin őrűl az Ieruſalẽ.

Emberi teſtet fel vőue, az Attya Iſtennek igeie, az Attya Iſtennek igeie.

Gabrieltűl meg izenek, ſzűz fogáda ẃ ſzent fiat, ſzűz fogada ẃ ſzent fiat.

Szűz Mariatul ſzűletek, férfiu magnęlkűl adatek, férfiu magnęlkűl adatek.

Az kigionak mergenęlkűl, az mij vérőnkből ſzarmazék, az mij vérőnkből ſzarmazék.

Hozzank teſtben haſſonlatos, czak hogy bűnnęlkűl ő vala, czak hogy bűnnęlkűl ő vala.

Minket bűnős embereket, magahoz haſonlatoſſa tőn, magahoz haſzonlatoſſa tőn.

Meſzűnnen bőlcziek iőuenek, aranyat temiént mirrhat hozzanak, aranyat temiént mirrhat hozzanak.

Eorőmmel hozza be mennek, kőſzőnnek ez vy bironak, kőſzőnnek ez vy bironak.

Ezen valo őrőmőnkben, hálat adgyunk az Wr Iſtennek,

ſtennek, hálat adgyunk az Wr Iſtennek.

Diczirteſſel ſzent Haromſag, Attya Fiu es ſzent Lélek, Attya Fiu es ſzent Lélek.

MAS AZON NOTARA.

DAuidnak ô varaſaban, ſzûletek Bethlehemben, mij valtſagunk, az io Ieſus, diczirteſſek az Wr Iſten.

Szép ſzûz anyatul ſzûletek, mert meg hirdettetek hogy ô lenne az nagy valtſag, diczirteſſek az Wr Iſten.

Kigionak fulakia ellen, ſzûletek bûntelen, ôltôzek mij teſtûnkben, hogy lenne aldozat bûnônk ellen.

Ez fekſzik ſzoros iaſzolban, ſzénan kônyen agyon, de hatalma véghetetlen, mert ô orſzagol minden népeken.

Sidoſag ôtet meg veti, s-végre meg ôle, de az vala hatalmas Wr, ki Attyat nékûnk meg engeztele.

Meſzônnen bôlcziek iôuének, ott aiandékozak arannyal draga kénettel, teméienel, valaſſal imadaſſal.

Hogy kedueſſe ſzent Attyaual, minket ô fiait, es riſzeſſe, menyorſzagban kórónazna, az nagy diczôſségben.

Ez Ieſuſnak ſzûletéſin, mar moſt ôrûllyûnk, es diczirîôk ſzent attyankat, irtônk ada aldot ſzent fiat.

Attya

Attya Iſten te legy aldot,moſt es mind ôrôcke, ſzent Fiadért mij kônyôrgônk, batoricz minket à ſzent Lélekkel.

Attya Iſten diczirteſſel, moſt es mind ôrôcke ſzent Fiadért,aldgy meg minket, es végy be az te nagy ôrômedbe. AMEN.

MAS AZONROL NOTAIA,
Wriſten veletek Kereztienek.

SEmmiből teremte az Wriſten az embert,de meg valta tulaidon ô-magaual kik hiſznek az ô neuében.

Teſtet ô rea vôn,ô magat meg alazuan,es ecképpen fel magaztaluan, kik hiſznek az ô neuében.

Ada oly hatalmat,hogy lehetnénk Iſten fiai,kik az elôtt valank ôrdôg fiai,czak hinnénk az ô neuében.

Rola ſzol az iras, hogy valaki ô benne hiſzen, nijluan tudgya ôrôk iletet véſzen,es pokolba nem megyen.

Ieſus Chriſtus vgy mond, Czak az mij kôzbe iaronk,igaſſagunk vtunk es mij iletônk, valakik ô benne hiſzônk.

Ne biſzunk emberbe,érdemûnkbe tétemeniûnkbe, mert nem megyûnk be az ôrôk iletbe, ha nem bizonk Iſtenbe.

Valtozo

Valtozo az ember, minden czelekedetiben, De valtozhatatlan az Wriſten, minden ő beſzédében.

Semmit ne félly unk, kik tiztan ő benne bizunk, es ecképpen minden iott czelekedgyűnk: Mert őrők iletet veſzőnk. AMEN.

MEGIS VGYAN ECKORRA.

WR Iſtennek ſzent Fia, ez nap nékőnk ſzűletek, iduőſſęgre nékőnk adatek.

Attya Iſten tanacza, rękgtűl fogua ez vala, hogy ſzent Fiat értűnk adnaia.

Iőue alazatoſſon, hogy minket meg valthaſſon, fiaiua mind valazthaſſon.

Paztoroknak ielenek, Angyaltul ẅzentetek, hogy mij irtűnk gyermek ſzűletek.

Ez vilagra ſzűletek, iaſzolba helyheztetęk, mert ő-néki helly ott adaték.

Eo ſzent Fiat Maria, mihelt ſzűle ez vilagra, Térden alua ottan imada.

Nékűnk nagy peldat ada, Baluant el tauoztata, Es ő-magat kőuetnőnk ada.

Mies azért Wrunkat, imadgyuk mint Attyankat, es minékűnk ſzabadittonkat.

Lathaſſuk mennyorſzagot, mint minékűnk hazunkat, mennyei nagy bodogſagunkat.

Diczőſſęg Wriſtennek, diczíret ſzent Fianak, egyetembe à ſzent Léleknek. AMEN.

MI Attyank ki vagy mennyegben, te fiaid ſzûkſęgûnben, hozzad kialtunk ez teſtben, hiſzſzûk meg halgacz kértûnkben, mert attyai kegyeſſęgben, vagy hatalmas Iſtenſęgben.

Szenteltеſſek te ſzent neued, az az eſmeryûnk meg téged, adgy minékûnk igaz hitet, hitnek io ielet életet, bennûnk lakozzek ſzent lelked, tiszteltеſſek Iſtenſęged.

Iûiôn hozzank te orſzagod, kedues Euangeliomod iduôzitô ſzent Chriſtuſod, kiben ôrôcke bodogſágod, adgyad te ſzent aiandékod, ôrdôgtûl veddel orſzagod.

Legyen te ſzent akaratod, tarthaſſuk paranczolatod, mint mennyei ſzent vduarod, tellyeſiti akaratod, miis teheſsûk mondaſod, el ſzenuedheſsûk oſtorod.

Mindennapi kénierûnket, minden teſti ſzûkſęgûnket hiu ſzolgat io feyedelmet, eggyeſſęget, békeſſęget, io hazas tarſot beûſęget, adgyad nékûnk ma ezeket.

Es boczasd meg bûnônket, mint ellenûnk vétteteknek mij meg boczattyûk bûnûket, ki erôſicze hitûnket, es batoricza lelkûnket, hoǵ teis meg hattad bûnônket.

Ne védgy minket kiſértedben, teſtnek ôrdôgnek tôrében, ez vilag dihôſſęgében, ketſęgben erôtlen-

rőtlenſęgben, hitetlenſęgnek bűnében, ne hagy el veſznűnk ezekben.

Szabadicz minket gonoztul, őrdőgnek czalardſagátul, karhozattul, hamiſſágtul, rabſagtul es dőg halaltul, korſagtul haboruſagtul, mind teſti lelki gonoztul.

Mert te vagy hatalmas Iſten, vralkodo őrők Iſten, kegyes es irgalmas Iſten, ki minket kőnyőrgeſűnkben meg halgattal ſzűkſęgűnkben, azért bizuan mondgyuk AMEN.

I NATVS EST NOBIS.

NEkűnk ſzűletek mennyei Király kit iduőzitőnek monda az Angyal: Vy Eztendőben mij vigadgyunk, ſzűleted leſuſt mij imadgyunk.

Regen meg irtak ezt az Prophetak, hogy fiat ſzűlne egy nemes virag, Vy eztendőben mi:

Szűz Mariatul gyermek ſzűletek, de ſzent Lélektűl ő fogantatek, Vy eztendőben mi vigad:

Nagy hatalmas lőn ez kisded gyermek, meg tőrętenek ſok ellenſęgek, Vy eztendőben:

Giőzedelmet vőn az karhozaton, győzedelmet vűn őrők halalon, Vy eztendőben:

Ninczen az bűnnek hatalma raytunk, kiknek az gyermek leſzen oltalmok, Vy eztendőben:

Halat adgyunk az Wriſtennek, es iduőzitő Ieſus Chriſtuſnak, Vy eztendőben:

MEg tellyesiti az Attya Isten, szent igiretit be tőlte szépen, vy eztendőben mij vigadgyunk, szűletet Iesust mij imadgyuk.

Im hozzank kűlde szentseges fiat, annyanak valazta az szűz Mariat, Vy eztendőben mij:

Czudaképpen értűnk szűletek, az szent Lélektűl mert fogantatek, vy eztendőben mi vigadgyunk.

Hideg időben szűletésse lőn, az barmok iazla ő bőlczyőie lőn, Vy eztendőben mi vigadgyunk.

Az gyermek Iesus fel neuekedék, Emberkorba hogy neuekedék, Vy eztendőben mi vigadg:

Ellene monda sok hatalmasság, az halál őrdőg hitetlen vilag, Vy eztendőben mij vigadgyunk.

Latuán őket irtűnk meg veri, nagy ereieket semmisse tőui, Vy eztendőben mij vigadgyunk.

Tamagy mellenk mostis Wristen, Wralkodgyal ellensegűnkőn, Vy eztendőben mij vigadyunk:

Verd meg őket te vas-vesződuel, szadbul szarmazot draga igéduel, Vy eztendőben mij vig:

Biztas minket te szent Fiadal, kit irtőnk attal Iesus Christussal, Vy eztendőben mij vigadg:

Adgyunk halat az io Istennek, Attya Fiunak es szent Léleknek, Vy eztendőben mij vigadgyunk, szűletet Iesust mij imadgyunk, Amen.

KIS KARACZON NAPIAN VALO HIMNVS, A solis ortus cardine, notaiara.

O Kerez-

Kereztienek kik vagyunk, Attya Iſtennek halat adgyunk, ki kőnyőrűluén mij raytunk, ſzént fiat ada irtőnk.

Ki ſzent Lélektűl fogantatek, ſzűz Mariatul ſzűletek, bűnéinkért meg fézétetek, iletűnkért meg őletek.

Diczirteſſek ſzent Haromſag, bizony Iſten őrők bodogſag, kit ſoha meg nem foghat ökoſſag, kiről rank ſzalla nagy irgalmaſſag.

VIZKEREZT NAPIARA VALO HIMNVS. Az hoſtis Herodes notaiara.

Herodes dihős ellenſęg, Chriſtuſt el iőni mit féled, nem az el mulandot kéuannya, ki az mennyorſzagot adgya.

Mennek vala az bőlcziek, czillagot latuan előttők, Vilagot vilagal kereſnek, Iſtent valliak aiadékokual.

Nagy ſok kéſerues anyak ſirnak, édes magzattyok halalan, kiknek vérekkel Herodes, ielente Chriſtus halalat.

Az tizta viznek őruénjet, mennyei baranj illete, az bűnt ki nem illete volt, minket meg moſuan eltőrtè.

Az ő ſok czudatételyuel, bizonnya Iſtenſęget kor, betegeket gyogita, es hallottakat tamazta.

Vy hatalmaſſagnak néme, à Sidok vegre veſzer-

 lik, mert

lik, mert az Chriſtuſnak ſzauara, az viz valtozek magaban.

Diczőſſęg legyen Chriſtuſnak, ki meg ielenek à főldnek, Attyanak à ſzent Léleknek, moſt mind őrőckőn őrőcke, Amen.

MEGIS AZON HIMNVS.



Onoz kegyetlen Herodes, ſzűletet Chriſtuſtul mit félz, nem véſzē el mulandokat, ki add őrőcke maradokat.

Mennek az bőlcziek kit latnak, vezer czillagot kőuetuen, vilagot kereſnek vilagnal, Ieſuſt tiztelik aiandékokual.

Diczőſſęg neked Wr Ieſus, ki ez napon meg ielenél, Attyaual es ſzent Léleckel, moſt es őrőckőn őrőcke, Amen.

AZ MAGYAR ORSzAG SIRALMA KInek romlaſa az baluani imadaſert es gonoſz elet miat lőt.



Tekincz reank immar nagy Wriſten az mennyegből, az te diczőſſęges templomodbol, emlekezel meg immar az te aruaidrol.

Miert hagyal minket illyen igen meg romlanunk mij nemzetſęgűnkben el puztulnunk, miert tauozal Wriſten illy meſzſze mij tűlűnk.

Tudgyuk hogy vetkeztűnk, mert tégedet nem tiztel-

tizteltűnk mint attyankat téged nem ſzerettűnk, mint hatalmas Wronkat tégedet nem féltűnk.

Azért kel mar tiztelnűnk poganyokat gylkoſokat, paraznakat baluani imadokat, kiknek el kel viſelnűnk kemény igayokat.

El vőued mi tűlűnk orſzagunkat Kiralyunkat, főldhez véred az mij koronankat, ſzined elől el vetted mij aldozatunkat.

Meg ſzűnek ſok helyeken, ſzent neuednek diczireti, ſzép iffiaknak ekes énekleſi, mert az baluany imadas tűled ezt erdemli.

Kűzőlűnk le vagtal, nagy ſok kazdag fő vrakat, vitezeket erős firfiakat, kiknek kőuer teſteck el hizlalalz vadakat.

Kőzzűlűnk rabba teuel, ſok mennyeket őzuegyeket gyermekeket gyenge ſzép ſzűzeket, mind az mi bűneinkert fizeted ezeket.

Mind ezekből iſmeriűk bűneinknek ſulioſſágat, haragodnak rettenetes voltat, mert lattyuk felſęgednek, mar boſzu allaſat.

El tauozek mi tőlőnk, io nagy Iſten mi őrőműnk, nintſen immar ſemmi vigaſſágunk, ſiralomra fordula az mi nyayaſſágunk.

De megis nincz mit tennűnk, czak te hozzad kel folyamnunk, mert iol lattyűk hogy mind el kel veſznűnk, ha az mi bűneinkből hozzad meg nem terűnk.

Emlek-

Emlekezzel meg rolunk, hogy mi fôldbôl teremtettûnk, ôrdôg mia bûn ala vetettûnk, mint az arnyek el mulik mi gyarlo életûnk.

De az te io voltodbol, karhozatban nem hagyatunk, te ſzent fiad altal meg valtattunk, bôntûl ôrôk halaltul mar meg menekettônk.

Tamadgy fel azért immar, nagy Wriſten mij mellettûnk, az te kezeidet niuits ki raytunk, es ne ves el elôled, kik meg niomorottunk.

Laſſak meg az poganok, hogy mij reank gondot viſelſz, kiket te ſzent igeddel legelteczes noha meg bantottunk, te tûled el nem vecz.

Mert latod el hagyattunk, es czak te read marattunk, nyaualyaſok tudatlanok vagyunk, es el hagyot aruaknak czak te vagy otalmunk

Diczirteſſel menniegben, ſzent haromſág egy felſęgben, ki meg vigaſztalſz minket lelkûnkben, noha gyôtretûnk moſtan it az mij teſtûnkben.

PSALMVS 79.



Elſeges Iſten neked ielentiúkmij nagy niaualiankat panaſzolkoduan elôtted mondgyuk mij boſzuſáginkat.

Mert el be iôttek az pogan nepek te ôrôkſegedben meg ferteſztették ſzent templomodat az te hiueidben.

Mind el puſztitak Ieruſalemet à kereſztienſeget, mas

felől bennőnk Christust kergetik az eǵ iduőssęget.

Te szolgaidnak vettek testeket eǵ madaraknak, es te Szentidnek tagyait adak kegyetlẽ vadaknak.

Ki ontak szellel mint az bű vizet ezeknek véreket, nem talaltatek ki el temetne az ő holt testeket.

Vagyunk immaron czak nagy szidalom mij szomszédsaginknak, es meg czufolas minden népek kőzt kik kőrnyűlűnk vadnak.

Meddig haragszol felsęges Isten vęgetlen ellenűnk, boszuallasod mint à sebes tűz fel geried ellenűnk.

Fordiczad immar te haragodat az pogan népekre, kik nem esmernek téged Wristen ẘ iduőssęgekre.

Az orszagokra kik segitsęgűl neuedet nem hijak, mert ők meg éuek kereztiẽsęget helliet el puztitak

Ne emlekezzel ręgi bűnűnkről, de hamarsag minket elől vegyenek irgalmassagid, mert meg nyomorottunk.

O iduőzitő edes Istenűnk segyl mar meg minket az te neuednek diczőssęgeiert szabadits meg minket.

Es legy kegyelmes te szent neuedért az mij bűneinknek, hogy ne mondhassak az pogan népek, hol vagyon Istenűnk?

Ielentessek ki minden népek kőzt mij szemeink előt boszszu alassod te szolgaidnak vérek hullasaért.

Iuſſon elôdben fohazkodaſok à ſzegeny foglioknak te hatalmadban ments meg mind ackik halálra tartatnak.

Bûnteſd meg az mij ellenſęginket hetképpen Wriſten, az ſzidalomért kit raitad teznek felſęges Wriſten.

Mi penig fôldôn kik te népeid es iuhaid vagyunk, kiket legeltecz te ſzent igeddel néked hálat adunk.

Es nemzetſęgrôl nemzetſęgekre tégedet hirdetûnk tizteſsęgedet diczôſęgedet mind ôrôcke vallyuk.

Igien kônyôrôg anya ſzent-egyhaz ellenſęgi ellen, mint iruan vagyon az Soltar kônynek hetuen kilencz réſzében.

ALIA. Meg ſzabaduluan notara.

SZannya az Wriſten hiueinek romlaſat, az ŵ fiainak leanynak rablaſat, noha moſt el tûri de el nem ſzenuedi, nagy ſzidalom vallaſat.

Ezeket ſzemûnkel latuan el keſerettûnk, illy ektelenſegen magunkban el remûltûnk, Iſten beſzedeben mies valaſztottak czak nem ketſęgben eſtûnk.

Gyakran az Iſtennek noha ſzauat halgattiuk, meg maradaſunkat ingien ſem remelhettiûk, mert

mind

mind veſzten veſzni ſzegeni orſzagunkat, ſzemé-inkel iol lattiuk.

Egyk veſzedelem az maſikat ot eri, hogy mind nagyot kiczint ily kemeletlen ũti, ſemmiképpen lelkũnk ſzabadulaſunkat, meg hinnye ſem meri.

De ves vęget immar Wram bũnteteſednek, fordicz ſzemeidet reank kegieſſégedben, mert az te nepeid maid ketſęgbe eſnek, enni nagy ſok inſégben.

Immaran Wriſten eſmeriũk bũneinket, banniũk es ſirattiũk regi hitetlenſégũnket, minden ſzentſégũnket, moſtan vgy vtalliuk, mint fertelmeſſegũnket.

Fordicz haragodat mar az pogan nemzetre, kik nem hiſznek teged ỏrỏk iduỏſſegekre, had eſmerienek meg teged Ieſus Chriſtus ỏrỏk veſzedelmekre.

Ezek eiel nappal ſzolgalnak az Baluannak, tiſztеſſeget teſznek az czalard machumetnek, io ſzerenczeieket nem tulaidonittyak, neked igaz Iſtennek.

Czak hallaniais neuedet nem akariak, te ſzent halalodat neuetik es karomliak, az Sidockal egyũt az te ſzent igedet pỏgdỏſik es czufolliak.

Iambor vén nepeket ũk tiſztelni nem tudnak, az czỏcz ſzopoknakis egy ſzalat nem engednek, reteneteſſéggel nagy kegietlenſéggel ỏket ſzabliara hanniak.

Tiſztteſſéget ſemmit ůk az vennek nem téſznek, az gyermek ſzůlőkőn ſemmit nem kőniőrůlnek, ſok gyermek agybeli aſzſzonyallatot az lo hatara vonnak.

Ektelenſégeket beſzélleni nem meriůk, mert ſoha hirrelis ez előt nem hallottuk, hogy mind az éeg az főld reaiok nem ſzakad, azt minniaian czudallyuk.

Gienge ſzép ſzűzeket rontanak es veſztenek, nagy ſok ezer ſzűzet ůk meg ſzeplőſitenek, ki miat ſzegények nagy ſzegyenletekben, naǵ hamar meg halanak.

Ruhaiokat rolok ektelenůl le vonak, az ſzegeni rabokat mezitelenůl hagyak, mint az ſereg czordat az Tatar oſtorral előttők haidogalliak.

Ehſegnek miatta mind el ſzakaſzkottanak, az ſzomyuſág miat nagy ſokan meg halanak, az vadlonak hatan nagy ſok gyenke ſzűzek, halalra bagyadanak.

Nagy ſiruan annioknak az gyermekek kialtnak adnal vizet innom edes aniam azt mondgyak, ů edes annioknak czak nem haſad ſziuek hogy czak azt ſem athattyak.

Nagy vndok etellel ſzegény rabokat tarttiak az lo huſt főuetlen ů eleikben hanniak, az czitkok vereuel kaczolak teyeuel ſzegenieket itattak.

Meg nem keſeredne az kisded gyermekeken

kettő

kettőſeuel ůket ůltetik az nieregben, az artatlanoknak czak ſirni ſem hadnak, feyek őſzue vereſen.

Ektelen vtokual ůk ſemmit nem gondolnak, hideggel halaſokon egy ſzalat ſem bankodnak, mint az ferget ſzellel hagygalni ſzegénieket nem ſzanniak.

Nehezkes aſzſzonyok kik kőſztők ſzůlnek vala, gyermek labat foguan az Tiſzaban vetik vala, kű ſzűnek mondhattiuk kinek ſziue raita nem keſeredik vala.

Szegyenliůk mődani mennieken leaniokon, es gyermekeken ſzép aſzſzonyallatokon, az minemű ſzeplők ű raitok lőttenek, kiert Iſten verd torkon.

Nagy vereſęgeckel kegyetlenůl kenozzak, hoģ ki valtozzanak erűſſen ſarczoltattiak, miert hogy nyelueket ſzegeniek nem értik, rutul arczul czabdoſſak.

Maga az Pogannak ůk meg hodoltak vala, minden kiuanſagat meg tellieſitik vala, meg ſem futamanak mert hodolaſokhoz ůk igen biznak vala.

Az pogan vroknak hiuen ſzolgalnak vala, de az Iſten dolga eſzekben ſem iut vala, az vrak dolgara nem az tanuſagra Vaſarnap mennek vala.

Az Iſten igeiet vgyan el vntak vala, az ẅ iuhok feie gyomrok imeleg vala, kiert nagy Wriſten te buſult haragod méltan mij reank ſzalla.

Ninczen ſem varosban ſem faluban Tanito, mert mind az rabſagra vittetet, az halgato közönſęges bűnért méltā veretettek, mind tanito halgato.

Siralmat moſt nékünk mind holtaiglan hagyanak, edes magzatinktúl mikor el ſzakaztanak, hazas tarſainktul hogy el ſzakaztanak bar élnünk ſe hadnanak.

Mit teſz te Wriſten fiadnak elteuel, hazas tarſainknak meg fertezet teſteiuel, hanem marad égyűt az Iſtennek lelke, az förtözöt léleckel.

Sarok vagyunk Wram veled nem perelhetünk, te ſzolgaid leuen czak feyet kel haytanunk, keſeredet ſzűből az mit moſtan ſzolunk, meg boczaſſad minekünk.

Az kegyetlen nemzet lam el akar fogyatni, ily ſebes haragyat azért kezdi mutatni, ideie leſzē mar neked-is Wriſten mij raytunk könyörülni.

Azért aly boſzſzut mar nagy nyomoruſaginkért, az poganok közöt halhatatlan vndokſágon, illy nagy dihöſſeggel ne vegyen hatalmat az kereſztien nemzeten.

Ne mondhaſſak hogy nincz Iſtenünk ſem hitünk, ne mondgyak ſzemünkben nem ſegit meg Iſtenünk, te tiſzteſſegednek nagy gialazattiara fog eſni az mi karunk.

Az poganok minket te eretted kergetnek, az kereſztien hitért ſzent igedért üldöznek, azért

igaz

igaz Iſten legy oltalmazoia az te tiſzteſſegednek.

Ha bűnűnk érdemli hogy minket mind ęltig veri, Chriſtus igaſſaga azt erdemli hogy ne veri, mind az altal Wram czak ſzerelmedből veri, bator ez vilagon veri.

Szabadulaſunkat Wram czak azért keryűk, hog tizteſſęgedet ſzidalomtul ohaſſuk, mi-is io voltaban te Iſtenſęgednek hogy ketſęgben ne eſsűnk.

Eorűlnek az hiuek hogy az bűntetéſt lattyak, ellenſęg vérében mikor labokat moſſak, az irgalmas Iſten lam igaz Iſten volt, ackorő azt kialttyak.

Regen Holofernes illyen kegyetlen vala, keuelyſęge miat ő hamar ſzegient vala, mert egy aſzſzonyallat űnnen ſzablyaiaual feiet el czapta vala.

Nabukodonozor Király-is illyen vala, az Iſtennek népet vgy raboltattya vala, kiert az Wriſten az oktalan embert, baromma tőtte vala.

Ki lehet ez főldőn kegyetlemb Pharahonal, iſmeg kit bűntetet kęgetlemből nalanal, az tengerben vezte minden népeiuel, ki tőb vala nalunknal.

Senacherib király igy keuelkedik vala, az Sidok varait varaſit ſzedi vala, mert ſzaz nyolczuan ezert egy eyel az Angyal bennek le vagót vala.

Az Madianitak gyakran ki ŵtnek vala, Izrael fiait ſzellel ŵldőzik vala, az Gedeon ŵket harom ſzaz magaual igen meg verte vala.

Antiochus király Sidokat haborgatta, baluany imadaſ-

imadaſra haytani ŵakarta, kit ſzörnyű halallal Iſten halalakor el vezte es el ronta.

Az Herodes király igy kegyetlenkedik vala, kiczin gyermekeket fegyuerre hányat vala, de az igaz Iſten vermek kel fergeckel ŏt meg étette vala.

Az Sidok az Chriſtuſt igen kergetik vala, nagy iretſęgekben vęgre meg ŏltek vala, de hamarſaggal Titus által ŵket mind el veztette vala.

Azért Kereztienek ne eſsűnk moſt kętſégben, erŏs bizodalmunk legyen czak az Iſtenben, bizony mayd meg lattyuk ſzabadulaſunkat meeg ez főldŏn éltűnben.

Kegyelmes az Iſten nem vér ŏrŏcke minket, eg ſzem pilantaſig hagyot moſt czak el minket, de ŏrŏcke valo irgalmaſſagabol iſmeg fel emel minket

Oh nyomorult fogliok Iſtenhez kialczatok, nagy bizodalomban remenſęgben legyetek, az ki kezben adot mayd az meg ſzabadit, ſzeméteckel meg lattyatok.

Az mij fiainkat ſiralommal el hattuk, ezeńtűl azokat ŏrŏmmel meg lattyuk, mij ellenſęginknek nagy veſzedelmeket nagy ŏrŏmmel beſzéllyűk.

Az ſzentek peldaiat eletűnkben kŏueſsűk, Iſtennek oſtorat tűlűnk el ne taſziczuk, mert Iſtẽ orſzagat haboruſag-nekűl ſemmiképpen nem nyeriűk.

Siruan igy kŏnyŏrge az Iſtennek egy haza, mikor Tatar miat fel főldnek lŏn rablaſa, ezer ŏt ſzaz hatuan es hat eztendŏben mikoron irnak vala.

VGYAN

VGYAN AZONROL.

ATtya Iſten tarcz meg minket, es ſzent igedben hitõnket, ronts meg mij ellẽſęginket, es minden kegyetleneket.

Kik az Chriſtuſt haborgatni, es ſzent ſzekibõl le vetni akariak ŵtet rontani ŵ heueiben kergetni.

Chriſtus ki vagy Wraknak Wra, es Czaſzaroknak Czaſzara, ielenczed Iſtenſęgedet, es tõrd meg ellenſegidet.

Tarcz meg minden hiueidet, te ſzegény kereztienidet hogy diczirheſſunk tegedet, tarcz egyeſſęgben népedet.

O ſzent Lélek aldot Iſten, vigaztaly minket ez fõldõn, legy ielen mij ſzũkſęgũnkben, es minden keſerũſęgũnkben.

Neuely minket az igaz hitben Chriſtuſnak eſmeretiben, vigy minket ſzent ſzerelmedben, es holtunk vtan õrõmben.

Adgy békeſſęget Wriſten, az mij idõnkben ez fõldõn, mert ninczen nekũnk tõb ſenki, bay viuonk hadakozonk, hanem czak te Wriſten.

HAZASSAGRVL VALO DICZIR:

IAmbor hazaſok meg halgaſſatok, ti rendeteket meg tanullyatok, es az okait meg tanullyatok, hogy tiztétekben ti el iariatok.

Semmi nem egyęb az ſzent hazaſſag hanem tiztaſſag es nagy iamborſag, Iſtentől ſzerzet igaz tarſaſag es tőruény ſzerint valo nyaiaſag.

Mikor Adamot Iſten teremte, az ŵ képpere meg ekeſite, paradiczomban ötet be viue gyönörűſęgben ötet helyheztete.

Minden allatnak mar tarſa vala, czak hogy męg Adam fel nelkűl vala, hozza haſonlo tarſa nem vala, ackor az Iſten azt mondgya vala

Nem io embernek egyedűl lenni, de ſzűkſęg néki felenek lenni, hozza haſonlo tarſanak lenni, azért teremczűnk ſegitőt néki.

Iſten Adamra almot boczata, paradiczomban ŵt el aluta, es odalaba kezét boczata, czonttyat ki véue Euat alkota.

Euat Adamhoz az Iſten viue, es feleſęgűl neki ielente, Adam hogy latta ottan eſmere, rayta ſziuében igen örűle.

Leg ottan monda: ez czont én czontom, ez teſt en teſtem, azért meg tartom, es firfiubol véttetnek mondom: azért hozzaia en ragazkodom.

Ezért ſzűleiet ember el hadgya, es attyat annyat mind hatra hadgya, es ragazkodik feleſęgéhőz, es ketten leſznek egy teſte véré.

Azért nem egyéb az ſzent hazaſſag hanem tiztaſag es nagy iamborſag, Iſtentűl ſzerzet igaz tarſaſag, es tőruény ſzerint valo nyaiaſag.

Az ha-

Az hazaſagot az Iſten ſzerze, paradiczomban ſzépen végeze, aldomaſaual meg kórnyekőze, harom okaért ezt bizony ſzerze.

Elsó okaért ſzaporodaſért, Angyaly karnak be tőlteſeért, az ſzentegyhaznak epületiért, es magzattyanak fel tartaſaért.

Ezért az Iſten ẃket meg alda, ẃket keduele, es è ſzot monda, ſzaporodgyatok neuekedgyetek, ez ſzeles főldet mind be tőlczetek.

Maſod okaért ſzerze è vęgre, az firfiunak ſegedelmere es banatyanak kónyebſęgére minden dolganak ſegitſegére.

Hogy à firfiu előtte lenne, ẃ feleſęge mellette lenne, es banatyaban kűnyebſęge lenne, minden dolgaban ſegitſeg lenne.

Harmadſzor ſzerze ennek okaért, gyarlo embernek oruoſſagaért, fertelmeſſęgnek gyűlőſſęgeért, paraznaſagnak tauozaſaért.

Azért embernek illik ezt tudni, es felelemmel el ſzaporodni, es ſegitſęget Iſtentűl varni, paraznaſagot el tauoztatni.

Immar hallyatok es meg ęrczetek, ti tizteteket ne feleyczetek, ſzűkſeg hogy egy maſt ti ſzereſſetek, es Iſten ſzerint eggyűt éllyetek.

A firfiunak ez az ẃ tizti, hogy feleſęget igen ſzereſſe, kezi munkaiaual ẃtet élteſe, mint ẃnnen magat vgyan ſzereſſe.

Eo feleſęgét iora oktaſſa, meg ne rongallya de meg dorgallya, meg ne vtallya inkab taplallya, es haza népet iora tanicza.

Aſzſzony embernek ez az ŵ tizti, hogy az ŵ feryet igen ſzereſſe, vranak mondgya ŵtet bóczůllye, néki engedgyen ŵtet tiztellye.

Az ŵ vranak hazat ôrizze, minden marhaianak gondgyat viſellye, az ſzôueſt fonaſt el ne feleicze, es haza-népet ŵ iora incze.

Eo magzattyanak gondgyat viſellye, nagy ſzeretettel ŵket neuellye, az nagy Iſtennek ŵ felelmére, ŵket tanicza es iora incze.

Az hazaſagokat Iſten meg aldgya; eledeleket meg ſzaporittya es eleteket meg hozabittya, ſzent orſzagaban meg koronazza.

Az hazaſſagot à Ieſus ſzerze, es az menyegzôt meg ekeſite, ielen voltaual meg erôſite, es czudaual ôket elégete.

Az vizet borra mert valtoztata, az menyekôzôt meg vigaztala, az hazaſoknak azt bizonita, hogy ŵket bizony meg vigaztalna.

Moſtis minekůnk czak ô ſegitônk, az hazaſſagban édes életůnk, ôrdôg mergetůl meg vedelmezônk, ôrdôngôsôgtôl czak ô meg mentônk.

Bodogok azok kik Iſtent felik, es igaz hittel czak ŵtet veſzik, paranczolattyat nékie teſzik, kezek munkaiat igazan eſzik.

Iol

Iol leſzen dolgod te Iſten felő, kezi munkaual igazan elő, te feleſeged hozad illendő, hazadban leſzen mint termő ſzőlő.

Az te fiaid fel neuekednek, aztalod kőrnyűl le telepednek, mint ſzép gyermekdid olay fa veſzſzők, az igaz hitben fel neuekednek.

Ez képpen embert meg ald az Iſten, ki fęly ŵtet minden időben, mint az ſzent Dauid az Soltar kőnyben ſzépen meg irta ŵ énekeben.

Meg aldgyon teged az kegyes Iſten, es őrőgbiczen az igaz hitben, hogy fiaidnak láſſad fiait, kereztieneknek nagy bekeſſęget.

Ezeket ſzerze ſzépen verſekben, Batizi Andras egy io kedueben, ſzűletet vtan enni időben, ezer őt ſzazban es negyuen hatban.

AZON PSALMVS 112.

BOdogok azok kik Iſtent fęlik, es igaz hittel kik őtet veſzik, paranczolatyat nékie teſzik, kezek munkaiat kik igazan eſzik.

Kezek munkaiat Iſten meg algya, eledeleket meg ſzaporittya, es eleteket meg hozabittya, az igaz vtra őket igazgattya.

Eo feleſegek hozzaiok illendő, hazokban leſzen mint io termő ſzőlő, fiai néki hitben neuekednek, aztala kőrnyűl mint olay fa veſzők.

Meg algyon téged az kegyes Iſten, es ôregbiczen az igaz hitben, hogy te varhaſſad iduôſſęged menyben, tégedet vigyen, ôrôk diczôſſęgben.

Es hogy lathaſſad fiadnak fiait, nemzetſęgidnek ſzaporodaſit, es békeſſęgnek draga gyûmôlczet, kereztieneknek hitben, épûleſét.

Ecképpen ald meg embert az Iſten, ki ſęly ôtet minden idôben, es acki bizik ẃ igiretiben, tamaſza leſzen az ẃ életiben.

Szent Dauid irta ezt az Soltar kônyben, ekeſſen mondgya ſzaz huſzon niolcz réſzeben, mert kelemetes hazaſág Iſtenben, kit meg koronaz ôrôk diczôſſegben.

HAZASOKNAK KÔNYÔRGESSEKRE valo dicziret, es Ineklyſek.

ISstennek ſzent lelke illete ſziuemet, nag kegielmeſsége elôl vôn engemet, mikor tarſul ada ennekem tégedet, es ſzent ſzerzeſiben helyheztete minket.

O mely czyudalatos Iſten az te dolgod, az te tanacziodban ninczen neked tarſod, mind ez vilag gondgyat czak egyedûl birod, embert te oda viſz à houa akarod.

Hiſzem hogy ſem à meny ſem az fôld meg nem volt, mikor az én dolgom nalad tôkiluén volt, az ſzent hazaſſagra tarſott ſzerzôttel volt, kiuel

ſzent

ſzent felſęged moſtan ôſzue hozot.

Az te io voltodat hozzank nagy bûſseggel, moſtanés kônyôrgônk neked buſzgo ſzyuel, minden kor mutaſd meg nagy kegyelmeſſéggel, erôſicz meg minket az teſzent lelkeduel.

Nagy kegyelmeſſeggel Wram reank tekéncz, io hirrel es neuel minket te meg ipicz, Feddéſt viſza vonaſt patuart mind meg enhicz, egy-mas ſzerelmiben minket meg erôſsicz,

Nagy tiſzteſſegre te ſzent felſégednek, es iduôſséginek legyen lelkônknek, az mij hazaſſagunk az kereztieneknek, tûkôr es io pelda légyen mindeneknek.

Ezeket én vallom czak te felſęgedtôl, bizony ketſégnelkûl ſenkitôl egyebtôl, mert mindenek vadnak az attia iſtentûl, kik felôl ſzarmaznak az mij teremtônktôl.

Szegédſęgôl hiuk az te ſzent neuedet, ielencz meg mij hozzank kegyelmeſſégedet, Wram halgaſsad meg mij kônyôrgôſûnket, mert czak tûled variuk minden ſzerenczienket.

Paranczolatidnak vtait mutaſsad, az mij iletônket Wram igazgaſsad, mij hazaſſagunkat aldgyad es taplalliad, iletônkre valo ionkat ſzaporicziad.

Az ſzent hazaſſagnak gyûmôlcziet meg adgiad, az te iuhaidnak kôziben ſzamlalliad, ilteſsed neuellyed

neuellyed ôkôt oltalmaſzad, azzoknak ôrômet nekônk latnunk adgyad.

Neked Wram Iſten velôk ſzolgalhaſſûnk, minden iauaidrôl halakat adhaſſûnk, mikint teremtônket aldgyuk es imadgyuk, diczieryôk tiſztellyôk es fel magaſztallyuk.

Iedzéſt tigy mij kôſztônk az te lelkekuel, hogy mind holtig illônk nagy egyeneſſeggel, az te ſzent neueddért laſs meg mind ezekkel, ez ſzegin orſzágban ôrôk bekéſſeggel.

Te vagy czak egyedôl minékûnk oltalmûnk, bûn es ôrdôg ellen nagy erôs gyamolunk, akaratodnelkûl meg nem bantattatunk, mert az te ſzantaſid kapalaſid vagyunk.

Iruan ezer ôt ſzaz es ôtuen negyedben, ſzent Iacab hauanak legy elſô hetiben, az ki ezt ſzerzette vala vig keduiben, neuet meg talalod rendel az verſekben. AMEN.

MEGIS AZ HAZASZAGRVL VALO

diczierettek es énekléſek. Ad Notam, Diczirlek tégedet én édes Iſtenem nagy kegyelmeſ:

IGaſſágod ſzerint tartozol Iſtenem meg halgatni kéréſem, tekéncz azért ream kegyelmes Iſtenem halgaſd meg kônyôrgéſem.

Miert nem emlekeſzel ſzent fogadaſodra ſzent irgalmaſſagodra, hogy nem tekintez már az én ſiralmimra lelkemnek faydalmimra. Meg

Meg epédet lelkem kesseredet sziuem szomoru én életem, Nincz vigasság bennem ki miat immaron mayd ketségben kel esnem.

Azt iol tudod Wram mit kiuanok tűled à mire kérlek teged, En iuősségemre hogy ha teczik neked, adgyad meg ezt énnékem.

Iay ne vond meg tűlem az te szent kezedet mutasd kegyességedet, Ald meg iletemet ad meg kérésemet vigaztald meg lelkemet.

Diczirétire lenne az te szent neuednek ha meg adnad mit kérek, Az te szent templomod abbul neuekednek szent neued tizteltetnek.

Minem ollyat kérek kiuel nem tartoznal vagy kit meg nem adhatnal, mert minden iok vadnak irgalmassagodnal nagy hatalmassagodnal.

En czak ollyat kérek ki tiztessségedre legyen diczirétedre, legyen én lelkemnek ő iuősségyre templomod ipségyre.

Gonoz kereskedést sem vsorat tűled nem kérek hogy engedgyed, sem oly vrasságot nem kéuanok tűled hol felednélek téged.

Hanem ollyat kérek hogy én tizta legyek iletemben előtted, hogy maculanélkűl szolgalyalak téged igaz legyek előtted.

Az én iletemben az más tiztessséget meg őrizem io hirét, fele baratomnak io hiret es neuét diczirhessem iletét.

Legyen ſzomſzédommal nagy ſzép békeſſęgem kiből vęg legyen ſziuem, én gonoz vtaim tauozanak tűlem vyullyon meg iletem.

Gyakorta ſzent lelked forogyek ſziuemben, neuekedgyek lelkemben, az gonoz kéuanſag ne legyen keduemben ne forogyon eſzemben.

Az te ſzent igedben foglalatos legyek vallaſt te rolad tegyek, az gonoz hitlenſęg tűlem el tauozek igaz ſzerető legyek.

Tizteſſęget tegyek az te ſzolgaidnak ſzent Paranczolatidnak, igazat itillyek az ſzegén aruaknak minden nyomorultaknak.

Azt fogadnam Wram hiuen betőltenem ha meg adnad kérésőm, kiben nincz ketſęgőm mert te benned bizom hogy meg adod azt nékem.

Szomoru ſziuemnek tekincz kialtaſat lelkemnek nág faydalmat, ſzomoruſſagomnak ád vigaztalaſat ad lelkem nyugodalmat.

En lelkemnek addig nyugalma nem leſzen mîg ez adua nem leſzen, à mit buzgo ſziuel tőled kér iletem ad meg fiadért nekem.

Nem nehez teneked Wram ezt meg adnod ha te ſzent akaratod, bizony iot kiuanok azért kel akarnod kiből ninczen bantaſod.

Irgalmaſſagodba bizék az én lelkem abba nyugſzik én ſziuem, kibe nincz ketſęgem ezzel tellyes hitőm benned nyugſzik iletem.

Sies

Sies azért Wram meg adni kirésôm es meg halgatni engem, ne vtaly meg engem es ne nézd én bûnôm tarcz meg Wram én lelkem.

Te kezedben vadnak lelki es testi iok minden hatalmasságok, czak te tûled varnak ez fôldi allatok az mennyei Angyalok.

En-is czak te tûled varok Istenemtûl én mennyei attyamtul, tudom meg nem vonszod te szegén szolgadtul illy nyomorult firegtôl.

Ne késsek azért már szent irgalmasságod, ad meg szent aiandékod, hogy minden népek kôzt lattassék io voltod kegyelmes aiandékod.

En hála adassal magaztallak téged, aldom az te szent neued, szent aiandékodért kit el varok tûled fel magaztallak téged.

Mayd vęg leszen immar én szomoru sziuem nem kesserôg én lelkem, mert meg halgatod mayd az én kônyôrgéssem es meg vigaztalz engem.

Bizik immar lelkem kegyelmességedben es meg vyult sziuemben, szent aiandékodban nyugozom iltemben, halgas meg kéréssemben.

Magas menyorszagban dicziret teneked legyen tiztessęg neked, szent Haromsag Isten aldot az te neued, mind ôrôckôn ôrôcke.

MEGIS AZ HAZASSAGRVL.
ad notam: Irgalmaz Vristen immaron énnekem.

SEregőknek Wra es erős Istene, széles ez vilagnak gondgya viselőie, az te hiueidnek kegyelmes veszeré, czak te benned vagyon sziuem reménsége.

Irgalmas Wr Isten vagy természetedben, es igen igaz vagy szent igéretedben, nem lehet valtozas semmi beszédedben, azért benned biztam illyen nagy igyemben.

Read biztam Wram Isten én magamat, Neked aianlottam minden szerenczyamat, mert czak tűled tartom Isten minden iomat, azért kérlek háld meg én imatságomat.

Az szent hazasságra mutas tarsot nékem, es akaratodat ád vele értenem, leheſſen keduedint Wr Isten iletem, es sok eztendőig enged vele iltem.

Kegyelmesſségedet hozzam meg mutattad, es könyörgésemet Wram meg halgattad, az én vtaimat iora igazgattad, mert mit tűled kértem, azt nékem meg adad.

Immar ielen vagyon kiért könyörgöttem, te szent felségedhez sokszor esedeztem, hog őruendetes vég napomat irheſſem, aldot te szent neued mert meg adtad irnőm.

Bizodalmas sziuel te hozzad foliamunk, szerelmes tarsommal tégedet imadunk, vélűnk iotétedről neked hálat adunk, diczirőnk es aldunk teged magaztalunk.

Az

Az mij iletőnkben tarcz meg égeſſęgben, tizta ſzéplőnelkől egy mas ſzerelmőnkben, kereztien nép kőzőt io hyrben es neűben, erősicz holtunkig nagy tyſzteſſegőnkben.

Laſd meg kegies attiank mij haſzaſſagűnkat, lelki teſti iokkal wig tarſaſagűnkat, adgy te kedued ſzerint nekőnk magzatokat, nagy ízép engedelmes fiakat léanyokat.

Azokat mij velőnk ſokkaig ilteſsed, kegielmeſſegeddel őkőt legelteſsed, kereztien nép kőzőt meg gűkereſzteſſed, agokat terieſzed es el ſzylősiczied.

Sok gienge veſsőczkek tűlők ſzarmaſzanak, mint ſzép termőfak vgyan agaſzanak, meg viragoſzanak gyűmőlcziőtt hoſzanak, kiket venſigőnkben ſemeynk laſsonak.

De az te ſzőllődben őkőt be plantalliad, gonoz ellenſegtől őkőt oltalmazzad, es igiekben ſzépen firgektől tiſzticziad, az ő gyűmőlcziőkőt magadnak takaryad.

Ligy igy mij gyamolunk tellies iletűnkben, hogy biſzwaſt foliamyunk hoſzad ſzűkſigűnkben, mondhaſſuk hogy kegyes attyank vagy menyegben, ki veſzerlez minket es őrőſz igiűnkben.

Az mij onokaynk te rolad ezt mondgyak, mely kegyelmes Iſtent imad az mi attiank, kinek aldomaſa bűuőn ſzallot reank, nem illyk hogy maſnak mij halakat adnank.

Kegyes Attyank téged igaz hitből kérőnk, az te ſzent neuedért engedgyed meg nékűnk, ez kisdet énekben az miért kőnyőrgőnk, ezzeknek vtanna hogy hozzad meheſsőnk.

Ezer ött ſzaz es ötuen io eztendőben, az Bőit elő honak maſodik hetiben, tőb dolgai kőzőt ſzerzette verſekben, kinek neuet lellyuk verſőknek feyeben.

MEGIS VGYAN EZENRŐL,
Ad notam: Nagy banatban Dauid mik:

MOſtan vőttem Wram én ezt eſzemben, hogy meg halgattal engem kéréſemben, nem akartad veſzedelmem ezekben, tiztan meg tartottal tizteſſégemben.

Az ſzent iras nem oknelkűl azt iria, bozſzu allaſt ember Iſtenre hadgya, mert az Iſten őueit el nem hadgya, minden haborubul ki ſzabadittya.

Sőt ſzent Ezechias vgyan kialta, Chriſtus Wrunk erőſſen paranczollya, ſenki egy-maſon boſzſzuiat ne allya haboruban az egy Iſtent kialczya.

Sokan voltak ez vilagban ellenem, kik nem néztek az én nyomorult feyem, ſőt hamis ſzoual alaztak iletem, mind hamis volt iol latod én Iſtenem.

Ackoron én nagy ſiralmot miueltem, az Iſten előt én tudomant tőttem, azért atkot nékik ſoha nem kértem, mert tizta volt ſzeplőnelkűl iletem.

Igen

Igen ſzentnek ő-magokat alittyak, czak az én iletemet ők roſtallyak, ő-magokat ſoha meg nem proballyak, mit ram ſzoltak ő-magokban talaltak.

Iſten lata én artatlanſagomat, meg halgata az én nagy ſiralmimat, nem akara azok előtt holtomat, hogy ne vigadnak az én halalomat.

Az Herodes nemzetſęg el holtak, kik az gyermekeket kergetni akartak, iletektul hogy már ők-kőt el foſzak, az egy Iſtent ők ezzel boſzontottak.

Gonoz ſzoual ſzandékkal irte voltak, midőn ezeket erőſſen forgattak, tizta iletemet hogy meg ruticzák, kiuel az Iſtent igen boſzontottak.

Nem io az Iſtent gyakran kiſérgetni, haragyat embernek feyere várni, emberre nē io hamis ſzot mondani, mert fog az ōnnōn feyen az meg telni.

Ezen néked hálat adok Iſtenem, hogy meg tekéntetted nyomorult feyem, meg ſzabadittal az ſok ſzobul engem, tiztan meg tartottad az én iletē.

Szent Haromſag hálat adok te-neked, adgyad legyen őrők iletem veled, kit ketſégnelkűl el varok te tűled, legyē dicziret őrőcke te neked, amen.

MEGIS MAS, Az Iaſon éneke notaiara.

Bőlcznek ő mondaſi nekűnk azt ielentik, hogy minden kazdagſag attyatul hagyaték, de az io Hazas-tars Iſtentől adaték, es minden iletők nekik meg aldaték.

Ez

Ez vilagnak ſemmi ô nagy kazdagſaga, kinek hazanal nincz iambor hazas-tarſa, ninczen nyugodalma, es nagy nyaiaſaga, nincz barati kôzôt ſemmi vigaſſaga.

Nagy diczíretet vall ki azt meg nyerheti, ielesben Iſtentôl hitbôl ha kérendi, iamborok tanaczat hoǵ ha kôuetendi, iduôſſęges leſzen niluan ô ileti.

Ember hazas tarſot ha keres magadnak, kérlek rea gondoly aliczon Vranak, ne ôrûly hazanak ſe kazdagſaganak, mert ô végre téged allyet ſzamaranak.

Diczíretes leſzen ki haſsonlot véſzen, czak iambor nemzetbôl bator ſzegén legyen, es vęle iamborul egyeſſęgben illyen, kazdagſaga néki nagy bûſeggel leſzen.

Im iol lattyuk moſtan kedues az kazdagſag, ielesben te nalad o bolond iffiuſag, mert ſemminek teczék fogyatkozot aghſag, az aghot el veſzed hogy lehes vraſſag.

Czuda ſzép iletek egy madaraknak, es vadon erdôben iaró ſzép vadaknak, ki ki mind haſſonlot keres ô-maganak, Publican nem véſzi bagliot ô tarſanak.

Tudgyatok vgy illik iffiu aggal ôſzue, mint az ikes Solyom az Bagoly fizkeben, es ilctek ackor leſzen egyeſſęgben, mikor ill Barannyal Farkas békeſſęgben.

Vigye-

Vigyetek eztőkben iffiak magatokat, es vgy taniczatok hazas tarſotokat, gyakran ẅſse nékik ſoom palczá hatokat, hogy ők ne iargallyak czak az piaczokat.

Sietnek őltőzni piaczra ha mennek, ala fel olalnak iffiakat ſzemlelnek, ſzőm hunyorgataſſal tűlők iegyet veſznek, kiből őrők ſzegiént magoknak ők lelnek.

Ti reatok iffiak én ſemmit nem ſzolok, mert regulatokban tudgyatok én vagyok, minden alnokſagnak kut feye ti vattok, azon okoskottok ahol mit kaphattok.

Ha reggel fel keltők ikeſſen őltőztők, ſzép őltőzetekben igen diczieketek, gyakran ti egy-mas kőzt lakodalmat teztek, nagy bűűőn kőltőtők de ſemmit nem leltek.

Abbul igen filtlek hogy ti meg czalattok, mert nyaiaſſagtokban tű hatra ſem hattok, ihagtok vyhagtok piaczra ha mentek, az gonoz iffiaknak bűnre ők őt attok.

Az kőuér lud ha fel kéll ő ſugar ſzarnyara, im az eh keſſely ô mely igen forogya, es ha hamarſaggal főldre le rughatty-a, fénies tollaytul ott ẅtet meg foztya.

Regulatok menyek ti meg halgaſſatok, vratoknak neuét vgy oltalmaſzatok, hogy az eh keſſelyő ne ſzallyon reatok, gyakran keſzetekben forogyon rokkatok.

Azt iol lattyuk moſtan ninczen tizteſſęgek, az iambor firieknek ninczen bŏczŭletek, mert az vy menyeknek ninczen feiedelmek, indgyen maydan Simon biro leſzen bennek.

Rŏuid pelda nekŏnk értelmemre legyen, az ének ſzerzŏnek boczanattya legyen, mert iambor ſzemélynek tizteſſęget teſzen, kinek nehez leſzen hiſzem rola teſzen.

Ez éneket ſzerzek az meſzŏ ſzegedŏn, ſzent Mihaly hauanak leg elſŏ hetiben, ezer ŏtt ſzaz negyuen es egy eztendŏben, az ki ezt ſzerzette versben neuet tŏtte.

HABORVSAGNAK IDEIEN valo kŏnyŏrges.

HAlgasd meg moſtan felſęges Iſten, mennek fŏldnek ſzent teremtŏie mij kŏnyŏrgeſŭnket, es te viſellyed minden gondunkat mikeppen meg fogattad mert teged vallunk kegyes attyanknak à Chriſtus Ieſuſért.

Sok ellenſęgink vadnak ellenŭnk felſęges Iſten lelki es teſti mij nagy ellenſęgink, kik mind lelkŭnkben es mij teſtŭnkben igen kefergetnek, Ne hagy te tŭled hogy el ſzakadgyunk ez arniek vilagŏ.

Te vagy otalmunk es bizodalmunk felſęges Iſten, légy mij gyamolunk ne vigy kiſértedbe, de ſegicz

ſegicz minket minden idôben hogy meg ne gyalaztaſſunk, mert teged vallunk kegies attyank:

Czak te egyedûl nijluan iol tudod, felſęges Iſten az mij voltunkat nagy gyarloſagunkat, mely igen legyûnk mi erôtlenek minden dolgainkban, Ne hagy te tûled hogy el ſzakadgyunk ez ar:

Biriad lelkûnket es mij teſtinket felſęges Iſten, tarcz meg gonoztul minden ellenſęgtûl, adgyad valhaſſuk az igaz hitet, hog legyûnk te orſzagod, Mert teged vallunk:

Az hitetlenek es kegyetlenek felſéges Iſten, ſemminek tudgyak az te ſzent igedet, azért ôldôzik te hiueidet ſok kûlômb kûlômb keppen, Ne hadgy:

Nagy aruaſagban es nyaualiaban, felſéges Iſten nekûnk igérted hogy te minket nem hacz, kérûnk Igy velûnk te ſzent lelkeddel ſziuûnket vigaztallyad, Mert teged vallunk:

Sokſzor mij lelkûnk meg keſeredik, felſéges Iſten mert ninczen néki addig batorſaga, miglen te tûled nem ſegittetik mennyei ſegitſégel, Ne hadgy te tûled hogy el ſzakadgyunk:

Bizuan kônyôrgûnk moſtan te-neked felſéges Iſten, hogy te viſſelyed minden gondainkat, iol tegy mij velûnk mint fiaiddal ſzûkſęgûnknek ideien, Mert teged vallunk:

Dicziret neked felſęges Iſten, es mij Wrunknak te ſzent fiadnak az Chriſtus Ieſuſnak, dicziret le-

gyen az ſzent Léleknek mind őrőckőn őrőcke, ki vagy allatban egy bizony Iſten kőnyőrűly mij raytunk.

PSALMVS 121.



ER emlekezűnk kereztien népek az nagy Iſtennek az ő io voltarol, mert czak ő nekűnk minden io téuűnk, menyẽ es ſőldőn czak ő igazgattonk.

En fel emelem én ſzemeimet az nagy hegyekre es à nagy vőlgyekre hogy ſegedelmet honnét kel varnom, de nem talalek tőbbet az Iſtennel.

Czak ő énnékem én ſegitſęgem bűntűl halaltul rettenetes kintul, es karhozattul meg ment engemet, ki teremtőtte mennyet es az főldet.

Nem hagy tegedet az keſértedben az te labodat gonozra nem viſzi, mert az Wriſten vigyaz te read, mert meg eſmerted ő aldot ſzent neuét.

Ime Kereztien mely nagy őrőmőnk, vagyon mi nekűnk az nagy Wriſtenben, mert nem aluſzik czak reank vigyaz es czak ő minket őriznie akar.

Aldot Wr Ieſus meg őriz teged, es el be fedez az ő ſzent kezéuel, minden terhedet ő el viſely, es el fedezi à te bűneidet.

Az nap az napon téged el nem ront, es az eczakan az hold el nem emezt, mert az Wriſten téged meg őriz minden gonoztul lelkedet meg menti.

Eorizen téged az nág Wriſten minden dolgodban

ban tegedet meg aldgyon, valahol te iarz az ő neuében, meg oltalmazzon most es mind őrőcke.

Szent Dauid irya az Soltar kőnyben ő leuelének szaz huszon egy részében, mikor az Istent ő meg esmere sok io voltarol nagy hálakat ada.

Ezt mostan szőrzek Istent diczirek, kegyelmes voltat néki meg esmerek, segitsegeben es io tétében az ezer őtt szaz, es negyuen kilenczben.

PSALMVS 90.

AZ ki veti segedelmet az Istennek hatalmaban, az oly ember batorsagos az mennyei oltalomban.

Vallast teszen az hiű ember te vagy nekem én Istenem, te vagy nekem batorsagom, benned bizom én Istenem.

Mert engemet te mentel meg, ellẽsęgimnek tőretűl, az kemẽseges igektűl tőruéñek rettegesitűl.

Visel téged az Wristen ő szent vallã arniekaban, hoǵ mindenkor te bizhassal Istennek szarniai alat.

Iesus Christus eǵ igassag, kőrniekez téged paisul, semmit ne fély az eyeli hitetlen rettegesektől.

Semmit ne fély nijluan valo haborunak nijlaitul, titkõ valo kesértettől, déli őrdőgtől vaksagtul.

Te mellőled bal kez felől ezeren mind el hullanak, iob kez felől tiz ezeren teneked nem arthattanak.

De maga te ſzemeiddel ot meg latod meg eſméred, hog az Iſten az bűnökért boſzut al embert meg bűntet.

Mert te bizol az mennyei nagy Iſtennek hatalmaban batorſagod helyheztetted, igen nagy hatalmas vrban.

Nem iarulhat neked ſoha ſemmi gonoz romlaſodra, ſ[illegible] hazadhoz nem kőzelget veſzedelemnek oſtora.

Mert paranczol te felőled ſzolgalo ſzent Angyalynak, hogy minden te vtaidban őrizzenek ne hadgyanak.

Az Iſtennek ſzent Angyaly viſelnek téged kezekben, hogy meg ne ŵſd labaidot, tőrtenet ſzerint az kőben.

Aſpis kigyon es az merges Baſiliſcus kigyon te iarz mert az tőruény es az bűnők, te raytad nem vralkodnak.

Talpad alat meg nyomodod az oroſzlyant es őrdőgőt, es az ſarkant az nagy halalt az pokolt à karhozatot.

Szol az Iſten az emberről, mert az én bennem remenlőt, meg ſzabaditom meg mentem, mert meg eſmerte neuemet.

Ha én hozzam fel kialtand, meg halgatom es meg mentem, véle vagyok banattyaban, es őtet meg diczőitem.

Néki

Néki adok hoſzu napot, es az ôrôk bodogſagot, es meg mutattom ô-néki iduôzitô Chriſtuſomat.

Ezt meg irta az ſzent Dauid Soltar kônynek kôzepiben, irta kilenczuen réſzében, hog minden bizzék Iſtenben.

PSALMVS 130.

EIſęges Iſten hozzad kialtunk nag keſerûſęggel kônyôrgônk neked hogy légy ſegitſęggel.

Tekincz mij reank kérûnk Wriſten illy nagy ſzûkſęgûnkben, es ſegély minket erôtlenſęgûnkben.

Miként az foglyok tômlôcz fenekén erôſſen kialtnak, ſenki ſem hallya ſem kônyôrôl raytok.

Pokolnak kinnya bûnek ſokſaga dihôskôdik raytunk légy ſegitſęggel hog mind el ne vészûnk.

Ha bûneinket te meg tartandod felſęges Wriſten, vallyon ki léſzen elôted bûntetlen?

Ninczen artatlan ninczen bûnnelkûl ſenki te elôted, azért kônyôrgûnk vtunkat vezérlyed.

Mert czak te nalad vagyon kedueſſég es nag irgalmaſſag, Chriſto Ieſuſért bûnûnkbôl ſzabadſag.

Eoruendez ſziuûnk, felſéges Iſten te igiretedben, es hozzank valo nagy kegyeſſęgedben.

Nagy remenſęgûnk es bizodalmunk legyen az Iſtenben, ſemmit ne bizunk az mij erdemûnkben.

Oh

Oh méltoſſagos nagy irgalmaſſag kedueſſeg mi raytunk bűnnek őrdőgnek nincz hatalma raytűk.

Meg ſzabadultunk az Chriſtus altal őrők karhozattul, ninczen felelműnk immar az halaltul.

O egy remenſeg menybeli Iſten bizony kéz ſegitſęg, te ſzolgaidnak adgy őrők életet.

Diczíret neked attya Wriſten, az te ſzent Fiaddal, es mind őrőcke ſzent Lélek Iſtennel.

AVFER IM MENSAM, &c.

VEddel Wriſten rolunk haragodat, es az te kemény veres oſtorodat, nagy bűneinkért mij rank ne onczad, boſzſzu allaſodat.

Ha bűnűnk ſzerint kezdunk mij fizetni, vereſégedet nem alhattya ſenki, mint ez vilagnak elsŏ veſzedelmi minekűnk meg ielentik.

Mire mij reank geryedez haragod, oh mij ſzent Attyank raytunk nag czapaſod, kik nem kűlőmbek vagyunk mint arniekok rothatando porok.

Meg ferteztettűnk attyanknak vétkéuel, gyarlo mij lelkűnk teſtűnknek ſebéuel, mij romlaſunknak, nag veſzedelméuel, néz kegyelmes ſzémmel.

Ne had héaban illyen nagy munkaiat, ne had héaban az ŵ ſzent halalat, az mij Wrunknak keſerues nag kénnyat, az ŵ aldozattyat.

Adgyad minekűnk az te ſzent Lelkedet, eſmerheſsűk

heſsük meg mij közben iaronkat, mert meg eſmertük mij gonozſagunkat, veddel haragodat.

Vegye el rolunk az mij bűneinket, es moſogaſſa véréuel vétkűnket, ki az Attyaual es az ſzent Léleckel, bizony örök Iſten.

PSALMVS 143.



Algaſd meg Attya Iſten az mij ſzükſegünket, boczaſad fűleidbe nagy könyörgéſünket, az te fogadaſodban es ſzent igaſſagodban, halgas meg Chriſtusban.

Szolgaid teged kérünk, meg ne itilteſſunk, kegyelmes legy minekünk, hog mind el ne veſzünk nincz élő ember földön előddben ki meheſſen, es igaz leheſſen.

Mert ellenſeg ſziuünket mij terméſzetünket, haborgattya lelkünket, biria életünket, ioktul minket meg foztot Chriſtuſtul el ſzakaztot, karhózatra haytot.

Mint az kik örök tűzre nagy veſzedelemre, eckeppen sötétſégre, ſzantalan ſok bűnre, vit minket ellenſégünk, kinban meg rettent ſziuünk, keſeredet lelkünk.

Regi időt emlitünk dolgaid eſmeriük, irgalmaſſagod hiſzük, igaſſagod értiük, gonoſzokat meg rontaz, iokat kezedben tartaz, es meg bodogitaz.

Azért hozzad kialtunk, nékünk legy otalmunk, mint az föld meg ſzarattunk, ioktul el tauoztunk, lelkünk vigaſſag-nelkül, vagyon igaſſag-nelkül, Chriſtus Ieſus-nelkül.

Sies halgas meg minket, tőlczbe kéresünket, batoricz mij ſziuünket ald meg életünket, meg fogyatkozot lelkönk, Chriſtus tauol ment tűlönk, nem lackik mij bennönk.

Haragod veddel rőlünk, könyörűly mi raytűk, ſzent ſzined had meg latnunk, legy immar mi velünk, mert maydan el kel veznünk, kel kaihozatra mennönk, kit pokolnak ęrtönk.

De te engedgyed tudnunk, ideien meg latnunk irgalmaſſagod raytunk, ki maragyon nalunk, mert te vagy mij otalmunk minden hatalmaſſagunk, czak te benned bizunk.

Mutas io vtat nékünk, hogy ne teuelegyünk, mert te vagy ſegedelmünk, dolgunkban vezérünk, azért hozzad kialtunk, tűled otalmot varunk, nincz houa foliamnunk.

Ments meg az ellenſegtől, az hitetlenſęgtűl, őrdőgtűl es az bűntől, minden teuelgeſtűl, tanicz teged kőuetnünk, akaratodat tennünk, te vagy iduőſſegünk.

Szent lelked minket tarczon, hitben batoriczon, vtunkban igazgaſſon, Chriſtusban biztaſſon ſzent neued igaſſagunk, legyẽ vigaztalaſſunk, őrőkbodogſagunk.

Ments

Ments ki ſzomoruſagbol, minden haborubol, roncz meg igaſſagodbol, irgalmaſſagodbol, az mi ellenſęginket, kik haborgatnak minket, kergetik lelkűnket.

Mind el veſzeſſed ẅket; mint gonoz teuőket, kik akaryak lelkűnket birnia eletűnket, mert ſzolgaid mij lőttűnk, tűled otalmot kerűnk, mar ne hagy el veznűnk.

Szent Dauid igy kőnyőrgè keſerűſęgében, eſet vala bűnőkbe, oly nagy felelemben irta meg Soltar kőnyben ſzaz negyuenket reſzében, hogy tanullyunk ebben.

PSALMVS 46.

TRős varunk nekűnk az Iſten es fegyuerűnk ellenſęg ellen, meg ſzabadit veſzedelemtől, kik reank iűnek moſt minden felől, az mij regi ellenſęgűnk, haborgat minket erőuel fegyuerrel es czalardſaggal, es minden nagy hatalmaſſaggal.

Ninczen nékűnk ſemmi hatalmunk, kiuel neki ellene alyunk, viaskodik az Wr érettűnk, kit az Iſten boczatot nekűnk, ha kérded hoǵ ki legyen az, Ieſus Chriſtus az ſeregeknek Wra kinél nincz tőb Iſten, annal vagyon à győződelem.

Ha ez vilag mind őrdőg volna, es el nyelni minket akarna, azért tűle ſemmit ne félly űnk, czak

Chriſtus oltalmaban bizzunk,no bator dihőskődgyek,no fęnekedgyek, ez vilag vra,nincz raytunk hatalma, Wrunk Chriſtus őtet meg birta.

Meg al az Iſtennek igęie, es nem alhat ſenki ellene, az nagy Iſten vagyon mij velűnk, es ſzent lelke lakozik bennűnk, ha teſtűnk nekűnk el veſz, ha marhank el veſz hirűnk neuűnk, feleſęgűnk gyermekűnk,az menyorſzag meg marad nekűnk.

AZ BALVANY IMADOK ELLEN.

Elſęges Iſten mennek főldnek Wra es embereknek kegyelmes vezere, minden allatoknak kegyes taplaloya es éltetőye.

Tęgedet vallunk kegyelmes attyanknak,bűnős emberek mij otalmazonknak, Chriſtus Ieſuſért kegyes taplalonknak,gond viſelőnknek.

Moſt Wriſten mij nagy nyaualyankban, hozzad kialtunk keſerűſęgűnkben, hogy ne hadgy minket ily nagy ſzűkſęgűnkben, aruaſagunkban.

Igiretedet tellyeſicz meg raytunk,hogy diczirteſſek ſzent neued kőzőttűnk, ne őrűllyenek poganok mij raytunk, te légy mi velűnk.

Roncz meg Wriſten az baluanyozokat, kik hatalommal kergetik lelkűnket,es kik czufollyak az teſzent fiadat,Chriſtus Wrunkat.

Attya Iſtennek őrőcke diczőſſeg,es az Chriſtuſnak

nak adaſſek tizteſſęg, az ſzent Léleknek egyenlő méltoſſag, menyben diczőſſęg.

AZ MI ATTYANKROL.

Ad Notam: Szükſęg meg tudnunk iduőſſęgnek dolgat.

MI kegyes Attyank kit valunk hitűnkben, légy ſegitſęggel ily nagy ſzűkſęgűnkben, éppicz meg minket mij természetűnkben, ki vagy mennyegben.

Az te ſzent neued ſzenteltеſſek kőztűnk, ne vralkodgyék hamiſſag mij kőztűnk, az te ſzent iged hirdeteſſek kőztűnk, hogy el ne veſzűnk.

Lűlőn mij kőzzenk az te ſzent orſzagod, czak te biry minket bűnős fiaidat, eſmerheſsűk meg az te ſzent fiadat Chriſtus Wrunkat.

Ne légyen bennűnk őrdőgnek orſzaga, ne biryon minket az bűnnek ſokſaga, ſzallyon mij kőzzenk hitnek igaſſaga, meg tiztulaſſa.

Terméſzetűnket ne hadgyad kőuetnűnk, akaratodat epitſed mij bennűnk, hogy mindenekben te neked engedgyűnk, ne hadgy el eſnűnk.

Mi kenyerűnket mindennapit adgyad, adgy io feiedelmet marhankat meg aldgyad, es mindenekben teſtűnket taplalyad, es oltalmazzad.

Meg boczaſd nékűnk gonoz bűneinket, alnokſaginkat hitetlenſęginket, végy ki kőzzűlűnk minden irigyſęget, es gyűlőſęget.

Es ne vigy minket gonoz keſirtetben, ne hagy

elueſznůnk à mij bůneinkben, oltalmaz minket ne eſsůnk ketſęgben, ôrdôg kezében.

Szabadicz minket minden ſok gonoztul, bůntůl ôrdôgtůl minden alnokſagtul, ellenſęgůnktůl hirtelen halaltul, es karhozattul.

Diczôſęg neked menyben ôrôk Iſten, ki mij hozzank vagy engedelmeſſeggel, halgas meg minket itt ez kônyôrgesben, algy meg hitůnkben.

PSALMVS 1.

BOdog az ollyan ember az Iſtenben, ki gonozoknak nem ment tanaczokban, kegyetleneknek nem iart ô vtokban hamis itilet nem forgot ſzayaban.

De az Iſtennek igeiet halgattya, erre fôképpen vagyon minden gondgya, erre néz néki minden akarattya, ezt eyel nappal ſziuében forgattya.

Mint az folyo viz mellet ſzép termô fa mely leueleit az hideg nem bantya, ô ideieben gyůmôlczet meg adgya, io ſzerenczeſſen leſzen minden dolga.

De nem vgy leſzen mint azoknak dolgok, kik az igérôl nem viſelnek gondot, mint az ſzel hinti ſzellel az apro port, acképpen hannya Iſten el azokat.

Minden emberek mikor fel tamadnak, es ęlętekrôl ha ôk ſzamot adnak, az hiuek kôzůl ezek ki hanyat-

hanyatnak es vęghetetlen karhozatra iutnak.

Mert az hiueknek vtokat az Iſten, biria forgattya kegyelmes kezében, az kegyetlenek ẘ keménſęgekben, veznek es eſnek ŏrŏk ſŏtetſęgben.

Mikor az Soltart az ſzent Dauid ira, ebben az iget minekůnk ayanla, bodognak mondgya az ki ezt fogadgya, bodogtalannak az ki meg vtallna.

PSALMVS 51.

WRiſten irgalmas nekem, az te irgalmaſſágod ſzerint moſd es tŏrŏld el bůnŏmet, mellyet én banok ſziuem ſzerint hogy te ellenned vétkeztem, banom es keſerů énnékem, méltan engem meg itilhecz, azért te igaz Iſten lehecz.

En à bůnben fogantattam, bůnben anyamtul ſzarmaztam, te czak ſzerecz igaſſágot, igirz irgalmaſſágot, hincz meg engemet Iſoppal hónal feiérb léſzek elŏted, viǵ leſzen lelkem te benned tetemim meg vidulnak tůled.

Ne nézd Wram bůneimet, tŏrŏld el minden vetkeimet, teremcz bennem tizta ſziuet, es adgy ennekem ſzent lelket, ne ves el engem elŏled, es ne ved el tůlem ſzent Lelkedet adgy ennekem iduŏſſęget, es iora viſelŏ ſzent lelket.

En miattam ſok emberek, az te vtadra terůltenek, kik ẘ bůnŏket elhadgyak, es eleteket meg iobittyak,

bittyak, ſzabadicz Wram engemet, veddel rolam itiletedet, algyad meg az én nyeluemet, hogy magaztalhaſſon tegetedet.

Aldozatot tennek neked, ha kedues volna előtted, de czak kéuannod én tűlem, hoǵ legyen tőredelmes ſziuem, tekincz Wriſten lelkemre es tegy kegyelmeſſen ő-vęle, tegy iol az te egy-hazaddal, ki teged ſzolgal igaſſaggal.

PSALMVS 51.

MIndenhato Wriſtē ſziuűnk retteg ſzűntelen, légy irgalmas minekűnk ne legy hozank kegyetlen, mert mij nagy bűneinkben, es hitetlenſęginkben, nem eſmertűnk tegedet az te diczőſęgedben.

Boczaſd meg bűneinket batoriczad ſziuőnket, értyuk alnokſaginkat es hitetlenſęginket, bűnnek ſzantalan volta keſergeti lelkűnket, es mij nag bűneinkuel czak rontyuk mij hitűnket.

Czak bűnt es hamiſſagot te elődben vihetűnk, mert feyenként anyanktul bűnben fogantattunk, tudgyuk igazat ſzerecz ne aly boſzut mij raytunk, de igéreted ſzerint légy irgalmas minekűnk.

Chriſtus Wrunk halala bűneinknek valtſaga, dragalatos ſzent vére iduőſęgűnknek arra, mindē fertelmeſſęgtől minket meg moſogata az veſzet nyomorultakat, halaltul meg valta.

Kérőnk

Kérőnk azért Wriſten ily nagy ſzűkſęginkben, legy ſegitſęg minekűnk mij erőtlenſęgűnkben, viczad meg ſziuőnket ſzent Lélek Wriſtenben, az mi nagy bűneinkben, hogy ne eſsűnk kétſęgben.

Vigaztallyad Wriſten mij ſzomoru ſziuőnket, eſmerheſſunk meg nijluan mij iduőſęgűnket, ne tamazuk elődben az mij érdeműnket, bizhaſſunk az Chriſtusban, őregbiczed hitőnket.

Mencz meg minket Wriſten minden hitetlenſęgtől, ſzakadgyunk el immaron ſzem fény veztő vilagtul, iduőſſęget ne varyunk ily nagy ſok Iſtenétől, eſmerheſſuk meg hogy czak hitet kiuanz mindenektől.

Batoriczad nyeluűnket, hogy valhaſſunk tegedet tamaz oly embereket kik hirdeſſek ſzent igedet, ſzentőlteſſek kőzőttőnk az te diczőſſęges neued, tőredelmes ſziueken maradgyő meg az te kedued.

O mennyei bodogſag, dicző ſzent Haromſag, kinek nem kel hamiſſag, es tettetes iamborſag, legyen kőztőnk igaſſag veſzen el az hamiſſag, eſmerheſſunk tegedet ki vagy őrők bodogſag.

PSALMVS 6.

SZent Dauid Király bűnei ellen igy panaſzolkodik, de az Iſtennek kegyeſſęgében nagy erőſſen bizik, es tellyes hitből kőnyőrgeſęben igen imatkozik.

O Hatal-

Hatalmas Iſten nagy haragodban ne feǵ meg engemet, te haragodnak naǵſaga miat ne oſtoroz engem, mert haragodnak nagyſaga miat kelletik el veſznem.

De ſôt Wriſten kônyôrôl raytam, mert czak alig vagyok tudod Wriſten mely beteg vagyok, mert nagy bûnôs vagyok gyogicz meg engem az faydalombol mert gyogyulaſt varok.

Az én teſtemben felſęges Iſten ſemmi ępſęg ninczen czontaim kôzôl annira iutek hogy egy helyen ninczen, minden erômtûl meg fogyatkoztam ſemmi io bennem nincz.

Haboruſaga az én lelkemnek oly igen nagy vagyon minemû ſzel veſz es nagy haboru az tengeren vagyon, de mijg ream néz hatalmas Iſten ez czak addig vagyon.

Tér hozzam Wram es ſzabadicz meg el buſult lelkemet, ielencz meg bennem te vęghetetlen kegyelmeſſęgedet, tarcz meg Wriſten irgalmaſſagodért az én életemet.

Vallyon s-vagyonè ki az halalban rolad emlekezik pokol féneken kegyeſſęgedet ninczen kik emliczék, mert haragodnak boſzſzu allaſat akarod hogy ęrczek.

Ne had Wriſten eſni lelkemet ôrdôgnek torkabã, kit te ſzerzôttel tizteſęgedre ne had karôlasban vig be engemet ôrôk életre te ſzent orſzagodban.

Mert

Mert nem diczirnek azok tégedet kik vadnak pokolban, de sőt karomlyak te szent neuedet őrők karomlasban, téged diczirlek ha be vyendez őrők orszagodban.

Regolta immar czak veszekedem fohazkodasomban el neduesetem az én agyamot kőny hullatasimban, noszollyam immar vgyan el arat az én siralmimban.

En szemeimet homali fogta be keserűség miat immar ezentűl meg emèztetem sok bűneim miat, de kérlek téged tekincz én ream fogadasot miat.

Hatalmassagat te szent igednek adgyad hogy hihesem szabadulasat az én lelkemnek adgad hog varhassam igiretedért te szent fiadban adgyad hogy valhassam.

Eoruendez lelkem noha sok bűnőm te benned Wristen, mert meg halgattad kőny őrgésemet hatalmas Wristen, bizzal io fiam az én lelkemben azt mondgya az Isten.

Tauozatok el azért én tűlem minden ellensęgim, mert Isten előt kellemetessek az én imatsagim, őruendez lelkem mert sohul ninczen nekem ellensęgem.

Mihelt az Isten imatsagomat eleiben viue, ottan lelkemet őrdög markabol hamar el ki mente az én sziuemet bizodalomra ottan fel épijtte.

Ellensęgimet meg haborita es el szegy énite, nag

hamarſaggal ſzegyen vallaſal mind vizza térite, bizodalomra az bűnöſöket én altalam inte.

Senki bűnetől meg ne iedgen czak Iſtenben hidgyen el b oczattatik ſzent aldomaſſal ha ő hozza megyen, én rolam peldat ez dicziretben mind ez vilag vęgyen.

Szent Dauid irta dicziretinek hatodik reſzeben, az bűnöſöket bizodalomra inti ez énekben, mindennek vallya őrők életet ki hiſzen Iſtenben.

AZ TIZ PARANCZOL: notara.

MI Attyank ki vagy mennyegben, kik vagyunk eſmeretedben, azt paranczolad minekűnk, hog mijs egy-maſt ſzereſſűk, Attyanknak tegedet vallyunk, nag bizuan neked ſzolhaſſunk, ſziuűnket batorithaſſuk.

Meg ſzenteltеſſek te neued, es meg tarcz te ſzent igedben, hog ſzent életben elheſſunk, tegedet Wrnak valhaſſunk, benned minnyaian bizhaſſunk, igazā hog mi elheſſunk, pokoltul ſzabadulhaſſunk.

Mar iűiőn te ſzent orſzagod, lakozzék bennűnk mondaſod, az az te hatalmaſſagod, mert az gonoz őrdőg merge, minnyaiā ketſęgbe vinne, meg tőrd bennűnk az haragot, es adgyad te ſzent orſzagod.

Es legyen te akaratod mint menyben főldőn beſzeded, adg vigaſſagot minekűnk, kik igen meg nyomo-

nyomorottunk, ördögtûl gonoz embertûl, pokoltul, hitetlenſégtûl nagy ſok eretnekſégtûl.

Adgyad nekûnk kenyerûnket, minden napi életûnket, lelki teſti ſzûkſégûnket, meg őriz mindẽ gonoztul ehſégtûl es dög halaltul, hadaktul es fősuenſégtûl, nag ſok ſzorgalmatoſſagtul.

Boczaſd meg mij bûneinket, mert igen rettentnek minket, miképpen mijs boczatunk, az kiktûl mij meg bantattunk, hog egyeneſſek leheſsûnk, tegedet igen ſzereſsûnk, es eg-maſt ne gyûlőlheſsûk.

Ne vigy minket keſértetben, de meg tarcz eſme retedben, Iſteni édeſſégedben, mikoron őrdög meg keſért, hamiſra minket kénſzerit, pokollal bûnnel haborit te neued minked ſzabadit.

Szabadicz minden gonoztul, meg őriz veſzedelemtûl minnyaian őrők halaltul, mij halalunknak ideien, minket ackoron vigaztaly, bodogok kőzibe ſzamlaly, te hozzad minket be fogadgy.

Hald meg attyank vallaſunkat enged meg kőnyőrgeſûnket, az hitben erőſicz minket, hogy mij ketſégben ne eſſûnk, fogadaſodban bizhaſſunk, nagy vigan énekelheſsûnk, ament teneked mondhaſſunk.

HOGY AZ ISTEN AZ O HIVEIT minden gonoztul meg otalmazza.



O Mindenhato Iſten, ki az te kegyeſſęgedbôl, az te ſzent igedben magadat meg ielented, az te akaratodat hiueidnek ki ielentôtted, hogy teged eſmeryûnk, es ôrôcke dicziryûnk.

Kônyôrgûnk moſtan neked boczaſd meg bûneinket, oltalmaz meg minket minden fele gonoztul, ôrdôgtûl es az bûntûl az halaltul, es karhozattul, az Ieſus Chriſtuſért mij meg ſzabaditonkért.

Oltalmazd hiueidet, kik tegedet fel magaztalnak, es czak benned biznak minden nyaualiaokban, hogy az hitetlen népek, meg eſmeriek hatalmaſſagodat, hoǵ az te hiueid ôrôcke tiztellyenek.

Dicziret az Iſteñek, Attyanak es fiunak, es az ſz. Léleknek, az egy bizony Iſtennek, kit diczirnek mennyegben mindenkoron az ſzent Angyalok, ier mi-es dicziryûk, mert irgalmas minekûnk.

VALLAS TETEL ISTENnek elôtte.

MIndenhato Wriſten mij bûnôs emberek, gyonaſt es vallaſt teſzûnk mint tôredelmeſek.

Mert mij igen vétkeztûnk Iſtenſęged ellen, mint teremtô meg valto es ſzent attyank ellen.

Eletûnk-

ach Zustaj s tvou milosti

Eletünknek rendiben igen meg bantottunk, mij nagy ſok bűneinkel teged ingerlettünk.

Gonoz ſzoual ſzangeckal lataſſal hallaſſal, irigſégel mordalſaggal ragalmazaſockal.

Szitkos atkos voltunkal harag tartaſunkal, hamiſſan mij hitünket gyakran mondaſunkal.

Iſteni karomlaſſal es hitetlenſéggel, mij nyomoruſaginkban bekételenſęggel.

Iſtennek ſzent igeiet noha gyakran hallyuk, de mij bennünk gyűmölczet ſemmit nem èrezzük.

Az Iſteni es attyafiui ſzeretet, ninczen bennünk de vagyon ektelen ſzeretet.

Buyaſag es torkoſſag meg foyt az keuelſęg, telhetetlen atkozot izgat az fősuenſęg.

Mint tengernek fővenie meg ſzamlalhatatlan, azon-képpen mij bűnünk nalunk tudhatatlan.

Azért mijs magunkat Iſtenſęged elől, bűnősöknek vadollyuk mind ez vilag elől.

Ne nézd mij bűneinket es gonoſſaginkat, de tekincz kegyelmeſſen irgalmaſſagodat.

Es el ne feletkczzel te igiretedről, te bűnősökhez valo kegyelmeſſęgedről.

Kit nekünk meg igértel te ſzent Fiad altal, es mondal Ezechiel Propheta altal.

Hogy valamely oraban ſzegeny bűnős ember, te hozzad fohazkodik mint el veſzet ember.

Az ő gonoſſagabol ha ő is ki térend, es faytalanſaganak ha ő vęget vetend. Soha

Soha az ẃ bűnéről meg nem emlekezel, ſőt ő iduőſſęgére te-is igyekezzel.

Azért neked kőnyőrgűnk felſęges Wriſten, ne aly boſzut ſzertelen mij gonoz bűnűnkőn.

De minekűnk meg boczas te ſzent Fiad altal, hogy mij iduőzűlheſsűnk ẃ irgalma altal.

Hiſzűk hoǵ meg halgattal mij kőnyőrgéſsűnkben, azért lelki őrőmmel mijs mondgyuk, Amen.

A COMMVNICALASKOR VALO Iſtenì dicziret.

IEſus Chriſtus mij iduőſſęgűnk, eǵgyet len egy ſzoſzolunk mij reménſęgunk, Attya Iſtennek ſzent fia mij oltalmazonk, ki miat minden gonoztűl meg ſzabadultunk.

Vallaſt teſzűnk hogy mij mind bűnbe eſtűnk, te ſzent halalodrul nem emlekeztőnk, hozzank valo io voltodrul el feletkeztőnk, nagy hitetlenſęg miat meg keſerettőnk.

Teſtamentomod tűl az te ſzent teſtedről, hogy bizonyoſok lennenk iduőſſęgűnkről, es meg ne rettennénk nagy bűneinktől, ſzent vireddel meg gyogittal mij ſebeinkből.

Teſtamentom ſzerint paranczolad minekűnk, hogy te ſzent Teſtedet vennénk es ennęnk, draga ſzent viredet vennęnk es innank, hoǵ bűnőnk boczanattyarul io hitben lennenk. Wrunk

Wrunk Ieſus Chriſtus halalra mikor méne, hog az mij bűneinkért aldozat lenne, Attya Iſtennek haragyat irtónk fel vőue, nagy irgalmaſſagat ebben hozank ielente.

Vőué az kenyeret meg alda meg ſzege, es halakat aduan ackor ezt mőda: Végyetek ęgyetek ez az én teſtem, mely teſt ſok nemzetſęgért el arultatek.

Az vaczora vtan Wrunk vőué az Pohart, hálat aduan meg alda es im-ezt monda: Igyatok ebből mindnyaian ez az én Virem, mely ki ontatik bűnőnknek boczanattyara.

Szűkſęg azért ennűnk Wrunknak ſzent Teſtét, mij kereztienſęgűnknek bizonyos iegyet, ſzűkſęg innunk mij Wrunknak draga ſzent virét, bűnunk boczanattyanak igaz peczetit.

Ez nem puzta kinyer, de Wrunk ſzent teſte, őnnőn magat az igekbe be rekeztette, eggyeſſęget tűlőnk kiuan azt ielentette, hog itelől őnnőn magat nekűnk engette.

Ez nagy étel ital mennyei ſzent titkunk, kibe magat teſtét viret ſzent lelkét vennőnk: ily nag eggyeſűléſſel egy teſt vér lennűnk, minden ioban immar vęle egy tarſa lennőnk.

Tauozzek el innet az hitetlen ember, alnok rauaz kép mutato es czalard ember, ki mindenkor ſzan ſzandeckal az bűnbe heuér, itiletet mert maganak vęſzen ez ember.

Azért tellyes hittel Wrunkhoz iarullyunk, eǵ-ſzer valo halalarul hogy emlekeſzűnk, azban valo ęrdeműnket el ne feleyczuk, bűneinknek boczanattyat czak azba higyűk.

Es hitednek vegyed el immar peczetit, az mij Wrunk Ieſuſnak ſzent teſtét virit, es mind azzal egyetembe az ő ſzent lelkét, mind ezeckel erősiczed gyenge hitedet.

Azért iarul hituel Wrunk aztalahoz, bűnőd boczanattyarul légy mar bizonyos, őrők őruendőzesben legy foglalatos, hálat aduan diczierd Iſtent meg vagy őrőkős.

Diczierteſſek diczőſſęges ſzent Haromſag, ki eǵ bizony Iſten őrők bodogſag, kit ſoha meg nem foghat emberi okoſſag, kiről mij reank ſzallot naǵ irgalmaſſag.

CANTIONES DE PASSIONE IESV Chriſti, ad notam: Patris ſapientia.

ATtianak bőlczeſſęge ~~Iſteni~~ bizon~~ſaga~~, Iſten Chriſtus meg fogattatek veternyenek ideien, az ő tanituanytul eyel el hagyattatek, Sidoknak arultatek adatek es kinzatek.

Első oran Wr Ieſus vitetek Pilatushoz, hamis tanuſagokual, igen be vadoltatek, nyakon őtet vǵ vęrik, kezit meg kőtőzik, arczul őtet pőgdőſsik, mikint meg probaltatek.

Harmad

Harmad oran Wr Iesust feziteni kialtak, mõuetuén õltõztetek egy barson ruhaban, feye altal veretek tõuis koronaual, valan võue kerezt fayat kinoknak helyre.

Hatod oran Wr Iesust kerezt fara fezetek, kinok miat szomiuhozek mijreggel itattatek, fũguin az toluayok kõzt hozaiok hassonlittatek, az bál õtet meg kisirtte, lattrok kõzõt vétkeze.

Kilencz oran Wr Iesus lelkit el ki boczata, õ szent Attyat kialta lelkit neki aianla, az õ szivét ég vitez dardaual altal õkleli, ackor fõld meg indula, az nap meg homalioszoda.

Kerezt farul le võuek veczernyenek ideien, nag erõssig lattatek Isten malastiaban, illyen halalt szenuede, iletnek oruossaga, diczõssegnek koronaia halua fekszik vala.

Kompletanak ideien koporsoban tétetek, Christusnak nemes teste iõuendõ remenségõnk, kenettel meg kenték iassok be telyenek, legen nekõnk emlekezet az te szent halalod.

Ezt az szent diczíretet az te szent halalodrul, neked Christus énekellyük az mij szerelmünkbõl, hogy mint tekint szenuedel halalodnak ideien, legyen nekõnk vigassag halalunknak oraian.

MAS, AZ LAVS TIBI CHRISTE, qui patris, notaiara.

DIcziretet mondgyunk Attya Iſtennek, es ő fianak Chriſtus Ieſuſnak, ki mij bűneinkért meg hala, ſzent viréuel meg valta, Ieſus irgalmaz nékűnk, kegyelmes legy minekőnk, adgyad ſzent lelkedet taniczon meg minket, hog̃ czak te benned bizhaſſunk.

Az étzakaiak eſtuéin, mellyen Chriſtus Wrunk el arultatek, voczorara iőue az Iudas, ki vala Chriſtuſnak arultatoia: Ieſus irgalmaz nekőnk, kegyelmes légy minekőnk.

Ieſus iőuendőt hirdete, vęle voczoralo tanituaninak, egy vagyon ti kőzűletek, ki ma engem el arul: Ieſus irgalmaz nekőnk, kegyelmes leg:

Iudas az alnok gonoz ſafar, apolaſat kéuana Chriſtus Wrunknak, Chriſtus mint artatlan baran, nem tagada apolaſat: Ieſus irgalmaz nekőnk, ke:

Harmincz ezűſt pénzeken, ada Sido népnek artatlan Chriſtuſt, mellyeken Iudas meg iede, vilzſza veti az Papoknak: Ieſus irgalmaz nekőnk, ke:

Pilatus nagy fel ſzoual ezt kialta, én ő benne ſemmi bűnt nem talalhatok, kezét vizben meg moſá, Chriſtuſt Sido népnek ki ada: Ieſus irgal:

Czalard hitetlen Sido nép, egyetembe kéri toluai iletet, keményen Chriſtuſt vadolak, hog̃ mélto feſzétéſre: Ieſus irgalmaz nekőnk, kegyel:

Toluay Barrabas el boczattatek, ki mélto vala az halalra, ez vilagnak Wra fel feſzéteték, ki miat halottak

halottak tamadanak: Ieſus irgalmaz nekönk, ke:

Diczöſſég attya Iſten te neked, es egy fiadnak Chriſtus Ieſuſnak, ſzent Lelek Iſtenuel egyetembe mind örökkön örökce: Ieſus irgalmaz nekönk, kegyelmes leg minekönk, adgyad ſzent lelkedet taniczon meg minket, hogy czak te benned bizhaſſunk. Amen.

MAS, AZON NOTARA.

WRam Ieſus Chriſtuſom én édes meg valtom, hálat te neked te ſzent halalodrul, te meg holtal irettem, hogy lenne nékem ilettem, es azzal is meg ſzerzéd menyorſzagot nékem: Wriſten irgalmaz nek: Nagy kinokat ſzenuedel, es az bűneim, vires véréitéket ki vérik teſtedből, teged meg czufoltak es meg gyalaztak, vndokul meg pögdöſték te ſzent orczadat: Wriſten irgalmaz nekönk.

Seprőckel meg veſzőzzek minden te teſtedet, tőuis koronaual meg koronazzak feyedet, varosbul ki vönek kerezt fara fel feſzétenek, könyörgel te ſzent Attyadnak lelkedet néki aianlad: Wriſten irgalmaz nekönk.

Az te keſerues kénodért, mindnyaian tegedet kérűnk, az mij halalunknak ideien te légy mij mellettönk, midön teſtűnk meg hall lelkűnket ved hozzad, veled eggyűt leheſsűnk te ſzent orſzagod-

ban: Wriſten irgalmaz nekőnk, Chriſtus kegyelmes nekőnk, Wriſten irgalmas nekőnk, &c.

ALIA DE PASSIONE EX CAP: 18. Hieremiæ & 2. Sap:

REgi időben meg irta, Hieremias ſzent prophéta, hogy Chriſtus kint halalt ſzenyued, és mint Sidok tanaczok lőt. Mert ő kőztők vgy ſzolanak, mindnyaiunké légyen à tanacz, hogy arthaſſunk az igaznak, és ſzereſzőnk neki gonozt.

Nem véz el tőruény à mia, bőlcznek el ſem mul tanacza, noha è beſzéd igen myll, nam prophétaktul nem véz el.

Kialtaſſal eleibe, Mennyőnk wſsők meg nyeluőnkel, igaſſagual ellenőnk ál, ne gondollyunk ſemmit aual.

Ilő kenyérnek ő-magat, és Iſten fiának hia, ſzemőnkre hañya bűnőnket, bűntetéſſel es fenyeget.

Semmi keduőnket nem kereſi, Rais néznőnk már nehez, ez ember kemén ſzémilyő, ne ſzenuedgyők őt mij kőztőnk.

Fűgezzők fel kerezt fara, láſſuk meg ha Iſten fia, őllyuk meg ſzőrnyű halallal, ne légen nehez ez vtã

Attya Iſten tekéncz ream, laſd mint tamad ellenſęg rám, mint à barány ſzelédſęggel, ſzenuedem dihőſſęgeket.

Meg nem bőczűlik orcziamot, vgy vérek mint akarat-

akarattyok volt, minden teſtemet feyemet, meg gyalazanak engemet.

A mint az kemény kűſzikla, én feyem kőztők ál vala, à nagy kénban meg nem indula, minden gonoz ram rohana.

Wram te vagy igaz biro, igaſſagomat iol latod, es az ő gonoſſagokat, read hagyő benned bizom.

Azért mijs ezzenképpen, bizakodgyunk az Iſtenben, hadgyuk rá rőuidſęgűnket, hozza iaruluan ſziuőnkel.

Hogy az Iſtenhez iőheſsőnk, menyorſzagban vęle leheſsőnk, eggyűt vęled hogy ott élheſsőnk, Chriſtus légy ſzegitſęg nékűnk.

Az te keſerues kénodért, meg boczaſſad minden bűnőmet, minket őrők tűz ne égeſſen, Amen Chriſte mencz meg minket, Amen.

MAS. Az Patris ſapientia notara.

AZ Wr Ieſus Chriſtuſnak kénnyat es ő ſzent halalat, gondold meg te Kerezti-én, ſziued ſzerint meg ſzannyad, ved eſzőbe faydalmas az ő véres ſzebeit, azockal ő meg valta, az ő el veſzet népet.

Wrunk Ieſus Attyatul ki iőt ez vilagra, iőuè, hogy budoſſo iuhait ő-maga meg kereſſe, igen ő-ket ſzerette, irettők őn-magat atta, aztis mint à io paztor, halalaual bizonita.

Ieſuſt

Ieſuſt Iudas el ada harmincz ezűſt garaſon, Iſten fiat ki ada, hogy az embert meg valcza, mikor Wrunk voczoralt, ő ſzent teſtét oztogata, es az ő ſzent véréuel tanituánit itata.

Wrunk kertbe be mene, eggyőt ő tanituányual, az Attyanak kőnyőrge nagy lelki faydalommal, halaltul rettegyſęben vérrel veréitékezzek, láſd te kereztién lélek, ſzannyad ő kényſzenuedéſet.

Mikor Sidok meg fogak, az mij iduőzétűnket, iten éczaka huztak, es őtet igen vertek, kezét meg kőtőztek, mij mennyei Wronknak, őklezuén es ſzaggatuan, őtet igen meg gyalazak.

Ieſuſt arczul czapak az Annas pap hazanal, onnét őtet el vőuék, az Kaiphas palotaiaba, ſzőmeit be kőtőzek, nyakon őtet vérek, es vndokul pőgdőſték, igen is meg nőuetek.

Pilatushoz őt vőuék hohernak kezében adak, ozlophoz meg kőtőztek, teſtéről ruhaiat le vonak, vgy meg oſztoroſzak, ő teſtin vér mind ki omla, kereztién lélek ſzannyad ő keduében te is iuthas.

Ieſuſt meg oztorozua egy ſzékben be ůlteték, tőuisből font koronat ő feiebe tőuének, mij mennyei Wrunknak feyet meg ſebeſétek, hogy az ő ſzőmeijs vérrel mind be telenek.

Pilatus őt ki hozta az Sidoknak eleibe, czudalkozuan ezt monda, Im az ember előttetek, vg meg kénoztak vala, à mij iduőzétűnket, hogy nem eſmerhetni volt ő rayta emberi képet. Fe-

Feſzicz fel ôt feſzicz fel azont Sidok kialtak, mert el hitette à népet es Czaſzarunkra tamat, mij tôruéniônk ellenis ſzola Iſteni karomlaſt, es erezd el ô hellyet, az gilkos toluayt Barrabaſt.

Ieſuſt varasbul ki vôuek, vallan vétte kereztfaiat, es à nehéz terh alat, gyakorta el eſik vala, Cyrenebeli Simont, hoǵ ſegéllene Chriſtuſnak, kénſzeritteték, viſelni mezôben ô kerezt-faiat.

Am Ieſuſt meg feſzétek, nézd meg te kereztien lélek, kezét labat altal verték, es te vaǵ abban vétkes, es meg ne haragiczad, te meñyei Wradat, ſzúny meg bûntôl iñar, naǵ aron tegedet meg valta.

Ieſuſt az kerezt-faual magaſſagra fel emelek, ô tetemi roppognak pattognak benne az erek, kit az ô annya latuan fôldre elle burula, ô ſzerelmes fiaért ôrômeſt ô-is meg halna.

Ieſuſt ket toluaiok kôzt, kerezt-fara fel feſzétek, ſemmi bûne nem lôuen latornak neueztetek, nemelly ôtet môuette, mikor az kerezt-fan fugne, mind ezeket ſzenuede, hogy minket iudôzitene.

Midôn az kénok mia, Chriſtus Wrûnk ſzomiuhoznek, mireggel es eczettel hoherôktul itattaték, ô ſzent attyat kialta, de Sidok ôt meg czufolak, am ha ez Iſten fia, iôiôn el moſt s-ſzabadicza.

Ieſus ô hoherért az Attyanak kônyôrge, ſok bûnôſt es eǵ latort, kegyelemre fel vôué, mindent be tellyeſituén az ô feyet le hayta, lelket el ki bo-

 czatuan,

czatuan, ő Attyanak azt aianla.

Minden teremtet allat Wrunk halalat ſirattya, ő teremtő Wrokat, mindenek ſzannyak vala, à nap be ſetétedőt, kűſziklak meg haſadanak, az főld is meg indula, koporſokis meg nijlanak.

Egy vitez kopiaual, kerezt-fahoz iarula, à meg holt mij Wrunknak, altal őklele oldalat, Ioſeph es Nicodemus kerezt-farul ot le vőuek, es nagy ſzép tiztelſęggel, koporſoban temettek.

Chriſtus Wrunk halálan ki teczek Iſten haragya mert ő az mij bűnőnket, ſemmiképpen nem iaullya, ſzerelmet es ielente, iduőſſęgűnket kiuánnya, mert è vęgre ő fiat irettőnk halalra ada.

Azért Wrunk halalat, es az ő keſzerues kénnyat ſzánnyuk es azon légyűnk kőueſsők akarattyat, ez ő ſzent io voltarul neki nagy halakot adgyunk, hogy ő vęle eggyetemben, menyorſzagban lakhaſſunk, Amen.

DE TRIVMPHALI RESVRRECTIONE Chriſti, ad notam: Surrexit



Zudalatos nagy bőlczeſęg, hogy Iſten az embereken, kőnyőrűle bűnőſękőn, Dicziret Iſtennek.

Teremtes előt iol lata, hogy ember el haſonlanek, tűle es el karhoznek, Dicziret Iſten: Oruoſſágot azért ſzerze, kiuel az ember elhetne, es magaban el ne vezne, Dicziret Iſtennek.

Fiat

Fiat az Iſten valazta, ſzerelmebôl ęrtûnk ada, kôzzenk ôtet el boczata, Dicziret Iſtennek.

Mennyei kinczet be zarla, es hatalmat neki ada, nekûnk ôtet vgy aianla, Dicziret Iſtennek.

Vęgeze ezt az Wriſten, Fiat hoġ emberi teſtben, ôltôztetne mint fegyuerbe, Dicz:

Kezes leuen emberekért, ô tenne elég fizetéſt, embereknek valtſagaért, Dicziret Iſtennek.

Az fizetés im igy lenne, hogy ôrôk ként ô ſzenuedne bûnt halalt el veztene, Dicziret Iſtennek.

Eo mindent meg vijtana, helyre es mindent hozna, kit Adam meg rontot vala, Dicziret:

Bait vina tôruény atkáual, bûnnel es az karhozattal, nagy Iſtennek haragyaual, Diczi:

Meg gyôzne es el rontana, az bûnt halalt le tapodna, pokoltul el tauoztatna, Dicziret Iſten:

El iôue azért az teſtben, Chriſtus ęrettûnk ôltôzuén es ęrtûnk meg feſzituén, Diczi:

Eorôk halalt ként ſzenuede, tôruénnek atkat el tôre, haragtul minket meg mente, Dicz:

Annijra teſtben kénzatek, ep ſemmi benne nem teczek, epen ô meg tôretek, Diczirek Iſtennek.

Meg taglak es meg faggatak meg pôgdôſek es czufolak, ſzôrnyen meg oſtorozak, Dicz:

Es vilag bûnei ſolgya, mint az vitezeknek ſokſaga mia feyére borula, Dicz:

Mint az czerep vġ el ſzarat, haragnak tûze ſzent

teſtet, el ſzaraztotta tagyait, Dicz:

Ninczen abrazat ő rayta, mint féreg taglaſnak miatta, fetreng az ſok nyaualyaban, Dicz:

Az bűntetéſnek ſolgya, bűneink ſzantalan ſolgya, tőruénnek nagy ſok ſulyſaga, Dicz:

Igy fizete meg ęrettűnk adoſſaginkat, az Wrnak igy ada meg valtſagunkat, Dicz:

Kénniaual es halalaual, az bűnt poklot tőruény atkat, el ronta az karhozatot, Dicz:

Hogy minekűnk békeſſęget, Iſtennel gazdag kegyelmet, ſzerzene ſzép mentſęget, Dicz:

Hatalma már az ördőgnek, ninczen mi raytunk az bűnnek, pokolnak es karhozatnak, Dicz:

Az Iſtennel békeſſęgben, mij attyanknak ſzerelmében vagyunk immar io keduében, Dicz:

Nem fęlűnk az karhozattul, nem fęlűnk mij az ſok bűntűl, ſemmi ellenſęgűnktűl, Dicz:

Diadalmat mert Chriſtusban, vőttűnk immar mij ezeken, őrűl mij lelkűnk Iſtenben, Dicz:

Czufollyuk mi-is az halalt, czufollyuk az bűnt az poklot, mijenk el hidgyűk az Chriſtus, Dicz:

Azért halala Chriſtuſnak, lőn el rontaſa pokolnak, bűnnek az őrők halalnak, Dicziret Iſtennek.

Chriſtuſſal eggyűt meg holtunk, eggyűt vęle meg feſzűltűnk, hoǵ eggyűt vęle mar éllyűnk, Di:

Az ő halala ereie, immar el hatot lelkűnkre, diadalmunk hogy igy lenne, Dicz:

Fel

Fel tamadaſa Chriſtuſnak, eleztéſe lőn holtoknak, es ſzabadſag az hiueknek, Dicziret Iſtennek.

Mert meg hoza életűnket, meg igazita iǵ minket, es fel tamazta lelkűnket, Dicz:

Igaſſága es élete, minden ęrdeme ereie, el hatot mar mij lelkűnkre, Dicz;

Boſzonczuk az bűnt czufollyuk, halaltul már mij ne fęllyűnk, mert nincz fulakia iol tudgyuk, d:

Bizonnyal immar Chriſtusban, fel tamattunk mij Wrunkban, vralkodunk orſzagaban, Dicz:

Lelkűnk fel tamat az bűnből, bizony teſtűnk is az porbol, fel tamad mar az ſok kénbol, Dicz:

Eorőcke eggyűt vrunkal, vralkodunk az Chriſtuſſal, es élűnk nagy vigaſſagban, Dicz:

Dicziret Attya Iſtennek, ő eggyetlen egy Fiának, dicziret az ſzent Léleknek, egy bizony Iſtennek.

MAS, AZON.

CHriſtus fel tamada, mij bűnűnket el moſa, ő ſzent vére hullaſa, lőn vetkűnknek romlaſa, Czak ő nekűnk Attya Iſtennel kedues ſzoſzolonk.

Iſtennek bőlczeſęge, hozzank valo ſzerelme, ielenek diczőſęge, el reitet naǵ kegyelme, Czak ő:

Naǵ lőn Adamnak vętke, mellyet halal kőuete, paranczolatnak ſzegeſe, mindẽeket ſebhete, Czak:

Az kegyelmes Wriſten, kőnyőrűle emberen, hatalmat vőn őrdőgőn, mi naǵ ellẽſęgűnkőn, Czak:

Lőn elsső őrőm mondas, Adamnak nagy vidulas, el esetnek tamadas, el tőretnek vyulas, Czak ő ne:

Hűn az ember Istenben, ő nagy igiretiben, hoza valo keduében, bizzik nagy szerelmében, Czak:

Christus artatlan baránt, ki mij értűnk aldozuã, bűnűnkből szabadituan, es életre vyituan, Czak:

El véue halalunkat, ő meg tőre poklunkat, meg szerze orszagunkat, mij nagy bodogsagunkat, czak:

Ez az nagy irgalmasag, mondhatatlan vigasag, ki vala halhatatlansag, lőn ęrtűnk szidalmasság, czak:

Czudalatos had vala, hol az élet meg hala, de nagyob czuda vala, hogy ő fel tamat vala, Czak:

Szenuede mij bűneinkért, véréttonta vetkűnkért, meg hala mij érettűnk, fel tamada minekűnk:

Hallyunk meg bűneinknek, vęget vesűnk vetkűnknek, éllyunk mij vy életnek, adgyunk halat Istennek, Czak ő nekűnk:

Mélto azért vigadnunk, mij sziuűnkben őrűlnűnk, Christus Iesust diczirnűnk, es ẅtet fel magaztalnunk, Czak ő ne:

Diczirtessek sziuűnkben, szent Haromsag mennyegben, vallyunk Istent éltűnkben, maradgyunk meg az hitben, Czak ő nekűnk az Attya Istennel kedues szoszolunk.

MAS, AZON NOTARA.

CHristus fel tamada, nekűnk őrőmet ada, véreank

reank arada, hazna raytunk marada, Niery irgalmat kőzbeiaro Ieſus Chriſtus ſzent Attyad elől.

Chriſtus meg holt bűnűnkért, fel tamadot éltűnkért, mi vigaztalaſunkért es igazulaſunkért, N:

Chriſtus kénnia ęrdeműnk, ſz. halala valtſagunk véreartatlāſagunk, es fel kőlte vigaſagunk, Niery:

Ez az Iſten baranya, valtſagunknak aranya, halalunknak halala, az kigionak rontoia, Niery:

Az ő fel tamadaſa, lőn pokolnak romlaſa, az ő őrőm mondaſa, lelkűnknek vidulaſa, Niery:

Ez lőn az őrőm mődas, es az meg vigaztalas, hog az egy fel tamadas, lőn az meg bodogulas, Niery:

Eo meg mente bűnűnktől, az tőruénnek atkatul, Iſtennek haragiatul, az őrdőgtűl pokoltul, Niery:

Azért mijs bűnűnkből, fel tamadgyunk vétkűnkből, ez vilagi kénűkbol, es mi nag halalunkbol, N:

Kőzbe iaro Chriſtuſunk, Attia Iſteñek ſzent fia, kéried te ſz. attiadot, hog iduőziczen minket, Ni:

VGYAN AZONROL.

CHriſtus fel tamada ki értűnk meg holt vala, mij bűnűnkért kent vala, minket meg igazita, Kérűnk teged Wrűk Ieſus Chriſtus irgalmaz nekűnk.

Egy Adamnak vetkeért engedetlenſęgeért, az alma meg etelért őrők halalt ęrdemlenk, Kérűnk:

Ot el véſze ſzentſęgűnk, es artatlan életűnk, Iſteni bőlczeſęgűnk, es minden igaſſagunk, Kérűnk:

Termé-

Terméſzetűnk meg romla, ſzépſęgűnk meg rutula, naǵ bűn ott reank ſzala, Iſteñek naǵ haragia, K

Ki ẘzetenk az kerből, tizteſſęgnek helyeről ki eſenk az epſęgből, az Iſtennek keduéből, Kér:

Mennyorſzag be zarlatek, Adam főldre vétteték, hoǵ ő ott vereiteznek, ecképpen kenyeret ennek, Kérűnk:

De irgalmas Iſten bőlcz, hatalmas mindenben, őkőt lele ezekben, meg ſzana el veztűnkben, Kér:

Igiretet ackor tőn, meg mentene őrdőgtűl, ki nekűnk naǵ io hir lőn, mert remenſęgűnk ot lőn:

Ackor illyen ſzot ſzola, aſzſzonyallat magua, kigyot meg rontia, mert ẘt kigyo meg czalta, Kér:

Sok eztendő bé télek, az magzat meg adatek, ſzűztűl gyermek ſzűletek, Ieſuſnak neueztetek, Ké:

Ez gyermek lőn hatalmas, Iſten ember es igaz, mindenekhez irgalmas, ſok gonoztul oltalmaz, K:

Teſtben ęrtűnk meg hala, bűntelen nagy ként vala, harmad nap fel tamada, minket meg vigaztala, Kérűnk:

Egy embernek vetkeért, eſtűnk vala haragba, az Chriſtuſnak kedueért, eſenk naǵ bodogſagba, Ké:

Ellenſęgűnk meg romla, Lucipernek tabora, halal az bűnnek ſolgya, az tőruénnek hatalma, Kér:

Immar nekűnk tiztartonk, Iſten előt ſzoſzolũk, egyedűl kézbe iaronk, egyetlen eǵ oltalmunk, Ké:

Ninczen nekűnk felelműnk, ſem̃i nyomoruſagtul,

tul, karhozattul ôrdôgtûl, es az testi halaltul, Ker:

Mar mi-is fel tamadgyunk, minden gonozt el hadgyunk, igassagnak szolgallyunk, es az bûnnek meg hallyunk, Kér:

Hálat adgyunk Istennek, mij édes mesterûnknek, es szent Lélek Istennek, mind ôrôckôn ôrôcke, Kér:

AZON NOTARA.

CHristust meg fezétek, kegyetlen Sido népek, ki mi értûnk szûletek, menyből nekûnk adatek, K

Halalának vtanna, harmad nap fel tamada, hoǵ mij értûnk meg hala ôrôk halalt meg ronta, Kirie:

Régen ezt beszélletek, Prophétak azt hirdetek, hogy az Christus szûletnek, értûnk meg fezéttetnek, Kirie eleison.

Igassagunk meg ôlek, czalard neuel illetek, ôrdôngésnek neuezek, halálra ẘt itelek, Kirieleis:

Szantalan sok kénokat, es nagy sok czapasokat, naǵ sok karomlasokat, szenuede boszusagot, Kiri:

Tanitatunk Istentûl, ne rettegyûnk pokoltul, es ne fęllyûnk ôrdôgtûl, meg rontatik Istentûl, Kiri:

Vagyon naǵ bizodalmunk, mert miis fel tamadunk, Christussal viaskodunk, vęle ôzue vigadûk:

Szegyént nagyot vallottak, ęrdemekben kik biztak, mert Christust meg czufoltak, halálat meg rutoltak, Kirieleison.

Sokan biznak magokban, kik nem biznak Chri-

ſtusban,teuelegnek vtokban,réſzek nincz menyorſzagban,Kirieleiſon.

Vigaſagok nág volna,haChriſtuſt hittek volna, bűn boczanattya volna, Iſtennel reſzes volna, Ki:

Reménſęgűnk nagy legyen, hitűnk gyűmölczős légyen,mas Iſtenűnk ne légyen,mely pokolra ne vęgyen,Kirieleiſon.

Ezt ſzent Mathe meg irta, hogy Chriſtus meg farada, ſige fát meg atkoza, mert gyűmölcze nem vala, Kirieleiſon.

Chriſtus fel tamada,minket igen biztata,imadkozni tanita,kéſértet ne talalna,Kirie:

Szala le az pokolra, ſokaknak valtſagara,poklot hagya banatban,mert ninczen bizodalma, Kirie:

Igaſſagot ſzereſsűnk,hamiſſagot ne tegyűnk,ſze ginyeket ſegéllyuk, Chriſtus neuet diczéryűk, K:

Téged kérűnk Wriſten,adgy hitet mij ſziuűnkben,hogy bizzunk te neuedben,es legyűnk ſzerelmedben,Kirieleiſon.

CHRISTVS IAM SVRREXIT.

CHriſtus fel tamada igaſſagunkra, vtat ſzerzemenyorſzagban őrők bodogſagra.

Az elſő attyankban mind bűnben eſénk, az Iſtennek io keduéből ottan el ki eſénk.

De az Chriſtus Ieſus keduében eite,emberre lőn es ő bőnnek ottan vęget vete.

Mind

Mind ez vilag terhét vallara vôue, az hatalmas attya Iſtent, értûnk meg kôuete.

Eordôgnek hatalma vala mij raytunk, mert mind az elſô emberrel az almaban ettûnk.

Mind az alma miat fogunk meg vaſek, reank ſzalla az nagy bûnért minden keſerûſęg.

Gyûlôlſęg irigyſęg minden keuélſęg, faratſagos nagy ſok munka es minden betegſęg.

De lam ezt nem ęrti az haladatlanſag, emberekre honnan ſzallot enni nyomoruſag.

Azért nem fogadgya Iſten beſzedét, iora intô ſzent igeiét, Chriſtus iduôſſęgét.

Chriſtus fel tamada igen kialtyuk, de az bûnnek vndokſagat mij meg nem vtallyuk.

Tuduan az bûnben élûnk ſemmit nem félûnk, azért az Chriſtus halala nem haſznal minekûnk.

Tamadgyunk fel teſtben azért az bûnbôl, ki miat ki rekeztettûnk az nagy diczôſęgbôl.

Végyûk nagy io keduel Chriſtus io voltat, Attya Iſten elôt valo kedues aldozattyat.

Diczôſęg mennyegbe az Wriſtennek, Attya Fiu ſzent Lélekńek mind ôrôcke, Amen.

MAS AZONROL.

CHriſtus fel tamada, mi bûnûnket el moſa, ſzent vére hullaſaual, attyat meg engeztele, Irgalmaz m:

Haragnak voltunk fiai, Adamnak ~~nagy~~ vétke

miat,de az irgalmas Iſten,fiat igére nekűnk,Irgal:
Ez igéret lőn elſő,őrőm mondas minekűnk,kit az Iſten fiarul,igére bűnőſőknek,Irgalmaz minek:
Igaz Iſten beſzede,igaz ŵ igérete,higyűnk az igéretnek, mert ez az őrőm mondas,Irgal:
Vigaſſagunk nagy vagyon, Chriſtus ſzűletéſében,de nagyobnak kel lenni,ŵ fel tamadaſaban,Ir:
Fel tamadot minekűnk,vralkodik mennyegbẽ, azokért moſt kőnyőrőgnek,kik czak ő benne biznak:
Hogy bűnűnkből ne fęllyunk, attya kőzőt mij kőzőtűnk,halala érdeméuel,bekeſęget ő ſzerze,ir:
Szent Léleknek malaztiat,nekűnk nyerte attyatul,ha igazan mij hiſzűk,meg holtat es fel kőltet,I:
Mert meg hala bűnűnkért, mint az ſzent iras mődgya,az vtan fel tamada mij igazulaſunkért,Ir:
Tamadgyunk fel mar mies,moſt az hitnek altala,hoǵ az vtolſo napő,egyetẽben tamadhaſſunk,I:
Teſteſtűl es lelkeſtűl, az őrők bodogſagra, kit Attya Iſten nekűnk ád czak az Chriſtus altal, Irg:
Wrunk Chriſtus mar nekűnk,eggyetlen eǵ ſzoſzolonk, foliamyunk czak ő hozza, nincz ketſęg iduőſęgben, Irgal:
Adgyunk hálat mij moſtã,Chriſtus altal Attyanak,kiuel ő vralkodik mind őrőckőn őrőcke, Irg:

MAS AZONROL.

CHriſtus az mij bűneinkért meg hala,hoǵ minket

ket azoktul meg ſzabaditana es fel tamada, hogy nekůnk életet hozna, ezen mij mind ŏrůllyůnk es az Wriſtent dicziriůk, halakat adgyunk es mondgyunk, Alleluia.

Emberek kŏzzůl az halalt ſenki nem gyŏzhetté vala, ezt miuelek az mij bůneink, mert ſenki bůnekůl nem vala, kikért ſzalla reank az halal es raytunk el hatalmazzek, orſzagaban fokſagaban tartuan, Alleluia.

Ieſus Chriſtus Iſtennek fia ki ez vilagra iŏue, es az bůnt rolunk el vŏue, halalanak ereieuel, es hatalmaual monduan, oh halal léſzek te halalod es pokol léſzek emeztŏd, Alleluia.

Czudalatos had vala ez, az halal es élet kŏzŏt, az élet kereztét viſele, es az halalt el nyele, ezt ręgen meg monta vala, az iras hogy meg emeztetnek, az halal gyŏzedelmůnkre, Alleluia.

Chriſtus az igaz huſueti barany, Iſtentůl nekůnk adatot hoǵ ŏ ez vilagnak bůneit, el venneie ŏ halalaual, kik ezt hiſzik, azoknak, az ŏrdŏg ſemmit nem arthat, mert aytoiokat meg véreztek, Alle:

Ier tiztellyůk ezél az Chriſtuſt, lelkůnknek naǵ ŏrŏméuel, mert ŏ az ŏ ſzent halalaual minket meg ſzabaditot, ŏrdŏgtůl es halaltul, es az mij naǵ bůneinktůl, kikért mij neki naǵ halat adgyunk, Alle:

Monduan hala legyen teneked teremtŏ mij édes Wrunk, hoǵ minket meg ſzabaditottal mindē

ellenſęginktůl, es kérůnk adgyad nekůnk, hoǵ ezt bizonnyal hiheſsůk, es valhaſſuk mind őrőcke, Al:

CHRISTVS IAM SVRREXIT.

HAla adaſockal énekellyůnk, az Attya Wriſtennek, nagy ſzerelméről.

Ki mikor meg tekinte bűnős voltunkat, az ő ſzerető Fiat halalra adta.

Hogy az mij bűneinket el vénnéie, ſzent véréuel vetkűnket meg moſogatnaia.

Ki bűnt nem tőt vala főldőn elteben, az Wriſten mij érettűnk, bűnne tőtte vala.

Hogy mij ő altala meg igazulnank es Iſten igaſſagaua ő altala lennenk.

Nem lőn it ez főldőn oly aldozat, ki az Iſtennek előtte oly kedues volt volna.

Mint az ő fianak aldozattya, mikor kerezt-fanak oltaran érettűnk aldoznek.

Ackor nagy bűneinket, halalunkat, es pokolbeli őrdőgnek nagy hatalmaſſagat.

Magas kerezt-fara fel feſzite, melyben ő az Wriſtennek akarattyat tőue.

Chriſtus halal ellen fel tamada, koporſobol diczőſęggel ſzent teſte ki iőue.

Miképpen ſzent Dauid meg irta vala, hogy az felſęges Wriſten ſzent fianak lelket.

Pokol ſőtétſęgęben nem hadnaia, ſem ő draga ſzent teſtenek rothadaſt nem engede. Rę-

Rẹgen tőruénben Ionas propheta, ez dicző fel tamadaſnak peldaia vala.

Mikor az Ceth haltul el nyelettetek, czudaképpen az ſzarazra ő ki adattatek.

Abraham Patriarchanak aldozattia, lőn az Iſten fianak nemes peldazattya.

Eggyetlen egy fiaual mikor aldoznek, fegyueret az Angyal kezében erőſſen meg foga.

Es ẅ fia helyeben Koſſal aldozek, ki ackor nem oknekűl czelekettetek.

Mert ő tőruénybelieknek aldozattyok, czak az Chriſtus aldozattyat peldaiul iedzették.

Hogy Chriſtus aldozek mind meg ſzűnenek, mind az ő tőruénben nagy ſok aldozatok.

Mert ő lőn az tőruénnek vẹgezete, minden ő benne hiuőknek igazulaſara.

Egyſzer valo aldozattyaual meg ſzentele, mind azokat kik őrőcke iduezűlendők.

Es ackik azt hijendik őrők életet, miképpen meg igérte, őrőcke meg adgya.

Azért egyſzer aldozot bűneinkért, fel tamadot ſzent Pal mondgya iduőſſẹgűnkért.

Hogy mij ő rea nézuén, ő benne hinnenk, es mind fel ſerkennenk, gonoz bűneinkből.

Es meg erőſsitetnenk az mij hitűnkőn, melyel vallyuk teſtűnknek fel tamadaſat.

O peldaul előttűnk fel tamadot, halalunknak ideien reményől adatot.

Illik

Illik azért minekűnk halakat adnunk, az felſęges Wriſtennek kegyelmeſſęgeről.

Es az ő ſzent fianak Chriſtus Ieſuſnak, ſzentſęges halalarol es fel tamadaſarol.

Ki moſt menyorſzagban az Attya Iſtennel, engeztelőnk eſedezőnk es ſzoſzolonk.

Kéryűk azért minnyaian boczaſſa nekűnk, ſzent Lélek Wriſtennek beűſęges malaztiat.

Ki az mij lelkűnket igazgaſſa, es az őrők életnek vtara tanicza.

Attya Wriſtennek ẘ felſęge, diczirteſſek menyorſzagban az ő diczőſęgében.

Es az ő fianak Iſtenſege, hirdeteſſek ſzent halala es fel tamadaſa.

Szent Lélek Wriſtennel egyetemben, velűnk legyen ẘ orſzagaba őrőcke, Amen.

SVRREXIT CHRISTVS HODIE.

IEſus Chriſtus fel tamada Alleluia,
el vőue őrdőgnek hatalmat, alleluia.
Ki ſzőrnyű halalt ſzenuede, alleluia,
embereknek valtſagaért, alleluia.
Meg ielenek Marianak, alleluia,
es bűnős Magdalenanak, alleluia.
Annak vtanna Peternek, alleluia,
es az tőb Apaſtaloknak, alleluia.
Latanak feyér ruhaban, allelua,
őrőm mondo ſzent Angyalt, alleluia.

Ki

Ki monda nekik ne féllyetek, alleluia,
meg fezûlt Ieſuſt kereſitek, alleluia.
Ti filelmes ſz. Aſzſzonyok, alleluia,
Galileaban mennyetek, alleluia,
Tanituanyoknak meg mondgyatok, alleluia,
hogy az Chriſtus fel tamadot, alleluia.
Az vtan menybe fel megyen, alleluia,
kûldé ſzent Lélek malaztiat, alleluia.
Diczirteſſek ſzent Haromſag, alleluia,
Attya Fiu es ſzent Lélek, alleluia.

VGYAN AKKORON VALO DICZ:

EZ nap mij mind ôrûllyûnk, Chriſtus le gyen mij remenſęgônk, neki kônyôrôgyônk, mert ô nagy hatalmaual, valta minket kénnyaual, diczíretet nekie mondgyunk mij mind ôrôcke.

Ez oly diczíretes nap, hoǵ ki ſenki nem diczirheti, ſem tôkélheti, hanem az egy Iſtennek fia, ki az poklot meg tôri, benne valo ôrdôgôket, benne meg kôtti.

Ez oly fényeſſęges nap, kiben pokol meg tôrettetek es meg rontatek, hogy Eua el karhozot vala, ôrdôgnek czalardſaga miat, ez nap Chriſtus meg ielente, nagy diczôſęgét, Amen.

VGYAN AZ CHRISTVS FEL tamadaskort.

S Chriſtus

CHriſtus fel tamada, mij bűnűnket el moſa, es kiket ő ſzerete, menyorſzagban fel vőue, Wr Iſten meg valta mind ez vilagot ſzent halalaual.

Mindenhato Wr Iſten, halottaibul fel tamada, mi es ẃtet dicziryők, vigaſſagos énekekuel, Wr Iſten meg valta:

Koporſoban fekűuek, harminczhat oraiglan, az vtan fel tamada, kit fel kőlte ſzent attya, Wr Iſten:

Szalla le pokolra, iokat ſzabadittania, gonoſzokat ott hadni, naǵ kénokat vallani, Wr Iſten meg:

Chriſtus fel tamada, nekűnk peldat vǵ hadgya, hogy mi es fel tamadgyunk, vęle őſzue vigadgyunk, Wr Iſten meg valta:

O iőuendő ſzent biro, ki Attya-képpen vagy hato, itillyed ez vilagot, iokat es gonoſzokat, Wr:

Kőzbe iaro Chriſtuſunk, attya Iſtennek ſzent fia kéried te ſzent Attyadot, hogy iduőziczen minket, Wr Iſten meg valta:

Diczőſſęg azért Attyanak, es Wr Ieſus Chriſtuſnak, mij egy igaſſagunknak, őrők bodogſagunknak, Wr Iſten meg valta:

Már mij mind őrűlyűnk, mert mij meg ſzabadultűk, az Chriſtuſnak altala, őrdőgi hatalomtul, bűntűl es az halaltul, az őrők tűztűl, Wram Iſten legy mij velűnk:

MEGIS

MEGIS AZ CHRISTVS FEL tamadaſarul.

CHriſtus Wrunk fel tamada, alleluia,
emberekneknek valtſagara, alleluia.
Ki ſzörnyű halalt ſzenuede, alleluia,
ſzegény emberi nemzetért, alleluia.
Az aſzſzonyok futnak ſzeregben, alleluia,
kénetet véſznek aiandékúl, alleluia.
Feiérben latuan egy Angyalt, alleluia,
hirdetuén nekik örömet, alleluia.
Tű filelmes ſzent Aſzſzonyok, alleluia,
Galileaban mennyetek, alleluia.
Az tanituanyoknak meg mondgyatok, alleluia
hogy Wr Chriſtus fel tamadot, alleluia.
Neked legyen dicziret, alleluia,
Chriſtus Wrunk mind öröcke, alleluia.
Es kérünk teged királyunk, alleluia,
légy mindenkor mij oltalmunk, alleluia.
Diczirteſſek ſzent Haromſag, alleluia,
mind öröcke nagy bodogſag, alleluia.

DE ASCENSIONE, HYMNVS: Feſtum nunc celebre.

MOſtan nagy innép, es az ieles örömök,
kénſzeritik ſziuünket, dicziretet mon
dani, mikor az mij Wrunk, kegyes ité-
lő biro magas menybe fel méne.
Fel méne mennyegben, igen nagy örömben,

ſzẽteknek ſerege, hirdeti io voltat, Angyalok ſerege inekli orſzagat, Chriſtuſnak nag győzedelmét.

Mennyegben fel menuén, fogſagunkat meg győze, ada fődi embereknek nagy ſok aiandékot, iőuendő itélni, kemén itelő biro, ki moſt kegyeſſen fel méne.

Kőnyőrgűnk teneked, mij nemes teremtőnk, tekincz meg ſzolgaidat, es oltalmazd meg őket, hog az irigy őrdőg, minket meg ne birion, es pokolra ne vonnyon.

Hogy mikor meg terendez, az langozo felyhőben, ki nijlatkoztatni embereknek titkait, az mij bűneinkért, ne ves őrők tűzre, de végy be te orſzagodba.

Enged meg ezeket, felſęges Attya Iſten, ő te Iſtennek Fia, es ſzent Lélek Iſten, dicző ſzent Haromſag, eg bizony őrők Iſten, ki vralkodol őrőcke, Amen.

ALIA DE ASCENSIONE CHRISTI.

CHriſtus menybẽ fel méne, nekűnk helyet ſzőrzeni, ẅl Attyanak iobiara, lőn mindeneknek Wra, Chriſtus ẅl attyanak menyben iobyara es vralkodik.

Chriſtus meg holt bűnőnkért, fel tamadot lelkűnkért, meg ielenek Peternek es tőb tanituaninak, Chriſtus ẅl:

Negyuen napon lőn velek, ẅket meg vigaztala, nag ſok bizonſagockal magat élni ielente, Chriſt:

Nekik

Nekik meg paranczola, hogy ők Ieruſalemből, adig el ne mennének, mîg ſzent Lelket vennének, Chriſtus ŵl:

Fel megyek én Attyamhoz, ti kegyes attyatokhoz, fel megyek Iſtenemhez es az ti Iſtentekhez, C:

Nektek kűldők mennyegből, vigaztalo ſz. Lelket, es ti léztek énnékem bizonſagim ez főldőn, C:

Sido orſzagtul fogua, Samaria orſzagig, es mind az ſzeles főldnek, vtolſo hataráig, Chriſtus:

Azért ti el mennyetek, mind az ſzeles vilagra, hirdeſſétek mindennek, az Euangeliomot, Chriſt:

Taniczátok az népet, űket meg kerezteluén, Attyanak es Fiunak es ſzent Léleknek neuében, Ch:

Az ki hiend én bennem, es meg kereztelkedik, nem karhozik iduőzűl, menyorſzagban vitetik, Chriſtus ŵl:

A ki pedig nem hijend, karhozatra vitetik, őrők tűzre kűldetik, kinek vęge nem leſzen, Chriſtus:

Vagyon nekem hatalmom, mennyen főldőn pokolban, es én veletek vagyok mind vilag vęgezetig, Chriſtus:

Hoǵ ezeket meg monda, Ieſus fel emelkedek, es az fénies kőd ŵtet, ſzémek elől el viue, Chriſtus:

Mikor néznék az Chriſtuſt, menyben el fel mẽnetét, Két Angyalok feiérben, allapanak előttek, Chri:

Mondanak az Angyalok, ti Galileabeli férfiak, mit allotok, nézuén az magas menyben, Chriſtus:

Ez Ieſus ki tűlletek, fel mene menyorſzagbã, ecképpen iű itilni, mint fel menni lattatok, Chriſt:

Vralkodik moſt menyben, rolunk viſel nagy gõdot, eſedezik érettűnk, az ẅ ſzent attya elõt, Chri:

Oztogattya minekűnk, az ẅ ſzenr aiandékat, kiuel minket igazgat mind vilag vęgezetik, Chri:

Kőzben iaro Chriſtuſunk, attya Iſtennek ſzent fia, kéried te ſzent attyadat adgyon nekűnk ſzent lelket, Chriſtus ẅl attyanak menyben iobiara:

CHRISTVS SVRREXIT PRIDIE.

Az

CHriſtus menyben fel mene, nekűnk hellyet ſzerzenye, attyaual meg bekeltetne, életre be viñe.

Mert menyből le ſzallot vala, minekűnk ſzűletet vala, érettűnk ſzenuedet vala, fel tamadot vala.

Sokat ſzenuede érettűnk, ſokat nyomorga kőzőttűnk, hogy meg vtalna mi bűnűnk, kik ő benne hiſzűnk.

Mindennél ſzidalmasb vala, mindennek ſzolgaia vala, de ẅ lőn mindennek Wra, hatalmas Királlya.

Mert menyben el fel vitetek, attya melle ẅltettek, meny es főld neki adatek, hogy ẅ vralkodnek.

Eordőgőn poklon halalon, mennyei hatalmaſſagon, vrakon Czaſzarokon, hatalmaſſagokon,

Ne fęllyunk immar attyatul, ſe tőruénnek atkatul, halaltul es karhozattul, meg mentet ezektűl.

De

De az ŵ ſzent Attyat kéryůk, hogy irgalmazzon minekůnk, tegyen iol fiaćrt velůnk, hogy vęle élheſsůnk.

O mij kegyelmes meſterůnk, emlekezzel meg mij rolunk, ki ſzenuedel mij érettőnk, légy ielen mij velůnk.

Ki latod menyből életůnket, es nagy keſerůſęgůnket, vigaztald az mij lelkůnket, hoģ hidgyunk tėgedet.

Mert azt fogadad minekůnk, hogy leſz őrőcke miuelůnk, adgyad ſzent lelked minekůnk, hoģ téged hiheſsůnk.

Es otalmaz meg mindentůl, ſzent Attyadnak haragyatul, őrdőgtůl es karhozattul, minden dihőſſęgtůl.

Mert meg eskőuel minekůnk, hogy meg adod azt mit kérůnk, ſzent neuednek moſt kőnyőrgůnk tegy iol itt miuelůnk.

Tekincz nagy gyarloſaginkra, ez vilag czalardſagara, vigy be az nagy bodogſagra, te ſzent orſzagodban.

Egyetembē kereztienek, az Wr Chriſtuſt diczirietek, ŵ neki halat adgyatok, fel magaztallyatok.

Dicziret legyen attyanak, es ő fianak Chriſtuſnak, es az mij vigaztalonknak, az ſzent Haomſagnak.

ASCENDIT CHRISTVS HODIE.

Chri-

CHriſtus mennyben ma fel méne, alleluia,
Az mennyei diczőſſęgre, alleluia.
Apaſtaloknak latasara, alleluia,
Kiknek az Angyalok mondanak, alleluia.
Ti firſiak mit czudalkoztok, alleluia,
A Chriſtus czuda hatalman, alleluia.
Ez ámint menybe fel méne, alleluia,
Igy eſmeg iő itiletre, alleluia.
Fogſagot fogua fel vőuè, alleluia,
Az mennyei diczőſſęgre, alleluia.
Eo meg győzuén ellenſęgűnket, alleluia,
Meg atta ſzabadulaſunkat, alleluia.
Nekűnk menyben vtat ſzerze, alleluia,
Mikor fel méne diczőſſęgre, alleluia.
Azért mij őtt moſt dicziryők, alleluia,
Es czak ő benne őruendeſzűnk, alleluia.

PŰNKŐST INNEPIRE VALO

énekles, Surrexit Chriſtus hodie, notaia.

AZ Pűnkőſtnek ieles napian, alleluia,
Szent Lélek Iſten kűldetek, dicziret Iſt:
Az Chriſtus hiű ſzolgainak, alleluia,
Az ő hiű tanituaninak, dicziret Iſten:
Kik tizta es telles ſziuel, alleluia,
Egyben gyűluén variak vala, dicziret Iſtennek.
Rettenetes lőn iőuetele, alleluia,
Ielen volta vigaſſagos, dicziret Iſtennek.
Malaztual őkőt be tőlte, alleluia,

Igaz

Igaz hitben erôſiti, dicziret Iſtennek.
Sok kûlômb kûlômb nyelueken, alleluia,
Ertelmeket nekik ozta, dicziret Iſtennek.
Es ôket meg vigaztala, alleluia,
Hogy ez vilag nem arthatna, dicziret Iſtennek.
Mi-es azért Kereztienek, alleluia,
Fel ſzoual ôtet kialczyuk, dicziret Iſtennek.
O vigaztalo ſzent Lélek, alleluia,
Vilagoſito ſzent Lélek, dicziret Iſtennek.
Wilagoſicz meg elminket, alleluia,
Es vigaztallyad lelkûnket, dicziret Iſtennek.
Lakozal az mij ſziuônkben, alleluia,
Bûntôl minket oltalmazuan, dicziret Iſtennek,
Téged vallunk az Attyaual, alleluia,
Es Fiaual egy Iſtennek, dicziret Iſtennek.
Diczirteſſel ſzent Haromſag, alleluia,
Attya Fiu es ſzent Lélek, dicziret Iſtennek.

SPIRITVS SANCTI GRATIA.

AZ ſzent Léleknek kegyelme, Apoſtoloknak ſziueket be tôlte az ô kegyelmeſſégéuel, aduan nekik kûlômb kûlômb nyelueket, kûlômb nyelueket.
Mert Chriſtus nekik azt meg igirte, mikor menybe ô elfel méne, hogy nekik à vigaztalot meg adgya, az napok ytan nem ſok idô mulua, nem ſok idô mulua.

Kűlde őket ez ſzéles vilagra, az Iſtennek nagy hatalmaual, hogy ők az ſzent Euangeliomot, hirdeſſék minden teremtet alatnak, teremtet alatnak.

Monda nekik Ime veſzitek, ez may napon az ſzent Lelket, acki meg ielenti tű-nektek, az el mult dolgokat es iőuendőket, es mindenneket.

Monduan nekik midőn vitetettek, Királyokhoz es feiedelmekhőz, ackor ne legyetek ſzorgalmatoſſok, miképpen auagy mit kellyen ſzolnotok, mit kellyen ſzolnotok.

Mert vgyan azon oraban, az én mennyei ſzent Attyam ád nektek ſzent Lélek bőlczeſſęget, à kit meg nem győzhet emberi eſzeſſęg, emberi ezeſſęg.

Dicziriűk azért az vigaztalot, az igaſſagra iotanitot, ki az Attya es à Fiu Iſtenuel, vralkodik mennyei diczőſęgben, moſt es mind őrőcke.

Azért nagy lelki őrőmuel, adgyunk hálat mij Iſtennűnknek, diczirteſſek az dicző ſzent Haromſag, kinél vagyon amaz őrők bodogſag, az őrők bodogſag.

AZ ATTYA MINDENHATO WR ISTENtűl ſzent lelket kérni, ad notam: Spiritus S. gratia.

Pűnkőſt nap az ſzent Lélek Wr Iſten, menyből ala kűldetek, az imatkozo Apaſtalokra, kiket ikeſité aiandékiual nyelunek ęrtelméuel.

Kiknek Chriſtus ezt paranczola, hogy mennyenek

nek ez ſzéles vilagra, hirdetni az Euangeliomot, minden fele nemzetſęgeknek, es mindẽ népeknek.

Monduan végyetek az ſzent Lelket, boczaſſátok minden bűnöket, azoknak kik hijendnek én bennem, tarczatok meg az hitetleneknek, ő gonoz vétkeket.

Es mikoron Királyok elől allotok, es feiedelmek elől, ne legyetek ſzorgalmatoſſok, miképpen nekiek felelhetſetek, es hogy ſzolhaſsatok.

Küldők tű-nektek én ſzent Lelket, es mennyei bölczeſſęget, kiknek ellene nem mondhatnak, es ellene ſem alhatnak, ez vilagi vrak.

Dicziryők az menybeli Wr Iſtent, az ő nagy kegyelmeſſęgeért, adgya minekünk az ő ſzent lelkét, ikeſicze meg az mij ſziueinket, hittel ſzeretettel.

ANTIPHONA DE SPIRITV S.

Iöuel ſzent Lélek Wr Iſten, tölcz be az te hiueidnek ſziueit, es az te ſzerelmednek tűzét geryezd fel, ki ſok külömb külömb nyeluekön valo népeket az hitnek egyeſſęgbe gyűtöttel, alleluia.

HYMNVS AZ Sz. LELEKRŐL.

Iöuel ſzent Lélek Wr Iſten, latogaſd meg hiueidet es ád kedues aiandékodat nekik kiket teremtöttel.

Ki vigaztalonak mondattol, ŏrŏk Iſtennek aiandéka élŏt kut fŭ buzgo ſzeretet es lelki ŏruendeteſſęg.

Te ſok aiandéku ſzent Lélék nagy Wr Iſtennek hatalma, te bŏlcze téz minden népeket attyanak igaz igireti.

Geriez vilagot elminkbe adgy ſzeretettet ſziuŭnkbe mij gyarloſaginkat, ſzŭntelen erŏſicz meg hatalmadual.

Ellenſęgŭnktŏl oltalmaz es adg nekŭnk békeſſęget, hogy te vezerŭnk leuén, tauoztathaſſunk el, minden gonoſſagot.

Ad ŏrŏmŭnknek iutalmat, ád keduednek aiandékat, haboruſagot tauoztaſd, es békeſſęget ſzolgaltas.

Enged hogy te altalod eſmeriŭk, az Attya es Fiu Iſtent téged mind kettŏtŭl, ſzarmazonak hidgyŭnk, minden idŏben.

Diczŏſſęg attyanak, fiunak, es ſzent lélek Wr Iſtennek, es adgy nekŭnk Wr Iſten, ſzent Léleknek aiandékat.

MAS VGYAN AZONROL.

Iŏuel ſzent Lélek Wriſten, ki Attyaual vagy eg Iſten, tegy mij vęlŭnk kegyelmeſſen, az Chriſtuſnak ſzent ęrdemęért.

Bŭnŏs-

Bűnősök vagyunk előted, mert nem fogattuk intésedet, mij bűneinket fedőzzed, az Christusnak szent ęrdeméért.

Ald meg szent lélek sziuűnket, szenteld meg az mij elminket, vycz meg termeszetűnket, az Chri:

Te vagy sziuűnknek vilaga, minket tart bűnnek sokszaga, ne legyűnk ördőgnek orszaga, Az Christ:

Hitetlenszęgnek bűnét, kegyetlenszęgnek terhét, ronts el karhozatnak kőtelét, Az Christusnak:

Viselyed az mij gondunkat, neked attuk mij magunkat, vezerlied az mij vtunkat, Az Christus:

Szent Lélek Isten irgalmaz, es minden bűntől oltalmaz, karhozat ellen légy nagy tamaz, Az Chr:

Minden kesserűszęgűnkben es iletűnknek rendiben, batoricz minket hitűnkben, Az Christus:

Az igaz hitnek gyűmőlczet, es szeretetnek egyesszęgét, plantaliad mindenőt io hiret, Az Christ:

Sőtitszęgűnknek vagy vilaga, mij sziuűnknek nyaiassaga, lelkűnknek légy bodogsaga, Az Chri:

Szent Lélek kérűnk tégedet, oltazmazd az te igidet, esmerhessűnk meg tégedet, Az Christusnak:

Dicziret Attya Istennek mij Wrunknak Iesus Christusnak, az szent Lélek Wr Istennek, mind őrőckőn őrőcke.

INVOCATIO SPIRITVS SANCTI.

Jőuel sz. Lélek Isten, Tarcz meg minket igédben, Ne legyűnk sőtétszęgben, maradgyunk igaz hitben.

Szenteld meg mij ſziuünket, vilagoſicz elmenket, hogy ertheſsük igédet, mij édes meſterünket.

Adgy Iſteni félelmet, Es bizonyos ertelmet, Igiddel tanicz minket, Geriezd fel mij ſziuünket.

Vigaztald meg elmenket, Mindenben ſegicz minket, öregbiczed hitünket, tauoztaſſad bününket.

Hogy téged az Attyaual, es az ẅ ſzent Fiaual, diczirheſsünk miñyaian, az fényes mennyorſzagbã.

INVOCATIO SPIRITVS S.

Könyörögyünk az Iſtennek ſzent Lelkinek, boczaſa ki magas menyből az ẅ vilagat, vegye el mij ſziuünknek minden homalyat, hogy ertheſsük Iſtenünknek mindenben akarattyat.

O ſzent Lélek aruaknak kegyelmes Attya, ſzegeni gyarlo bünöſöknek batoritoya, hiueknek el eſteknek erös gyamola, es az ẅ gyenge hitökben czak te vagy táplaloia.

Te vagy az mij lelkünknek édes vendége, az mij ſzomoru ſziuünknek igaz örömе, lelki haboruink nak czendözſitöie, az örök életnek bennünk, czak te vagy el kezdöie.

Te tanitad regenten az Prophetakat igazgattad ö nyelueket es iraſokat, te tötted bölcze az ſz. Apaſtalokat, hogy meg tericzék te hozzad mind è ſzéles vilagot. Ved-

Veddel az mij ſziuünknek hitetlenſégét, vilagoſicz meg elmenknek nagy ſötétſégét, roncz el az gyülöſségnek kegyetlenſégét, enged az te ſzent hitednek mindenüt egyeſſégét.

Vallaz minket magadnak elö templomul, végyed mij könyörgesünket ſzent aldozatul, ved ki mind ez vilagot az karhozatbol, engedgy igaz hitböl valo ki mulaſt ez vilagbol.

Diczirteſſel felſéges attya Wr Iſten, légyen aldot az te neued fiu Wriſten, ezeckel egyetemben ſzent Lélek Iſten, maradgyon az te aldaſod, az te bünös népeden.

INVOCATIO SPIRITVS S.

Iöuel ſzent lélek Wriſten, lelkünknek vigaſaga ſziuünknek batorſaga, adgyad minden hiueidnek te ſzent aiandékodat, iöuel vigaztalo ſzent Lélek Iſten.

Iöuel meg nyomorultaknak nemes vigaztaloia, aruaknak édes attya, tölcz be ſiralmas ſziuünket, lelki nagy örömmel, iöuel mij lelkünknek édes vendége.

Tauoztaſd el mij ſziuünknek hitetlen ſetitſégét, vilagoſicz meg minket, hogy az Iſtennek igeiet halhaſſuk es értheſsük, iöuel es tanicz meg az igaz hitre.

Iöuel geriezd fel ſziuünkben ſzent ſzerelmednek tüzét, roncz el az gyölöſséget, hogy mij egyeſ-

ſék

ſęk leheſsünk Iſteni ſzerelmedben, iöuel mij lelkünknek nagy vigaſaga.

Te vagy bizony örök Iſten, ki attyatul es fiutul, mind öröcke ſzarmazol, te vagy mij Wrunk Chriſtuſnak aldot ſzent igirete, te vagy mij lelkünknek meg ſzentölöie.

Te vagy ki az Prophętaknak altalaręgen ſzolal, Chriſtuſt nekünk igéred, az te ſzent Apoſtolidnak ſziueket batoritad, te vagy erőſſęge minden ſzenteknek.

Te vagy az nagy Wriſtennek mennyei aiandéka, igaſſagnak meſtere, tanicz minket az Chriſtusnak igaz eſmeretire, te vagy mij lelkünknek bölcz tanitoia.

Vilagoſicz meg elménket hogy hiheſsük à Chriſtuſt, eg iduöſſęgnek lenni, es az aldot Attya Iſtent kegyes Attyanknak lenni, téged eſmerheſsünk vigaztalonak lenni.

Adgyad ſzent aiandékodat, batoricz meg lelkünket, hogy valhatſuk az Chriſtuſt, adgyad hogy mij meg győzheſsük örögnek czalardſagat, te vagy mij biztatonk minden otalmunk.

Biztaſd félelmes ſziuünket, hogy ketſęgben ne eſsünk, halalunknak ideien, de nagy batorſaggal vigan ez vilagbul ki mullyunk, iöuel vigaztalo ſzent lélek Iſten.

MAS DICZIRET.

Kerez-

KEreztienek kik vattok, Iſtent kéryůk adgyon ſzent lelket, epicze mij bennůnk az igaz hitet, valhaſſuk czak az Chriſtusban az iduőſſęget, adgyon ſzent lelket.

Szent igyet halhaſſuk, haluan es el hiheſsůk, hiuen meg tarthaſsůk es őrizheſsůk, rola mind ez vilag előt vallaſt teheſsůnk, benne bizhaſſunk.

Bizonſagot ſziuůnkben az ſzent lélek tegyen lelkůnkben, erősiczen minket Iſten keduében, tegyen minket bizonyoſſa nagy kegyelmében, légyůnk keduében.

Hitetlennek ẅ ſziuet, haycza hozza ne nézze bűnét, hog meg iſmerheſſe iduőzitőiet, es teheſſe mindenekben az ő io keduét, aduan ſzent lelket.

Ne nézze bűneinket, nézze Chriſtuſt mij ęrdemůnket, kinek ő ſzentſęge minden vetkůnket, halalaual el ronta karhozatunkat, nagy halalunkat.

Enni ſok tétéről, hálat adgyunk minden időbē, reſzeſiczen minket minden iauaban, hog lathaſſuk az Chriſtuſt diczőſęgében, az mennyorſzagban.

AZ SzENT HAROMSAGRVL.

HYMNVS: O lux beata Trinitas.

ODiczőſęges ſzent Haromſag, es tekintes eggyeſſęg, hitetlenſęgnek ſőtétſęgiből, kérůnk mencz ki minket.

O teremtő Attya Iſten, es iduőzitő Fiu Iſten, O vigaztalo ſz. Lélek Wr Iſtẽ, ſzabadicz gonoztul. Dicziret neked mij Attyank, es te fiadnak Chriſtuſnak, ſzent léleckel egyetembe, moſt es őrőckőn őrőcke, Amen.

ANTIPHONA AZ Sz. HAROMSAGRVL.

TEged egynek allatban es haromnak ſzemélyben, igaz hituel vallunk mindenkoron, felſęges Wr Iſten.

HYMNVS.

OMij ſzent Attyank, kegyes es kegyelmes, O Ieſus Chriſtus tiztelendő fiu, es vigaztalo éltető ſzent lélek egy őrők Iſten.

Te ſzent Haromſag es erős eggyeſſęg, bizony Iſtenſęg es felſęges ioſag, Angyalok vilaga, aruaknak iduőſſęge, mindennek reménye.

Neked ſzolgalnak kiket teremtőttel, téged diczirnek teremtet alatid, mij-es te-neked diczíretet mondunk, halgas meg minket.

Diczőſſęg neked mindenhato Iſten, ſzemélyben harom alapatban egy, tégedet illet dicziret es tizteſſęg, moſt es őrőcke.

HYMNVS.

IDuőz légy őrők attya Iſten, eggyetlen egy mij mennyei ſzent attyank, kőniőrűly mij raytunk, es végy

es végy minket az te eſméretedre, kinek igaz éſmereti öröcke valo élet, es véghetetlẽ nag bodogſag.

Iduöz légy aldot Ieſus Chriſtus, eggyetlen egy meg valtonk es közben iaronk, Attya Iſten elöt eſſedezel az mij bűneinkért, es adgy nekünk igaz feiedelmeket, es minden nępek közöt békeſſęget.

Iduöz légy ſzent lélek Wr Iſten, vigaztalo es Wr Iſtennek aiandéka, göriezd fel lelkünkben, buzgoſagos ſzerelmednek tűzet, hogy mind holtig az igaz hitben, mij meg maradhaſſunk, es örök életet birhaſſunk.

AZONROL Salue mater notaiara.

IMadunk mij téged ſzent Haromſag, kiben ſemmi nem lehet hamiſſag, hanem czak az ſzent örök igaſſag, ſegitſęgre bizony nagy gazdagſag.

Te vagy attya fiu es ſzent lélek, harom ſzemély de egy igaz Iſten, fogyatkozas ſemmi nalad ninczen, bizodalmunk ha benned nagy léſzen.

Imadunk mij téged Attya Iſten, fiad altal könyörgünk ſzüntelen, hogy ſzent lelked ſziuünkben tellyes légyen, erösökkè minket hitben tegyen.

Hitetlenſęg nagy vagyon emberekben, fogyatkozas ſzertelen erkölczökben, ragalmazas ſzantalan ẅ nyeluekben, kik az hitet ẅldezik életekben.

Téged veſzünk Wriſten tanuſagul, igaz ſzamot hog te végy mind azoktul, kik nem ſęlnek az örök

karhozattul, lélek ellen irtoznak az igaztul.

Ha igazan akariak itelni, es eſzekben iobban ők ezt venni, meg kellene ez hittel elégedni, tellyes ſziuel Chriſtushoz ragazkodni.

Ninczen nekůnk hitnelkůl iduőſſęgůnk, mennyorſzagban más altal bizony vtunk, azért ſemmi dologban nem bizhatunk, az életből hogy mij ki ne veteſsůnk.

Foliamyunk már minnyaian Iſtenůnkhez, békeſęgre Chriſtusban végyen minket, iamborſagra fordicza életůnket, mennyorſzagra viſellye mij vtunkat.

AZ KEREZTIEN HITNEK FORMAIA.

AZ ki akar iduőzůlni, életét kel iobitani, az ſzent hitet meg tanulni es gyűmőlczet meg mutatni.

Ketſęg-nekůl karhozattya, ki életét nem iobittya, es az hitet meg nem tarttya, ha gyű mőlczét nem mutattya.

Eletnek meg iobitaſſa, ſzent igednek halgataſa, es ẅ-neki meg tartaſa, ſziuůnkben meg maradaſa.

Az ki tanit igaz hitre, es az bodog reménſęgre, es az lelki békeſſęgre, Iſtenbeli nagőrőmre.

Hittel bizunk egy Iſtenben, kit hiſzunk harom ſzemélyben, Attya Fiu ſzent Lélekben, meg foghatatlan felſęgben.

Attya

Attya Iſtent bizony hiſzûk, lenni nekûnk teremtônknek, mindenben ſegitſęgûnknek, irgalmas gond viſelônknek.

Ieſus Chriſtus mij meg valtonk, karhozattul ſzabaditonk, es kegyelmes oltalmazonk, attya Iſtennel ſzoſzolonk.

Az ſzent lélek bôlcz tanitonk, iduôſſęgre igazgatonk, banatinkban vigaztalonk, lelkûnkbẽ meg vidamitonk.

Acki akar iduôzûlni, kel Iſtenrôl igy ęrteni, ôt allatban egynek hinni, harõ ſzemélyben tiztelni.

Ez hôt téſzen ſzépſęgeſſe, Wriſten elôt kedueſſe, lelkûnkben békeſſęgeſſe, menyorſzagbã ôrôkôſſe.

Ez hôt kiben vralkodik, az teſt ellen tuſakodik, minden iora igiekezik, ſzent dolgokat czelekezik.

Kik bûnôkben meg maradnak, az ſzent hittûl el ſzakadnak, ketſęgnelkûl el karhoznak, mert ôk ôrdôgnek ſzolgalnak.

Mindennek kel életiben, meg maradni igaz hitben, attyafiu ſzeretetben, hogy legyûnk Iſten keduében.

Kinek legyen az tizteſſęg, mind ôrôcke az diczôſęg, ẃ tûle nekûnk békeſęg, es attiai kegyelmeſſęg.

KÔVETKEZNEK KÔZÔNSEGES DIcziretek, ſzent Haromſag napiatul foguan es Eztendôtul foguan egéz Aduentus vaſarnapig.

PSALMVS 77.

AZ Wriſtent magaztalom io voltarol emlekezem, mindenkor hozza foliamom, mert meg halgat azt iol tudom.

Szantalan kénokban valek, bűneimért kit ęrdemlék de iſmeg meg kőnyebűlek, mihelt vigaztalaſt hallek.

Nagy haboruſag lelkemben, ſok rettegés volt ſziuemben, nyomorult valek teſtemben tellyes minden életemben.

El terieztuén kezeimet, kialtottam Iſtenemet, czak bé ſem huntam ſzémemet, nem leltem ſohul helyemet.

Magamban én dolgaimrul, előbeli életemről, nagy kedues nyaiaſſagomrol, gondolkottam enekemről.

Ennél inkab buſitottam, magamat ſzomoritotam, lelkemben czak haborgottam tuſakoduan ezt mondottam.

Tűle Iſten mind őrőcke, hiueit el vethetiè kegyelmet meg vonhattyaè vallyon meg tagadhattyaę.

Iſtennek nagy eskűuéſe, fia altal tőt kőttéſe, eczer valo vęgezéſe, el mulhattikè beſzede.

Főképpen lelkem magaban azt forgattya buſultaban, irgalmaſagat magaban, tarthattyaè haragyaban.

Ez lőn az én betegſęgem, ſziuemben nagy győtrődé-

trõdéſem, de mas felõl batorſagom, vagyon oly nagy vigaſagom.

Rẽgi nagy irgalmaſagat, hiſzem Iſtennek hatalmat, hozzam nagy io akarattyat, mely el fordittia haragyat.

En bũnemet latõ vala, ſziuem azért retteg vala, mikor magara néz vala, batorkodni nem mervala.

Nagy erõſſen igaz hittel, magam Iſten beſzédéuel, kegyelmes igéretiuel, batoritam ſzẽt lelkéuel.

Czuda irgalmaſſagodat, hiſzem Wram hatalmadat, onnat veſzen bizodalmat, én lelkem minden oltalmot.

Erõs Faraho ereiet, Izraelnek ellenſẽget, mind el vezted nag̃ ſereget, mutatuan karod ereiet.

Neked Wram félelemmel, mind ſzolgalnak nag̃ õrõmel, az vizekis ſietſẽgel, vtat adnak rettegéſſel.

Erõs hegyek indulanak, trõbitaſok hallatanak, az heg̃ alat kik valanak, minniaiã meg futamanak.

Kezeidben es markodban, élet halal birtokodban, meg mutatad hog̃ markodban vagyon minden oltalmodban.

Erõs vitez mint népeit, az ember ŵ ket ſzemeit mint io paſtor ŵ iuhait, vgy oltalmazza hiueit.

A hiueknek ſzamok vagyon, neuek nala irua vagyon, haiok ſzala ſzaman vagyon, rayok oly nagy gondgya vagyon.

Ne fẽly azért haborudban, ô én lelkem nyaualiad-

liadban, erős légy bizodalmodban, mert Iſtennek vagy keduében.

Meg ſzamlalta futaſodat, fel iedzette ſiralmodat, mind fel irta nyaualyadat, vgy viſelte nagy gondodat.

Ha keueſſe oſtorozot, aual tűle el nem ẘzőt, inkab kezéhez tanitot, mint io Attya vgy oktatot.

Az ſzent Dauid Soltar kőnyben, hetuen hetedik réſzében, hiueket keſerűſęgben, igy vigaztal ez igékben.

PSALMVS 103.

AZ ki az Iſtent meg iſmerheti, io tételeménit eſzében veheti, annak ſzent lélek ſziuet, geriezti hala adaſra őtet ſerkengeti.

Bizonſag nekűnk erről ſzent Dauid, ki meg eſmere az ő teremtőiet, teremtőienek io tételeménit imillyen modon el kezde éneket.

Diczird én lelkem minden erőddel, az naǵ Wr-Iſtent, az ſzent ő neueuel, aldgyad az Iſtent mind életedben, el ſe feleiczed io teteményben.

Eo boczattya meg minden bűnődet, ẘ gyogittia meg te betegſęgedet, es karhozatul meg ment tégedet meg koronazza teneked feiedet.

Te neked feied az ő ſzent fia, bűnnek halalnak erős bay viuoia, es az őrdőgnek ẘ meg rontoia, es mind Iſtennek ſzent irgalmaſaga.

Ki

Ki minden ioual téged meg latot, imadſagodban téged meg halgatot, mint az keſelyőt, ki már meg aggot nagy bűneidből vgyan meg iſſiuitot.

Iollehet neha meg ſanyargatot, ſok keſértetét te read boczatot, mint kegyes attya meg oſtorozot, de ezzel téged kezéhez tanitot.

Mas felől iſmeg hozzaia fogot, ellenſęgedért ęrted boſzut allot, hogy ezt hiheſſed ſok peldat adot, az Sido nep kozt ki meg ſzabaditot.

Bizzal én lelkem az Wriſtenben, igen irgalmas ő terméſzetiben, es keſedelmes az bűntetésben, czak hogy meg iobbuly az te életedben.

Ha eǵ keueſſe haragot mutat, az ő haragya minem vęgig marad, feniegetéſe nem őrőcke tart, irgalmaſſaga iſmęg téged meg lat.

Nem bűnűnk ſzerint teſzen mij velűnk, nem bűnűnk ſzerint fizet ő minekűnk, mely igen magas az ęgh mij tűlűnk, ollyan igen nagy irgalmas minekűnk.

Oly igen meſzze vette bűnűnket, az nap nyugathoz mely tauul nap kelet, hogy immar az bűn hatra nem térhet, immaron minket pokolra nem vethet.

Miként az attya fiait ſzánnya, acképpen Iſten hiűeit nem hadgya, mert nem Angyalok azt igy iol tudgya, ő teremtette mely gyarlok iol lattya.

Főldből teremte főlde kel lenni, mikent az fű-

nek vgyan meg kel azni, mint az viragnak el kel hullani, Adam fiainak vgyan meg kel halni.

Az mij teſtünkből lelkünk kik mulik, oztan ez földre nem emlekezhetik, ſzent Dauid mondgya hinnije illik, azért egy ſzent-is nem imatkozhatik.

Az Wriſtennek irgalmaſaga, Iſten félőkön mind őröktül fogua fiurol fira mij reank ſzalla, Chriſtus Ieſuſnak meg igazitaſa.

Kik ötet ſęllyük mondaſat tegyük, paranczolattyat néki meg őrizük néki engedgyünk, ezt emlegeſsük, ennij io voltat hogy el ne veſzeſsük.

Vigaſag nekünk haboruſagban, mert vagyon Wrunk magas mennyorſzagban, mindenneckel bir királyſagaban őröcke, valo hatalmaſſagaban.

Azért mindentül meg oltalmazhat, az bün az őrdög az halal nem arhat, az tüz es az viz meg nem gialazhat tömlöcz es feguer minket el nē ronthat.

Mint ezt meg irta ſzent Pal minekünk, kinek iraſſat minniaian kel hinnönk, ha Iſten vęlünk Chriſtus mellettünk akarnam latni ki volna ellenünk.

Ha Chriſtus Ieſuſt minekünk adta ki ő-nekie nagy kinczes ladaia, ſemmi nincz nala oly igen draga kit az Chriſtuſſal minekünk nem adna.

Ti ſzent Angyalok Iſtent aldgyatok, mert ő altala vattok hatalmaſok, mindenkor neki ſzauat hallyatok meg fogadgyatok ő-neki ſzolgaliatok.

Ti feiedelmek meg halgaſſatok, Iſten vratok neki ſzol-

ki ſzolgallyatok, akarattyaban ti el iariatok, mert tiztetekrôl ſzamot kel adnotok.

Egyhazi népek ti-is kik vattok, Iſtent aldgyatok mert paztori vattok, vgy kialczatok prędikallyatok, mint egy trombita vgy hangaſicziatok.

Te ſzegény kôſſeg te igen gyors legy, gyakran halgaſſad Iſtennek igéiet, tôled-is Iſten vgy diczirteſſék hogy alab valo mindennel te ſe légy.

Minden allatok Iſtent aldgyatok, ô teremtôtôk minnyaian vallyatok, ez egéz fôldôn valahol vattok, teremtôtôket ôrôcke aldgyatok.

De kiualképpen ô te én lelkem, aldgiad az Iſtent te minden idôben, mert téged adot ez ſzegén teſtben, ſzent fia altal iſmeg hozza véſzen.

Ezt moſtan ſzerzek Iſtent diczirek, ſok io voltaban ôtet meg eſmerek, kereztien népet ezekre intek, az ezer ôt ſzaz negyuen nyolczban ſzôrzek.

PSALMVS 124.

AZ kik biznak az Iſtenben, el nem veznek életekben iduôzûlnek hitbôl.

Az Iſtennek beſzedében, kik maradnak ſzerzéſęben, iduezûlnek hitbôl.

Ezek léznek erôſſégben, mint egy kô ſzal keménſęgben, iduôzûlnek hitbôl.

Sokſzor eſnek kéſértetben, de ôk el nem veznek abban, iduôzûl:

Moſtã az iok félelében, tartatnak es fenitékben, I:
Tegy ezeckel iol Wriſten, à kik biznak ſzent igéd-
ben, Iduezûlnek hitbôl.
A kik pedig hitetlenſęgben, élnek es nagy kéuel-
ſęgben, mind el veznek ebben:
De az hiuek békeſęgben, leznek ôrôk diczôſęgben,
iduezûlnek hitbôl.
Ezt ſzent Dauid az Soltar kônyben, ſzaz es huſzon
négy reſzeben, irta diczíretiben.

ANDREAS BATIZINVS.

ALdot légyen mind ôrôcke az Attya Iſten, diczérteſſek, magaſſagbn az fiu Iſten, egyetemben vigaztalo ſzent Lélek Wriſten.

Nem titkola az ôrôk Iſten kegyelmes akaratti-
at, ala kûlde mennyorſzagbol aldot ſzent fiat, ki a-
iandéknelkûl hirdettete bûnûnknek boczanattiat
Diczíretes ſzûz leannak aldot ſzent meheben, el
be ſzalla fel ôltôzek az emberi, teſtben, kilencz hol
napig viſeltetek ſzûz annyank méhében.

Régi nag idôben Abrahamnak meg igértetek,
ſzent lélek altal az Prophętak bizonnyal hirdetek,
az idô rea teluén Iſten es ember ſzûz Mariatul ſzû-
letek.

Ez meg ielenek ſzent Pal iria nem az mij ęrde-
mûnkbôl, es ſemminemû igaſſagos czelekedetink-
bôl,

bŏl, de czak tulaidŏ ŵ irgalmas kegyelmeſſęgébŏl

Az ſzép Ieſus ideie ſzerint fel neuekedek, ſzent Ianoſtúl az Iordán vizében meg kereztelkedek, magas menybŏl az Attya Iſtentúl illyen ſzozat adaték.

Szerelmes fiam ez énnékem, ŵtet halgaſſatok, Chriſtus Wrunk kialt, iŏyetek hozzam, kik ſzomiuhoztok, kik én bennem hiznek ŏrŏk halalt ſoha nem koſtolnak.

Bodogok azok az emberek kik Iſtentúl tanulnak, kik emberekben es czelekedetekben biznia nem akarnak, de czak tulaidon ŵ irgalmas kegyelmeſſęgében.

Az igaz hitnek tizta gyúmŏlcze vagyon az ſzeretetben, kinek altala czelekednúnk kel az ſzent reménſęgben, igaznak vallyad Ieſus Wrunkat minden igiretiben.

Tekincz reank mij nemes teremtŏnk kegyes ſzemeiddel, mert minket meg valtal ŏrdŏgnek markabol draga ſzent véreddel, kezed labod altal véretuén kemény vas ſzegeckel.

Iduŏzicz minket mij nagy igaſſagunk az te igaz hitedben, mij ſziuúnket geriezd fel immar az te ſzent reménſęgedben, ki attya Iſtentŏl mij kŏzbe iaronk vagy minden ſzúkſęgúnkben.

Szúkſęg nekúnk kereztieneknek az kereztet viſelnúnk, nyomoruſagnak kemény poharit ez vila-

gon koſtolnunk, holtunk vtan mind ôrôcke vęle vigadoznunk.

Iſten altal ſzent Pal azt mondgya eggijk iraſaban, valakik kiuánnak kegyeſſen élni Chriſtus Ieſusbã, haboruſagot nagyot ſzẽuednek it ez vilagô.

Nem ſzallot ſoha embernek ſziuében ſem gondolattyaban, mellyeket azoknak ilô Iſten ſzerzet az ŵ orſzagaban, kik ŵtet kôuetik az igaz hitnek erôs vallaſaban.

Ved eſzedben emberiallat az Iſtennek beſzédét, ęrdemûnknelkûl hozzank valo nag ſzeretetit, bizonnyal hidgyed hog meg adgya az ŵ igiretit.

Soha ſenki az tôruén tartasbol nem iduezûlhet vala, es ſoha ſenki az paranczolatot meg nem tarthattya vala, mert ki eggijket meg nem tarttya vala, mind meg ſzegi vala.

Kônyôrûluén mij raytunk, az ôrôk Iſten le tekinte ſzekibôl, el le ſzala ez fôldnek ſzinire ſzent attya kebelébôl, hogy ki mentenè az ŵ iuhait az tôruénnek kôtelébôl.

Az tiz paranczolatot ô ſzorita Iſteni ſzeretetben, maſodikat attiafiui eg. mas ſzeretedben, mind az tôruény es az Prophętak fûgnek az ſzeretedbẽ.

Szomiuhozék faradoza ehſęget ſzenuede, tôuis koronat oſtorokat nagy kénokat ſzenuede, ezeknek vtanna mij érettûnk kemény halált ſzenuede.

Szeretetbôl meg moſogata draga ſzent véréuel,

vallan

vallan be vůn az akolban erősituén az hitben, kik ẅ benne hiznek azok ninczenek az tőruénnek kő-
telében.

Ot meg győze az őrők halalt ſzent halalaual, harmad napon fel tamada nag diadalmaual, mennyegbẽ menuén moſt vralkodik az ẅ ſz. attyaual.

Vallyuk azért kereztienek az meg fezűlt Iſtent, hogy ki nekűnk engeztellye az Attya Iſtent, holtunk vtan meg mutaſſa nekűnk az Iſtent.

Eletűnkben ez vilagon ő meg oltalmazon, az őrdőgtűl minden gonoztul meg ſzabadiczon, holtunk vtan mennyorſzagban meg koronazzon.

Ezt ſzerzették kinczes Kaſſaban nem regi időben, ſzűletet vtan mikor irnanak enni időben, Kis Karaczon vtan ezer őt ſzaz az harmincz időben.

ETEL VTAN VALO DICZIRET,
az Vitamq; notaiara.

ADgyunk hálat az Wrnak mert ęrdẽli,
Mert minden gazdagſagat velűnk kőzli.
Es mint beű irgalmu kegyelmes atFiait teſtben lélekben meg aldgya. (tya,
Enekellyűnk ennek egy akarattal,
Diczőſſęg attya Iſten ſzent fiaddal.
Ki etelt attal alkolmas időben,
Meg ruhaztal mezitelenſęgűnkben.

Ad-

Adgyad hogy tégedet meg iſmerheſsűnk,
Szent fiad altal tűled meg nyerheſsűk.
Hogy ſzent iged hirdeteſſęk kőzőttűnk,
Hogy ehel meg ne hallyon az mij lelkűnk.
Hálat adunk ezekért mint Attyanknak,
Ieſus Chriſtuſnak mint kőzben iaronknak.
Szent lélek Iſtennel egyenlőképpen,
Ki minket vigaztallyon mondgyuk Amen.

AZ ISTENNEK SzERELME.

AZ mely embernek io hiti vagyon, annak ſzent Lélek ſziuében vagyon, az Chriſtuſnak es lakaſa ott vagyon.

Czudalok raytad te hiu kereztien, mely nagy kegyeſſen hozzaia hiu Iſten, ſzent fiat adgya teneked hogy élhes.

Ember draga vagy te az Iſtennel, Chriſtus meg moſa téged véréuel, iőy hozza immar teſziuedděl

De mit kiuannal tőbbet Iſtentűl, nem hadna fiait, ẃ az emberi kegyelmeſſęget nē tiltya ſenkitűl.

Bizzad az Chriſtuſra tennen magadat, te veled kőzli irgalmaſſagat, es meg mutattya neked ẃ ſzent attyat.

Ki à Chriſtuſnak zazloyat tartya, nagy haboruſag gyakorta banttya, mert è vilagnak mindenkor azt mondgya.

Eoruendezzetek es vigadgyatok, kik az egy

Chriſtuſért haborgattattok, czak az Iſtenhez ti fohazkodgyatok.

Senki igaznak magat ne véllye, mert bűnből lőttönk minden meg ęrcze, bűnősnek magat hat minden itillye.

Ez kis éneket mikoron ſzerzek, io Koloſuarban Iſtēt diczérek, Bik Martō neue ki hazanal ſzerzek.

Ezer ōt ſzazban es hatuan eǵben, Szeremi Illyes rōuid beſzedben, az Iſten legyen mindennek ſziuében.

MAS. az Felſęges Iſten notaiara.

ATtya Wriſten menybeli teremtōnk, az Chriſtus altal io akaro Wrunk, lelki es teſti gonoz videlmūnk es oltalmazonk.

Kinek io kedue mi reank aradot, az fiu altal meg nilatkoztatot, kit moſt minekūnk igazan hirdetnek, ẅ igeiebōl.

Geriezd fel azért az te ſzent lelkeddel, az mij ſziuūnket taplallyad igiddel, otalmazhaſſuk diczōſſęged ezzel minden idōben.

Es veddel rolunk az mij būneinket, es kōnyebiczed ſzōrnyū oſtorodat, ne tekincz nekūnk nagy būnōs voltunkat, alnokſaginkat.

Mert mij feienként mij kiczinſęgūnkben, būnben, fogantūnk annyanknak mehében, az kik nyomorgunk ez keſerues vōlgyben, Adam teſtében.

Ha meg tekinted az mij bűneinket, es fizecz nekűnk alnokſagunk ſzerint, ki viſelheti ennek el fulyaſagat, iſzſzoniu voltat.

Igaz vagy azért Abrahamnak Wra, kereztienek-nek kegyelmes oltalma, ne bűntes minket az te haragodban, igaſſagodban.

Hála teneked kegyes Attya Iſten, dicziret neked aldot fiu Iſten, tizteſſęg neked ſzent lélek Wr-Iſten, moſt es őrőcke.

AZ WRISTENHEZ VALO HALA ado kőnyőrgés.

ADgy Wr Iſtent ſzent lelket, ſzent igedben epécz meg minket, adgyad meg eſmernőnk, terméſzetűnket tekincz meg ſzűkſęgűnket es mij kőnyőrgeſűnket adgy igaz hitet.

Te vagy attyank őrők Iſten, kiben ſemmi ketſęgűnk ninczen, neuellyed hitűnket, te ſzent igédben, ſzent fiadnak Chriſtus Ieſuſnak eſmeretiben, iduőzitőnkben.

Te vagy Chriſtus iduezitőnk, ſzent attyadnal bekeſſęg ſzerzőnk, te vagy mij életűnk, lakozzal mij velűnk, hogy minden dolgunkban czak téged mij diczirheſsűnk, téged valhaſſunk.

Vigaztalo ſzent lélek, batoriczad az mij ſziuűnket, vigaztaly meg minket, es igazgas minket, hoģ haluan meg ęrtheſsük az ſz. igéket, iduőſſęgűnket.

PSAL-

PSALMVS 30. Iuſte iudex notaiara.

BEnned biztam Wram Iſtẽ ſoha negyalaztaſſam, à te ſzent igazſagodért kérlek ſzabadittaſſam, eyel napal én kőnyőrgők, háld meg én kéréſemet.

Nincz énnékem ſegitſęgem Wram te lég otalmom, batorſagom vag énnekem es őrők bizodalmom, haycz én hozzam fűleidet tarcz meg engemet Wram.

Erőſſęgem őrdőg ellen vagy te nagy reménſęgem, ſzẽt neuedért mencz meg engem, mert nincz nekem ęrdemem, eyel napal:

De ſietnek ellenſęgim titkon tőrben eyteni, Wram te vagy reménſęgem nekik ne hagy eluezteni, Haycz én hozzam:

Im aianlom kezeidben én ſzomoru lelkemet, igaz mondo őrők Iſten oltalmaz meg engemet, ey:

Czak hitſagot kőuetőknek fegyelem vagy Wr Iſten, benned erőſſen hiuőknek irgalmas vag ſzűntelen, haycz én:

Te io voltodért őruendek mert latod ſzegénſęgem, mindennemű ſzűkſęgemben vagy te nagy reménſęgem, eyel napal én:

Wram hozzad én kialtok legy irgalmas énnekem, keſerűſęg hatot engem oly nagy buban én lelkem, haycz én hozzam:

Sies hozzam mert el fogytak életemnek napiai,

banat miat el ſenyuettek tetemimnek erei, eyel:

Tartnak engem ſzidalomnak minden én ellenſęgim, futnak tůlem én baratim vtalnak nemzetſęgim, haycz én hozzam:

Holtrol mint nem emlekeznek rolam igy feletkeznek, mint meg véſzet hituan edént engem el vetettenek, eyel napal én:

Oh mely ſokan kik gyůlőlnek kőrnyől vőttek engemet, ſzidalmazuan azt vęgeztek hogy el vęgyek lelkemet, haycz én hozzam:

Raytam minden keſerůſęg te vagy nekem ſegitſęg, benned biztam mert énnékem vagy kegyelmes Iſtenſęg, eyel napal:

Dihőskőduén ellenſęgim haborgatnak ſzertelen, Wram minden ſzůkſęgemben te légy vęlem ſzůntelen, haycz én:

Erczem immar hozzam valo kedues akaratodat, benned biztam mutaſd immar nagy irgalmaſſagodat, eyel napal én:

Ne hagy engem ſzidalomban benned biztam Wriſten, az kik téged nem kőuetnek veſzenek el hertelen, haycz én hozzam:

Sokan ſzolnak hamiſſagot kik mind meg nemullianak, az igazra kik tamadnak hamar el rontatſanak, eyel napal:

Iſten mely nagy diczőſſęget tartaz ſzeretőidnek, hol őrőcke győnyőrkődnek es veled őruendeznek, haycz én hozzam: Soha

Soha nekik mar nem leſzen ſzűkſęgek ſzegyenſęgek, tartod őket titkos hazban hol nincz ſemmi félelmek, eyel napal:

Vallaſt teſzek halat aduan neked kegyes Iſtenem mindennemű ſzűkſęgemben ielen voltal énnekem, haycz én hozzam:

Eſtem vala nagy ketſęgben hogy el hattal engemet, de menyſzer én kőnyőrgek meg halad kéréſemet, eyel napal:

Raytok Wrnak nagy haragya kik élnek keuelyſęgben ackik pedig ŵtet fęlik, leznek io reménſégben, haycz én hozzam:

Ti minnyaian kik czak tuttok eg Iſtenben bizniа, batorſagbã ſziueteket hidgyetek nyugodnia:

Igy kőnyőrge az ſzent Dauid nag erős ſzűkſégében, mikor ŵtet haborgatnak Iſteni félelmében, tudnunk adta Soltar kőnyunek harminczadik réſzében.

AZ KEGYETLENEK ELLEN.

CZak te benned Wram Iſten vagyon bizodalmunk, mert ſem ęghen ſem az fől dőn nincz tőb ~~bizodalmunk~~, azért halgas meg minket, mert neked kőnyőrgűnk, es tekincz le magas menyből kőnyőrűly mij raytunk. Segetſęgunk

Lęg vezerűnk kegyes Iſten leg erős had-nagyűk, légy kő varunk legy paiſunk legy minden ol-

talmunk, ne mondgyak azt az poganyok hogy ninczen Iſtenünk, ne karomlyak bozzuſagra ſzent neuedet nekünk.

Oltalmaz meg moſtan minket mindē ellen ſęgtül, tamagy mellenk mert igérted magad ſegűtſęgül, ſzabadicz meg immaron az hitetlenſęgtül, diczirheſsünk mindenkoron téged igaz hitből.

Veddel rolunk kegyes Iſten ez nág ſok inſęget, mert latod hog mind Farahok moſtan az fő népek lagicz hozzank mint az vyazt ŵ kemény ſziuőket, hogy leheſsünk mij ő velek lélekben egyeſſek.

Ezt engedgyed attya Iſten az te ſzent fia dértaz meg valto mij Wrunkért az Ieſus Chriſtuſért, kit boczatal ez vilagra halalra bűnünkért, es megaldal mind őrőcke minket ŵ kędueért.

PSALMVS 12.



Wr Iſten tekincz hozzank, magas menyből néz mij reank, es kőnyőrűly te népeden, nyomorult kereztieniden, mert el fogitak az te ſzentid, meg alut főldőn az igaz hit, minden emberek fiai kőzt.

Nem hiznek te ſzent igédnek, hazukſag kel czak keduőknek à mit talalt az ő feyek, azzal tégedet tiztelnek de hamiſſag az ő dolgok, hazukſag ŵ talalmanyok, nem kedueſſek neked azok.

Veſzesd el Iſten ezeket, roncz meg ő tizteleteket,

ket,kik keuélyen azt kialttyak,batorſagal nekünk mondgyak ninczen Iſtentek tinektek, el kel mayd an mind veznetek, ki oltalmaz meg titeket.

Azért igy ſzol az Wr Iſten, fel tamadnom ſzükſęg nekem,hogy meg ronczam ŵ feyeket, meg ſzabadiczam népemet, mert latam nyomoruſagat, halottam fohazkodaſat,meg allom neki boſzuiat.

Nem hagyom az én igémet,el oltani ſem neuemet,de meg tartom én hazamban es valaztot tem plomomban, hogy meg ſzentellye ſzentimet, geriezze nekik ſziuőket biztaſſa az ŵ lelkőket.

Az Iſtennek ſzent igeye, tizta minden ő beſzede, mint az probaltatot ezűſt, hétſzer ~~probaltatot~~ meg öntétet ezűſt,mert ennek az ő ereye, vagyon az kiſirtetekbe kereztnek viſeléſęben.

Te vagy Wr Iſten oltalmok, hatalmas kegyes gyam olok,az te hiu tanitoidnak, ſzőlődben plantaloidnak te vagy őrzőie népednek, erős otalma hiueidnek,payſa te ſzent igédnek.

Azért neked mij moſt adunk, naǵ halakat es ezt mondgyuk, diczirteſſel Attya Iſten, ſzent fiaddal egyetemben, vigaztalo ſzent Léleckel nekünk édes vendégűnckel, őrőcke nagy diczőſſęgel.

AZON PSALMVS, egy Ritmuſſal rőuideb.

EMlekezel meg Wr Iſten az mij nagy gyarloſagűkrol, tekincz reank kegyelmeſſen az te nagy bodogſagodbol az mennyeknek orſzagabol. Hal-

Halgaſd meg fohazkodaſat az te kiczin ſeregednek, ne vtallyad kőnyőrgéſet az te nyomorult népednek, kik moſt neked eſedeznek.

Mert el fogyatkozot immar minden igaſſag ez főldőn, mayd ninczen ſenki oly ember, ki eg-maſon kőnyőrűllyőn, es igaz beſzedű légyen.

Nincz helye az te igednek es az te io intiſednek, nincz abban győnyőrűſęgek kőztűnk nagſok embereknek, tégedet mind el kerűlnek.

Az bűnben be merűltenek tégedet tarſa vőttenek, ſőt inkab megis vntanak, es tűled ſemmit nem fęlnek, ſemmi ioban nem epűlnek.

Hizelkődő beſzéd vagyon mindennek az ő ſzaiaban, ha ſzépen ſzol barattyanak ételi nyaiaſagaban, es az ő réſzegkoraban.

Mas felől ha el tauoznak egy mas elől el mennek kettőſſe leſzen ẅ ſziuek, meg valtozik az ő nyeluek, mert nincz tőkelleteſſęgek.

De el puztitod Wr Iſten mind az hizelkedőket, noha nem fęlnek tégedet, de te meg rontod mind ẅket, el vezted az kirkedőket.

Mert ha meg nem ſzolitod őket az te igédnek nem hiznek, az őrők tűznek kénnyatul, ſem az őrdőgtűl nem fęlnek, hanem czak ſzabadon élnek.

Az igaſſagnak Iſtene nem keduez ebben ſenkinek meg czufollya, meg neueti mind ackik czalardul élnek, es hamis kenyeret eznek.

Meg

Meg mutatom én magamat mindeneken Wrnak lenni, az hamis tudomannakis, vęgének kel akkor lenni, az Wr Iſten ezt beſzélly.

Az én el puztult népemért, es ŵ keſerűſęgiert, az ſzegények ſiraſaért es nagy fohazkodaſaért, fel tamadok aruakért.

Meg mentem az en népemet es meg nyugotom en ők̃et, tiztan fogom hirdetni kőzőttők̃ az en igémet es igaz eſmeretemet.

Mint az ereztet aranyat es hétſzer tiztult ezűſtők̃, mellyet tűzben égettenek es az főldből ki vőttenek, igy vigaztalom meg ők̃et.

Tarcz meg kőzőttőnk Wriſten az te aldot ſzent igédet, oltalmaz ez vilag ellen mindenekben Wram minket, hogy diczirheſſunk tégedet.

Mert latod az hitetlenek hogy mindenűt vralkodnak, es az ő ſzerenczeiekben minden napon neuekednek, noha tégedet nem fęlnek.

Ecképpen kőnyőrge ręgen ſzent Dauid az Wr Iſtennek, mert lata vakmerőſęget minden rendbeli népeknek, hogy Iſtentől nem fęlnenek.

PSALMVS 31. G. Z.

Az első Pſalmuſnak notaiara.

BOdog az illyen ember ez vilagon, az kinek bűne boczanatban vagyon, igazulaſa Iſten előt vagyon, annak rutſagabe fedőzue vagyon.

Mert az embernek ſemmi nagy ereye, az Iſten elŏt nincz ſemmi ęrdeme, léſzen mindennek elég ſegedelme kit czak egyedűlſegél ŏ felſęge.

Azért vadollyuk ennek bűneinket, mert czak ű lattya az mij ſebeinket, ẅ boczattya meg az mij bűneinket, ha benne vettyűk mij reménſęgűnket.

Ezért Iſtenhez minden ſzent kŏnyŏrgŏt, es ſenki tűle héaban el nem ment, lelkének talalt czak ẅ czendeſſęget, mert neki adta az ŏrŏk életet.

Ne veſſel azért tűled én Iſtenem, mert te elŏtted ninczen houa futnom, fŏldŏn es mennyen hatalmodat vallom, te hozzad Wram azért én folliamŏ.

Mind ez vilagnak én vagyok czufsaga, noha iol tudom hog bűnŏmnek ſolgya, de emlekezzel ręgi fogadaſodra, hog en ne iuſſak ŏrdŏg fogſagaban.

Kegyeſſęgedből halgas meg engemet, ſzent lelkeddel vigaztald meg ſziuemet, hog kŏuetheſſem te ſz. felſęgedet, mutaſd meg nekē az te ŏſueniedet.

Noha oſtorod vagyon bal kezedben, hiſzem kegielem vagyon iob kezedben, azért oſtoroz engemet teſtemben, hog én ne iuſſak ŏrŏk ſetétſęgben.

Eoruendezzetek minnyaian az Wrban, es ŏrűllyetek ŏrŏk vigaſagban, kéz iduŏſęgtek az ŏ ſzent fiaban, kit meg igére az paradiczomban.

Szent Dauid irta ezt az Soltar kŏnyben diczi-retinek harmincz egy réſzében, kiuel biztata lelket felelmében, mikor az Iſten probalta lelkében.

PSAL-

PSALMVS 145.

DIczird az Iſtent moſtan oh en lelkem, diczirem ẃtet meg léſzen életem, feidelmekben reménſęgem, nem léſzen ember en iduóſſęgem.

Mert ẃk meg halnak es mind fólde léznek, az fóldyekról meg ſem emlekeznek, azért bodogok azok léznek, ackik Iſtenben erőſſen biznak.

Ennek nag gongya vagyon mindenekrè, mind menyrè, fóldrè es az nagy tengerrè, ezekben valo ſok rendekre, fóldón valo ſok ſzegényekre.

Az igazaknak ẃ meg órizóye, kegyetleneknek erős bűntetóye, à ſzegényeknek ſegetóie, az ehezőknek ẃ éltetóye.

Meg ſzabadittya Iſten az fogliokat, vilagoſittya az ſzegény vakokat, fel emely tantorottakat, igen ſzereti az igazakat.

Es meg órizi az iővevenyéket, ſzegény aruakat es az ózuegyeket, de meg bűnteti az bűnóſsóket, fóldról el tórli ẃ óſuényeket.

Vralkodol te azért Wram, az te ſzent fiaddal órőcke mennyegben, az ſzent léleckel egyetemben, diczirűnk téged diczóſęgedben.

Szent Dauid irta ezt az Soltar kónyben ſzaz neg uen es ótódik énekében, halakat ád ez diczíretben, mi-is dicziryók Iſtent lelkónkben.

PSALMVS 112.

Az elsŏ Psalmus notaiara.

BOdogok az illyen ember ŵ lelkében, az ki az Iſtent hiſzi beſzédében, fily tiztely ŵtet igaz hitben, ſzent Dauid mondgya ezt az Soltar kŏnyben.

Ennek mindenkor nagy gyŏnyŏrűſęge, czak ŏ Wraban kegyelmes beſzéde, nincz rettegésben ſoha az ŏ ſziue, mert mindenkoron bizik Iſtenében.

Noha vétkezik tudatlanſagabol, el eſik gyakran erŏtlenſęgbŏl, nem marad fel kel hamar az vétekbŏl az Wr Iſtennek nagy ſegedelméből.

Ennek ez fŏldŏn ſok ioſzaga léſzen, beuſęg gazdagſag ŵ hazanal léſzen, Iſten aldaſa haza népén léſzen, keuesbŏl neki mindenkor ſok léſzen.

Diczirik ŏtet tellyes életiben, ŏrűlnek neki elŏmenetiben, kara nem léſzen hirében neuében, mellette léznek nagy tizteſſęgében.

Igen taplalya ŏ az ſzegényeket, ielesben kedig az kereztiéneket, ſenki nem lattya az ŏ ſzűkſęgeket, Iſten aldaſa gazdagittya ŏket.

Czelekedeti czak az Iſtentűl fűg, gazdagſagában fel nem fualkodik, kar vallaſaban ŏ nem boſzonkodik, hiſzi Iſtentűl hogy czak probaltatik.

Tamad reaia ſok fęle kéſértet, ſok hamis hir neu ſok gonoz izenet, de ſoha ſziue attul meg nem ijed, Iſtenben bizzot ſemmit nem retteghet.

Vigaz-

Vigaztalaſa nagy vagyon ſziuének, mert erőſſége nagy vagyon hitinek, noha reaia ſokan irigkednek, de ſzandékokban elő nem mehetnek.

Sok nyomorultnak volt, ẃ taplaloia, tudgya miczoda az ő hiuatalya, haza népére ſzorgalmatos gondgya hoǵ ſzűkſęgeket ſenki ne mondhaſſa

Puztaſagarol ẃ az ſzent egyhaznak, nagy ſzűk voltarol az hiu tanitoknak, fő gondot viſel hogy maradikinak, meñyegbē gyűtſen kinczet fiainak.

Az ſzegényeknek naǵ gondgyat viſely, ſzomiuhoznya nem hadgya ehezni, lſtennek akar io ſafaralenni, czak azért akar mindennel iol tenni.

Paranczolattyat lſtennek, hoǵ fęly, véres vereittéckel az kenyeret eſzi, marhaiat adgya igazan es véſzi, aual ioſzagat ſzaporaua teſzi.

lſten beſzéde nala nagy gazdagſag, az keues ioſag nala nagy ſokaſag, békéuel lakas nala nagy vraſag, de nagy ſzegénſęg nala haboruſag.

Kereztienſęget heiaban nem háñya, ackiben az hit magat ki mutattya, heiaban valo kereztiennek mondgya kibē gyűmőlczét az hit nem mutattya.

Iñen meg ęrttyuk kereztiēſęgűnknek, bizonyos iegyét mij iduőſęgűnknek, mert az ſzeretet peczeti hitűnknek, az naǵ iregyſęg hitetlenſęgűnknek.

Ezeket irta ſzent Dauid kőnyuében, ſzaz es tizenket ſzép dicziretiben, hogy az kereztiént meg eſmerd hitiből, kiuől kedíglen czelekedetiből.

PSALMVS. 29. G. Z.

Azlaſon énekének notaiara.

DAuid prophętanak imatkozaſarol, magaztallyuk Iſtent irgalmaſagrol, el ne feletkezőnk io teteményeről vęgyunk tanuſagot ſzent Dauid Királyrol.

Erre tanitani akar az Prophęta, miczoda ſziuűnket Iſtenhez indicza, az mint huſzon kilencz réſzébe meg irta, io tétét Iſtennek igyen magaztallya.

Szama ninczen Wram irgalmaſagodnak, vęge hozza ninczen kegyelmeſſęgednek, azért magaztallak felette mindennek, mert hiſzen én lelkem te igiretednek.

Kialtaſom Wram tűled el nem veted, az én nyaualiamat czak te magat ęrzed, attyai voltodat raytam meg tőkelled, irgalmaſagodat mikor meg ielented.

Az pokol torkabol te ki ſzabadital, az én lelkemben mikor meg nyugotal, te igéretedben mikorő biztatal, ottan én ſziuemben bizodalmat adal.

En eyel es nappal halat adok neked, dicziretet mondok őrőcke te-neked, mind ez vilag előt vallaſt téſzek neked, irgalmaſſagodért mert te azt ęrdemled.

En tűlem haragod Wriſten meg vonyad, imatkozaſomat mihelt meg halgatad, lelkem czendeſſęget azonnal meg adad, én könyőrgéſemet mihelt be fogadad.

Szan-

Szantalan bűneimet mikoron meg latad, mindgyart ſzemeidet tűlem el forditad, ęrzem bűneimet mint főueny ſokſagat, de ſzent felſęgednek hi uem fogadaſat.

Elne idegenűllyen felſęged én tűlem, tekincz fogadaſod noha nagy ſok bűnőm, mert ha az pokolban veted az én lelkem, nem léſzen vgy nekem ſoha vigaſagom.

Nem őrdőg rabiai téznek rolad vallaſt, mert ſzent felſęgedről ſzolnak czak karomlaſt, nem varnak te tűled tőbbe ſzabadulaſt, de én czak te tűled várok igazulaſt.

En imatſagomat hiſzem meg halgattad, mert én ſiralmimat őrőmre forditad, irgalmaſſágodat raytā bizőitad, mikor én lelkemet te meg vigaztalad.

Kéz mindenha lelkem neked énekleni, mind ez világ előt rolad valláſt tenni, ſok io tételedről neked hálat adni, őrőckűl őrőcke téged kel diczirni.

PSALMVS. 112. az első Pſalmus notaiara.

BOdog az firfiu ki fely az Iſtent, az ẃ paranczolattyaban győnyőrkődik, mint az iambor fiu enged az attyanak, nem kűlőmben ezis az nag Wriſteńek Aldottak léznek ez főldőn ẃ fiai, az Iſten bőuiti az ẃ ioſzagat, nem léſzen ẃ-nekik valami ſzűkſęgek, miképpen az Iſten nekik meg igérte.

Diczi-

Dicziret gazdagſag léſzen ẃ hazaban, minden ioual ẃtet ſzereti az Iſten, az ẃ életében léſzen fegyhetetlen, az ő vigaſſaga őrőcke meg marad.

Fénlik az ily ember ő iamborſagaban, tőb népek kőzőt mint az vilagoſſag, batorſagos minden czelekedetiben, irgalmas mindenhez es nagy békeſſęges.

Kőnyőrůl ez illyen minden nyomorulton, minden ioſzagabol beuſeggel oztogat, tuduan hogy az Iſten őt tőtte ſafara, hogy gondgyat viſellye az ſzőkőlkődőknek.

Minden beſzédében vagyőn nag igaſſag, minden ſzolaſaban Iſtennek igeie, mert ez neki minden nagy győnyőrůſęge, ſenkit nem ragalmaz ő nem gyůlőlkődik.

Bekeſęges léſzen az ő Iſtenében, nem retteg ſemmit az hitetlenek kőzőt, nem fęly ő nag fenyegetéſeket oltalma ő neki az őrők Wriſten.

Eorők emlekezetben léſzen az Iſtennel, ki az ő hiueiről el nem feletkezik, igiret ſzerint ő-nekik meg fizet, az ő io voltabol Chriſtuſnak altala.

Nem fęl ez valami gonoz izenettůl, nem retteg ſemmit ez mikor haborgattyak minden reménſęge az egy bizony Iſten, ki őtet biztattya es meg otalmazza.

Bator az ő ſziue Iſteńek altala, hog kiſértetiben meg ne botrankozzék, diczekedgyek inkab az ő ellen-

ellenſęgin, vilagon ördögön teſten es az poklon.
Iſtennek malaztia fénlik az emberben, diczirtetik az igaz emberektől, meg koronaztatik az nagi Wriſtentől es bodog léſzen Iſteńek orſzagabã.

PSALMVS 51.

HAborusaga Dauid királynak egykoron nagy vala, mikor bűneről Nathan Apphęta meg feddete vala, keſerues ſziuel ſiruan Iſteńek igy könyörög vala.
Attya Wriſten könyörűly raytam te nagy io voltodért, ſok bűneimet boczaſd meg nekem irgalmaſagodért, ne hagy Wriſten kérlek el veznem az teſzent neuedért.
Rút vagyok Wram ſok bűneimel mind ez vilag elől, de męg eńélis én rútab vagyok Iſtẽſęged elől, mert fellyűl hálat én alnokſagő az én feyem fölől.
Szent templomodat meg ſzeplősitem es meg ferteztetem, paraznaſagban es gijlkoſagban, én magamat eytem, ſzemeid elől ſoha Wriſten el nem reytezhetem.
Ime Wriſten mind talpig vagyok az bűnben előtted, mind tizta vérben be ferteztetuén vgy allok előtted, mint az nyar leuel én vgy rezketek féltemben előtted.
Anyam mikoron az ẅ mehében engemet fogada, nag ſiralommal es faydalommal ez vilagra hoza, bűnben fogada rola reamis az bűn el arada.

Nincz houa lennem nincz houa fognō el veſzet feyemet, feli retteği el buſult lelkē az én Iſtēemet, vallyon ſ-mikoron moſa el rolam az én bűneimet

Im[illegible] eleiben tamaztom neki az én bűneimet, laſſa w-maga az én ſzent attyam halalos ſebemet, kőſſe be nekem oruoſſagáual keſerues ſziuemet.

Indiczon erre téged Wriſten igaz fogadaſod, Iacob attyánkra ſzallot Iſten i őrők aldomaſod, hog diczirteſſek moſt es őrőcke ſzent irgalmaſſágod.

Mely igen tizta lennek Wriſten ha meg moſogatnal, bizony az napnal holdnal czillagnal ſzép lennek az hónal, ſenki nalamnal feyérb nem lenne ha meg tiztitanal.

Rolad Wriſten ily feledéken tőbbe én nem lennek, kegyelmes attyam ha te keduedben ez vtan lehetnek, io példa ado az bűnőſőknek kedues ſzolga lennek.

Eorőmet nekem mikor mondanal es meg vigaztalnal, es kegyelmedben hogy ha mind vęgig engem meg tartanal, oly nagy fel ſzoual ſzép diczieretet én tűlem hallanal.

Hogy ha kiuánnad aldozatomat minden ioſzagomat, meg nem tartanam ſem kéméllenem tűled én marhamat, de tudom Wram hogy czak kiuánod igaz valláſomat.

Halgaſd meg azért fohazkodaſat az te hiueidnek, kik moſt en velem ſiruan ohaytuan eggyűt

kőnyőr-

kőnyőrőgnek hatalmat venni, ne hadgy mi raytunk az mij bűneinknek.

Végezd el Wram magas kű falat az te egyhazadnak, adgyad kezekhez már az orſzagot aldot fiaidnak bizodalommal nagy reménſęggel kit regulta várnak.

Szent Dauid király az ŵ lelkébe igy kőnyőrőg vala, az Iſten előt mikor bűnéről vallaſt tészen vala, ötuen eggyedik dicziretiben ezt be irta vala.

119. PSALMVS.

Bŵnőſők hozzad kialtunk, Wriſten kőnyőrűly raytunk, nijſd meg az te ſűleidet halgaſd meg kőnyőrgéſűnket, mert ha te mind meg itilędőd, az mit vętkeztűnk te ellened, mind karhozzunk előtted.

Nagy az te irgalmaſſagod, az bűnt meg boczatod, nincz nekűnk ſemmi ęrdeműnk, nincz ſemmi artatlanſagunk, nincz ki diczekedgyek előtted, filűnk minnyaian tégedet, es kőnyőrgűnk teneked.

Azért bizzunk az Iſtenben, es nem az mij ęrdeműnkben, nyugodgyék ŵ benne lelkűnk, ŵ légyen mij reménſęgűnk, lám ŵ nekűnk nijluan igéri, hogakar otalmunk lenni, azért higgyunk ő-neki.

Légyűnk erőſſek hitűnkben, bizzűk czak az Wr Iſtenben, ne eſsűnk beńe kétſęgben, ne ſzomorkodgyunk lelkőnkben, légyen erős mindę kereztién, ki meg vyult ſzent lélekben, es bizzek az Iſtenben.

Ha nekûnk ſok bûnûnk vagyon, Iſtennek tôb kegyelme vagyon, nincz ô irgalmanak vege, noha embereknek ſok bûne, ẃ minekûnk kegyes paztorunk, ki ôriz minket pokoltul, es meg ment karhozattul.

PIA CANTILENA.



Mlekezel Wriſten hiueidrôl, kik kialtunk te hozzad ſzûkſęgûnkben, viſely gondot nyomoruſaginkrol, ôrôcke va lo ſzent egy-hazadrol.

Adgyad nekûnk mindenkor életûnkben, az kenyeret mely vagyon ſzent igédben, kirôl ſzoltal ſzent Ianos kônyuében, mellyel élûnk ôrôcke életûnkben.

Ne hadgy minket Wriſten ſzomiuhoznunk, az elô viz adaſſek moſt minekûnk, mely viz vtan ſoha nem ſzomiuhozunk, mert te benned ôrôcke ôruendezûnk.

Az kik hallyak Wriſten te neuedet, itt meg ęrtik mindenek te keduedet, ſzent fiadért kegyelmeſſęgedet, hoǵ czak kôzlôd velûnk ôrôkſęgedet.

Adgyad nekûnk moſtan ſzent lelkedet, ne halgaſſuk héaban ſzent igédet, de tiztelyûk ôrôcke ſzent neuedet, es dicziryûk ôrôcke felſęgedet.

Diczirteſſek az attya Wriſten, ẃ igéye az fiu Wr Iſten, egyetemben ſzent lélek Wriſten, ſzent Haromſag egy bizony ôrôk Iſten.

ALIA.

ALIA.

MAgaztallyuk az Wriſtent már hiuek ű ſzent neuét dicziriűk kereztienek, vtallyuk meg ſokſagat bűneinknek engeztellyűk haragyat Iſtenűnknek.

Iol lattyuk mind feyenként moſt haragyat, fel gerieduén raytunk bozzu allaſat, bűneinkért naǵ ſok fęle oſtorat, orſzagűknak ſocképpẽ puztulaſat.

Czuda teſti batorſagba emberek be merűltek moſt minden fęle népek, hitlenſęgben es minden czalardſagban, tobzodasban es teſti buiaſagban.

Haragyat az Wriſtennek nem fęllyűk, fenyegetéſet mij ſemminek itilliűk, iora valo intéſét nem bőczűllyűk, Prophętaknak ſzauokat nẽ tiztelliűk.

Azért az ellenſęget, reank boczattya, kiuel haragyat meg mutattya, édes hazainkat el puztittya, orſzagunkat ẅ velek raboltattya.

Ezeket reank hoztak mij bűneink, Iſtenűnk ellen valo nagy bűneink, ſzent igeienek, meg vtalaſunk, es ſzent neuéuel mij nem iol éleſűnk.

Latyuk hazainknak naǵ puztulaſat, az ellenſęgnek raytunk naǵ hatalmat, tulaidon magunkban vralkodaſat, minnyaiunknak el puztulaſat.

De vallyon miben teczik meg mij életűnk, Iſtenűnkhez tellyes ſzűből ſzerelműnk, io voltarol gyakran hala-adaſunk, ſzegényekhez nagy figyelmeteſſęgűnk.

Orſzagunkban ſok fele ſzegényekre, reaiok né-

zűnk mindē nap mij ezekre, naǵ ſiraſſal kik néznek labunkra, de nincz bennűnk irgalmaſſag ezekre.

Budoſaſra iutot moſtan ŵ dolgok, édes házáiokbol ki bűdoſaſok, ſzegén aruaiockal rabba eſiſek, mindenképpen keſerűſęg életek.

Oh mely naǵ példa volna ez minekűnk, ha feyűnkbe ferhetne ez minekűnk, az Wriſten ez altal hi bennűnket, mert kiuáñya ŵ hozza meg tértűnket.

Kérlek azért moſt feyenként titeket, végyétek eſzetekbe ti-magatokat, vtallyatok ſok fele bűnőtőket, kereſſętek kegyelmét Iſtenűnknek.

Az miben latod moſt más attyafiat, vgyan azon meg eshetik te raytad, ha reá várod haragyat Iſtennek, ſemminek viled nagy boſzzu alſat.

Iobbiczuk meg azért mij életűnket, es engeztellyűk meg mij Iſtenűnket, hogy el tauoztathaſſuk mind azokat, ſzent fiaért tarcza meg életűnket.

Irgalmaſſagabol kéz hozzad menni, az meg térő bűnőſt hozza fogadni, kegyelmeſſen kőnyőrgőkre halgatni, te ſzent orſzagodban ŵket be vinni.

Diczirteſek az Wriſten menyegben, ſzent fiaual egyenlő diczőſſęgben ſzent lélek Iſtennel eǵ hatalomban, ki meg nyugoſſon minket mij lelkűnkbē.

Ezer őt ſzaz hatuan őt eztendőben, ręgi Koloſuárnak ŵ varoſában, Kis aſzzony napian rendelek verſekben, kiből diczirteſſék az nagy Wriſten.

TEM-

TEMPORE INTROITVS.

EL be mennyůnk nagy ŏrŏmmel, felſęges Iſten, az te ſzentidnek gyůlŏkezetiben, az te templomodban, felſęges Attya Iſten.

Ot meg alunk te elŏtted, felſęges Iſten, igaz hitbŏl aldozunk te elŏtted, vallaſt teſzůnk rolad, Fel:

Vǵ kiuankozot mij lelkůnk, az te ſzent igédhez, mint az ſzomiuhozot ſzaruas az vizhez, az hideg kút fŏhez, Felſęges attya Iſten.

Eoruendezzůnk ŏrŏmŏnkben, felſęges Iſten, mert el be iutottunk immar elŏdben, az te templomodban, Felſęges:

Czak ez nekůnk vigaſagũk, felſęges Iſten, hoǵ lakozzék az te neued kŏzŏtŏnk, diczirteſſel tůlůnk:

Tarcz meg te békeſſęgedben, felſęges Iſtẽ, ez kiczin ſeregeket igaz hitben, te tizteletedben, Felſ:

Prędikaltaſd ſzent igédet, felſęges Iſten, ne had ſzomiuhozni az mij lelkůnket, hald meg enekůnket, Felſéges attya Iſten.

Zengedŏznek mij aiakink, felſęges Iſten, ŏru endetes ſzoban diczirетekben es hála-adásban, Felſ:

Aldot vaǵ te magas menyben, felſęges Iſten, kit illetdicziret az te ſzent templomodban anya ſzẽt egyhazban, Felſęges attya Iſten.

MAS ENEK.

FO-

IOhazkodom hozzad Wram Iſtenem, es naǵ kegyelmeſſen halgas meg engem, mert te benned ſoha nem volt kétſęgem, azért megis te hozzad eſedezem.

Latod Wram igen meg nyomorottam, életemben nyaualiara iutottam, de megis ſzent Iſtenſęgedben bizõ ſoha ſemmiben el nem hagyatattom.

Reménſęgem mijg meg nem fogyatkozot, az te igéreted nalam nijluan volt, hogy ennekem te mindent meg ádcz volt, mellyet tűled nagy ſziuem ſzerint várok.

Kiben nem volt ſ-nem léſzenis kétſęgem, hogy te elődbe megyen kőnyőrgéſſem, azért Wram te hozzád eſedezem, mert ninczen tőb ſenkiben reménſęgem.

Tudom hoǵ meg adod nekem ezeket, meg halgatod nekem kőnyőrgéſemet, tudod Wram mindenbẽ en ſziuemet, ez melle kiuanod igaz hitemet.

Azért czak téged hilak ſegitſęgre, mert magamat nem bizhatom ſenkire, lelkemet vigied az nagy őrőmre es bus ſziuemet vigyed naǵ vigaſſagra.

Kiert nagy diczirętedet éneklem, io voltodat ſoha el nem feleytem, mindennekért Wram halgas meg engem meg tartaſſek tűled Wram en lelkem.

Irgalmaſſagodat mikor halhatom, ottan el feledem minden banatom, akkor vagyon nekem naǵ vigaſſagom, immar Wram te hozzád eſedezem.

Ielencz

Ielencz meg nekem te akaratodat, fordicz hozzam ſzent irgalmaſſagodat, ád meg nekem moſt az mit várok, kiert diczirettet őrőcke mondok.

Diczíret légyen menyben attya Iſten, egyetemben te veled fiu Iſten, tellyes ſz. Haromſag az magas menyben, diczőſſeg teneked őrőcke, Amen.

INVOCATIO SPIRITVS S.

HAlgas meg minket naǵ Wriſten, ez moſtani nagy ſzűkſęgűnkben, es tekincz meg minket mij iletűnkben, hogy ne eſsőnk ez főldőn hitetlenſęgben, őrdőg kezében.

Mert czak te vagy az vilagoſſag, életűnkben te vagy igaſſag, mij ſőtét ſziuűnkben naǵ vilagoſſag, ſzomoru ſziuűnkbē te vaǵ igaſſag, őrők bodogſag.

Tauoztaſd mij tűlőnk az hamiſſagot, ád ſziuűnk ben az igaſſagot, es az mij lelkűnkben nagy batorſagot, hogy nijluan el hiheſsűk az bodogſagot, őrők orſzagot.

Adgy ſzent lelket az tanitoknak, egyetemben az halgatoknak, hogy mind engedheſsűnk akaratodnak, diczíretet mondhaſſunk az te fiadnak, Ieſus Chriſtuſnak.

Hala teneked menybeli Iſten, ki vigaztalz minket életűnkben, es el nem hadz minket nagy ſzűkſęgűnkben, meg erőſicz minket az igaz hitben, igiretedben.

PSALMVS 56.

IRgalmaz Wriſten immaron ennekem, irgalmaz Wriſten immaron ennekem, mert te benned bizik Wram az en lelkem, es te benned nyugſzik Wram az en ſziuem.

Szarnyad alá vetem az en reménſęgem, mîg el mulnak tőlem az en ellenſęgim, es mîg el tauoznak tűlem en bűneim, czak te benned léſzen Wram en őrőmem.

Te hozzád kialtok hatalmas Wriſten, mert ninczen en velem ki moſt iol teheſſen, en ellenſęgimtől engem meg mentheſſen, es en dolgaimban ki iora viheſſen.

Velem en ſzent attyam nagy ſok iokat tőttel, mert menyből ennekem őrizőt kőldőttel, en ellenſęgimtűl engem meg mentettel, es az en ſziuemben őrőmet ſzőrzőttel.

Az hatalmas Iſten nagy hatalmaſſagat, en hozzam boczata ő nagy igaſſagat, es meg monthatatlan nagy hatalmaſſagat, hozzam meg ielente nagy io akarattyat.

Nekem ellenſęgim mind akik valanak, fene Orozlanyok mind meg rontatanak, es te velem léuén ők nem arthatanak, mert el vőtted Wram ereyet azoknak.

De ennek felette emberek kőzűlis, en ream tamattak ſokan ő kőzűlők, hamiſſagot ſzoltak ellenem azokis, de nem arthatanak ennekem azokis.

Ezeknek

Ezeknek ő nijlok es az ő fegyuerek de ſemmi nem egyéb hanem az ő nyeluek, vermet aſtak nekem es ők bele eſtek, czalardſagok miat önnen magok veztek.

Azért téged Wram en fel magaztallak, te diczőſ ſęgedben hatalmaſnak mődlak, mind ez vilag előt irgalmaſnak vallak, es io akaronnak en tégedet hilak.

Kéz moſt az en ſziuem neked énekleni, kéz moſt iovoltodért nag halakat adni, es mindenek előt tégedet vallani, ſzét neuedet neked őrőcke diczirni.

Kely fel azért moſtan en nagy diczőſſęgem, leg mindenben nekem moſtis ſegitſęgem, erőtlenſęgemben légy en erőſſęgem, es veſzedelmemben legy otalmam nekem.

En fel magaztalom irgalmaſſagodat, es mindẽkor vallom te igaſſagodat, mind ez egez földön irgalmaſſagodat, mindenkor hirdettem az te io voltodat.

Szent Dauid prophęta az ő leuelében, ő Soltar könyuének ötuen hat reſzébe, könyörög Iſtennek kéſſerűſęgeben, ellenſęge előt valo rettegésben.

Egyetemben vele az mij ſzűkſęgünkben, nyomorult voltunkban ez földön laktunkban, dicziryük az Iſtent ẅ diczőſſęgeben, az ſzent angyalockal énekellyünk menyben.

DOMINE NON SECVNDVM:

MEnnek es fôldnek nemes teremtôye, es mindeneknek kegyelmes Iſtene, ſohul ſemmi nincz mij téged nem fęlne, es nem rettegne.

Ne bûntes minket az mij bûnûnk ſzerint, es ne karhoztas ammint ęrdemlenûk, mert vgy feyenként mij pokolra mennenk, es mind el veznenk.

Az mij attyank vétkeztek ellened, mij es ſok bûnnel karomlottunk téged, de bûneinket te meg engedheted es el veztheted.

Ne geriedgyen fel haragod ellenûnk, te ſzined elôl hoǵ mij el ne veſzûnk, az te neuedért legy kegyelmes nekûnk mij io Iſtenûnk.

Sok ideie már hogy nyomorgattatunk, veſzedelmûnkben igen el farattunk, azért Wriſten czak te tûled várunk, kônyôrûly mi raytunk.

Halgas meg minket kegyelmes Iſtenûnk, mert ſegitſęget czak te tûled kérûnk, ninczen egyébeknek kinek eſedezzûnk es reménkedgyûnk.

Boczaſd meg bûnet az te ſeregednek, veddel romlaſat az te hiueidnek, hogy nagy ôrômmel téged diczirienek, es tiztellyenek.

Diczôſſęg neked kegyes attya Iſten, es vralkodo áldot fiu Iſten, az vigaztalo ſzent lélek Iſtennel, ôrôcke Amen.

MAGY. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

PRECATIO STEPHANI SzEGEDINI
è carcere Dei beneficio liberati.

Hálat

HAlat adok neked Wriſten, mert vagyok en nagȯrȯmben, ielen léuel ennekem keſerűſęgemben, vigaztaltal ot engem tȯmlȯczben, batoritad en ſziuem az te ſzent igédben.

Meg mentel engemet bánatbol, meg ſzabadital tȯmlȯczbȯl, ki vȯd labaimat vas neheſſęgébȯl, ki hozal engemet ellenſęg kezébȯl, az kegyetlen népek nagy hatalmaſſagabol.

Meg halgattad imatſagomat, meg latad fohazkodaſomat, el tȯrled ſzememrȯl kȯny hulataſimat, forditad ȯrȯmre ſiralmamat, valtoztatad minden iora az en dolgaimat.

Meg verel engemet Wriſten, mert en ellened vétkeztem, azért bűneimnek terhet viſeltem, nagy hála-adaſockal teneked engettem, kȯnyȯrgȯttem en teneked Chriſtuſnak neuében.

Te read vetem ſzemeimet, gondoltam igéretedet, hogy imatſagomban meg halgacz engemet, es noha bűneim vadoltak engemet, de Chriſtuſnak igaſſaga vigaztalt engemet.

Emelkettem te ſzent igédben, biztam te kegyeſſęgedben, hogy nem hadz engem keſerűſęgemben, ȯruendezet lelkem az te ſzent lelkedben, azért neked kȯnyȯrȯguén, biztam kegyelmedben.

Igy ſzokot Iſten czelekedni, néha kiket ſzeret meg véri, hogy ſenki magabā ne meréſzelyen bizni,

akar mindenektûl hiuatatni, mert ẃ ſzokta az hiueket meg ſzabaditani.

Példat vehet minden en rolam, ki valek nyomoruſagban, Iſtẽhez kialtek az en nyaualiamban, meg halgata engem imatſagomban, mert ielen lõn az Wr Iſten az en fogſagomban.

Kibôl diczirteſſel Wr Iſten, tizteltеſſel diczõſſęgben, ki vagy Attya Fiu es ſzent Lélek Wr Iſten, ſegicz hiueidet minden ſzûkſęgekben, hogy diczirheſſunk tégedet io ſzûben lélekben, hogy te neked vy éneket mondgyunk ſzép verſekben.

PSALMVS 95.

Az Ier emlekezõnk notaia.

IER õruendõzzõnk, az Wr Iſtennek, es énekellyõnk az ô ſzẽt neuének, iduõſſęgûnknek eg reményõnknek, mij oltalmunknak kegyes iltetõnknek.

Sieſsõnk hozza diczireteckel, hála adáſſal es kõnyõrgéſûnkel, énekléſûnknek ſzép ſzengéſęuel, ſz. Angyaloknak nagy ſok ſeregyuel.

Mert az Iehoua mij nag Iſtenõnk, es nagy Királyunk erõs feyedelmûnk, minden Iſtennek felõtte mij velõnk, bizony oltalmũk es mij ſegedelmõnk

Czak ô egyedôl bir mindeneket, à mélſęgeket es à nag hegyeket, minden hatalmat erõſſęgeket, az õrdõgõket es az embereket.

Eo teremtette az ſzéles tengert, à benne valo nag

ſzép

ſzép ſzégeteket, czak ô formalta à ſzaraz fôldet, es azon valo draga ſzépſęgeket.

Ier hayczunk feyet terdèt nekie, es burullyonk, le arczul ô elôtte, az Wr Iſtennek nagy tizteſſęge, forogyon ſzánkban ô ſzép diczirete.

Mert czak ô az mij kegyes teremtônk, minden dolgûkban bizot gôd-viſſelônk, mint ô népének ô vidélmezônk, es iuhainak czak ô meg ôrizônk.

Az ô ſzozattyat mihelt hallyatok, tû ſziueteket nekie adgyátok, vgy halgaſſátok es fogadgyatok, hogy kiſirtetbe ſoha ne iuſsatok.

Mert iol tudgyátok ręgen mint iártak, ackik ô ellene rugoldoztanak, az igért fôldre bé nem iuttanak, mert ſzót fogadni ôk nem akarának.

Diczirét neked attya Wr Iſten, legyen diczôſſęg neked fiu Iſten, tizteſſęg neked ſzent lélek Iſten, három ſzemély egy ôrôk Wr Iſten, Amen. N. 32. 15.

NAGY HALA ADASSAL notaiara.

HAlat adunk neked mindenhato irgalmas Wr Iſten, hogy ez el mult eyel meg ôriztel minket kegyelmeſsê, es ez may napot attad ęrnûnk ez mij életûnkbê.

Kônyôrgônk te-neked oltalmaz meg ez napon is minket, te ſzent lelked altal igazgaſſad lelkûnket teſtûnket, hogy te kedued ſzerint viſelheſsûk az mij életûnket.

Miként ez világot meg vytod az napnak fenieuel,

uel, az mi ſziueinknek is ſetétſęget homály-nekůl, es világoſicz meg mij ſziuůnket az te ſz. lelkeddel.

Ne hadgy el tauoznunk Wram minket az te ſz. igédtůl ſzent igaſſagodnak meg ielentet igaz ſzuényétůl, ne hadgy el ſzakadnunk ſemmi ockal az te ſzent igédtůl.

Ad bizonnyal hinnunk hogy reank néz minden dolgainkban, czelekedetinkre beſzédůnkre es gondolatinkra, es itilet napian elő álunk mind az ſzam adaſra.

Enged aztis Wram hogy filheſsůk te Iſtenſęgedet, es ſenkit ne fęllyůnk ollyan igen mint te felſęgedet, hogy ſemmi dolgában meg ne bánczuk attyai keduedet.

Valamihez kezdůnk ez világi czelekedetůnkben, mindenkor ez légyen el vęgezet akarattya, ſziuůnkben, hogy diczőiteſſek az te neued az mij életůnkben.

Aztis meg gondollyuk hogy haznallyunk fele baratinknak, es miert hogy czak te vagy vezére az mij tanaczinknak, adgy elő menetelt io ſzerenczet az mij ſzandékinknak.

Kegyelmes ſzent attyank ſegély minket ſok faratſáginkban ez életre valo nyughatatlan nagy gondainkban, ne hadgy el czůggednůnk az mennyei ioknak dolgaiban.

De minden időben lég előſzőr az te orſzagodat, mij

mij tellies ſziuünkből követheſsük te igaſſagodat, nagy bizonnyal váruan ezek vtan az te aldáſodat.

Oltalmazzad Wram eyel nappal mij gyarlo lelkünket irgalmaſſagodbol, tarcz meg attyánk mij gyárlo teſtünket, es az ördög ellen ſzent léleckel erősicz bennünket.

Látod minden felől az rettegés meg emézt bennünket, meny veſzedelem kéſérgeti az kereztiéneket, czendeſicz el azért filelmünket es veſzedelmünket.

Mit haznál touabba te előtted az iót czelekedni, es minden naponként vigyazásban abban nem ſpülni, ſegicz azért minket minden napon hogy neuekedheſsünk.

Végy oltalmad alá nem czak ez nap de minden időben, légy te mij hadnagyunk es vezerlőnk tellyes élettünkben, mîg meg koronázod mij lelkünket az örök életben.

Te meg ſzanal minket bünöſöket, veſzet embereket, kit nem érdemlettünk ſzent fiadért, hogy igy ſzerecz minket, es enni ſockal ẃ érette ſzerettel bennünket.

Azért meg be iutunk az örömre melyre minket hittal, es az mij feyünkel egye léſzünk az Chriſtus Ieſuſſal, kit igaz nap fenyül hiueidnek te aiandékoztal.

Adgy minden időben igaz iambor lelki pázto-

rokat, kik te ſzent igéddel legelteſſék az te hiueidet, az te lelked altal vezerlied az mij életünket.

Ted foganatoſſa mij ſziuünkben az te ſzent igédet ronczad ez világon te az altal az czalard ördögöt, es ſzerez magadnak nag beüſęggel mindenüt hiueket.

Adgy io feyedelmeket io Vrakat iambor tiztartokat, Iſten felő iambor polgarokat es igaz birákat, Iſteni erődel igazgaſſad az ő tanaczokat.

Hog nagy ſziuek ſzerint ſzeretheſſék az te ſzent neuedet, minden eréyeckel ſzogálhaſſak te ſzent felſęgedet, es io tőruényeckel oltalmazzak az te népéidet.

Irgalmaſſagodbol légy kegyelmes minden bűneinknek, az ſzegén rabokat ſzabadicz meg kik el ępéttenek, minden nyomorúltat egyebetis az kik keſeregnek.

Légy kegyelmes attyok az aruaknak es az özuegyeknek, légy vigaztaloi az koroknak es az betegeknek, az vton iaroknak légy oltalmok es erős vezerek.

Hogy tűled ezeket meg nyerheſsük boczaſd meg bűnünket, az Chriſtus Ieſuſnak ſzent véréert halgas meg bennünkert, es à mit igértel ŵ irette ád meg kéreſünket.

79. PSALMVS.

Kerez-

KEreztiéneknek Iſtene, te vag̃ hiueknek ôrizôie, népeknek kegyes vezére, mindeneknek gonduiſelôie, ielents hatalmaſſagodat, es tarcz meg az te iuhaidat, lathaſſuk oltalmadat.

Wriſten tekincz meg minket, boczaſd meg mij bûneinket, ád meg lelki ſzûkſegûnket, Chriſtuſt mij iduôſſęgûnket, mîglen haragſzol Wriſten, te ſzolgaidra ily erôſſen halgas meg minket hitben.

Siralmas nekûnk kenyerônk, keſerues minden életûnk, ſzomſzédinktul boſzzonttatunk, ellenſęginktûl rontatunk, teŕicz meg minket WrIſten, es lás mij hozzank kegyelmeſſen, hogy el ne véſzûnk bûnben.

Iuſſon eſzedben regenten, attyank hogy volna inſęgben, az poganſagnak kézében, Ægyptumbelj erôben, ki hozad te népedet, el ſokaſitad it ez fôldôn, meg ſzaporitad ôket.

Wriſten az te haragod, ime moſt mij reank ſzállot, orſzagûk meg puztitottad, te ſz. templomod el romlot, téry hozzánk hatalmas Iſten, kônyôrgônk neked keſerueſſen, ne hadgy el veznûnk bûnben.

Otalmazd az te népedet, nyomorult kereztienidet, fordicz reank kegyeſſęged, had láſſuk te ſzent ſzinedet, Chriſtus Ieſuſnak érdemét, kit nekûnk attal iduôſſęgre, tarczon meg minket hitben.

Mutasd immar hatalmadat, Chriſtus az te ſzent

fiadal, veddel rolunk haragodat, tauoztaſd az pogányokat, hogy ſzolgálhaſſunk tégedet, es diczérheſsük te neuedet, tarthaſſuk te ſzent igédet.

Szent Dauid az Soltar kőnyben, kereztiéneknek képében, kőnyőrgéſt téſzẽ ecképpen, mi-is kőueſsük ŵt ebben, hogy Iſten az pogánſágot rolunk el végye az fogſágot, es adgyon ſzabadſágot.

AZ HABORVSAGNAK SzENVEDEſérül valo ének.

BAtron ęrted Wram Iſten kárt vallanek, te hitedért ennél inkab nyomorganek, czak te neked keduedben en lehetnek.

Az ſzent Iobot kéſéruelſen meddig vered, tőrrel dőggel őrőkét mind el véued, es ŵ-magat fekélly eckel meg ſebheted.

Tamaztal te ellenſęget ŵ reaia, tűzet vetel ŵ neki hazaiára, az Satantis boczáttad romlaſara.

Határt adal te magád veſzedelmének, meg kéſérted kéſerűſęgben, mint állana, de Vra lőn à ſzent Iob tőkelletinek.

Azt vgy mondgya nagy fel ſzoual ezt kialttya, teſtel bőrrel az en anyam ſzűlt ez vilagra, kikel mulnom ennekem az mas vilagra.

Nem tűrhete az Iſten rayta kőnyőrűle, ſok ioſzagi iruan vannak rola beſzédben, marháért ŵ neki ket annijt ada.

Irgal-

Irgalmas vagy te azért Wram Iſten, czak te hozzad foliamyunk igaz hitből, es mij bizzunk te ben ned tizta ſziuel.

Wram légy te kegyelmes veſzedelmemben, nám iol tudod mint voltunk mij földünkben, mij attyánktul maradot örökſégben.

Reank ſzallot ez vilagon az budoſas, eggyk herről maſik herre nagy futoſas, baratinktól ektelen hurogatas.

Batron mondgyak az Iſten hogy oſtoroz, ioſzaginkat Törököknek el oztotta, mij magunkat teſtoua budoſtata.

Azt iol tudgyuk örök Iſten hogy mij bűnünk, mindeneket kel ſzenuednünk mert érdemlyuk, azért mijs békéuel el ſzenuedgyük.

Ne nézzed te bűneinknek ſzantalan voltat, érdemünknek te elötted ſemmi voltat, czak te kinczed az Chriſtuſt mert fogattad.

Mondgyunk neked dicziretet az ſzent Iobal, te vagy Iſten ſzent fiaddal Ieſus Chriſtuſſal, ſzent léleckel mind harman egy hatalomban.

Ez éneket ſzerzetek Gyula Feyer varban, Battyani Vrban fekuén-kor agyaban, mikor irnak vala ezer öt ſzaz negyuen hétben.

MAS, az Halgas meg moſtan felſéges: notaiara

EMlekezzel meg menybeli Iſten, mennek es földnek ſzent teremtöie irgalmaſſagodrol,

mellyet téz vala régi időben Izrael fiaiual, Noha vétkeztünk menybeli Isten azért el nem hattal.

Te elki hozad az te népedet az Ægyotombol, az Pharahonak ẃ nagy inségéből, de el feleitek te nág io téted báluant imadának, Noha vétkezt:

Az veres tenger két fęle valek az Iordan vizét, te meg szaraztad az te néped előt, de el feleitek te nág io téted báluant imadának, Noha vétkezt:

Te el ki hozad az te népedet, az igiretnek nemes föld ére le telepitetted, de el feleitek te nág io téted, baluánt imadának, Noha vétkeztünk:

Kérünk már téged attya Wristẽ, emlekezel meg te országodrol az Magyar országrol, ne had el vezni pogány kez miat te örögségedet, Noha vét:

Dicziret neked attya Wristen, es mij Wrunknak te sz. fiadnak az Iesus Christusnak, dicziret légyen az szent léleknek mind örökkön örökke, ki vág allatban egy bizony Isten könyörül mij raytunk.

PSALMVS. 34. G. Z.

Nagy banatban Dauid, notara. 1. Sam: 21.

MIkoron Dauid Saul előt futna, Achis kyrályhoz be szaladot volna, Király szolgai meg esmerték volna, meg módak Királynak hogy Dauid volna.

Ackor Dauid meg iyede sziuében, el valztata orczáiát féltében, Isten hatalma nem iuta eszében, gyarlosagát mutata iyetében.

Gyermek

Gyermek modra bolondoskodik vala, kezéuel ẅ az falra kapdos vala, nyala ſzakalan mind alá fut vala, hogy bolondſaggal, magát el titkollya.

Oly igen ezt latuan Király haraguek, hoǵ az bolondot eleiben viuék, Király hadgya hoǵ előle el ẅznek, mert ẅ bolond nekűl nem ſzűkőlkődnek.

Czuda-képpen Iſten meg ſzabadita, noha eǵ kueſſe magának hadgya, ereiében meg probálni akara, illyen haladaſra ẅtet indita.

Irgalmas Iſten őrőcke diczirlek, ſoha eſzemből téged ki nem vetlek, kőnyőrgéſſel haladaſſal tiztellek, oltalmazo Iſtenemnek eſmerlek.

Gyakorta gondolkottam életemben, ſzűntelen forgottã nag ſok igiekben, de oly igen biztam ſegitſęgedben, ſoha te benned nem eſtem kétſęgben.

Az en hitemet ackoron probáltad, az fogſagot mikor reã boczattad, az fogyatkozaſt beñem meg mutattad, hoǵ kőnyőrgéſre lelkemet indiczad.

Soha kétſęgben nem eſtem magambã, noha féluè rettegtem en magamban, el hittem hogy en velem vagy fogſagomban, kit moſt latok meg ſzabadulaſomban.

Paranczoly ottan az te Angyalidnak, hiueid kőrnyűl hoǵtabort iaryának, ellenſęgtűl hoǵ meg otalmazzanak, ſzabadulaſra vtat mutaſſanak.

Az Orozlanyok hamareb eheznek, ſok kegyetlẽ feiedelmek el veznek, az mîg az hiuek meg ſzőkőlkődne-

kődnének vagy czak mijg igenis meg eheznének.

Reménſęge kinek Iſtenben léſzen, ſemmi rettegéſe annak nem léſzen, czak egy czontya héaualis nem léſzen Iſtennek rea oly nagy gongya léſzen.

Vaiha intéſemet meg fogadnatok, fiaim ha engemet halgatnatok, fűleteket en hozzám haitanatok, az iduőſſęg vtat meg talalnátok.

Valaki kiuán Iſtentől io napot, egéſſęget auagy hoſzu életőt, hitiről tegyen illyen bizonſágot, mindenkor gyűlőllye az gonoſſagot.

Ne gondollyon ſziuében alnokſágot, ne beſzélyen nyeluéuel hazukſágot, ne hordozza ſziuében az haragot, ſzereſſe mindenkor az békeſſęget.

Ne czelekedgyek ẃ kegyetlenſęget, meg ne nyomoritſa az ſzegénſęget, az tőruénben ne vęgyen aiandékot hogy el ne fordicza az igaſagot.

Szandéka mindenkoron iora légyen, az Iſtennek tizteſſęgére illyen, Iſtenhez haladatlan ne légyen hogy nagy hamar veſzedelme ne légyen.

Az igazakat Iſten meg aldgya, kőnyőrgéſeket igen meg halgatya, viſzont az kegyetlenőket vtallia, minden hireket neuőket el rontia.

Az Wriſten ſzegeniek mellet vagyon, kiknek meg keſeredet ſziuek vagyő, ſereg Angyaliual melettek vagyon, meg czak az cziontokrais gongya vagyon.

Az hitetlent haragyaban meg őly, minden

ereiet

ereiet hatalmat el veſzi az neuetis mind ôrôcke el vezti, az bûn ellen haragyat igy ielenti.

Szent Dauid irta ezt az Soltâr kônyben, harmincz negyedek ſzép diczirethen, vigaztalaſért ſzôrzek ezt verſekben, ezer ôt ſzaz hatuan négy eztendôben.

INVOCATIO SPIRITVS SANCTI.

IArulyunk mij az Iſteñek ſzent fiahoz, az mij iduôzitô Wrunk Ieſus Chriſtuſhoz, mint kegyes es hatalmas ſzabâditonkhoz, teſti lelki nyaualiankban czak egy vigaztalonkhoz.

O irgalmas meg valto fiu Wriſten, ki orſzagolz ſzent attyaddal fôldôn es mennyen, te hozzad eſedezûnk kônyôrgéſûnkben, ſegitſęggel légy minekûnk moſtani ſzûkſęgûnkben.

Sok ſzûkſęgink iollehet vadnak minekûnk, de moſt neked kiualtképpen ezen kônyôrgûnk, ſzent lelked erôſſęge légyen mij velûnk, hog az igaz tudományban épûletet veheſsûnk.

Mi elménknek homaliat tauoztaſſad el, aiandékoz engedelmes ſziuel léleckel, az te ſzent igédet vègiûk mij io keduel, tanúlhaſſuk es éltûnkben kôueſsûk nagy ôrômmel.

Eoregbiczed neuellyed bennûnk az hitet, es agy igaz ſzeretetet agy reménſęget, agy minden iora valo igiekezetet, tizta lelki eſmeretet es bizonyos életet.

Szent neuedet engedgyed nijluán valhaſſuk, az ördögöt ez világot meg vtalhaſſuk, es te ſzent orſzagodban kiuankozhaſſunk, felſęgeddel egyetemben örőcke vrálkodgiunk.

Légyen neked dicziret es nagy tizteſſęg, ki atiáual es fiuual vagy egy Iſtenſęg, felſęges hatalmaſſág örők fénieſſęg téged illet mind örőcke vęghetetlen diczőſſęg.

PSALMVS 42.

Tollehet nág ſokat ſzoltunk Dauidrol, ẃ Soltar kőnyuének dicziretiből, megis rőuideden ſzolliunk Dauidrol.

Nagy ſzép kőnyörgéſſel vęgyed eſzedben, Dauid prophętanak dicziretiből, hiuek állapattiat ielenti ebből.

En vgy kiuánkozom vgy mond Iſtenhez, mint à ſzomiuſzaruas folio kutfőhez, ſzomoru lelkemnek ẃ kútfeiéhez.

Vallyon ſ-mikor mégyek Wram előtben ſzent teremtő Iſten te kegyelmedben, vallyon ſ-mikor léſzek Iſten keduedben.

En ſzememből ki foli kőnyhullataſim, eyel es mind nappal keſerőg lelkem, es mindenkor buban ál az en ſziuem.

Mert az en ſziuemet igen buſittiak, az hitlen ellenſęg azzal boſzontiak, hol vagyon Iſtened ki meg mentene.

Mind

Mind ezeket latuán es meg gondoluán, kéſerűſęg miat annijra iuttam, hogy aż en teſtemben már épſęg ninczen.

Oly nagy ſzeretettel es nyaiaſággal, Wram aitozom lenni az iockal, az te ſzent hazadban te népeiddel.

De mire immaron oh te en lelkem, mire vagy ſzomoru keſerues ſziuem, vallyon ſ-mikor léſen az en ő rőmem.

Ne keſeregy azért oh te en lelkem, mert az nag Wr Iſten en iduőſſęgem, mely nagy ſzép kútfőből legeltet engem.

Azért en oránkint téged diczirlek, menybeli nagy Iſten benned őruendek, nagy ſzép énekekel fel magaztalak.

Te vag en Iſtenem es en életem, en iduőſſęgemnek őrőkős fala, ne feletkezzel el rolam Wriſten.

Eoruengy azért immar oh te en lelkem, bizzal életednek meg adoiaban, adgy hálat Iſtennek iduőzitődnek.

Irta ezt ſzent Dauid ő énekében, mikorő bus vala az ő ſziuébē, neguen kettődik ſzép dicziretiben.

Diczirteſſel menyben teremtő Iſten, az te ſzent fiaddal Ieſus Chriſtuſſal, es az ſzent léleckel őrőcke, Amen.

PSALMVS 47.

MInden népek erűluén tapſollyanak,
Az Iacob Iſtenének vigadgyanak.
Mert ŵ rettenetes Wr az ęghekben,
Es felſęges Király ez ſzeles fŏldŏn.
Meg haitot ŵ minekűnk ſok népeket,
Es labunk alá ſok nemzetſęgeket.
Kiket ſzent igeyéuel egyben gyűitŏt,
Az Euangelium alá meg haytot.
Es valazta magának ŏ mind minket,
Es ŏrŏk fiaiua ſzerze minket.
Es ſzŏrze ŏ minekűnk ŏrŏkſęget,
Az Iacob aldomáſat es ſzépſęget.
Fel mégyen az Wriſten nagŏrŏmbẽ,
Es nagy trombita ſzonak zŏngéſęben.
Az az Chriſtus Wrunk magaztaltatik,
Mikoron az irásban hirdettetik.
Diczirietek az Iſtent diczirietek,
Es az mij Királlyunkat tiztellyetek.
Mert ŏ nagy király mind az ſzeles fŏldŏn.
Diczirietek azért ŏtet nagy bŏlczen.
Orſzágol az Wriſten ſok népeken,
Es regnál ŏ Király ſzent ſzékiben.
Népeknek feiedelmi egybe gyűltek,
Abraham Iſtenéhez eggieſűlnek.
Ezek ez világnak bŏlcz tanitoi,
Ez fŏldnek nagy erŏs otalmazoi.
Oh mely igen az Iſtent diczirtetik,

Minden-

Mindeneknek fölöte emeltetik.
Diczíret légyen az Atia Iſtennek,
Chriſtuſſal egyetemben ſzent léleknek.

PSALMVS 37. G. Z.

NAgy banatban Dauid mikoron vala, bűneitűl hogy meg iedet vala, Iſten haragiat feyen láttia vala, azért hozza igen kőnyőrőg vala.

Wram ne fegi meg engem haragodban, ne oſtoroz erős buſulaſodban, ne itily meg kemény igazſágodban, mert nem lehet életem orſzágodbã.

Kezeidet en el nem viſelhetem, ſok oſtoridat már nem ſzenuedhetőm, merges nijlaiddal keſérgettetőm, ki miat talám maid meg emeztetőm.

Czelűl vetel engem az ellenſęgnek, kik mindenkor czak ream lőuőldeznek, ſok nijlackal annijra el taglottak, ſemmi épſęget teſtemben nem hattak.

Nincz ſziuemben ſenkihez reménſęgem, czontaimban ſohul nincz békeſęgem, ſok bűneim meg emeztenek engem, ha kegyelmed elől, nem véſzen engem.

Alnokſagim feyem fellyűl hallattak, minden tetemimet őſzue rontottak, en ſziuemet igen el buſitottak, ez nyaualyat bűneim ream hoztak.

En Iſtenem im mely nyomorult vagyok, eyel nappal buban banatban vagyok, őruendetes napot immar nem várok, azért mindenkoron ſzomorun iárok.

Nincz ſenki gyogitoia ſebeimnek, ſemmi oruoſſaggal nem kŏtŏztenek, io baratim engẽ meg gyŭlŏltenek, minden atiám-fiai meg vettenek.

Ezek nekem iomat kiuánniak vala, de mar moſtan feyemre tŏrnek vala ſzembe ſzépet ennekem ſzolnak vala, de hát megŭl vettenek vala.

En ŏ-nekik azért gonozt nem ſzoltam, fenyegetéſeket mind el halgattam, mint egy bárány ſenkinek nem ártottam, igazſághoz mindenkor tamazkottam.

Sokan velik hogy en ſzolni nem tudok, mert nyeluemmel ſenkit nem ragalmazok, boſzu allaſt az Iſtenre hálaztok, igaz birót ẅ ellenek tamaztok.

Segitſęget en nem várok ſenkitŏl, hanem czak te tŭled en Iſtenemtŏl, téged vetlek mindenkor en paiſul, azért en nem fęlek az ellenſęgtŭl.

Te felelz meg Wriſten en ęrettem, tudod hogy igazſágban tŏrekŏttem, noha moſtan haragod ęrdemlŏttem otalmamat en tŭled reménlŏttem.

Ha tantorodáſom nekem tŏrteñek, az ellenſęgnek en czak czuffia lennek, nag ſok karŏlaſra ok ada tatnek, ſegélly meg engem hog ez ne tŏrtennyek.

Az en ellenſęgim ream dŭhŏttek, halalomra mert vęgezéſt vęgeztek, ha te el hadz engemet ŏk el veztnek az ióért ennekem gonozt fizetnek.

Kŏnyŏrgéſemet Wram meg halgaſſad, bŭneimet ennekem meg boczáſſad, hála ado voltomat

hogy

hogy halgaſad, ellenſęgtůl lelkemet ſzabadiczad.

Sies hamar az en ſegitſęgemre, az ellenſęg mert ſiet életemre, nagſok tőrő vagyon veſzedelmemre, azért figielmezzel ſęgedelmemre.

Szent Danid irta ezt az Soltar kőnyben, harmincz hatodik ſzép diczirétiben, mikorő bus vala az ő ſziuében, énekle ezt ackor eg io keduében.

PSALMVS 127.

MIndenek meg hallyák es iol meg tanullyak, kik ſegedelmeket Iſtentől nem variak: ninczen Iſtennelkůl ſegitſęges iduőſſęg.

Valamely varoſnak auag haznak népet Wriſtē nem őrzi hidgied annak veztét: ninczen Iſtenn.

Czak héaban léſzen ręggel fel keléſtek, nektek kik erőſſen Iſtenben nem hiztek: ninczen Iſtenn.

Ecképpen tőrtinik minniaian tinektek, munkaual banattal kik kényeret eztek: ninczen Iſten.

Nagkőnnyen az Iſten ád mindent azoknak, kik czak benne biznak neki kőnyőrőgnek: ninczen.

Mint az ſebes nijlak hatalmas kézében, erőſſek az hiuek Iſten oltalmában: ninczen Iſtennelkůl.

Bodog az ki lelkét hittel erőſiti, minden ellenſęget erőſſen meg győzi: ninczen Iſtennelkůl.

Iria ezt ſzent Dauid ẅ Soltar kőnyuében, ſzaz huſzonhetédik ekes énekében: ninczen Iſtennélkůl ſegitſęges iduőſſęg.

PSAL-

PSALMVS 13.

KEreztiének kik ez fôldôn lakoztok, neueteket az Iſtennek adgyátok, az ô neuét ſzûntelen ti algyátok, vele vęgre hogy ti vralkodgyátok.

Mind ez vilag az ô neuet diczerie, légyen aldot az ô neué azt kérie, ellenſęgûnket minekûnk el tôrye, es bûnôket nekiek el ne tôrye.

Nap kelettôl foguán nap nyugatiglã, az ẃ neuet diczériûk mind adiglan, mert neue nekie vagyon halhatatlan, io voltábol mi tûlônk foghatatlan.

Az Wr Iſten vralkodik mindeneken, ez világon mind az pogán népeken, diczôſęge vagyon neki menyekben ôrûlnûnk kel nekûnk ezen ſziuûnkbẽ.

Kiczoda oly hatalmas orſzagában, mint az Chriſtus ki lakik magaſagban, mindeneket néz ô nyaualiaiában es lelkének igen nagy faydalmában.

Fel emeli fôldôn az ſzegényeket, az ganeiban fertengô bûnôſôket, hoǵ hatalmaſſa teheſſe mind ẃket, kik ẃ benne helyheztetik ſziueket.

Az meddôket az Wr Iſten meg áldgya, magzatockal ẃket bôuen meg láttya életeket nekik meg ſzaporittya mind ôrôcke életekben taplallya.

Mert Chriſtuſnak menyorſzagban az tizti, fôldôn mennyen alá válokat nézi, à keuellyeket feyenként meg tôri, ez világi bôlczeket ſzegiéniti.

Az ęrdemes ſzenteket ô vtallya, az kép-mutatokatis

katis karhoztattya, az félelmes ſziueket vigaztallya, mennyorſzágnak bodogſágát nekik adgya.

Szent Dauid irta ezt az Soltar kőnyben, énekének ſzaz tizen harom réſzében, anya ſzent-eg-ház énekli dicziretben, az Iſteñek ŵ nag dicziretiben.

PSALMVS. 128.



Inden hiu kereztiének meg hallyátok,
Mij légyen tőkelletes bodogſagtok.
Féllyetek Vratokat Iſtenteket,
Az ő paranczollattyat ſzereſſętek.
Ellyetek igazan kezi munkáual,
Igy éltek iol es igaz bodogſaggal.
Tinektek feleſęgtek hazatokban,
Szul iambor fiakat gyaropodásban.
Kickel meg ekeſiti hazatokat,
Mint az ſzőlő gerezdek veſzőiőket.
Aztaltok kőrnyűl ŵlnek ti magzattok,
Mint az ſzép olay fának ekes agok.
Ecképpen algya meg az embert Iſten,
Vala ki ſęly őtet igaz hitben.
Algyon meg titeket az őrők Iſten,
Ki lakik az ti gyűlekezettekben.
Az Iſten ſzaporicza ioſzágtokat,
Es adgyon fiatoknak io fiakat.
Békeſſęg legyen anya-ſzent-egy-hazban,
Vgy légyen mondgyák minden ember bizuan.

PSALMVS 51.

LEg irgalmas Wr Iſten minekûnk, mert ellened alnokul vétkeztûnk, de te benned vagyon reménſęgûnk, kit haragra bûnnel ingierlettûnk.

Veddel rolunk mélto haragodat, mutaſd hozzank irgalmas voltodat, hogy eſmeryuk ebből io voltodat, veddel rolunk ecképpen titkodat.

Derék-képpen te meg tizticz minket, moſd el rolunk fertelmeſſęgûnket, az el-veztőt ſzép ôltőzetônket, reank aduan ved hozzád lelkûnket.

Vndokſágát faitalanſágûknak mind iol lattyuk ſok alnokſáginkat, gonozſágink előttônk forognak, kik előtted ſzûntelen vadolnak.

Volta képpen ellened vętkeztûnk, látáſodra gonozt czelekettûnk, igaz vagy te nem kel ketelkednûnk, győzedelmes vagy mikor itiltetûnk.

Igaſſági te itiletidnek, ebből tecznek hogy be tellyeſſednek, azért ackik tégedet itilnek, kegyetlenek tûled meg győzetnek.

Czak bûn az mij giarlo terméſzetûnk, alnokſágban mert mij ſzûlettetûnk veſzedelmes it az mij életûnk, el kárhoztunk ha meg nem térendûnk.

Vętkeinkről fordicz el ſzemeidet, es tőröld el az mij bûneinket, ne akariad látni mind ezeket, kickel ſokſzor meg bántottunk tégedet.

Sies belenk vy ſziuet adnia, ſzent lelkeddel meg vytania, tizta hittel aiandékoznia, ad őrőcke ſzinedet látnia.

PSAL-

PSALMVS 44.

NAgy keſerues ſziuel kőnőrgének, az Iſtennek Sido népek az ő rabſágokban, mikor pogániok miat valanak nagy kinban.

Ezt hallotuk Wram ręgtől fogua, attiaink is beſzélletek nekűnk ezt bizonnial, à mit ẅ ideiekben régen czeleketel.

Mert az te népedért pogániokat ki kergeted, Canan főldéből ki ẅzetted, es heliekben plantaltad az te népeidet.

El égeted puſztitad poganiokat es el rontad, el teriezted penig nepeidet, mert nem ő fegyuerekkel vőttek meg az főldet.

Tulaidon ereieckel hatalmockal ęrdemeckel nem birhattak az igéret főldet, nem niertek, ereieckel lelkek iduőſſęget.

Igéret főldere te erőddel be iutottak, iduőſęget niertek Chriſtus altal, mert à te ſzerelmedből meg ſzanad te őket,

Felſęges Wriſten mij királyunk mij Iſtenűnk te vagy attiank te ſegicz meg minket, mert czak te vegezed el mij iduőſſęgűnket.

Ellenſęgűnket mij meg győzhettyuk te erőddel, mint az apro port mind el hinthettiuk, ſzent neuedben biztunkban őket meg tapodgyuk.

Reménſęgűnk mert ninczen mij erőnkben, feg-

uerőnkben ſem louunkban ſem erős Varunkban, nem lehet győződelem ſoha mert azokban.

Ellenſęgtűl te minket mentez meg, czak egiedűl te iduőzitez azért erőddel, ellenſęg fegyueretől czak te ſzabaditaz.

Nag ſzegiennel mij rolunk viſzza fordul az poganſag, te miattad meg romol hatalma, mij ezért neked Wram léſzűnk hála adasban.

Czak téged mij tiztelunk kegyes Attiánk, mindenkoron czak te benned bizunk, ſzent fiadért, az mij iduőſſęgűnket czak read tamaztiuk.

Szidalmat peniglen im moſt tűrűnk, tűzet fegyuert tőmlőczőket, kemény rabſagokat, mint artatlan baranyok nyuzatunk vagatunk.

Siruan azért kőnyőrgűnk nyomorultak keſéredtek ez vilagtol el vétettek áruák, mire vetz el előled mij ſzerelmes Attiánk.

Im mely igen minket ſzegienitel keſeritel ſzidalommal ſzinte el burital, nem hordoz zaſzlót immar mij ſeregűnk előt.

Vini ſem akarz már mij ęrettűnk sőt el futtacz az mij ellenſęgűnk előt minket, azockal dulacz vagacz kik giűlőlnek téged.

Mikint az iuhokat ellenſęgnek ételekre moſt prædaul adz minket halálra, pogán nemzetek kőzze hordatal rabſágra.

Miként az el vetőt marhát minket arunk-nelkűl el

kűl el adal pénz-nélkűl mint rabokat, meg czak kottya vettiere minket ſem hányátal.

Szidalomma től minket mind azoknal kik kőrniűlűnk mi ſzomſzédſaginknak hiuattatnak, czufſágra neuetſęgre pogányoknak adal.

Kőz beſzédde től minket pogányoknak, ez világnak czudaiaua meſſéiéue téuel, minden nap ſzidalommal illetűnk buſzuual.

Nagy ſzemirem orczankat már be foga ellenſęgnek, ŵ ſzidalma es nagy karomlaſa, ſzinte főldig gyaláza poganyok rútſága.

Noha mind ez nyaualiák reank omlanak, de azért te ſzent neuedről mij el nem feletkezőnk, ſegitſęget ſem kérűnk idegen Iſtentűl.

Te tudod nagy Wr Iſten hogy mij baluánt nem imattunk, mert meg bűntettel volna te azért, miert hogy iol ęrted minden titkainkat.

Az te fogadaſidban ſem kétſęgben mij nem eſtűnk, hitetlenſęggel téged nem bántottunk, el nem ſzakazt te tőled az mij bizodalmunk.

Noha minket meg rontal es kegyetlen népek kozt halál árniekában vetel minket, de az te iged mellől mij el nem tauoztunk.

Semmi titkos bűn el nem reitezhetik te előtted es ſemmi bűnt te nem hadz bűntetlen, azért titkon nem mériűk tartani bűnűnket.

Ezzel bizonittatik hoǵ mij te népeid vagyunk,

ſzerelmes fiaid, ôrôckôſid, mert az Chriſtus Ieſuſſal ſzenuedônk ôletûnk.

Minket az mi feiunket igazſágot it ez fôldôn nyomorgatta az mij bûneinkért, igy az meg maradot bûnt az tagokban véred.

Mint az méſzarſzékbe valo iuhok minden napon te ęretted kénzatunk ôletûnk, te kegyetlen hoherid dúlnak es prædálnak.

Ez világnak moſt le ki, es rútſági vagyunk it ez fôldôn az fattyak ôrôkſęgûnkben, hogy az bûn ôrdôg világ teſt ellen baid viuunk.

Serkény fel azért immar mit aluſzol ô Wr Iſten, es ne veſſel minket ſzined elôl, miert forditad el tûllûnk nagy kegyes orczadat.

Miert feletkezel el romlaſunkrôl, rabſágunkrol, es az mij nagy ſzôrnyô éhſęgûnkrôl, nám te minket, kôttôtel ôrôcke magadhoz.

Soha bizony mij tûled el nem futunk, ha meg ſzinte meg ôlendez vagy ſzôrnyen kénoztacz, halálig benned bizunk, mert kegyes Attiánk vagy.

Noha moſt egy keueſſe fel geriedet te haragod, es mij reank áradot oſtorod, de ôrôk ſzerelmedbe meg ôleltel minket.

De czak mint io barbély, az mij kemény bûneinket ſzerelmedbôl az ſok haboruual, az Chriſtus ſebeiuel gyogitaz bûnûnkbôl.

Mêhédben hordoz minket, es fel irtál tenyeredre,

redre, mint ſzemed fenyet minket vǵ őriz, ſemmi tőrtinet raytunk ſoha nem eshetik.

Mert hayunk ſzálatis meg ſzamláltad, az Chriſtushoz minket ſzabtal minden dolgainkban, ſzinte vgy léſzen dolgunk mint az mij feiűnknek.

It Chriſtus nyomorgaték, fel tamada diczőſęgére, ſzinte igy mi-is it nagy ként vallunk, de Iſten orſzagában őrőcke vigadunk.

Szinte el faraztotta nagy félelem életűnket, el keſeredet immar mij ſziuűnk, czak te read ſzent Attiánk kel minekűnk eſnűnk.

Nám te ezt meg fogattad, hogy mindenkor te meg halgacz, ielen léſzez vęlűnk fiaiddal, azért láſs moſtis hozzánk ily nagy nyaualiankban.

Mint az Orozlyanoktul, az Danielt meg őrizted, es az harom firfiat az tűzben, ſzinte igy moſtis minket őrizhetz meg Iſten.

Azért kérűnk téged ſzabadicz meg ſzent neuedért, hitetlenek mia hogy el ne veſzűnk, oh ſzerelmes ſzent Attiánk ály bozſzut mij ęrettűnk.

Hogy meg maradhaſſunk es tégedet ſzent fiaddal, ſzent Léleckel mij meg eſmerheſsűnk, mind őrőckőn őrőcke téged eſmerheſsűnk.

PSALMVS. 133.

MEly igen io légyen az egyeneſſęg, (nek.
Hallyuk meg es ęrczuk meg kereztie-
Meg irta nekűnk ezt ſz. Dauid király,
Miképpen algya meg ezeket Iſten.

Kik

Kik ôtet fęlik mint kegyes attiokat,
Es ſzeretettel ôk egy-máſt halgattiak.
Attiafiuſaggal es akarattal,
Io ſziuel léleckel vadnak egy-mashoz.
Meg algya ezeket az ôrôk Iſten,
Hogy ôk illyenek miképpen ô hadgya.
Az igaz hitben es az io iletben,
Nagy egyeneſęgben aldot erkôlczben.
Kegyeſſen élik ezek ez vilagot,
Nagy bekeſęgben es io ſzerentſęben.
Nintz harag ŵ kôztôk nintz viſza vonas,
Nintz ſzolas gyûlôlſęg ſem haboruſág.
De minden idôben az nagy ſzeretet,
Iſteni félelem es bodog elet.
Ez azert ô hiuek az egyeneſſęg,
Kinel iob nem lehet emberek kôzôt.
Es nintzen aranibol es gazdagſágbol,
De Iſteni aldasbol es adomanbol.
Keriuk azért ôtet hogy agyon nekûnk,
Illien io életet es draga kintzet.
Ezt mondgya bizonial minden hiueknek,
Kik valliak az Iſtent ŵ igeiebôl.
Hogy ſoha nintz iob az egyeneſſęgnel,
Kik Iſtent felik es egy maſt halgattiak.
Segiti ezeket az ôrôk Iſten,
Es ŵket nem hadgya ſemmi dolgokban.
Diczôſęg legyen az Attya Iſtennek,
Fiaual egyetemben ſzent léleknek. PSAL-

PSALMVS 144. N. 52 15.

NAg hála-adaſſal magaztallak téged en Iſtenẽ kegyelmeſſẽgedrõl, valamikor en meg emlekezem, õrõckõn õrõcke mindennapon téged kel diczérnem.

Oly nag tizteletre diczéretre tũlem mélto volnal, ha hozzad illendõ tiztelſẽget en nalã talalnal, de ninczen mit adnõ tõbbet Wram az halaadaſnal.

Idõrõl idõre en hirdetem hatalmaſſágodat, az iduezitésben teremtésben valo io voltodat, mert nag ſzerelmedbõl, nem kémélled tũlem ſz. fiadat.

Meg ielented nekem õrõktũl foguan valo titkaidat, az te vigaztalo batorito õrõm mõdaſodat, te ſzent lelked által onnan ẽrtem io akaratodat.

Eorõk diczõſſẽgre tiztelſẽgre hog engem hiuatal, az en bũneimnek nagſágábol mikor ki tiztital, ackorõ mutatad, hog magadnak engẽ valaztottal.

Peczetés gyõrõddel ſzent lelkeddel, magadnak foglalal, erõs reménſeggel igaz hittel ſzépen fel ruhazzal, õrõkõs tarſaua mert Chriſtuſnak engemet valaztal.

Vala Wram nekem te elõtted nagy ſok adoſſágom, kiert te ſzent fiad Ieſus Chriſtus lõn ẽrtem valtſágom, azért vagyon moſtan en ſziuemben illyen batorſágom.

Sokſzor emlekeztem io voltodrol, en nag ſzũkſẽgemben, kit mẽgis kõſzõnni en nem tudok tellyes életemben, azért kiált hozzád az en lelkem ẽs nag õrõmében.

Fellete irgalmas mert kegyelmes kegies Iſtenẽ vagaz megbũntetéſre, vereſęgre haragra kelő vag hozſzu ideiglen ſzenuedhető irgalmas Iſten vag.

Ream ſziue ſzerint mint fiára atiám nem haragſzik, erőtlenſęgemért mikor véris kedue ellen eſik, ha ſaniaru kezzel niulis hozzam megis iomra eſik.

Az ő nag voltat az Wriſten, nem czak ram teriezte, iokra gonoſzokra napot holdot ő ki ſzeleſite, főldet es az meñyet életũnkre minekũnk teremté.

Nincz nagyob io tétéd ſoha velem irgalmaſſágodnal, nagy kegyelmeſſęged fellyeb arat te igazſágodnal, ſzent fiad ęrdeme nagyob Wram en alnokſágimnal.

Czuda io voltodbol meg tamaztod az kik el eſnének, kegyelmeſſęgedből fel emeled kik immar el eſtek, erőtlenſęgekből el nem ŵződ az kik vétkeztenek.

Im minden álatnak ſok ſzemei czak te read néznek, ŵ nag ſzũkſęgekben ehſęgekbẽ tégedet kereſnek, teremtő éltető Iſteneknek tégedet ielentnek.

Segéllied étellel es itallal minden ſzũkſęgekben, az hollo fiaknak eledelt atz az ŵnnen fezkekben, mikoron annioktul el hagyatnak ő nag ehſęgekbẽ

Czak meg vonſzod Wram, az ſzũkſęgben erős hatalmadat, iſmeg ha akarod az bőſęgre ki niuitod karodat, kegyelmeſſęgedet igy mutatod hozzank io voltodat.

Igen

Igen igaz mondo vagy Wr Iſten minden dolgaidban, kit egyſzer meg mondaz ſoha ſenki nem ęr téged masban, ez nagy vigaſága en lelkemnek minden banatiban.

Nagy kőzel vagy hozzam, en Iſtenem mint attiafiahoz, az en kialtáſſom fel indiczon az meg halgatashoz, mert tizta lélekből mégiek hozzad mint édes attiamhoz.

En akaratomat czeleketted io akaratodbol, igaz tőruént tőttel en felőlé Wram mindenekből, ſokſzor le vetettel meg fel vőttel kegyelmeſſęgedből.

Meg őrizted Wram mind azokat kik téged ſzeretnek, hála légyen neked el nem veztek kik benned hittenek, kiert mind őrőcke minden ſzentek téged diczértenek.

Erős oltalma vág es gyamola az ſzegén aruaknak, az nyomorultaknak hiuatattol egyedűl attioknak, légy meg ſzabaditonk Wram moſtis minekűnk foglioknak.

Te-neked Wr Iſten mind ezekről adok nagy hálakat, kérlek hogy mind vęgiglen mind meg tarczad ebben à fiakat, kik téged tiztelnek mind őrőcke mint édes attiokat.

Illyen hála-adaſt Dauid Király tőn az Soltar kőnyben ŵ diczirétinek ſzaz negyuen negyedik réſzében, hogy hálakat adgyunk az Iſtennek mindenkor ſziuűnkben.

HAlgas meg minket Wr Iſten, tekincz reank Wram Iſten, ne hadgy el minket inſęgűnkben, Halgas meg minket Wram Iſten.

El hatalmaztak mij raytunk, kik ſzolgak voltak kőzőttűnk, azért neked hitből kőnyőrgűnk, Halgas meg minket Wram Iſten.

Aldgy meg minket népeidet, oltalmazzad ſeregedet fel magaztallyuk ſzent neuedet, Halgas meg minket Wram Iſten.

Mutaſd meg kegyeſſęgedet, laſſak irgalmaſſágodat, Veddel mij rolunk haragodat, Halgas meg minket Wram Iſten.

Ne nézzed ſok bűneinket, es meg ne ſzamlalliad ẅket te ſzent fiadért ſegély minket, Halgas meg:

Azt mondgyak az pogan népek, Iſtene ninczen ez népnek, légy ſegitſęggel te népednek, Halgas:

Ved hozzad imatſágunkat, verd meg mij ellenſęgűnket, es meg oldozzad rabſágunkat, Halgas:

Diczíret Attia Iſtennek, Fiunak Chriſtus Ieſuſnak, es vigaztalo ſzent léleknek, diczérűnk téged őrők Iſtent, diczérűnk téged őrők Iſten.

PIA CANTILENA.

HAicz meg Wr Iſten kegyes fűleidet, Kereztiéneknek ẅ imatſagokra, fogadgyad kérűnk nagy kőnyőrgéſűnket, te ſzolgaidnak.

Az

Az menyorſzágbol néz alá Wr Iſten, te ſzent igednek ád vilagoſſágat, es tauoztaſd el az mij ſzivueinkbôl, teuelgéſûnket.

Kegyeſſęgedbôl boczaſd meg bûnûnket, oldoz meg minket bûñek kôtelébôl, kôniórûly raytunk, es helyheztes minket, oltalmad alá.

Te-nalad nekûl pokol az mij hellyûnk, te-nalad nelkûl karhozatra mégiûnk, kérûnk légy velûnk, hogy mij viſelteſsûnk, az mennyorſzagra.

Te Ieſus Chriſtus igaz világoſſág, élet es ôrôm, io es nagy kegyeſſęg, ki az halálbol az te ſzent véreddel, minket meg váltal.

Olcz bé elminkben kérûnk ſzerelmedet, az mij ſziuûnkben te adgy igaz hitet, ôregbicz bennûnk az attya-fiui, ſzent ſzeretettet.

Az ſzent Léleknek adgyad aiandékat, igaz vallâſra engedgy batorſágot, az mij teſtûnknek veddel ondokſagát te ſzent igeddel.

Az czalard ôrdôg légyen tauol tûlûnk, kinek ereyet te mind el ronttad, de menyorſzagbol légyen mij melletûnk, te ſegitſęged.

Diczôſſęg légyen az ôrôk Atiának, diczôſſęg légyen neked ŵ fiának, ki ſzent léleckel vralkodol moſtan, es mind ôrôcke.

MAS SIRALMA AZ MAGYAR ORſzagnak az Ieremias Prophętanak iráſa ſzerint.

KESERues ſziuel Magyar orſzagban mondhattiuk magunkrol, az nagy ſiralmat kit Ieremias regen irt Sidokrol.

Emlekezzel meg hatalmas Iſten niomoruſaginkrol tekincz mij reank, aly bozſzut immar mij nagy romlaſinkrol.

Mert örökſegünk tulunk fordula pogan nemzetſegre, mij lako helyünk ſzála mij rolunk idegen népekre.

Edes attiánktul immar meg valtunk aruaſagra iuttunk édes anyakual mind egyetembe özuegye marattunk.

Meg ſzomiuhozuán minden vizünket draga pénzen iſzük, nagy fáratſagal bé gyüitöt fankat immar árron veſzük.

Mij ellenſegünk éles ſzabliakat feyünk felet forgatnak, erös munkaba farat, teſtünknek nyugodni ſem hadnak.

A poganſagnak oly nagy rabſagra mij-magunkat attuk, hog czak kenyérrel mij éhſegünket meg elegitheſsük.

Siruan mondhattiuk felſeges Iſten, vétkit attyánknak kik mij közölönk regen el multak mij reank ſzallanak.

Kegyetlen ſzolgak nagy dihöſſeggel raytunk vralkodnak, nem talalhatunk mar reménſeget ſzabadulaſunknak.

Nag

Naǵ fęleleḿel es rettegéſſel puztabā budoſunk, eledelůnket mij életůnket kezůnkben hordozzuk.

Teſtůnknek vére mint az kemētze el ſzarat el ęget az naǵ ehſęgnek ů tůze miat vgian meg ſůlt veſzet.

Aſzzonyallatok tiztaſagokban meg gialaztatanak, az győnge ſzůzek ſok varaſokban ſzéplőket vallanak.

Az feyedelmek akaztofara fel fůgeztettenek, es vén népeknek ẘ tekintetek nem bőczůltetenek.

Iffiu népeckel es gyermekeckel gonozul élenek kegyetlenſęget ektelenſęget kőztůnk miuelenek.

A mij hitůnknek minden őrőmè mar el fogyatkozék, gyůlekőzetůnk nagy ſiralomra fordula valtozek.

Az mij feyůnknek ſzép ékeſęge kőzůlőnk ki eſek, iay mind őrőcke immar mij nekůnk mert igen vetkeztůnk.

Nagy banat miat mij ſziuůnk lelkůnk igen keſeredek, es az mij ſzemůnk ſiralom miat mind meg sőtitedek.

Kereztiéneknek lako helyeket kik el puztitanak, vadak es rokak hamis tanitok moſt immaron lakiak.

Te pedig kegyes irgalmas Iſten es őrőcke meg maratz te orſzagodban birodalmodban őrőcke meg allaz.

Miert őrőcke el feletkezzel mij rolůk Wriſten,

mire

mire hadz minket ſok ideiglen ez veſzedelemben?
Tericz te hozzad es mij meg térűnk kegyelmes Wr Iſten, vycz meg immar az mij naponkat mint régi időben.
Ecképpen ſira ſzent Ieremias ẃ kőnyőrgéſében, mikor az Iſtẽ meg nyomorgata Sidokat inſégben.

PSALMVS. 184.

MIkoron az ſzent Dauid meg iſmere,
Az Iſtent ecképpen ő tiztele. (ekből,
Diczériek az Wr Iſtent az menny-
Diczérietek ötet az magaſſágban.
Diczérietek ẃtet ti ſzent Angyalok,
Diczérietek ötet minden ſeregi.
Diczériek ẃtet az fenyes nap es hold
Diczériek mind az vilagos Czillagok.
Diczériek ẃtet mind az ſzép égheк,
Es az magaſſag felől valo vizek.
Diczériek az Wr Iſtennek ſzent neuet,
Mert mind ẃ általa teremtőttenek.
Mind helyekre rendelte ẃ ezeket,
Az ő paranczolattiat el nem hagyak.
Diczéritek az Wr Iſtent ez földről,
Merges ſarkanyok es sőtet melſégek.
Tűz es kő első hő es minden para,
Az ő ſzauanak engedő forgo ſzel.
Az hegyek völgyek es minden termő fak,
Es az nagy Cedrus erdéiének faij.

Vadak

Vadak es minden oktalan állatok,
Mind czuſzo maſzo es ſzarnias allatok.
Fôldi királyok es minden kôz népek,
Feiedelmek es az fôldnek birai.
Az iffiu népek es iambor ſzép ſzűzek,
Az vęn népek es minden io giermekek.
Diczériek az Wr Iſteńek ſzent neuét,
Mert czak az ô neue magaztaltatik.
Az ô diczôſſęge az fôldôn mennyen,
Es az ô io volta minden helyeken.
Az ô népének ſzaruat fel emelè,
Mikor az ôrdôg ellen iduôzite.
Diczéret légyen mindenût azoknak,
Kik az ô irgalmaſſagában biznak.
Diczéret az Izrael fiainak,
Es az Iſtenhez kôzel iáro népének.

PSALMVS 70.



ERôk Iſten figyelmezel az en ſegitſęgemre Wram Iſten ſies hamar nekem ſegedelmemre, áldot Iſten oltalmaz meg ſzent fiadnak neuében.

Mind meg ſzegienûlteſſenek, es meg gyalaztaſſanak kik kereſik en lelkemet es vezteni akarnak, áldot Iſten oltalmaz:

Hatat adni vizſza futni mind kénſzeriteſſenek, kik akarnak nekem gonozt meg ſzegyenûlteſſenek, áldot Iſten oltalmaz:

Es lég ottan pironſaggal vizza vereteſſenek, kik en raytam bozzút téznek nyaualiamon örülnek, áldot Iſten oltalmaz:

Eorüllyenek mind te benned, kik tégedet kereſnek, kik ſzeretik ſzent fiadat magaztaluan diczérik, áldot Iſten oltalmaz:

En peniglen ſzükölködö nyomorult ſzegény vagyok, te Wr Iſten ſegély engem, mert czak egyedül vagyok, áldot Iſten irgalmaz:

Te vagy nekem nagy ſegitöm te vagy meg ſzabaditom, de te ſies Wram Iſten te vagy en oltalmazom, áldot Iſten oltalmaz meg ſzent fiadnak:

Igy könyörge az ſzent Dauid Chriſtus Wrunk képében, moſt könyörög kereztiénſég ẅ nagy veſzedelmében, áldot Iſten oltalmaz meg ſzent fiadnak neuében.

PSALMVS 71. G. Z.

Sies moſt mij hozzank, notara.

WR Iſten légy moſt mij velünk, mert ſokan tamadtanak ellenünk, ninczen kihez az mij feiünket, ſzükſégünkben haytanunk.

Reménſégünk bizodalmunk, mindenkor czak te voltal oltalmunk, azért moſtis te felſégednek batorſaggal könyörgünk.

Az te ſzent fiadért kérünk, hog nekünk paiſunk légy oltalmunk, filelmünkben ſzarniad alat, hogy tudgyunk meg maradnunk. Mert

Mert meg indult ellenſęgünk, vęgezéſt vęgezet mij ellenünk, hoģ męg hirunk ſe maradgyon meg, ez földön ſoha nekünk.

Nagy karomlaſt ſzol ellenünk, part wtéſt tamadaſt mond felölünk, bozſzuſagbol mindent ránk kialt, ammit nem hallotis tülünk.

Az mij fel neuelt fiaink, kebelünkben fel ~~neuelt~~ Jaxlot ~~édes~~ magzatink, vénſęgünkre ſzolgalatunkat, im láſd miuel fizetik.

Kéméllést nem téznek raytunk, mind tüzzel fegyuerrel vadnak raytunk, el vezteni igyekezné-nek, hogy neuetheſſenek raytunk.

Nagy erös feiedelmeket, ránk tamaztottanak nagy Vrakat, hogy mi raytunk minden ok-nekül, ki tölczék bozſzuſágokat.

El végezték egy tanaczbol, hogy ki kergeſſenek orſzagunkbol, de azt hiſzſzuk hogy nem ęrtették, felſęged tanaczabol.

Meg gyülölt az Iſten minket, azt mondgyak nem ſzerecz Wram minket, bűneinkért nagy haragodbol meg akarz verni minket.

Ezeket mij mind ęrdemlyuk, vétkéinket ha elő ſzamlaliuk, à bün ellen nagy haragodat, akarod hogy eſmeriuk.

Tudgiuk ackik velünk voltak, moſt reank vgyan azok tamattak, de męg eddig akaratod ellen, nekünk ſemmit nem ártottak.

Im Wram mire iutottunk, vénſęgünk ideien kel budoſnunk, mikor minden édes erőnktől, immar meg fogyatkoztunk.

Ne hadgy azért vénſęgünkben, hám ſoha nem hattal ſzükſęgünkben, hoǵ meg teſſék hatalmaſſagod, nagy erőtlenſęgünkben.

El farattunk nem futhatunk, te neked ſzükſęgünkben kőnyőrgőnk, bűneinknek ęrdeme ſzerint hogy mij ne veretteſsünk.

Kőnyőrűly immar mi raytunk, lelkűnkben kik read tamazkottunk, ſzabadicz meg ellenſęgünknek kézében hogy ne eſsünk.

Ellenſęgink el térienek, tűled oly igen meg rettennjenek kik lelkűnknek gonozt kiuánnak, mind meg ſzegyenőlteſſenek.

Nagy hatalmadat hirdettyuk, ezért io voltodat magaztalliuk, ſzent neuedet mindenek előt, nagy fel ſzoual dicziriűk.

Enni nag időtűl fogua nem hattal anyank méhétul fogua, moſt ſem hadz el, Wram el hittuk őrők időtől fogua.

Kémélletlen ſokſzor vertel, de hamar iſmetlen hozzank tértel hoǵ lelkűnkben inkab tiztelliunk, tűzben azért vęrettel.

Eorőcke[illegible]ſam el nem hattal, az te ſzent lelkeddel vigaztaltal, moſt ſe hagy el kegyelmes attiank, ha fiadda fogattal.

Miko-

Mikoron meg ſzabadulunk, kit immar bizonnial mij reménlűnk, diczíretet nagy hála-adaſt, mi te-neked éneklűnk.

Szent Dauid az Soltar kőnyben, Abſolon fia elől futtaban, igy kőnyőrge mint iruan vagyon, hetuen eggyik reſzében.

PSALMVS 117.

ONſzol minket Dauid prophęta az Soltar kőnyben illyen modon ſzaz tizen hét el oztot rendiben.

Diczirietek az Wr Iſtent ti pogan népek, diczirietek űtet minden népek nęzetſęgek.

Mert mij raytunk bizonittatik irgalmaſſága, es meg marad mind őrőcke Wrnak igaſſága.

Igaz es hiű az Wr Iſten ẃ beſzédében, tőkeletes alhatatos ẃ igiretiben.

Azért bizunk Iſtenűnknek fogadaſában, nem véſzűnk el ha hiendűnk irgalmaſſagaban.

Fellyűl mullya minden dolgait irgalmaſſága, mindę bűnőket fellyűl hállad kegyes gazdagſága.

Innet ęrtiűk véghetetlen kegyelmeſſęget, Chriſtus Ieſuſért hozzank valo Attyai ſerelmét.

Mert ẃ minket ingien valo aiandékából, el valazta fiaiua irgalmaſſagából.

Es meg valta minket veſzet nyomorultakat, az vakſagbol poganiokat baluány imadokat.

Fel tamazta ſzent igeienek őrőm zazloiat, Chri

ſtus Ieſuſért kialta bűnőknek boczanattiat.

Hogy valakik Chriſtus Ieſusban tiztan hinnének, őrők életet birhatnanak es el ne veznének.

Vagyon nekűnk ſzabadſagunk bűntűl halaltul, Chriſtus Ieſuſért az tőruéntűl őrők karhozattul.

Ier dicziriűk azért őtet mi-is őrőmmel, magaztalliuk őruendezuén hitbeli őrőmmel.

Aldot légy te attia Iſten édes teremtőnk, igazgaſſad életűnket kegyelmes Iſtenűnk.

Diczirteſſel Ieſus Chriſtus édes meg valtunk, egéz tellies ſzent attiaddal mij eǵ kőzben iaronk.

O ſzent Lélek diczirteſſel mind egyetemben, vigaztallyad batoricz meg ſziuűnket lelkűnket.

PSALMVS 42.

MInt kiuankozik az ſzaruas az kút feyekhez, az en lelkem is vgy az Wr Iſtenhez, te hozzad Wr Iſten életnek kút feyehez.

Igen ſzomiuhozot en lelkem az Wr Iſtenhez, mikor iutot életnek kút feyehez, es meg ielenuén Iſtennek ſzerelméhez.

Kenierim voltak ennekem kőny hulataſim, es eyel nappal az en ohaytaſim, hol vagyon Iſtenem azt kérdik ellenſęgim.

Lelkemet ezt meg emlituén vetem ſirasban, mert en mégyek czudalatos haylekban, Anya ſzét egy-hazban Iſtennek hazaban.

Oly

Oly nagy vigaſſagos ſzoban es dicziretben, Iſteni vallasban es tizteletben, lakozo zengésben, Angyaly énekekben.

Siralmas es nagy ſzomoru vagy te en lelkem, mire vagy te nagy ſzomoru ennekem, mire hogy haborgatz engemet oh en lelkem.

Czak bizzal nagy reménſęggel az Wr Iſtenben, mert męg benne bizom nagy reménſeggel, az en Iſtenemben, es en iduőzitőmben.

Haborodot meg en lelkem en bűneimben, azért rola emlekezem ezekben, Iordannak főlderől igaz ſzent kereztſęgről.

Az alazatoſſagrol Hermon kis hégieről, vy tőruény iőue nekűnk ô tőruénből, mélyſęg hij melſęget ſok ſzentek beſzédéből.

Szinte miert te ennijre hogy feleytel el, mert iarok en moſt keſerűſęggel, mikor ellenſęgem ẘldőz keſerűſęggel.

En czontaim hogy mikoron mind meg rontatnak, ackor ők engem meg karomlanak, az en ellenſęgim kik engem haborgatnak.

Ezt monda az Dauid király imatſágában, Iſtenhez valo bizodalmában, haboruſagárol negyuen két énekében.

PSALMVS 23.

SZent Dauid prophęta éneklő kőnyuének huſzon harmad réſzében, bizuan az Iſtennek az ő hozza valo nag gond-

uiſe-

3½. M.O. 384

uiſeléſęben, es hálákat aduán ő ſzent felſęgének mind egéz életében, igen diczekedik lelkében minden hiű kereztiennek képében.

Tudom hogy paztorom ennékem vezerem az en édes Iſtennem, kinek gondgya vagyon teſtemre lelkemre, mert ẅ teremtet engem, es ő iuba vagyok es hozza halgatok, mert ő meg valtot engem, azért benne bizom, tudom életnélkűl hogy en nem ſzőkőlkődőm.

Azőmezeienek ſzép ſiros fűuéuel ſzépen legeltet engem, ſzent igiretinek édes beſzédéuel mikor vigaztal engem, anya-ſzent-egy-hazbā es az ő aklaban ſzépen meg nyugot engem, lopotul farkaſtul hamis tudomántul ot meg oltalmaz engem.

Rękgel hogy ki viſzen en előttem megyen igaz tudomanyaual, minden napon kétſzer engemet meg itat ő lelki italaual, lelki folio viznek es élő kút főnek ſzép gyenge foliaſáual, Euangeliumnak anya-ſzent-egy-haznak ẅ prędikallaſáual.

Azzal en lelkemet vgyan meg vyttia es vyonnan meg adgya, menyorſzagnak vtat es az igaz hitet ennékem meg mutattia, az ẅ ſzent fiaban ſzomoru lelkemęt czak egyedűl biztattia, méltatlanſagomhoz az ẅ ſzent fiaért igaſſagat mutattia.

Ily nagy reménſęggel es bizodalommal azért te benned bizom, en Wram Iſtenem teſtemet lelkemet en tenéked aianlom, haſzinte az halál vőlgye

gye arniekában az en feyemet latom, mert te vaǵ én velem, ſzabadulaſomat azért te tűled varom.

Meg vigaztal engem te paztori veſződ es te paztori botod, az ſok nyomoruſag mellyel népéidet meg ſuitod ſanyargatod, mellyel beſzédedhez oly nagy ſzépen ẘket ſzoktatod es tanitod, hogy el ne vezſzenek ſőt veled légyenek mind őrőcke meg tartod.

Im naǵ keſzűlettel ellenſęgem előt aztalt ſzerzez ennekem, az te ſz. fiadnak eǵjáldozattiáual taplallod az en lelkem, meg vigaztalz engem mindẽkor meg adod bőſęggel en életem, en ellenſęgemnek naǵ bozſzuſagára meg tartod az en lelkem.

Halando teſtemnek halandoſagatul meg ſzabaditaz engem, ez vilag ſem arthat ſem alnokſagaual es ſemmi boſzuiaual, mert en te általod fű ellenſęgemet az őrdőgőt meg győzőm, az en életemet czak te benned bizuan mindenkor helyheztetem.

Az tę io voltodbol kegyelmeſſęgedből, mind ezeket én varom, mert ezekre valo néltoſagomat én bennem nem találom, azért minden napõ az en életemet en czak te read bizom, es tudom bizonnyal hoǵ te benned ſoha en meg nẽ czalatkozom.

Léſzek mind őrőcke az en Iſtenemnek es Wramnak hazaban, az en Chriſtuſomnak páztorſaga alat az Anya-ſzent-egy-hazban, az ő iuhainak igaz hiueinek ő tarſaſagokban, kickel egyetemben őrőcke vigadok az őrők bodogſagban.

PSALMVS. 3.

SZent Dauid prophęta haboruſagában, imatkozik vala nag buſultaban, vigaztaluan ő magat nag buuaban, es ezeket énekle ő vtaban.

Wram im mely ſokan vadnak ellenem, ſokan tamattak en haborgatoim, ellenem rohanuan buſitnak engem, nincz niugodalma feiemnek ſemmi hellyen.

Sokan mondgyak buſituan en lelkem, ninczen vgy mond reménſęge fŏld felet, ő Iſtenek rolok el feletkezet, nem ſzabaditia meg immáron ŏket.

Te peniglen Iſten en oltalmam vagy, es reménſęgem es diczőſęgem vagy, életemnek te fel emelŏie vagy imatſágomnak meg halgatoia vagy.

Nag kŏnyŏrgéſel Iſtenhez kialtek, es az ő ſzent hégyeről neki ſzolek, imatſágom tůle meg halgattatek, ez en ſziuemnek vigaſſag adatek.

En az en ágyamban batron alluttam, az en teſtemet álomtul meg ottam, es eſmetlen álombol fel ſerkentem, mert az Iſten otalmazot meg engem.

Nem fęlek en ſemmi ezer ellenſęgtůl, kit meg kŏrniekŏztek engem fegyuerrel, tamagy fel Wrā Iſten ſegitſęgől, es ſzabadicz meg en ellenſęgimtől

Mert te meg rontottad ellenſęgimet, kik oknelkůl haborgattanak engemet, ŏſzue rontottad ŏnekik fogokat, es el vŏtted w̄ nekik hatalmokat.

Mert

Mert te nalad vagyon Wram iduőſſęg, es neked adatik minden diczőſęg, meg ſzabaditonak val ke reztienſęg, népednek tűled áldomas adaſſek.

Haboruſagaban minden kereztien, igy kőnyőrőg Iſtennek ízűnetlen, mint ſzent Dauid az ő Soltar kőnyuében irua hatta az harmadik réſzében.

Diczirteſſek Iſten ő felſęgében, attia fiu ſzent lélek neuezetben, harom ſzemély de czak egy állapadban, es kérűnk tarczon meg az igaz hitben.

AZ IVSTE IVDEX notaiara.

KEgyelmez meg nekűnk nag Wr Iſten, ne hagy minket el veznűnk bűnűnkben, kik mindenkor bizunk ſzent neuedben, bűnűnk ſzerint ne bűntes tőmleczben.

Hitűnk erősődik dolgaidbol, mert meg hozad népedet fogſagbol, Sido népet Babyloniabol, el nem hagyad irgalmaſſagodbol.

Az te népeidnek vetket veddel, es fedezd el bűnűnket ęrdemeddel, mert ſzent fiad meg valta véréuel, nem akara el veznűnk bűneinkben.

Tauoztasd el rolunk haragodat, tericz hozzank irgalmaſſagodat, ſzabadicz meg az ſzegéni fogliokat, kik neuedért hordoznak vaſakat.

Iduőzitő Iſten kérűnk téged, ielenniek meg raytunk kegyeſſęged, tauozzék el rolunk gyűlőſſęged, légyen velűnk az te ſzent felſęged.

Nem de ôrôcke haragſzolè? firol fira nemzetrôl nemzetrè, az te nagy haragodat niuitodè? es mij reank haraggal tekintezè?

Vallyon egyéb naladnal ki volna, hogy fogſagbol ki ſzabaditana, hanem czak te Iſtennek ſzent fia, ki magadat adad nagy fogſagra.

Czak te magad vagy felſęges Iſten, ôrôk élet az hiû emberekben, mellyet kinek ha te adz éltében, gyônyôrkôdik te Iſtenſęgedben.

Mutaſd mar te irgalmaſſagodat, kegyes Iſten es te io voltodat, ád eſmernûnk az te ſzent fiadat, ki kedueiért mutaſd meg magadat.

Halgathaſſuk az te ſzent igédet, es hiheſsûk te igiretedet, adgyad nekûnk te békeſſęgedet, ſzabadicz ki fogſagbol népedet.

Kôzel vagyon Iſten az hiuekhez, mert nem muloképpen iô kôzinkbẽ, de ôrôcke lakozik ſziuûnkben, nem hadgy eſnônk az hitetlenſęgben.

Ha mij hizſzûk hoġ Iſten irgalmas, es mit igért meg adni hatalmas, hogy ſzent fia elôtte iutalmas, ellenſęgûnk nem léz diadalmas.

Menybôl nekûnk ſzent fiu adatek, tizta ſzûztûl fôldôn es ſzûletek, iduôſſęgnek valtſagnak mondatek, ki általl Iſten velûnk meg békéllek.

Hadgyunk azért az Ieſus Chriſtusban, ne maradgyunk báluány imadasban, nem hagy minket Wr Iſten fogſagban, es nem adgya népet nagy rabſagban.

Kérûnk

Kérůnk téged kegyelmes Wr Iſten, téricz hozzad erőtlenſęgůnkben, ne néz minket az mij bůneinkben, czak tekincz meg ſzent fiad ęrdemében.

Attia Iſten válto fiu Iſten, vigaztalo ſzent lélek Wr Iſten, neked őrők diczőſęg mennyegben, mert mit kérůnk meg attad lelkůnkben.

AZ IGAZ HIT ALTAL VALO ẘDVőzůléſnek modgyárol, Fœlix namq́ notara.

MInden embernek illik ezt meg tudni, es ſziuében erőſſen ezt vǵ hinni, mennyorſzagnak kapuiat meg nem nijlni, czak azoknak kik Iſtẽben tudnak bizni

Az hitnelkůl ſenki nem iduezůlhet, mint az virág nap nelkůl nem zőldůlhet, vétkeiből ſenki ki nem feſelhet, oruoſſágot Chriſt⁹ kiuůl nem lelhet.

Tanuld meg moſt mij légyen az te hited, iduőſſęgre valo bizony vtad, ne kőueſſed amaz őt bolond ſzůzet, kik meg hallak hoǵ igen kéſőn kőltek.

Tudnod kel hoǵ Iſten eǵ állattiaban, es hoǵ három légyen ẘ ſzemélyeben, Attia Fiu ſzent Lélek neuezetben, az miképpen oluaſſuk az Credoban.

Ha nehéznek tetzik ez eſmeretre, ne reſtellyed az iráſt ved elődben, az meg tanit mennyre lipiel ebbe, mert igazra tanitnak ez énekben.

Iſtennek el vęgezet akarattya, ſenkinek ő nem akar lenni attia, iduőſſęgét más modon ki forgattia, az irásban hogy nem mint ẘ meg hatta.

Az ſzent irás az vtat meg mutattia, Atia Iſten az ęghből ezt kialtia, Chriſtus Ieſus bűnöknek boczanattya, es hogy czak ẅ bűnöknek áldozattya.

Sokan léznek meg láttyuk itiletkor, kik el veznek miképpen ſöldről az por, iduöſſęgekhez kik nem láttak ackor, mikoron meg io rakúa nem volt az kár.

De ved elő ręgenten mit fogattal, kerezt viznel Iſtennek mit feleltel, bűneidből mikoron ki tiztultal, iámborſagra mikoron te eskűttel.

Eskűuéſedet láſſad hogy meg ne ronczad, es eg̃ hitted láſſad hogy meg ne feyczed, iamborſaggal mindenkor ki ielenczed, es io fának gyűmölczét te teremczed.

Venned eſzedben ember magadat, hadnad el már faitalan bűneidet, tanulnad az Iſten igaſſagat, attyad-fiahoz valo ſzerelmedet.

Azt láſd meg czak mit Iſten tűled kiuan, az egy hitet es igaz ſzeretet, attia-fiahoz valo ſzerelmedet, mert czak ez kettő az nagy paranczolat.

Iay azoknak kik ſzinnel kereztienek, ſem nagy Vrat ſem papot ki nem véſzék, ſem paraztot ſem ſemi ſzerzeteket, kik tiztekben igazã nem lépnek.

Fohazkodgiunk már vgy máſt czak Iſtenhez, Chriſtus által kériűk mij moſt ẅtet, oltalmazza nyomorult orſzagunkat, iduöſſęgre viſellye mij vtunkat.

AZ

AZ IAMBOR ELETNEK VIGIAzaſara valo intő ének.

AZ mij meſterűnk minket arra int ſzűntelen vigiazzunk, kik kereztieñek vallyunk magunkat az mij életűnkben.

Kereztieneknek az ŵ életek ſzűntelen vigiazon, lelkek figgeztuen mindenkoron légyen az Ieſus Chriſtusban.

Az ſzent Máthenal Wrunk azt mondgya ſzűntelen vigiazunk, hogy eztelenűl ne talaltaſſunk halálunk oráian.

Mert tudhatatlan az mij Wrunknak az ŵ el iűuéſſe, miként az ornak az ŵ iaráſa es nagy okoſſaga.

Mikorő tudna czalados ember az or el iűuéſet, bizony vigiazna, es az ŵ hazat nẽ hadna meg aſni.

Azért minnyaian mij fel ő uedzűk az mij ágiekunkat, es kezeinkben mindenkor légyen egő ſzőuetnekűnk.

Hogy ne tőrtenniek acképpen nekűnk mint az őt bolond ſzűznek, kik olay nelkűl viſelik vala, az ŵ lampáſokat.

De czelekedgiűnk mij azon-képpen mint az ő t eſzes ſzűz, kik lampáſokban az ő vtokban olayt viſelének.

Légyenek kéſzen az mij lampáſink es meg igazituán, hogy bé mehetsűnk az vő legénniel az menyegzőben.

Hogy mij varhaſſuk az vő legénnek az ŵ el iőué-

ſet, az

ſet, az eczakanak, az ŵ kőzepin mikorő el iőuend.

Mert ha vgy léſzűnk mint az ők bolond ſzűz, olayunk nem léſzen, mîg az adoktul mij meg iűuendűnk az aytot bé zarıak.

Ayto bé záruan ha mij ſzőrgettőnk, minekűnk azt mondgyak, bizony nem tudom hogy kik légyetek, ottan ki rekedűnk.

De kériűk mij azon mij Wrunkat az Wr Ieſus Chriſtuſt, hogy bé meheſsűnk ŵ vele eggyűt az lakodalomban.

Diczéret neked attia Wr Iſten az te ſzent fiaddal, es egyetemben az ſzent léleckel őrőckőn őrőcke.

ALIA. Magaztallak en Iſtenem notaiara.

NAgy Wr Iſten ne hadgy minket, ne akariad veſzéłűnket, Pogány kézre ne adgy minket, kik czufollyak ſzent neuedet.

Mij bűnűnkért el ſzenuedgyűk, mert bűnűnkből ki nem térűnk, felſęgedet nem iſmeriűk, azért tűled bűntettetűnk.

Mij hazunkban békeſſęggel nem lakhatunk ellenſęggel, kőrnyűl vőttek ellenſęgek, el puztitnak tellyeſſęgel.

Prophętaknal vagyon irua, mint felſęged meg mondotta ha ki igedet halgattia es ha terend igazittya.

Añak vtat te mely tartod, ŵ őſuenit igazgatod minden

minden ioual latogatod, ellenſęgtůl oltalmazod.

Es nagy erőt acz ŵ neki, futnak neki ellenſęgi, ſzaz kőzzůlők el kerget, ezért bennek mind el vér.

Ha peniglen nẽ halgattia, ſz. igedet nem fogadgya, es ŵ vtat nem iobittia, ellenſęgét hozza hija.

Es oly népet hoz ŵ rea, kinek nyeluét nem tudhattia, viſzik ŵtet nagy fogſagra, es ŵ eſik nagy rabſagra.

Ezenképpen moſt mij vagyunk, meg fertezet az mij vtunk, es iſmerni nem akariuk, azért nijluan el puztulunk.

De kőnyőrgůnk nagy Wr Iſten, néz mij reank kegyelmeſſen, kik fertezűnk naǵ bűnőkben, ſ. nem iobulunk életűnkben.

Orſzagunkban tarcz meg minket, veddel rolunk ellenſęginket, es ádgy nekűnk békeſſęget, ſzent fiadért egyeſſęget.

Tőb ſegitőnk ninczen nekűnk, hanem czak te naǵ Wr Iſten, kik mij vagyunk czak beſzédedben, oltalmazhas te ſzép rendben.

Diczirteſſel őrők Iſten, ſzent fiaddal egyetemben, ſzent lélekelis egyetemben, mind őrőcke diczőſſęgben.

PSALMVS 134.

WRnak ſzolgai no diczirietek minniaian az Wrat, magaztalliatok es meg algyatok minniaian az Wrat.

Ti kik állotok Wrnak hazaban őrők

Ii dicző-

diczőſęgben, no diczirietek Iſtennek fiat az egy diczőſęgben.

Emellyetek fel ti kezeteket Wr ſzolgalattiara, es à mint lehet ti diczirietek, es magaztallyatok.

Viſzont az Iſten ki teremtette mennyet es az főldet, meg aiandékoz mennyen es főldőn ezekért titeket.

Miként őrőktűl te diczirtettel, felſęges Wr Iſtẽ, moſt es mindenkor teſz. fiaddal áldaſſal Wr Iſten.

Diczéret neked attya Wr Iſten az te ſzent fiaddal, neked ſzent lélek egy őrők Iſten az ſzent Haromſaggal.

CANTIO OPTIMA.

MAgaztallak en Iſtenem, mert meg tartal Wram engem, nem kiuánad veſzedelmem, de akarad inkab éltem.

Magam Wram ha gondolom, vétkeimet ha ſzámlálom méltob volnek el kárhoznom, hogy ne tűled meg tartatnom.

Mert en az te io voltodért, hozzam valo ſzerelmedért bozſzuſaggal io tétedért, illetelek mind ezekért.

El teleituén hog teremtel, ez vilagra ekeſitel, okoſſaggal es ſzerettel, mindenekben meg ſzẽtelel.

Ez vilagra fel neuelel, ſzẽt ſzemeddel ram tekintel, tizteſſęgre engem véuel mindenekben ekeſitel.

Ki męg nagyob mind ezeknél, mert ezzel nem elégedel,

elegedel, ennél nagyob ſzerettetel, mindenekbe meg ſzentelel.

El kűldet igiretedet, eg ſzép ſzűzben ſz. lelkedet, ielentuén Iſtenſęgedet, hozzank valo ſzerelmedet.

Es ſzűletek ez vilagra, te ſzent fiad állattiara, Iſtẽ leuén vőn magara, emberi teſtet valtſagunkra.

Minden bűnőm rea véue, czak felſęge magat nézuén, ſok kénokat el ſzenueduén, vęgre ęrtűnk meg őletuén.

Mind ezeket hatra hagyam, es mint mondam meg vtalam, ſők bűnőkre magam adam, Iſten ellen viaskodam.

Ream iűue nagy haragya, lelkemben meg nyomorita, egyeſęgemben meg ronta, nagy ſok képpen oſtoroza.

Vg annijra el merűlek, vétkem mia el réműlek, hog lelkemben el iedek, az őrdőgtűl kéſértetem.

Mikor immar győtrőtetnem, vetkem mia veſzekednem, es hog ſzinte mar el eſnem, mert haragyat iol eſmerem.

Egy kis ſzikra bennem vala, mely ſzent lélektűl iűt vala, lelkemben meg vidamita, kőnyőrgéſrè fel indita.

Az nag Iſten meg halgata, ſzent fiaért nem vtala, bűneimért el nem hagia, kegieſſęgeiért irgalmaza.

Męg viobban ez vilagra, ſzent felſęge engem ada, lelkemben meg vidamita, iduőſſęgre fel tamazta.

Bűneimből meg tiztita, az ördögtűl ſzabadita, betegſęgből meg giogita, mindẽ ioual es meg lata

Kiert neki hálat adok, ez vilagban mîg maradok, czak felſęgének ſzolgalok, mert minden iot tűle várok.

Ezt hallyátok kereztiének, magatokat őrizzétek, az nag Iſtẽt ſzereſſétek, es haragiatul fęllyetek.

Ezt nem azért irtam nektek, hogy az bűnben merűllyetek, vagy biztatnalak titeket, hog az bűnért ne véſzetek.

Mert iob volna nem ſzűletni, hogy nem Iſtent nem tiztelni, io voltárol feletkezni, ſzent igeiet meg vtalni.

Nem io Iſtent kéſérgetni, es az dolgot meg koſtolni, mijg meg terhecz azt gondolni, vagy kiczoda itileti.

Nem lehet ẅt el halgatnom, kegyeſſęget el titkolnom, io voltarol hálat adnom, kenſzerittetem kiáltanom.

Kik czak téged Wram valnak, es felſęgedhez foliamnak, kik czak tégedet kialtnak, légy halgatoia azoknak.

Akik tudatlanſagodbol, vétkeznek gyarloſagokbol, ne veſſed el io voltodbol, térienek meg irgalmadbol.

Szent igédet adgyad nekik, ſzent fiadért meg ęrteni, tamazt fel az ẅ lelkekket, mennyorſzagot adgyad nekik.

Az

Az kik penig meg vtallyak, ſzanſzandéckal es karomlyak, tizteſſęged ellen ſzolnak, es teneked nem ſzolgálnak.

Roncz meg Iſten ſzent fiadért, neuednek tiztesſęgeért ſzent igéd hirdetéſeért, ſzolgaidnak ſzidalmokért.

Diczirteſſel attia Iſten, véle ő ſue fiu Iſten, es te ſzent lélek Wr Iſten, ſzent Haromſag egy Iſtenſęg.

Az ki ſzerze ezt verſekben, lelke vagyon nagy ő rőmben, ninczen ſemmi rettegésben, Chriſtuſt vallia czak hitiben.

Irnak vala az időben, ezer ő t ſzaz ő tuen kilenczben, Kis karaczonnak hétében, diczirteſſék Iſten, Amen.

AZ ANYA SzENT-EGY-HAZNAK SIralmas panaſzolkodaſa ellenſęgi ellen.

Mint keſeregnek moſt az kereztiének, ninczẽ ẅ nekiek ſemi békeſęgek, mert el hatalmaztanak az ſok hitetlenek.

Kik az Ieſus Chriſtuſt el nem ſzenuedhetik, es az ẅ ſzekiből ẅtet el le vetik, az ẅ ęrdemében hitőnket nem vetik.

Egy felől kőrnyűlűnk az ſzent ęrdemeſſek, mas felől kőrnyűlűnk idegen nemzetſęg, kiknek az Chriſtuſnak ſzolgai neuetſęg.

Szidalmazzak ezek az Chriſtuſnak neuét, nem kűlőmben tartyak mint ęretnekeket, ackik az Chriſtusban vetették hiteket.

Ne hadgy azért minket hatalmas Iſten, mert az te népednek ninczen ſegitſége, ninczen oltalmazoia ninczen feiedelme.

Hogy ezt meg értheſſe Chriſtuſnak egy-haza, hogy czak te vagy neki kegyelmes Iſtene, es minden aruaknak kegyes taplaloia.

Diczirteſſel attya mindenhato Iſten, es az te ſzent fiad veled egyetemben à ſzent lélek Wr Iſten örökön öröcke.

CANTIO PIA.

NE hagy el eſnem felſéges Iſten keſerűſégemben, te ſzent fiadért légy ſegitſéggel ne eſem ketſégben, mert minden fe lől latod Wriſten vagyok keſértedbẽ.

Az iras rolad felſéges Iſten bizonnial azt mondgya, hogy valakinek te benned vagyon ſziue bizodalma, az ollyan ember meg nem ſzégienűl, mert te vagy oltalma.

Gyermekſégemtűl foguan Wr Iſten mind ez ideiglen, téged hittalak en ſegitſégűl minden ſzűkſégemben, moſtanis ninczẽ tőb bizodalmom ſem mennyen ſem földön.

Bizony nem tudom kihez fóliamiam egyébhez naladnal, mert nincz igaſſag es irgalmaſſag teremtet allatnal, ſziuem faidalmat ſenki nem tudgya Wram tőb naladnal.

Akar mint hannyam veſſem elmémet felſéges Wr-

Wr Iſten ha vigaztalaſt ſohul nẽ lélek keſerűſęgem-ben, hanem te beñed felſęges Iſten te igiretedben.

Nincen ſziuemnęk tőb bizodalma Wr Iſten naladnal, valamig győtrez ſzabad légy velem czak ne haragugyal, mint kegyes attya fiat vg dorgaly, czak hogy meg ne vtal.

Czak te egyedűl voltal Wr Iſten ennekem gyamolom, nagy faydalmimban es romlaſimban, az en vigaztalom ne hagy el eſnem, meg ſzegienűlnőm kegyes oltalmazom.

Az ſzegénſęgnek nagy keſérteti engemet ſzorongat, kár vallaſimnak banatia izgat, betegſęg tantorgat, mind az által czak te tűled várok Wr Iſten oltalmat.

Irgalmaſſagnak Wra Iſtene es erős kút feie, kinek ſzemei ez főldre néznek nyomorult ſzegénre, hozzad kialtok lég ſegitſęggel minden ſzűkſęgemben.

Mely nagy őrőmem es bizodalmom nekem ezen vagyon, hogy igireted mint draga zálog en ſziuemben vagyon, Chriſtus Ieſuſért engem meg halgacz azt bizonnyal tudom.

Azért kőnyőrgők ſzent felſęgednek mint io Iſtenemnek, en teremtőmnek es meg valtomnak ſzent iduőzitőmnek, hog légy kegyelmes te ſzent neuedért az en bűneimnek.

Tudom előtted vg mint magamban bűnős ember vagyok, de Chriſtus Ieſus ſzent fiad által naladnal

lad kedues vagyok, mert ẃ általa te fiad vagyok örökösöd vagyok.

Ielencz meg hozzam felsęges Isten kegyelmesęgedet, es vęghetetlen kegyes attyai te nagy szerelmedet, hog tellyesicz bé könyörgésemet szent igiretedért.

Ad meg Wr Isten te szent fiadért az mit tűled kérek, szent fiad által tellyes sziuemből kiert most könyörgők, mert czak te benned bizom Wr Isten, mijg ez testben élek.

Szűletet vtan ezer öt szazban es az hetuen ötben, Pűnkösd hauának első hetében szerzek ezt versekben, az nagy Istennek könyörög igen keserűsęgében.

PSALMVS. 8.

REgen ô tőruénben Moysesnek könyuében, diczirtek az Istent szép lelki énekekben, hálat attak neki az ô io voltarol, minden nemzetsęgekben.

Ezt elzűnkben vęgyűk es erősen hirdessük, hogy mij Christus által iduősségűnket nyertük, igasságnak vtat immar meg esmertük, kérlek el ne feleiczük.

Immar az Wr Isten az ô nagy diczősęget, el ki ielentőtte es az ô szent igeiet, hogy az hitetlenek Isten szeki előt magokat ne menthetnek.

O Felsęges Isten mely igen czudalatos, te Isteni neued minden földön hállatos, meg diczőitetet

fel ta-

fel tamadas vtan, nekűnk mely haznalatos.

Mert fel emeltetet te nag hatalmaſſagod, eghek-nek felőtte igen nag irgalmaſſagod, mert nekűnk engetted te ſzent igéd áltál, az lelki aiandékot.

Az kiſdedek áltál diczirtetni, akaral te ellenſe-gedért velek prædikaltatal, hogy hitetleneket té-ged boſzontokat ecképpen meg rontanal.

Chriſtus ſzent Mathenal ſzent Attyanak ezt mondgya, én ſzentſeges Atiam légyen neked nag hála, iduőſſegnek vtat hogy az kiſdedeknek te ad-tad meg tudnia.

Azért immar láttiuk az hiu kereztiéneket, mi-ként feiűnk felőt az igen ſzép egheket, Iſten hatal-maual eghen teremtetőt hóldot es czillagokat.

Az mennyei Iſten lakozik az hiuekben, fénlik es villamik mint az ſzép nap az eghen, igaſſagnak na-pia w-nekik fel tamad az ſzent igéretekben.

Dauid czudalkozik az emberi allaton, kiről az Iſtennek illyen nagy gongya vagyon, embernek fiarol hogy kit az Wr Iſten ſok ioual latogaſſon.

Vg mond Wram Iſten miczoda az emberi allat, kiről te ſziuedben illien ſzorgalmatos vagy, hogy minden wdőben te gond viſeléſed ő rea mely i-gen nagy?

Eotet Angyaloknal vgy tetzik ez ideig, meg a-laztad volna földnek nagy melſegeigh, de az An-gyaloknal mindē diczőſſegel fellyeb diczőitetik.

Mert ôtet mindennek királlyáua ſzentelted, es mindeñel ôtet méltoſagosba tôtted, meg koronaz tattad es minden állatnal ôtet fellyeb ſzôrzôtted.

Ez ember az Chriſtus ki illyen czudallatos, ez vilagiaknal ô igen vtalatos, menyben az Iſtennel igen dragallatos es igen ízerelmes.

Az Attia Iſtentôl menyból alá kûldetek, it meg fogattaték ęrtûnk meg ôletek, es el temettetek Sidok ezt miuelek, de meg éleuenedek.

Azért halat adgyunk mij édes bay viuonknak, ſok ellenſeginktôl mij meg ſzabaditonknak, bûntôl es ôrdôgtûl haláltul mij édes meg valtonknak.

Ki mij fokſagunkat ŵ nag diczôſegéuel, menybe fogua viue hatalmas nyereſéggel, kik ô benne biznak meg aiandékozza oly nagy diczôſſęgel.

Immar mij erûlliûnk kik az Iſtêben hiſzunk, mert mij az hit által Iſten fiai lôttûnk, minden ôrôkſęgben à Chriſtus Ieſuſſal kôz ôrôkôſſe lôttûnk.

Diciret diczôſeg légyen Attia Iſtennek, véle egyetemben az ô egy ſzûlôttenek, Chriſtus Ieſuſnak ôrôkôn ôrôckè az ſzent lélek Iſtennek.

Mikor az Sido nemzet tartatnek Babyloniaban, az Mediai nagy Dariuſnak kemény rabſagaban, az ſzent Daniel illy kônyôrgéſt tôn az ŵ nag ſirtaban.

Neked kônyôrgûnk menybeli Iſten alazatos ſziuel, ki vralkodol mind mennyen fôldôn nagy, hatal-

hatalmaſſagal rettenetes vagy mikor meg itélz minket igaſſagal.

Te mind örökke abban meg maracz à mit egzer mondaz, es ſemmi ockal az te kötéſſed mellől el nem állaz, de ackik téged hiuen ſzolgalnak czak azokhoz haytaz.

Igen vétkeztünk nagálnokſagot töttünk te ellened, Iſtentelenül iáránk mindenkor Wram te ellened, ſoha nem tudank mij ſemmi iobban engedni teneked.

Mely igen ſokſzor küldötted hozzák az te ſzolgaidat, de meg vtaltuk es nem halgattuk te Prophętaidat, ſemminek veltük te iudóſſęges paranczolatidat.

Mennijt ſzoltanak te ſzent neuedben az mij királinknak, feiedelminknek, tiztartoinknak, az mij attyainknak, de ſoha nem lön helye mij köztönk az te mondaſodnak.

Azért te neked méltan mondhattiúk Wram, hogy igaz vagy es nem mondhattiúk hogy töruéntelen minekünk rontonk vagy, ſenki nem mondgya hogy ok-nekül te bozſzu álo vagy.

Mienk Wr Iſten az ſzegienkedés es orcza pirulas, méltan ęrdemliúk hogy reank ſzállyon minden ſzidalmaſag mij nemzetünkben minden népek közt hogy légyen káromlas.

Nagy budoſaſra meg czufolaſra iuttattad igiún-

ket, mind ez vilagnak ſok hataráig el ozlattal minket, minden népek kőzt vtallyak pőkik az mij népeinket.

Męgis azt mondgyuk hoǵ pironkodas légyen mij orczanknak, mij királyunknak feiedelműnknek az mij attiainknak, mert nem volt vęge ellened valo ſok alnokſagoknak.

Te neked penig felſęges Iſten légyen irgalmaſſag, mij hozzank valo nagy ſzerelmedért légyen hála-adas, mert noha neked ellened iártunk de męgis el nem hadz.

Tudgyuk hogy ſoha mij nem engettűnk az te tanaczodnak, es helt nem attunk te tőruényedben valo mondaſodnak, ſemmi bőczűlet nem volt mij tűlűnk te Prophętaidnak.

Egéz Izrael mind által haga à te tőruéniedet, tűled el téruén elő nem véuén az te beſzédedet, méltan boczatod azért mij reank az nag veſzedelmet.

Mind bé tőltőtted az mij feiűnkőn feniegetéſedet, nagy atkaidat ellenűnk valo ſok eskűuéſedet, mint ſzent Moyſes az te hiu ſzolgad ſzolitott bennűnket.

Reank tamaztad az te igédet az mij bűnűnk ſzerint, es mondaſodat bé tellyeſited igaſſagod ſzerint, azt nem mondhattiuk hogy nem lőt volna az ęrdeműnk ſzerint.

Elől találá mij birainkat az te itileted, mert igazſaggal

ſaggal nem vala bennünk az te ſzent félelmed, nem forog vala, mij ſzemünk elöt te igaz töruénied.

Im mely kárt tönek Kereztiénſęgben mind az Magyar népnek, ſoha nem volt igy ęgh állat dolga valamely nemzetnek, mely nagy ſzertelen veſzedelme lön az Magyar nemzetnek.

Immar mind bé tölt az mit ręgen ſzolt Moyſes prophęta, czak mij feiünken bé tellyeſedek az mit Iſten monda, czak ennél inkab meg ne rontana az ẃ nagy haragya.

Męg ſem könyörgünk eſedeziſſel az Wr Iſten elöt, alnokſaginkbol hogy ki térhetnenk az Wr Iſten elöt, es meg ęrthetnök ẃ igaſſagat mi rölaſink elöt

Sietuè hoza reank az Iſten az nagy veſzedelmet, mert az Wr Iſten mindenben igaz ſenkinek nem enged, ackik beſzédet ſemminek velik ẃ ſzent felſęgének.

De męgis kirünk téged Wr Iſten az te ſz. neuedért, ki Ægyptönak földeböl ręgen ki hozad népedet, hatalmaſſon fel magaztalad hiredet neuedet.

Noha vétkeztünk es életünkben neked nem engettünk, de nagy Wr Iſten igaſſagodban könyörüly mij raytunk, térien el immar az te haragod ne maradgion raytunk.

Mencz meg immaron mij nemzetinket az te haragottul, végied ki immar te hiueidet az nagy puztaſagbol, könyörüly raytunk menybeli Iſten irgalmaſſagodbol.

Mij bűneinkért es attiainknak ẃ gonozſagokért, méltan ſzenuedgyűk ez veſzedelmet az ſok alnokſagért, méltan ſzidalmaz minden ſzomſzed nép minket mind ezekért.

De halgaſſad meg ŏrŏk Iſten mij imatſagunkat, mint ſzolgaidnak ne veſſed hatra ẃ kiraltaſokat, meg ne vtalliad kŏnyŏrgűnk neked az mij ſzoſzatinkat.

Tekincz io keduel az te el puztult áldot ſzent helyedre, az Wrra valo tekintetedért ne haǵ ez inſęgben, az Meſsiaſért az te népedet téricz epűléſre.

Haycz le mij hozzank Wrunk Iſtenűnk az te fűleidet, nijſd fel immaron az mij Wrunkért az te ſzemeidet, es tekinczed meg az mij kegyetlen naǵ veſzedelműnket.

Tekincz meg immar az magaſſagbol az te varoſodat, kin ſegitſęgűl czak az te áldot neued hiuattatik, kŏnyŏrűly rayta, mert im iol látod hogy mind el rontatik.

Nem hánniuk elŏ kŏnyŏrgéſűnkben mij igaſſagunkat, es te elŏdben mij nem tamaztiuk mij iamborſaginkat, hanem czak az te vęghetetlen nagy irgalmaſſagodat.

Halgas meg Wram légy engedelmes Wram léǵ kegyelmes, ténnen magadért Wrunk Iſtenűnk ne légy kéſedelmes, az te neuedért az te népednek légy immar kegyelmes.

Diczé-

Diczéret légyen az magaſſagban az mennyei Wrnak, ki ęppitőie es nagy oltalma az mij varoſunknak, mert meg kegyelmez ẅ iőuendőre az mi orſzagunknak.

PRECATIO.

Kő nyőrgűnk neked Iſtennek ſzent fia, nyomorultaknak te bizony oltalma, immar vigacz őrők mennyorſzagba, tekincz reank Chriſtus Ieſus meg nyomorultakra.

Szertelen igen meg rontot minket az poganſag, el hagyot minket minden hatalmaſſag, vagyunk immar ſokaknak boſzuſag, légy minekűnk Chriſtus Ieſus mindenben batorſag.

Iſtallokat te ſzent templomodba, czinaltanak te boſzuſagodra, kibē kéſzek minden gonoſſagra, tekincz moſtan ſzent attiadal nag nyomorultakra.

Oltalmazzad kereztien népedet, roncz meg immar az pogan népeket, kik foglalnak bűnben ſok időket, tilcz meg immar Chriſtus Ieſus ſzertelenſęgeket.

Légy minekűnk kegyelmes királyunk, ne biraſſék pogantol orſzagunk, es ne nézzed az mij bűnős voltunk, ſzent attiaddal Chriſtus Ieſus emlekezzel rolunk.

Te hiueid te hozzad kialtűk, igaz hittel te hozzad foliamunk, Poganſagban élni nem akarunk, meny-

menyorſzagban vralkodni te miattad bizunk.

Vigaſſagos időket agy ęrnűnk, ſzolgaidnak kik tudnak tiztelni, ſzent attiadnak mődaſában iárni, batorſagot ágy mij nekűnk ellenſęgen vennűnk.

Segedelem te tűled adaſſek, hoģ diczirien tęgedet az kőſſeg, hozzád illik az bizony Iſtenſęg, es tęneked eſedezik egéz kereztienſęg.

Te népednek légy oltalmazoia, téged kérűnk Iſtennek ſzent fia, énekelliűnk neked vigaſſagba, ſz. attiaddal ſzent léleckel ki vaģ menny orſzagba.

BATRON ERTED, notaia.

OMely igen rőuid volt lám ez vilag, ſzintén ollyan az ęghen mint az czillag, kit bé fődőz ey vtan az nap vilag. Szorgalmatos az ember ez világon, marhát keres kinczet gűit minden modon, azt nem tudgya hogy vgy ẅl mint egy ágon.

El mulattia nagy ſokſzor az Iſtenęt nem gondollya lelkének iduőſſęget, őregbiti valamint czak az őuet.

Vſuráual hamis hittel czalardſaggal, mind el véſzi az maſet alnokſaggal, az Iſtennek nem gondol intéſęuel.

Véreitéckel fáratſagal naģ munkáual, eyel nappal vgy futtia nagy gondockal, azt tudgya hogy őrőkè ęl ez vilagon.

Ninczen moſtan emberekben io akarat, ninczen bizony

bizony immaron az ſzeretet, teſté lelké czak az nagy főſuény élet.

Nem kel immar az iambor attiafiu, vtalatos az ſzegén Iſtẽfélő, el vettetet az iambor bőlcz tanito.

Az ſok kinczű ioſzagu hizelkődő, moſtan kedues embereknel hazudozo, maidan el fogy az iambor Iſten félő.

Eorők Iſten felette irgalmas vag, im mely ſokat el ſzenduecz, mert nagy io vagy el veztéſnek, Iſtene mert te nem vagy.

Moſt ez vilag mindenűt az nagy bűnben, ſzintén vgy ál az hayo mint à vizben, el áradot ſzántalan gonoſſagban.

Ackik mondgyak magokat kereztiéneknek, moſtan azok bűnőkel bőuőlkődnek, mert czak neuel engednek az Iſtennek.

Ritkán halliak Iſtennek ſzent igéiet, meg giűlőlték neki már hirdetőiet, mert bé nyeltek azt velik az ſzentſęget.

Téri meg azért te ember Iſtenedhez, ragazkodgyál mindenben felſęgéhez, ne bizal már oly igen è világhoz.

Meg czal hidgyed tőrben eit à gazdagſag, el kárhoztat bizonnial è czalard világ, ha el vetőd az Iſtent ki igaſſag.

Tekinczed meg ez világnak állapattiat, meg iſmered mindenben alnokſagat, mint ha látnad

ſőſuennek álnokſagat.

Mely ſzantalan ſok bőlczek előb voltak, nagy gazdagok Czaſzarok vralkottak, mond meg nekem mind ezek houa lőttek?

Vraſagok ſok pénzek gazdagſagok, ſzép termetek nagy házak őrőkſęgek, el rontattak időuel mind el veztek.

Mert ollyatin az ember mint az virág, es az fakon erdőben mint ſzép zőld ág, ma iffiuſag holuarra immar ágſag.

Azt iol latod hogy az viz mely gyorſan foly, acki el iű immar az vizza nem foly, honnan iű shoua mégyen nem tudhatod.

Az emberis mindenkor kőzelb mégyen, halalához mindenkor kőzelb mégyen, temetéſét nem tudgya holot léſzen.

Ez vilagnak ily hazug ſzépſęgének, ne hidgy immar te ember beſzédének, teſted lelked aianlyad czak Iſtennek.

Ez világon nagy gazdag léz Iſtennel, minden ioban élheez te felſęgénel, viſzat ne vony czak az ẅ beſzédének.

Mind ezekre vezérlyen atia Iſten, es ő véle meg válto fiu Iſten, az ſzent lélek ſzentelő bizony Iſten.

PSALMVS. 8. G. Z.

Zam ki vetéſre Dauid mégyen vala, Semei mikor ſzidalmazza vala, kőuel es fődel haigallya vala, Dauid ſzolgainak ezt mondgya vala. Ezt

Ezt én ream az Wr Iſten boczata, hog ſzidalmazon neki paranczolta, hiſzem bűneimért ream boczata, azért ſenki kőzűletek ne bancza.

Gondolkoduan Dauid király magában, bizik Iſtennek irgalmaſſagaban, ſemmit nem fęl bator igaſſagabã, azért illien kőnyőrgéſt tőn magaban.

En Iſtenem mindenkor benned biztam mint erős kűfalhoz vgy tamazkottam, mindenkor ſiruán hozzád fohazkottam, mikor ellenſęg mia nyomorgottam.

Dulful ellenſęgem irigyſęgében, mint eg orozlany kegyetlenſęgében, lattia előmenetemet mindenben, azért giűlől illyen igen ſziuében.

Iſten te tudod hog álnok nem voltam, az Saulnak véret nem ſzomiuhoztã, ellenſęgi ellen en hadakoztam, mint feiedelmemet hiuen ſzolgaltam.

Légyen Iſten bizonſagom ennekem, hog ha en neki marhaiat el vőttem, vag tizteſſęgében őt meg ſertőttem, tűled Wr Iſten bár meg itilteſſem.

Ellenſęgemet is ha meg ſertőttem, valakinek egzer én meg eskűttem, hogy ha méltatlan ioſzagat el vőttem, bator az Iſtentől meg bűntetéſſem.

Raytam eſſek ellenſęgim fegyuerrè, életemet ám wldőzze kergeſſe, minden tizteſſęgemet el veſzeſſe, orczamat bator az ſárban keuérie.

Igaſſagomban tamadgy fel mellettem, igaz Iſtẽ ály boſzut en ęrettem, mert nem tudom mit ellene

vétt̃ottem, azt tudõ hogy ſokſzor véle iol t̃ottem.
Nám aianlod igaz itiletedet, hogy meg rontaz minden kegyetleneket, otalmazd meg nyomorodot feiemet, hog̃ diczériem mindẽkor felſ̨egedet.
Czak te itilhecz meg igaſſag ſzerint, te ſziuemet iol latod volta ſzerint, itily meg engem igaſſagod ſzerint, nem vét̃ottem nekik tudáſom ſzerint.
Iol latod Wram õ álnok ſziuõket, kiert mindennap feniegeted õket, mikor hallod kiuũl ſzép beſzédeket, mas felõl iol latod álnok ſziuõket.
Szũnniel meg immar enni gonoſſagtul, en ellenſ̨egem az kegyetlenſ̨egtul, hog̃ nem retenz meg az igaz birotul, acki maidan ſzámot véſzen mindẽtũl
Ha meg̃ nem terendez nagy hamarſagal, Iſtennek feniegetõ oſtoraual, bizony meg lõ az õ merges nijlaual, fegyuerrel ehſ̨eggel es dõg halállal.
Fiat fogattal volt az te méhedben, hamiſſagot võttel volt bé ſzũuedben, maid ſzũlz bánatot nag̃ keſerũſ̨egben, kit az vczan karon hordoz õledben.
En ellenem tanaczot végeztetek, hog̃ Wram haragyat rám ingerlietek, hog̃ czak ti magatok vralkogyatok, de gondolattokban meg czalatkoztok.
Hiſzem azt én hog̃ ha Iſten akaria, az elõbbi tiztemet meg adhattia, ha kediglen õ telſ̨ege azt mondgya, nem kellez ám légyen vgy mint akaria.
Az mely vermet ti ennekem aſtatok, az árokban ti magatok bé eſtek, mert aki más embernek aſand

arkot

arkot ẃnnen maga eſik bele tudgyatok.

Hálat adok Wr Iſten io tétedért, hozzam valo nagy kegyelmeſſęgedért, velem io tőt igaz itiletedért, ellenſęgtűl valo ſzabadulaſért.

Szent Dauid irta ezt dicziretiben, az ő kőnyuének hetedik réſzében, ki méltatlan ſzenued boſzut életében, azt vigaztallia Dauid ez énekben.

PSALMVS 10. G. Z.

TEkincz ream Iſtenem nyaualiamban, légy giamolom ſegitſęgem gondomban, mert nem tudok mit tennem buſultomban.

Vallyon s-mikor veted ream ſzemeidet, ſiralmomra ha forditod főleidet, nem tűrhetem ſaniaru kezeidet.

Az ellenſęg feiemre tőrekedik, ereieben hatalmaban bizakodik, ſok tűreſſel en lelkem fogyatkozik.

Diczekedik kérkedik keuélyſęgben, ſoha nem iut Iſtenis ő eſzében, mert nem vallot ſemmi kárt életében.

Ebből véſzen bizodalmot batorſagot, nagy ſokaig hogy el tűrz gonoſſagot mert nem bűntetz hamar kegyetlenſęget.

Feien vagyon áldomaſod ſegétſęged, en feiemre hogy ẃllyon te felſęged, azért nem fęl mert ſoha nem bűnteted.

Az ő ſzaia tellyes ſok ſzidalommal, ſziue lelke geriedez álnokſagal, nem gondol ő ſemmit nagy haragoddal.

Halálomra czikorgattia az ő fogat, ál vtakon titkon meg vonta magát, hogy nyakamban kericze ő haloiat.

Mint à farkas iuh vtan oralkodik, bárány vtan az orozlany ſiualkodik, mindenkor czak vtánna leſelkedik.

Az gazdag keuelſęgre kenſzeriti, az ő lelket kárho zattul nem fęlti, hog Iſten lég ſoha ő azt nem hiſzi.

Te erődet hatalmadat ő nem tudgya, hogy irgalmas igaz vag nem gondolia, mert czak ſzerenczének ő azt tartia.

Induly azért Iſtenem otalmomra, ily keſerűſigért tekincz ream áruadra, vigaztaly meg enni ſok ſiralmamra.

Szent neuednek káromláſat, hogy tűrheted, keuelſęgért miert hogy nem bűntetőd, turéſeddel bűniben keményted.

Minden dolgomat hiſzem hogy fel rottad, nya ualiamat ſiralmimat te fel irtad, az bűntetéſt vtolra halaztottad.

Az bűn ellen mutaſd meg haragodat, bűnteté-ſel ielencz igaſſagodat, hogy retegyek minden te hatalmodat.

Hogy az áruak őzuégiek Iſtenè vagy, ſzűkſę-

gemben

gemben ſzememmel had láſſam meg, ſzabaduláſt móſt azért nekem te agy.

Ezt Wr Iſten nem kérem boſzuſagbol, czak kiuánom meg téréſét bűneiből, ne tamadgyon ellenem keuelſęgből.

Eſmerie meg por hamu fireg voltat, ſoha tőbbe ne hidgie el ő magat, de ſzolgallia alázatoſon vrat.

A ſzent Dauid igy tanit kőnyőrőgni, à ſzomoru ſziuet meg vigaztalni, ſzoktak tizedik Soltárban énekleni.

PSALMVS. 30.

TE benned bizom Wram Iſtenem, igaſſagod ſzerint ne hadgy veznem, ſzegient vallanom ne hag nekem en Iſtenẽ.

En vagyok iay nagy bűnős ember, ellened bűnőm ſzantalan ezer, előtted ſzűntelen be keuér, es vgy giőtőr.

Sies haytani fűleidet, gyorſan halgaſd meg kőnyőrgéſemet, te benned hogy meg tarcz engemet életemet.

Iſtenem Wram légy ſzabaditom, te hozzad Wramhoz en foliamom, meg ſzabaditaz iol tudom, benned bizom.

Igen nagy őrőmem te vagy nekem, nagy batorſagom en Iſtenem, ſzent neuedért vagy mentſęgem nagy őrőmem.

Nem hadz engem Wram az tőrben be eſnem, kit

kit titkon én előmbe, vtamban meg vettek az leſben éltemben.

Iſtenem Wram kérlek téged, ved hozzad immar en lelkemet, mert meg váltottal ẽgemet életőmet.

Szegienſęg orczankon nagy légyen, ſzidalom minket bé kénnien diczőſęg Wram tied légyen, Amen légyen.

AZ TIZ PARANCZOLATROL.

SZükſęg meg tudnunk iduőſſęgnek dolgat, es az Iſtennek tiz paranczolattiat, hol meg ielenti hozzank akarattiat, bűn ellen haragiat.

Hagya az Iſten hogy egy Iſtent hidgyunk, báluány imadáſt hogy mind hátra hadgyunk, teremtőt álatban hogy ſemmit ne bizzunk, czak egy Iſtent hidgiűnk.

Kiuán mij tűlűnk engedelmeſſęget, hitet ſzerelmet tőkelleteſſęget, es tizta ſziuet Iſteni félelmet minden tizteſſęget.

Iſten haragia feieken azoknak, kik ſegitſęget ſok Iſtentől várnak, Iſtennek kedue oltalma azoknak, kik egy Iſtent valnak.

Iſten neuéuel gonoſzul ne ellyűnk, mert az Iſtẽnek keduében nem léſzűnk, ha ſzent neuére hamiſſan eskűſzőnk nagy karomláſt téſzűnk.

Ezzel Iſtennek tizteſſęget téſzűnk, ha ſegitſęget czak ẅ tűle kérűnk, es io voltárol ha meg emlekezűnk, hála adok léſzűnk.

Meg

Meg tilt az Iſten Iſteni karomláſt, az igaſſagrol kiuán igaz vallaſt, hogy hatra hadgyunk minden hamis mondaſt, es hamis tanitaſt.

Innepet ſzentely az Iſten azt mondgya, ſzent életünket mi-nekünk kiuánnya, hogy ſzent igeiet halgaſſuk azt mondgya, es minden meg tarcza.

Attyánk anyánknak tizteſſęget tegyünk, feiedelmünknek Iſtenért engedgyünk, es tanitonknak tizteſſęget tegyünk, minden ioual légyünk.

Embert ne ôllyünk Iſten paranczollya, az boſzu állaſt kôzôttünk meg tilttya, harag iregyſęg tauul légyen hadgya, az ſzitkot meg tilttya.

Fertelmes élet kôzôttünk ne légien, ſzent hazaſſagban minden ember ellyen, ektelen buyaſag tôlünk tauol légyen, minden tiztan ellyen.

Egy más marhaiat mij el ne orozzuk, vſuraſagtul magunkat ôrizzük, ſe hatalommal máſet el ne végyük, ſenkiet ne bánczyuk.

Oyuk magunkat hamis tanuſagtul, hamis vallaſtul hamis perpatuartul, hamis eskûueſtûl es ragalmazaſtul, minden czalardſagtul.

Meg tilt az Iſten minden gonoſſagot, teſti indulaſt gonoz kiuanſagot, kiuán mij tôlünk belsô tiztaſagot, minden iamborſagot.

Ne kiuánd vg mond ſenki feleſęget, ſenki marháiat, ſenki tizteſſęget, it meg ielenti tôruény neheſſęget, es erôtlenſęget.

Moyſes által Iſten ezt ki ada, ket kő tablára ſzent vyáual ira, retteneteſſęggel ezeket ki ada, haznat meg mutata.

Emberi erő ezt meg nem tarthattia, ſenki igaznak magát nem mondhattia, mert bűnős voltat minden ember lattia, az Iſtent boſzonttia.

Haſzna ereie azért az tőruénnek, vadol mindenkor minket bűnőſőknek, terméſzetünkben mind erőtleneknek, hitetleneknek.

Mennyünk feienként azért az Chriſtushoz, idűzitőnkhez az mij ſzoſzolonkhoz, kőzbeiaronkhoz es igaſſagunkhoz, iutat ſzent attiahoz.

Hala teneked menybeli nagy Iſten, hogy bűnőſeken raytunk kőnyőrűltel, ſzent fiad által meg engezteltettel, es mij hozzank tértel.

HALA ADAS.

VErők attia Iſten kérlek téged az te ſz. neuedért, halgaſd meg immaron kőnyőrgéſſem ſzerelmes fiadért, es ád meg ennekem à mit kérek az Chriſtus Ieſuſért.

Gyakran eſedeztem én te hozzad kegyes atia Iſten, ream tekintettel mindenkoron en nagy ſzűkſęgemben, valamit kiuántam meg halgattal én kőnyőrgéſemben.

Oly nagy buzgo ſzűből moſtis kérlek téged en Iſtenem, kérlek meg halgaſſa te ſzent fűled en eſedezé-

dezéſem, harom ieles dolgot kit kiuánok engedgyed ennekem.

Igen kérlek ezen hóg eggijket ezt ad meg ennekem, te akaratodbol ſzent igedet engedgyed értenem, melybôlez vilagon minden iora vezérlyed életem.

Pokol az gonoz new vtalatos minden embereknel, maſikat azt kérem ez világon hogy adgyad lelkemnek, hogy tizteſſégére en elheſſek te ſzent felſégednek.

Sôt az harmadikat en Iſtenem tûled ezt kiuánom, hogy az en lelkemnek czendeſſéget meg adgyad ennekem az én életemnek ſzûkſégére mindent engedgy nekem.

Ez en kiuanſágom mellyet moſtan neked meg ielentek, ram ne haragudgyal, egy keueſſet mégis tûled kérek, kit ha meg nyerhetek ez vilagon bodog ember léſzek.

Felſéges Wr Iſten ki titkoknak vagy bizony tudoia, mindeneket te tudz ez vilagon elôb hogy nem volna, az en ſzûuemnekis kiuánſágat te tudod mi volna.

Eñek meg nyereſet az Atiatul hagyom az Fiura, be tellyeſiteſet ſzent fiaért hagyom az atiára, ſzét lélek vezérlyen ez dologban engem minden iora.

Czak azt czelekedgyed mind az által az mij neked teczik, ha te ſzent neuednek tizteſſégére kiuã-

ſágom eſik, es iduoſſęgére lelkemnek ha tudod hogy illik.

Iſtennek ſzent neue diczirteſſek őrőkőn őrőcke, az ő ſz. igeie tanuſagul iűiőn népe kőzze, benned valo bizaſt menyorſzagban tégyen őrőkőſſe.

DECEM PRECEPTA.



Izrael ſzerető népem, halgaſſad az en tőruéniem, te ſziued meg ne keménűllyőn, lelkedben giőnyerkődgyen.

Ægyptombeli nag rabſágbol, iſzoniu vas kemenczéből téged ki ſzabaditalak, es magamnak valaztalak.

Idegen Iſtenid kiuűlem ne legyenek ellenem, ſzűkſęgedben meg talalz engem, ne ketelkedgyel en bennem.

Az mennyen főldőn vizben valo teremtet állathoz haſſonlo, arany ezűſt ſe draga kőből, báluánt ne czinály ezekből.

Előtte magad meg ne horgazd, térded feied meg ne haiczad, ſzemedet reaiok ſe fordiczad, ſe tiztellied ſe imadgyad.

Mert bozſzu állo Wr vagyok en, ki attiak vetket fiakon, harmad negyed vnokaiokon, meg feddem gyűlőlőimen.

Viſzontag nagy irgalmaſſagom, ezer izig vnokakon, meg marad engem ſzeretőkben, paranczolatim őrzőkőn.

Vrad-

Vradnak Iſtenednek neuet, héaban ne neuezd neuet, mert Vrad ezt bűntetés-nelkűl, nem ſzenuedi feddes-nelkűl.

Meg emlekezzel az Szombatrol, Iſtennek nyugodalmárol, hat nap keduedre munkalkodgyal, hetediken meg nyugodgyal.

Te magad es fiad leanyod, ſzolgad es ſzolgalo leanyod, es minden munkalkodo barmod, dologtul meg nyugodgyanak.

Mert mennyet főldet es az tengert, hat nap teremte ekeſite, heted nap az Wr meg nyugouék, es ő tűle meg áldatek.

Az te atiadat es anyadat, tiztellyed iambor ſzűleidet, hogy teis nyomos légy ez főldőn, mellyet neked ád az Iſten.

Se fegyuereddel, ſe nyelueddel, embert meg ne őlly haragoddal, hazaſſag tőrő buiaſagtul, od magad paráznaſagtul.

Orzaſtul es raggadozaſtul, hamis vſuras zálogtul, od magad hamis tanuſagtul, attiadfia ellē valotul.

Felebaratodnak hazat, ne kiúnyad hazastárſat, ſzolgaiat ſe ſzolgalo leaniat, ſe barmat ſemmi marhaiat.

Az Sinai hegynek teteiében, nagy fűſt es lang kőzépiben trombitaknak ſok zengeſęben, rettenetes menydőrgesben:

Ket kő tablára ſzent viaual, Wrad Iſteñed fel irta, Moſes áltál ezt ki ada, meg őrizni paranczola.

DE FIDVTIA IN DEVM.

az Semmit ne bankodgyal notara.

Segitſęgûl hiuk az menybeli Iſtent, hog minket ne hadgyon nyomoruſaginkban, batoriczon minket az ô ſzent lelkéuel, tauoly iarion tôlûnk az nagy hûtetlenſęg.

Paranczola Iſten nyomoruſaginkban, hog czak ôtet hiuk hûtbôl ſegitſęgre, iruan hatta nekûnk ſzent Dauid kônyuében, ſenkinek nem illik rola ketelkedni.

De az hitetlen ſzŵ mindenkor gondollya, hog el feletkezet rola az Wr Iſten, es mezſze ô tûle igen el tauozot, nem varhat ô tûle menybôl ſegitſęget.

Szûkſęg azért hinni minden nyomorultnak, hogy Iſten ſzemei menybôl rea néznek, es ki menti ôtet minden nyaualyabol, de hatart ne veſſen ô ſegitſęgének.

Ioſeph patriarchat Ægyptũ orſzagban, ket ezten deiglen ot tartak az fogſagban, onnét Iſten ôtet el ki ſzabadita, Ægyptõ orſzagban feiedeleme teue.

Dauid paztor vala de nag czudaképpen, ôtet el valazta Királi felſęgre, es mind holtaiglan lôn neki oltalma, mert Iſtenben vala neki bizodalma.

Minketis nem hagy el az felſęges Iſten, mert igéretiuel magat kôtelezte, czak veſsûk ô benne mi reménſęgûnket, ô mindenkor léſzen mij kegyelmes atiank.

Iuſſon

Iuſſon iol eſzedben ſzent Peter mondaſa, holot ô azt iria eggijk leuelében, Iſtenbe veſſetek ſzorgalmatoſſagtok, mert ôneki vagyon mij rolunk nagy gondgya.

Chriſtus azt mondgya Euangeliomában, hogy étûnkrôl itûnkrol es rûhazatunkrol, minekûnk ne légyen ſzorgalmatoſſagunk, hanem kiuáltképpen Iſten orſzagárol.

Azért adgyon nekûnk Iſten igaz hitet, ſziuûnkbôl ki végye az hitetlenſęget, ſzomoruſaginkban vigaztallyon minket, halálunk oraian légyen mij mellettûnk.

ALIA. Magaztallak én Iſtenem, notaiára.



Ram Iſten magaſſagban, ki lakozol mennyorſzagban, tekincz reank nyaualyankban, mert vetkeztûnk dolgainkban.

Tudom anyam nagy vętekben fogot engem ô méheben, ki ſzûntelen forgot bûnben, ôrdôg miat nagy inſęgben.

Iay eñekem niaualiáſnak, ez vilagô el hagyatnak, vétkek mia el faratnak, es Iſtentûl meg vtaltnak.

Nem mondhatom bûntelennek, magam latom erôtlennek, Iſten ellen nagy vetetnek, ôrôk kéntôl meg ępétnek.

Azt iol latom meg vtaltam, Iſten felôl mit vallottam, én teſtemet vg birattam, hog mêg máſnak ſem mondhatam. Mélto

Mélto vagyok kárhozatra, mert az Iſtent nagy haragra, inditottam bátran arra, nem gondoltam ſemmi iora.

Dögleletes volt életem, Iſten ellen mit miueltem, mert en neki nem engettem, fertelmeſûl czelekettem.

Ezt im értem dolgaimrol, kétſég ſemmi nagy kénomrol, órók tûznek faidalmitul, retteg lelkem ſulyſagatul.

Semmi kétſég meg kel halnom, életemrôl meg kel valnom, fôld gyomraban kel ſzállanom, ot kel nekem meg rothadnom.

Czontom ſzellel el hányatnak, teſtem rolok ſzakadoznak, izrôl izre mardoſtatnak, fergek miat raggatatnak.

Ezt magamrol igy értettem, életemet meg érzettem, Iſtenemet ſem bôczûltem, ſôt mêg neuet ſem tizteltem.

Nagy kár nittya fûleimet, ha nem nézem Iſtenemet, ki nem nézi bûneimet, de czak vária meg tértemet.

Diciziretet kel mondanom, kitûl magam ſem ohatom, Iſtenemhez kel folyamnom, Chriſtus által neki ſzolnom.

Eg ſzép ſzûztûl ielétetek, ki atiatul boczattatek, ſzent lélektul fogãtatek, végre értünk ſzûlettetek.

Rea viue bûneimet, ſzent vallara vétkeimet, kön-

kőnyebite en terhemet, őrők kéntul én lelkemet.

Ez egy Chriſtuſt en meg fogtam, igaz hittel tamazkottam, czak ő hozza raggazkottam, es ő benne meg vyultam.

Mert ęrettem kinzattatek, ſzent orczaya pőgdőſtetek, kereztfara fűggeztetek, vęgre ęrtem meg őletek.

Nem mondhatom mit kellene, ęrtem tőbbet mit miuelne, kin en lelkem őruendezne, auagy kedig keduesb lenne.

Nyugſzik lelkem en teſtemben, Chriſtus felől igaz hitben, ſzent atianal reménſęgem, iduőſſęgem nincz ketſęgben.

Ez ſzép Ieſus moſogattia, ſzent vérćuel be borittya, vndok bűnőm rolam ronttia, ſzent atianak be mutattia.

Kiről neki hálat adok, it ez teſtben mîg maradok, diczíretet neki mondok eyel nappal mîg ſzolhatok.

Az ki ira almelkoduã, ő életet hányuan vetuén, es ő teſtet meg tekintuén ő tarſatul meſzſze leuén.

Ezer őt ſzaz negyuen négyben, hideg őſznek kezdetiben, ſzent Ferencznek innepében, Tordan ſzerzek ezt verſekben.

AZ IDVőSSEGNEK IGAZ VTAROL,

az az, à Chriſtus Ieſus által valo iduőzűléſről,
Kegyelmez meg notaiara.

TAnold meg te az vton el menni, mellyen kelly be mennyorſzagba menni, Mert nem egyéb vton kely be menni, hanem Chriſtus által kelly be menni.

Bizonſagual ezt ſzent Mathe iria, hog az Chriſtus téuelgőknek vtá, kik akariák ez vtat nyomnia, es Iſtennek beſzedét hallania.

En vagyok vt mint mondgya az Chriſtus, iduőſſęgre valo bizony Iſten, ſzent Atiamual bizony őrők Iſten, egyetembe à ſzent Lélek Iſten.

En általam vala ki be megyen, diczőſęgnek nyomdokara megyen, de valaki egyéb vton megyen, kárhozatnak torkaba be mégyen.

Ez bé-menéſt tanollyuk az irásban, à kik bizunk czak az egy Chriſtusban, Iſtennek eggyetlen egy fiaban, nem valami egyéb baluányokban.

Báluánt imád ki bizik emberben, reménſęgét helheti ęrdembe, iduőſſęgét czelekedetibe, es mind azok kik biznak à ſzentekbe.

Eonnen magát igérte igeiében, hol azt mondgya ſzent Dauid kőnyuében, hiű engemet mindẽ ſzűkſęgedben, meg halgatlak te igaz hitedben.

Mert tudgyad hog én bizony Iſtẽ vagyok, embereknek reménſęge vagyok, bánkodoknak vigaztaloia vagyok, Seregeknek igaz zaſzloia vagyok.

Ne nézzed te ember bűnős voltod, czak te nézzed Chriſtus Ieſuſodot, es az te fel tamaztott zaſzladot, ki viſeli teneked vtadot. Re-

Reménſęgben ne fűgyűnk ſenkitől, hanem czak az egy Ieſus Chriſtuſtol, ki meg mentőtt minket az bűnőktől, pokolbeli őrdőgnek tőrétől.

Iarollyunk mijazért à Chriſtushoz, Atya Iſtennek eggyetlen egy fiahoz, téuelgőknek bizonyos vtához, keſergőknek vigaztaloiához.

Engeztellyè meg nekűnk atyankat, hogy minekűnk adgya ſzent malazttyát, igazgaſſa életre vtunkat, es nijſſa meg nekűnk mennyorſzagot.

Diczérteſſęk az Atya Wr Iſten, diczérteſſęk az Fiu Wr Iſten, diczérteſſęk ſzent Lélek Wr Iſten, ſzent Haromſag egy bizony őrők Iſten.

EZ ENEK ELŐ SZAMLALLYA OKAIT az veſzedelmeknek, mellyeckel Iſten Magyar orſzagot ręgtől fogua oſtorozza: Notaia, Mindenkoron áldom, &c.

SZűkſęg à kereztiennek tudakozni, Iſtennek dolgairol emlekezni, io voltárol nem kelly el feletkezni, irgalmaſſagárol kely értekezni.

Enni kegyeſſęgét édes Atyanknak, tanullyuk meg okat ſok oſtorának, veſſűk vęgét már à ſok gonoſſagnak, kiert oſtorát, erdemlyűk Atyanknak.

Gyakor helyen meg irták à Prophętak, okat ennek minekűnk meg mondották, hoǵ ſzereti à kit meg vér azt irták, az kőſſegetis erre tanitották.

Erről vagyon à kit ſzeret hogy véri, mert az Atyais vgyan azont teſzi, à mely fiát bizonyaba ſzereti, à tőbinél gyakortáb fenegeti.

De nem véri arra hogy gyűlőlneie, sőt hogy ő-tet hozzá tanîtanaia, es ő kezehez fiat oktatnaia, akarattiát hogy ő-neki tenneie.

Igen őrzi Iſten az mij lelkűnket, mert nem akaria mij veſzedelműnket, ez vilaggal eggyűt el veſzeſűnket, azért latogat oſtorral bennűnket.

Noha moſtã igen nyomorgat minket, azt akarja hoǵ eſmeriűk bűnűnket, kőnyőrgeshez ezzel intene minket, mert el feleyttiűk ſokſzor Iſtenűnket.

Eo probalni akar ezzel hitűnkbẽ, hoǵ meg laſſa mint bizunk mi ő beñe, reménſęgűnk vagy onè nalanal tőbben, à tűz által proballya meg élűnkben.

Sokſzor Iſten embereket bűntetett, tanuſagért ſokat oſtoroztatott, kiuel maſnak ő azzal példat adott, hogy mi tériűnk moſt azért veretet.

Gyűlőlte ő mind őrőcké azokat, à nagy Iſten beſzede vtálokat, poganyoknak az mi édes házankot, ezért adá kezekbe orſzagunkat.

Raytunk eſet nag ſok nyomoruſagot, bekeſſęggel ſzenuedgyűk è ſok oſtort, hidgyűnk mi meg iőuendő itéletet, mikor Iſten koronazza az hűtet.

Ezt regulta mij ſzeműnkel iol láttiuk, az igaznak itt nincz helye iol tudgyuk, az hamiſnak előmenetét lattiuk, azért az itélő birót el váriuk.

Győződelmek ott léſzen igazaknak, ez vilagon kik czak nyomorgottanak, ſzegyenſęgek léſzen az hamiſſagnak, ez vilagon kik czak vralkottanak.

O mely

O mely nagy ôrôm volna ez minekûnk, hogy az Iſten kegyes atiank minekûnk, oſtoroz czak hogy hozzaia haiollyunk,nem azért hogy ô tûle el futamiunk.

Rolunk mert azt mondgya nagy ſzerelmében, ha oſtorozlak vgy mond haragomban, meg fel veſzlek én irgalmaſſagomban , reſzeſitlek ôrôk dûczôſęgemben.

Illy ſzerelmét Iſteñek ha gondolnók,à mit gyûlôl bizonyára el hadnók, hitûnket egyebbe ſoha nem vetnôk, iduôſſęgûnk ki légyen ha eſmernôk.

Eo reank mind ôrôckè nem haragſzik,azt véledé hogy immár czak feddôzik, iduôſſęgûnkre bizony ẅgyekezik,bûneinkrôl tôbbé nem emlekezik.

Segîtſęget adgyon ezt hogy hiheſſûk, oſtorat hogy iora magyarazhaſſuk,kegyeſſęgét kériûk mi hogy hiheſsûk, ez vilagon éltig ôt ſzolgalhaſſuk.

Ez igekben Iſtennek oſtoranak, oka vagyon minden nyomoruſagnak, kegyeſſęge innen tetzik Atianknak,kiert dûczôſęg légyen ſzent fianak.

PSALMVS 144. A Cyrus éneke notaiara.

MInden állat diczér Wr Iſten tégedet, ſęli es rettegi fenegetéſedet,es fel magaztallya te ſzent felſęgedet, Azért énis áldom az te ſzent neuedet.

Mert te igazgatod minden dolgaimat, viſeled az hadban ẅgyemet gondomat,forgatod kezem-

 ben az

ben az hartzon ſzáblyamot, te tanîtod viwnya az en vyiaimat.

Czak te benned vagyon minden bizodalmam, te vagy én Iſtenem az en diadalmam, te vagy batorſagom én erős kő váram, czak te vagy paiſom bizonyos otalmam.

Kezemben adod még en ellenſęgemet, ki moſtan el hordgya édes nemzetemet, ſzertelen puztittya ſzép ſiros főldemet, gyakorta le vágia erős vitézimet,

Meny ſok iót tettel Wram már en velem, te ſzent felſęgedtől honnan érdemlettem, en halando bűnős tőled tizteltettem, ſok aiandékidàt mert naponként veſzem.

Iollehet meg bántott az en Atyam téged, es nagy ſok bűnőckel káromlott tégedet, minden nemzetſęgem vétkezett ellened, énis ſok bűnőckel bantottalak téged.

De ha teremtőttél ő bűnős vérekből, ez vilagra hoztal te nagy io keduedből, meg mentőttél engem őrdőgnek kezéből, mikor ki tiztîtál az en bűneimből.

Nem ſzęgyenlem Wram rolad emlekeznem, mind ez vilag előtt benned diczekednem, minden állatockal tégedet diczérnem, lelki teſti iokát czak te tőled kérnem.

Tudom mint az árnyék el mulik életem, minden tehetſęgem es czelekedetem, mint à ſzép folyo

lyo viz el mulik en tőlem, de mégis kőnyőrgéſt hally Wram en tőlem.

Ha te minket tartaz te őrőkſégednek, à Chriſtus Ieſusban valaztot népednek, ne adgy martalekra az idegeneknek, kik mind azon vadnak hogy meg emeſſzenek:

Noha meg érdemlyük az oſtort te tűled, mind azáltal minket ha el vetz előled, es à te népedet ha meg nem kiméllőd, hanem fottig őket mind à földhőz véréd.

Mit fognak mondani az poganyok rolad, az nagy ſok káromlaſt Wram oztan hállyád, otalmazni à te népedet nem tudtad, az ő éh torkokba azért taſzîtottad.

Nem mondgyaké Wram ezt az hitlen népek? De vallyon ſ-houa lett moſt az ő Iſtenek, mi reménſégünkért czufolnak bennünket, es à mi hitünkért meg pőgdőſnek minket.

Kegyelmezz-meg azért az te ſeregednek, kit ſok nemzetſégek moſt kőrnyül vőttenek, mint az tenger vize minket mayd el nyelnek, ha ſzent felſégedtől meg nem rettentetnek.

Tekéncz reank immar az magaſs mennyegből, mutaſd meg magadot irgalmaſſagodbol, az te hiueidet mencz ki à rabſagbol, à pogan népeknek ő vás igaiokbol.

Te adz diadalmat az te Királyidnak, te adz bőlczeſséget az ő tanaczinak, légy vezére azért à mi Kiraly-

Királyunknak, légy batoritoia az ô hadnagyinak.

Vedd el batorſagat mi ellenſęgûnknek, roncz meg ereieket à pogan népeknek, mutaſſad magadot mi feiedelmûnknek, erôs Hadnagyunknak es mi vezerûnknek.

Hogy meg menekeduén az nagy ellenſęgtôl, téged diczérheſsûnk mi tellyes ſziuûnkbôl, neked hálat adgyunk lelki nagy ôrômbôl, mint kiket ki vôttél enni ſok inſęgbôl.

Es à mi magzatink teneked éllyenek, ſzent eſmeretedben fel neuekedgyenek, te ſzent-egy-házaddál mind éppûlheſſenek, az ôrôk életben hogy veled legyenek.

Engedd éppîtenûnk romlot házàinkat, fordîczad ôrômre mi ſok ſiralminkat, ſzaporîczad Wram minden ioſzagunkat, es vyîts meg immár à mi napiainkat.

Ez vilag fiai azt mondgyák bodognak, az melly népnek ezek teſt ſzerint meg vadnak, De mij Kereztienek azt tarttyuk bodognak, à kik az hatalmas Wr Iſtenbę biznak.

A ſzent Dauid király igy kônyôrôg vala, hog ellenſęgiuel ſzembe megyen vala, kik ellen otalma czak az Iſten vala, ſzaz negyuen negyedik énekebe hadta.

PSALMVS 3.

Wram

WRam Iſten miert boczattal en ream, ellenſęget kik támadtanak ream, kik miat ſok felől haborgattatom, ſzidalomual tőlők en gyalaztatom.

Igen mondgyák hogy az Iſten el hagyot, és ſok bűneimért meg oſtorozott, ſegitſęget en tűlem igen meg vont, nem tekéntik hátok meget à ſokat.

Iól tudod te czak egyedű' Wr Iſten, te vagy nekem oltalmam czak mindeneken, diczőſęgem te vagy irgalmas Iſtẽ, életemet te emeled meñyekben.

Le boruluán Iſtenhez kiáltottam, mikoron nyo moruſagomot láttam, es meg halgatott engemet leg-ottan, az ő ſzekéből halgatott meg engem.

Azt vélték ackor az en ellenſęgim, hogy immaran tellyeſęguel el veztem, maga ackor édes álmat aluttam, es iſmeglen nagy vigan en fel kőltem.

Korosként velem az hatalmas Iſten, nem fęlek hogy ellenſęg kőrnyűl vegyen, dihőſſęge raytam ki tellyes légyen, nem fęlek hogy Iſten ellen dihős légyen.

Immar Wram ielencz te hatalmodat, ellenſęgim ellen valo voltodat, tauoztaſd en tőlem mind azokat, ne álhaſſák ki raytam bozſzuiokat.

Panazláſomat immár moſt halgaſd meg, mint hogy egyébkoris te mentőttél meg, kik oknelkűl haborgattanak engem, moſtis azoknak fogokatis te tőrd meg.

Ezen képpen moſtis kezedben vadnak, kik engemet ſzűntelen haborgatnak, es engemet czak czuffnak alitnak, azért ne hadgy hoǵ ők el veſzeſſenek.

Tudod Wram hatalmad vagyon arra, ſzabadſagot hogy adhatz ki kéuánnya, engedelmeſſęgét ha ki mutattya, zabolazod kinek erős à ſzáia.

Ezek kedig mind feienként bolõdok, kik ő magokbã az ő birodalmok, Iſten kiuől mert nincz ſohol tamazſzok, es mint à pòr hamar el veznek azok.

Ragazkoduán en te hozzád Wramhoz, meg ſegitez azt bizonnyal iol tudom, czak hogy tőled en el ne tantorodgyam, nem tekénted az en fertelmes voltom.

Mint ſok képpen ſzoktad ſzabaditani, à kik akarnak czak te benned bizni, es azokat ſzoktad aiandékozni, kik te hozzád akarnak fohazkodni.

Diczérteſſel en mennyei Iſtenem, én Wramual Chriſtuſſal egyetemben, ſzent Léleckel az őrők diczőſęgben, egy állatban ki vagy naǵ vęghetetlen.

Szent Dauidnak kőnyőrgéſe igy vala, mikor az ellenſęg ẘldőzi vala, es ezekben nekűnk példat mutata, hogy ecképpen kiki magát biztatná.

CANTIO OPTIMA.

Ad notam: Banat keſſerőſęg meg fogta ſziuemet.



MEly czalard ez vilag oh emberi állat mit ragazkodol hozzá, minden diczőſęge mely hamar el mulik es mit bizol ő hozzá,

ő hozzá, hogy nem tekéntes fel az te Iſtenedhez igiekezel ő hozzá.

Ez teſti életűnk nem kűlőmb minekűnk mint ſatorban lakáſunk, az gonoz kiuanſag vilag es az őrdőg ellen vitézkedéſűnk, hazánktul nag mezſze idegen főldeken mind az mi budoſaſunk.

Satorban vitézek czak addig maradnak męg az hadak tartanak, budoſo emberek állando hazakat czinálni nem akarnak, őrőgſęget mezſze az ő hazaioktul ſzerzeni nem kiuánnak.

Nagy ſok nyomoruſag ez illieten embert ſzokta elől talalni, ſemmi vigaſſaga io iző lakáſa nem ſzokot tauol lenni, miglen hazaiában haza-népe kőzze nagy vigan kezd bé menni.

Szinten vgyan vagyon az hiueknek dolgok mert nincz it maradáſok, czak oraig vagyon budoſtokbā nekik ez vilagon ſzallaſok, hamarſaggal léſzen mikor nem gondolnak innét el ki mulaſok.

Keues ideig ély az emberi állat ſok nyomoruſágot lát, mihellyen ſzűleték ottan faydalmokat teſtében ẃ ſokat lát, ſiralmas éneckel ielenti minekőnk hogy éltében ſokat látt.

Kezdeti faydalom kőzepi ſok munka bánat es keſerőſęg, félelem faratſág bűnben bé merőlés es nagy ſzorgalmatoſſag, ſok fęle betegſęg az mi életőnknek vęge penig az halál.

Valami ianait ez vilag mutattia hamar eſmet el

rantya, es mint az madaraz ſzép zauo ſipiaual az madarat meg czallya, ecképpen ez vilag hizelkedéſiuel gyarlo embert meg czallya.

Valtozo az ſzépſęg el mulo egéſſęg romlando az erőſſęg, vezendő gazdagſág czalard az erőſſęg nem állando Vraſag, rothado ruhazat el bomlo épűlét, hallando az emberſęg.

Királyok Czaſzarok hatalmas nagy Vrak gazdagok es ſzegének, Vrak es az ſzolgak firfiak aſzſzonyok hazaſok es ſzép ſzűzek, czeczemő gyermekek ifiak es az vének meg halnak az mint latiűk.

Prędikal minekűnk az hólt ember monduán emlekezél oh ember, hogy miként ſzűlettel azonképpen eſmet ez vilagbul ki mullyal, ma en raytam eſſet, holnap raytad eſik bizonnyal várd ezt ember.

Gondolkodgyunk azért mennyei hazonkrol állando őrőgſęgről, el ne feletkezőnk Iſten kegyelméről az Chriſtus halalárol, gyakran emlekezőnk romlando voltonkrul, kemény ſzám adaſunkrul.

Vigiazunk ſzűntelen es az igaz hitből Iſtennek kőnyőrőgiűnk, keſzűliőnk naponként az mi halálunkra életűnket iobbicziuk, mint ha ma auagy holnap innét el ki mulnank ez vilagban vg élőnk.

Teneked Wr Iſten azért dolgainkat életűnket ſzentelliűk, vezérely tanicz minket az teſzent lelkeduel hog neuedet tiztelliűk, es lelkűnket vigan az teſzent kezeidben halál által adhaſsiuk.

Hogy

Hogy mikor el iöuend az meg valto Chriſtus teſtben fel tamadhaſſunk, teſteſtul lelkeſtul étéletre bizuaſt eleiben álhaſſunk, kegyelmes birankual menyben fel viteſsönk téged magaztalhaſſunk.

Dicziret Atianak es az ö ſzent Fianak az ſzent Lélek Iſtennek, kinek io voltabol halál mérge ellen oruoſſagot talalunk, es ſok nyaualiankért örök menyorſzagban bodogſagot már variunk.

AZ TE DEVM LAVDAMVS SVMMA ſzerint. notaia: Felſęges Iſten hozzád kialtunk nagy.

TEged Wr Iſten mij Kereztienek diczérünk es áldunk, Atya es Fiu ſzent Léleknek vallunk. 1611

Neked az tizta es nagy hatalmu Angyalok ſzolgalnak, ſzüntelen valo fel ſzoual kialtnak.

Szent ſzent ſzent Iſten te ſeregeknek vagy Wra Iſtene, telſyes à menny föld nagy diczöſęgeddel.

Apoſtaloknak es Prophetaknak diczö ſzent ſerege, Martyromoknak diczérnek ſeregi.

Téged ez földön Kereztieneknek ſzent Gyülekezeti, Atya Wr Iſten mindenkoron diczér.

Es tizteletes te ſzent fiadot az Wr Ieſus Chriſtuſt, es vigaztalo ſzent Lélek Wr Iſtent.

Te diczöſęgnek Wr Ieſus Chriſtus vagy örök Királlya, Atya Iſtennek eggyetlen egy fia.

Otalmazzád meg veſzedelemtöl az te népeidet,

Otalmazz bűntől mindenkoron minket.

Diczérűnk téged mennyei Atyank az te ſzent fiaddal, es minḍ őrőckè ſzent Lélek Iſtenuel.

PSALMVS 36. notaia, Szannyad Vr Iſten. auag Diczérlek téged menybeli Iſten én édes teremtém.

Hatodnapja D.



Ok nijluán valo bizonſagockal ſzent Dauid propheta, az ő ſziuéből à gonoſzokot nijluán által lattya, fel fohazkoduan az WR Iſtenhez mikoron azt monda:

Tudom bizonnyal az en ſziuemnek ő belſő reſzéből, gonoz embernek ő gonoſſágát bizonyos ielegből, kit én ő benne meg aranzottam Iſten ihleſęből.

Az elſő iele gonozſagának vakmérő batorſag, kinek ellene Iſten fęlelme volna nagy oruoſſág, de ninczen neki ſzemei előtt affęle oruoſſág.

Rea haſzolnak gonoſſagában męg ő hizelkedik, bűnbe mint ſárba diſzno modgyara vgyan gyönyőrkődik, mellyel hiuektől ő gonoſſaga inkab gyűlőltetik.

Igaz beſzédek lám nem ſzármaznak ki az ő ſzaiából, mert hamiſſagbol es álnokſagbol czak ő mindenkor ſzol, ingyen ęrteni meg ſem akaria hogy czelekednék iol.

Nag hamiſſágot forgat ſziuében fekuén ő ágyában, meg állapodot meg keményedet ő gonoz vtában,

tában, ſemmi gonoſſág ninczen ô nala vtálatoſſagban.

Wram Iſtenem irgalmaſſágod mind az ęghig vagyon, te igaſſagod es fogadaſod az felyhôgik vagyon, te irgalmaddal es io voltoddal az fôld rakua vagyon.

Sôt igaſſagod mind fellyûl hállad minden magoſſagot, mint az nagy hegyek fellyôl halladnak minden magoſſagot, tenger mélyſęge gond viſeléſed es igazgataſod.

Felſęges Iſten tartod táplálod te az embereket, vélek egyetembe az barmokatis táplálod ôruôket, ideie koran áldomáſodbol meg adod étkeket.

Azt en czudálom irgalmaſſagod melly nagy dragalatos, az te io voltod te hiueidtôl mely nág kiuanatos, hogy ninczen hozzád mennyen es fôldôn ſenki haſſonlatos.

Czak az te ſzárnyad alá folyamnak Adamnak fiai, az kik valának bûnnek halalnak az elôtt fiai, ſzent fiad által ôrôk életnek már léſznek fiai.

Igen élteted ôket házadnak nagy gazdagſagáual, ſzent-egy-házadnak te-tôled valo nagy ſok iauaiual, te bewſęgednek gyônyôrûſęges lelki itallyaual.

Ezt azért vallom mert nalad vagyon életnek kút feie, teſti es lelki mi életûnknek tûled fûg eréie, te vilagodban teſtben lelkekben lát mi ſzemûnk fęnyè.

Bew-

Bewſeges képpen kérlek térieſſzed irgalmaſſagodot, az kik iol tudgyák ſzent fiad által te akaratodat, nagy bóuen adgyad igaz hiueknek te igaſſágodot.

Az kôuel ember es ô labaual engemet ne nyomion, à gonoz ember az ô kezéuel es meg ne indîczon, hogy hatalmáual engem te-tôled el ne ſzakazthaſſon.

Am el ſzillyeztè es mind el veztè azokat az Iſten, kik alnokſagot czelekedtenek az igazak ellen, ki veretének nem álhatának ô ôrôgſęgekben.

AZ WR ISTENHEZ VALO kônyôrgés.

Kônyôrôgiûnk Iſtennek hitbôl à kônyôrgéſſel, kire minket Chriſt° tanita.

Mi Atyank ki vagy mennyekben, è ſiralomnak vôlgyébôl, te fiaid hozzád kiáltunk.

Szenteltеſſęk te neued, kit mies ſzentelheſsûnk, igaz hittel es io ęlettel.

Iôiôn te ſzent orſzagod, ſzent igedet térieſſzed, Ronts el az ôrdôgnek orſzagat.

Légyen te akaratod, nem az mi akaratunk, Sem à dihôs álnok ôrdôgè.

Mint mennyben az Angyalok akaratodat téſzik, Adgyad fôldôn mijs azt tegyûk.

Minden-napi kenyerûnket es minden ſzûkſęgûnket,

gűnket, Adgyad nekűnk ez may napon.

Az minden napi kenyér iegyzi à ſzent irasban, mind à kiket mayd meg neuezűnk.

'Eletet ruházatot hazat es őrőkſęget, békeſęget io feiedelmet.

Es iambor hazas tarſot, io ſzolgakat fiakat, egéſſęget es io ſzerenczet.

Azért kérűnk Wr Iſten ad meg nekűnk ezeket ſzent neuednek tizteſſęgęre.

Es boczaſd meg bűneinket, mint mies meg boczatunk, kik ellenűnk meg vętkeztenek.

Ne hagy minket Wr Iſten keſértetbe vitetni, czak menyire el ſzenuedhettiűk.

De ſzabadicz gonoztul, karhozattol őrdőgtől, bűneinktől es az kętſęgtől.

Dőg haláltul kárhozadtul, tőrtűl es nagy éhſęgtűl, fekilyektől es ſzegénſęgtől.

Es hirtelen haláltul, nagy ſok kár-vallaſoktul, mencz meg minket haboruſagtol.

Légy mi velűnk Wr Iſten, minden mi ſzűkſęgűnkben, moſtan es halalunk ideien.

Hiſzſzűk hogy meg halgattal minden kőnyőrgéſűnkben, Azért mondgyuk bizonnyal Amen.

AZ IGAZ HűT ALTAL VALO IDVőzűléſnek modgyarol. Notaia, Im egy ſzép hiſtoriat, &c.

Deuai Matiaſe.

MInden embernek illik ezt meg tudni, es ſzűuében erőſſen ezt hinni, mennyorſzagnak ka-

puiat meg nem nyilni, czak azoknak kik Iſtenben tudnak bizni.

Az hût-nelkûl ſenki nem iudôzûlhet, mint az virag napnalkûl nem zôldûlhet, vętkeiből ſenki ki nem feſôlhet, oruoſſagot Chriſtusbã ki nem lelhet.

Tanold meg moſt mi légyen az te hûtet, iudôſſęgedre valo bizôy vtad, ne kôueſſed amaz ôtt bolond ſzûzet, kik meg hallák hoǵ igen kéſen kôltèk.

Tudnod kell hogy Iſten egy állattyaban, es hogy harom légyen ô ſzemelyében, Atya, Fiu, ſz. Lélek neuezetben, mint mi-képpen oluaſſuk az Credoban.

Ha nehéznek tettzik ez eſmeretre, ne reſtellyed az iraſt ved elôdbe, Az meg tanit menyire lépiel el-be, mert igazra tanitnak ez énekbe.

Iſtennek el vęgezet akarattya, ſenkinek ô nem akar lenni Atya, Iduôſſęget más modon ki forgattya, Az irasban hogy nem mint ô meg hadta.

A ſzent iras az vtat meg mutattya, Atya Iſten az ęghből azt kialttya, Chriſtus Ieſus bûnônknek boczanattya, es hoǵ czak ô bûnôknek áldozattya.

Sokan léſznek meg láttiak itéletkor, kik el veſznek mi-képpen fôldrôl à porr, Iduôſſęghez kik nem láttanak ackor, mikoron męg iol rakuà nem volt à kár.

De vedd elô régenten mit fogadtal, Kerezt viznél Iſtennek mit feleltél, bûneidből mikoron ki tiztu-

tiztultal, iamborſagra mikoron meg eskűttel.

Eskéſedet láſſad hogy meg ne ronczad, az egy hűtet láſſad hogy meg ne feiczed, iamborſaggal mindenkor ki ielenczed iol, es io ſanak gyűmőlczet teremczed.

Vennéd ember eſzedbe iol magadot, hadnad el már faitalan bűneidet, tanulnad az Iſteni iamborſagot, atyad-fiaihoz valo ſzerelmedet.

Azt láſd meg czak Iſten mit tőled kéuan, az egy hűtet es igaz ſzeretetet, atyad-fiaihoz valo ſzerelmedet, mert czak ez kettő az nagy paranczolat.

Iay azoknak kik ſzinnel Kereztienek, ſem nag Vrat ſem Papot ki nem véſzek, ſem paraztot ſem ſemmi ſzerzeteket, kik tiztekben igazan el nem lépnek.

Fohazkodgyunk már mi az nag Iſtenhez, Chriſtus által kériűk mi moſtā ōtet, otalmazza nyomorult orſzagunkat, iduőſſęgre viſellye mi vtunkat.

AZ BŰN ELLEN VALO BIZTATAS.

Notaia, az Abigael aſzſzony hiſtoriat.

AZ Iſtennek nagy io voltat beſzéllem, emberekhez nag ſzerelmet ielentem, bűnőſőkhez nagy kegyelmet hirdetē, kegyelmeſſęgét ſoha ſem feledem.

No nem nézi embereknek bűneit, czak tekénti az ő ſzent fogadaſit, emberekre ki nywittya ő kezeit, es ſemmiből fel emely hiueit.

Nem tudodé ember ha bűnőd ſzerint, czeleked-

nek veled ęrdemet ſzerint, el vezthetne téged tőrvényè ſzerint, hanẽ tekéntene kegyelme ſzerint?

Azért ſoha mi ne eſsőnk kétſęgben, noha gyakorta eſsőnk nagy bűnőkben, czak hogy bizunk Iſtennek kegyelmében, reank teként az ő nagy io keduében.

Kiczoda lehet ez ſzęles vilagba, ki ohaſsa magat az ő vtaiba, hogy Iſtent meg ne banczya dolgaiba, mert az ęmber bűnős minden oraba.

Azt tudodé hogy magad meg ohatod, iletedbe hoģ magad meg őrizheted, hoģ az bűn el tauoztaſſęk te-tőled, ha bűnben fogontattal azt iol tudod.

Tudod az Iſtennek fogadaſa ez, hogy mikoron ő hozzá te térendez, tizta ſziből ő-neki könyőrgendez, kegyes boczánatott bűnedről vézſzez.

Azért Iſtennek lelke vagyon vęlőnk, ki vralkodgyék mindenkor mi bennőnk, noha mi oly igen bűneſek vagyonk, de ſzent fiad által mind meg valtattunk.

Gonoz kétſęg tauol légyen mi tőlőnk, czak Iſtennek kegyelme bizodalmunk, mind IudasCain hogy vgy el ne veſzőnk, Iſten orſzagaba őrőcke éllőnk.

Ez éneket az ki ſzerze verſekben, bűne ellen vigaztalaſt kereſe, bizik erőſſen Iſten kegyelmébe, ſzent Haromſag diczérteſſel mennyegbe.

PSALMVS 53.

Notaia: Mi kegyes Aryank bőlczeſęgnek Vra.

WR

WR Iſten kérünk az te ſzent neuedért, hogy ne kárhoztas minket bűneinkért, ſzabadîcz minket az te ſzent fiadért, Chriſtus Wrunkért.

Halgaſd-meg Iſten az mi kérésünkért, haycz ide hozzánk à te fűleidet, kegyelmes ſzemuel tekénczed népedet, ne vtally minket.

Mert raytunk vadnak az mi ellenſęgink, es fel tamadták hatalmas rontoink, élnűnk nem hagynak kegyetlen ſzomſzédink, ſzinnyel barátink.

De bizodalmunk vagyon czak Iſtenben, meg ſegît minket minden mij ŵgyűnkben, es nem hág minket eſnűnk mi éltűnkben kegyetlen kézben.

Vęgre meg fizet mij ellenſęgűnknek, feieken tőlti az kegyetleneknek, az tőrbe eyti kik nekűnk véttenek, hogy el veſzſzenek.

Aldozunk neked azért igaz hűtből, tiztelliűk az te ſzent neuedet ſzűből, mert irgalmas es io vág mindeneſtől, vęghetetlenől.

Meg ſzabaditaz minden ellenſęgtől, keſerűſęges nyomoruſaginktol, ſzemnek láttára haborgatoinktol, es az őrdőgtől.

Diczőſęg neked mennyben őrők Iſten, ki ſzent fiadot kűldet ęrtűnk teſtben, hogy meg ſzentelne ſzent Lélek Iſtenben, es életűnkben.

AZ NYOLTZ BODOGSAGROL Matt: 5.

Notaia: Felſęges Iſten hozzád kiáltunk nagy keſerűſęguel, &c.

Kőueti vala népnek ſogſága Chriſtusnak czudait, mert ſok kóròkàt ő meg gyogyît vala.

Mikoron azért Wrunk az népnek ſoglagát meg látá, ottā fel méné az tabor hegyére. Es ő le űluén az Apoſtalok menének hozzáia, tanîtuan őket imezt mondgya vala:

Bodogok az kik lelki ſzegenyek ſzűből kőnyőrőgnek, mert az mennyorſzag adatik azoknak.

Bodogok az kik kegyes emberek es nem haborognak, Mert ők ez főldőn őrőkſęget birnak.

Bodogok à kik ſiruán bánkodnak, es károkat valnak, mert ők Iſtentől meg vigaſztaltatnak.

Bodogok à kik az igaſſágot ehezik ſzomiuhozzák, mert ők Iſtentől meg elegîtetnek.

Bodogok azok, kik irgalmaſſok maſon kőnyőrűlnek, irgalmaſſagot mert Iſtentől nyernek.

Bodogok à kik tizta ſziuek hűtből meg tiztulták, mert meg eſmeruén az Iſtent ők lattyák.

Bodogok à kik bekeſęg ſzerzők, mert ők hiuattatnak, az igaz hűtben Iſten fiainak.

Bodogok à kik az igaſſágért űldőzéſt ſzenuednek, mert az mennyorſzag adatik ezeknek.

Bodogok leſztek mikor Chriſtuſért emberek gyűlőlnek, meg ſzidalmaznak, kőzűlők ki űznek.

Ackoron azért őruendezzetek es tű vigadgyatok, mert mennyben léſzen néktek iutalmatok.

Szent

Szent Matthe irta ez nehány igét Chriſtuſnak általa, az ő kőnyuének ötödik réſzében.

MAS. Nota. Bodogok azok kik Iſtent ſęlik.

MEg bantunk Iſten ſzűntelen tégedet,
Mert nem őrizzűk az te ſzent igédet,
ſok vétkeinckel ingerlűnk tégedet, De
kegyelmes vagy ne hadgy azért minket.

Mert mi emberek főldből teremtettűnk, az gonoſſágra es haylandóbak vagyunk, mennyeiekre nem űgyekezűnk, mint fel vetett kő à főldre ſietűnk.

Halgas-meg azért kegyelmes Wr Iſten, tekénts mij reank ki vagy örök Iſten, te ſzent Lelkeddel vigaſztally Wr Iſten, hogy te ſzent igét légyen bőczűletben.

Diczéret neked menybeli Wr Iſten, ki mij reank néſz nagy kegyelmeſſęguel, el nem hadtz minket ſzent igéreteduel, de meg vigaztalz ſzent Lélek Iſtenuel, Amen.

POENITENTIARA VALO INTŐ dicziretek.

DIczérd az Iſtent te hiw Kereztien, mert nagy ſok iot tőtt veled az Iſten, hogy meg eſmerted őtet hogy ki légyen.

Ne tégy magadnak hozſzu életet, ne ragd eg-maſra à ſok vétkeket, mert el viſelnéd nehéz te terhedet. Ser-

Serkenny fel immár te nagy álmadbol, ſies ki térni nagy bűneidből, az alnokſagot rekezd ki ſziuedből.

Az Atya fiu io ſzeretetet, mutaſd meg immar iambor életed, hogy ne láthaſſęk te kegyetlenſęged.

Mert az halalnak ollyan ő dolga, mint az loponak nagy alnokſaga, hirtelen el iő te kimulaſodra.

Mikor az halál téged meg kéſęrt, az te lelkedben vgyan meg buſit, meg ſem gyonhatol ackor ſziued ſzerint.

Eorőmeſt vennéd touab az határt, ha el véthetned rolad az halált, de ott az halál nem teſzen tőb váráſt.

Pœnitenciat ſies tartani, az iduőſſęgre gondot viſelni, az igaz hűtben vęgig meg maradni.

Mert az Wr Iſten nekűnk azt mondgya, hogy az iduőſſęg czak azè volna, ki igaz hűtben vęgig meg maradna.

Szent Marknal nekűnk Chriſtus azt mondgya, minden gazdagſag hogy el muladna, czak az mennyorſzag nekűnk meg maradna.

Adgya minekűnk ſzent Lélek Iſten, halalunk vtan ő ſzent orſzagat, láthaſſuk mies őrők bodogſagat.

MAS. Notaia: Halgaſd meg Atya Iſten az mi ſzükſęgűnket.

MI Wrunk Ieſus Chriſtus mint meg vagyon irua, az Atya Wr Iſtennek örökkè valo fia, kinek olly nagy neuet ada, hogy mindeneket meg hallada, magas mennyorſzagba.

Kit Maria ſzűlt vala, bűnönkért meg hala, hogy minket meg váltana, iſmeg fel tamada, az halált ő meg ronta, mennyorſzagot meg nyita, minekűnk aianla.

Engedd eſmeretedet, az te ſzent Lelkedet, öregbiczed hitűnket, igazgaſd vtunkat, hogy è földön ęrtheſsük, hozzánk valo io voltodat, irgalmaſſagodat.

Te minden állatoknak, vagy nemes teremtőie, ki vralkodol Atyaual örökkön örökkè, légy lelkűnknek vezére, ne boczas téuelgéſre, vigy eſmeretedre.

Foycz meg bennűnk bűnönket, add meg kéreſűnket, vilagoſicz-meg minket, ſzenteld meg lelkűnket, hogy éltünkben válhaſſunk, holtunk után láthaſſunk, veled maradhaſſunk.

Engedgye Atya Iſten, es az fiu Iſten, es à ſzent lélek Iſten, ki vagyon mennyegben, birion az igaz hűtben, vezérlyen igeieben, mind örökkè, Amen.

PSALMVS 123.

Notaia: Adgyunk hálat minnyáian.

AZ Izraelnek népe, regenten ô tôruénbe, az Ammon pogán népnek, essét vala inségébe, de meg segité az Isten az ô nagy szûkségekben, es el nem hadgya vgyokben.

Azért nagy hálat aduán Istennek éneklenek, ô szabadulasokért illyen modon ôruendônek, mondgya ezt most az Izrael, az ô szent Istenének, mint kegyelmes vezerének.

Hogy ha az nagy Wr Isten velünk nem lészen vala, mondgya ezt az Izrael, minnyaian el veszûnk vala, hogy ha az mi io Istenünk köztünk nem lészen vala, bizony mind el veszûnk vala.

Mikor az hitlen népek reank tamadtak vala, ne talám eleuenen minket mind be nyelnek vala, midôn az ô nagy haragyok reank fel geriett vala, kônnyen meg emeztnek vala.

Aár viz képpen iô vala reank az ô ereiek, nagy rettenetes vala haragos fenegetések, már szintè el borît vala az ô kegyetlenségek, szertelen nagy dihôsségek.

Nem vala emberektûl sohonnan reménségünk, áldot lég azért mi Wrunk, es kegyelmes Istenünk, mi eggyetlen egy vezérünk.

Hogy minket meg mentôttél az ellenség torkatul, az hitetlen népeknek reank czikorgo fogoktul, mint az madarat meg mentél, az ô nagy hálo-

ioktul,

ioktul, es ſok álnok tanaczoktul.

Meg rontad te Wr Iſten tőrét az ellenſęgnek, meg ſzabaditoia lel te nyomorult hiueidnek, mind meg czufolod azokat, à kik ellened élnek, álnok tanaczot vęgeznek.

Czak te vagy őrők Iſten az mi erős gyamolunk, czak az te áldot neued mindenűt az mi hatalműk, mennynek főldnek egy Wranak, mi czak tégedet vallunk, azért mind őrőckè áldunk.

Ezt à ſzent Dauid ira ręgen à Soltar kőnywben, az ő diczéretinek ſzaz huſzon negyed reſzében, hogy az hiuek ne eſſenek, ketſęgbe ő ŵgyekben, mikor forognak inſęgben.

PSALMVS 10.

Notaìa: Batran ęrted Wram Iſten kárt vallanék.

TEkéncz ream Iſtenem nyaualiamban, légy gyamolom ſegitſęgem gondaimban, mert nem tudok mit tennem buſultomban.

Vallyon ſ. mikor veted ream ſzemeidet, ſiralmamra ha forditod fűleidet, nem tűrhetem ſanyaru kezeidet.

Az ellenſęg feiemre tőrekedik, ereiében hatalmaban bizakodik, ſok tűreſſel en lelkem fogyatkozik.

Diczekedik kérkődik keuélyſęgben, ſoha nem iut Iſtenis ő eſzébe, mert nem vallot ſemmi kárt életében.

Ebből veſzen bizodalmat batorſagot, nagy ſokaig hogy el-tűrſz gonoſſagot, mert nem bűntetz hamar kegyetlenſęget.

Feién vagyon áldomaſod ſegitſęged, én feiemre hogy ẘllyőn te ſegélled, azért nem fęl mert ſoha nem bűnteted.

Az ő ſzaia tellyes ſok ſzidalomual, ſziue lelke geriedez álnokſaggal, nem gondol ő ſemmit nagy haragoddal.

Halálomra czikorgattya az ő fogát, áll vtakon titkon meg vonta magat, hogy nyakamba keritſe ő háloiát.

Mint à farkas az iuh vtan olalkodik, bárány vtan az orozlány ſiualkodik, mindenkor czak vtannam leſelkedik.

Az gazdak keuélyſęgre kénſzeriti, az ő lelkét kárhozattul nem fęlti, hoǵ Iſten légy azt ſoha ő nem hiſzi.

Te erődet hatalmadot ő nem tudgya, hogy irgalmas igaz vagy nem gondollya, minden dolgat czak ſzerenczenek tarttya.

Indully azért en Iſtenem otalmomra, illy kéſőrre tekéncz ream áruadra, vigaztally-meg enni ſok ſiralmamra.

Szent neuednek káromláſát hoǵ tűrheted? keuélyſęgért miert hogy nem bűnteted? tűréſeddel bűnében keményited.

Min-

Minden dolgát iol hiſzem hogy fel rottad, nyavalyámot ſiralmamot fel irtad, az bűntetéſt vtolra hallaztottad.

Az bűn ellen mutaſd meg haragodat, bűntetéſſel ielencz igaſſagodat, hogy rettegyék mindenek hatalmadot.

Hogy az áruák őzuegyek Iſtene vagy, ſzűkſégemben ſzememuel had láſſam meg, ſzabadulaſt azért moſt ennekem adgy.

Ezt Wr Iſten en nem kérem bozſzuſagbol, czak kiuánom meg téréſet bűneiből, ne tamadgyon ellenem keuélyſégből.

Eſmerie meg pòrr, hamu, féreg voltat, ſoha tőbbè el ne hidgyè őmagát, de ſzolgallya alazatoſſon Vrát.

A ſzent Dauid igy tanît kőnyőrőgni, à ſzomoru ſziuet meg vigaztalni, ſzoktak tizedik Soltarban énekleni.

CANTIO, ad notam: Fenyeſſęges tengernek czillaga.

IEgy irgalmas Wr Iſten minekűnk, mert ellened alnokul vétkeztűnk, de te benned vagyon reménſęgűnk, kit haragra bűnnel ingerlőttűnk.

Ved-el rolunk mélto haragodat, mutaſd hozzánk irgalmaſſagodat, hogy eſmeriűk ebből io voltodat, ved-el rolunk ecképpen átkodat.

Derek képpen te meg tizticz minket, moſd el

rolunk fertelmeſſęgünket, az el veztet ſzép ôltôzetünket, reank aduan vigaztald lelkünket.

Vndokſagat faytalanſaginknak, mind iol lattiuk ſok alnokſaginkat, gonoſſagink elôttünk forognak, kik elôtted ſzüntelen vádolnak.

Volta képpen ellened vétkeztünk, látáſodra gonozt czelekedtünk, igaz vagy te nem kell kételkednünk, gyôzedelmes vagy mikor itéltetünk.

Igaſſagi te itéletidnek, ebbôl tetznek hogy be tellyeſednek, azért à kik tégedet itélnek kegyetlenek tôled meg gyôzetnek.

Czak bûn az mi gyarlo terméſzetünk, álnokſagban mert mi ſzûlettettünk, veſzedelmes it az mi életünk, mind el veſzünk ha meg nem térendünk.

Vétkeinktôl fordicz-el ſzinyedet, es tôrôld el az mi bûneinket, ne akariad látni mind ezeket, kickel ſokſzor meg bántunk tégedet.

Sies belénk vy ſziuet adnia, ſzent lelkeddel meg vyitania, tizta hûttel aiandékoznia, ád ôrôckè ſzinyedet látnia.

PSALMVS 12.

Notaia: Mindenkoron áldom az én Vramot.

SZabadicz meg es tarcz-meg Wram Iſten, mert ez fôldôn immár ſzent ember ninczen, igaz beſzéd az embereknél ninczen, mert tôbbire minden ember hitetlen.

Tuduan

Tuduán mert olly nagy hiwſagokat ſzolnak, egy-mas kőrnyűl mindenkor czalardkodnak, mind hazudnak ő fele-barattyoknak, ſziuek ſzerint es czak abban forgodnak.

Az Wr nyelueket es ő aiakokat, el ſzaggaſſa el tőrőllye azokat, aiakockal valakik czalárdkodnak, es nyelueckel czak nagy keuélyen ſzolnak.

Rauaſſagban bizuan az kik ezt mondgyák, hol nyelueket nagyon fel magaztallyák, aiakokat hazugſagra tanittyák, az Wr Iſtent nem ſęlik nem vrallyák.

Az Wr Iſten ezek ellen azt mondgya, mayd fel kelek minden ember meg láttya, mert en ſzemem à ſzegényeket láttya, hiueimnek ſohazkodaſat ſzánnya.

Iduőzitő ſzabadito mert vagyok, ſzegényeket áruákot otalmazok, beſzédemben nag hiwſeguel meg állok, gonozſzokon ezentől bozſzut állok.

Meg hidgyetek az Iſtennek beſzedét, kik váriátok czak az ő ſegitſęgét, mert olly tizták az Iſtennek beſzedi, kiket hiſznek az Iſtennek hiuei.

Igazak es ſzinten olly igen tizták, mint az ezűſt kit főldből el valaztnak, az ötuőſők kohokban oluaſztották, es hétzer meg ereztuén tiztitották.

Hatalmaddal tarcz meg minket Wr Iſten, őrizz minket kegyetlen nemzet ellen, hogy őrőckè kik léſzűnk igaz hitben, meg maradgyunk az te eſmeretedben.

Az

Az hitetlen es kegyetlen poganok, mi kőrnyőlűnk iárnak mint orozlányok, az egyhazi feiedelmek gonoſzok, azért győznek az hitetlẽ pogánok.

Lám ezeket Dauid ira verſekben, énekének tizen kettőd réſzében, mikor volna nyaualiában inſęgben, Saul Király miat ſzám-ki-vetésben.

PALATITZ GYŐRGI ENEKE.

Az Abigael énekének melodiaia.

WRam benned męg az en reménſęgem, minem tellyeſſęguel el fogyot hitem, noha moſtis oſtorodat ſzenuedem, vgyan te vagy azért az en Iſtenem.

Panaſzolkodáſom ſemmi nincz nekem, en Iſtenem mert vétkeztem ellened, azért az mit ream boczat felſęged, el kelly tűrnőm mert ęrdemlettem tűled.

Az te io voltodat hozzám ſok képpen, meg ielented ez főldőn életemben, de nem tudam tűled veñi io neuén, azért adal bűntetni pogány kézbẽ.

Látuán Wram hozzám nagy io voltodat, noha ream boczáttad oſtorodat, meg akarz tartani engem ſzolgadat, hadd kezdgyem el immár imadſagomat.

Aldott légy Wr Iſten ki velem ezt tőd, bennem az bűnt hogy vgyan itt meg verőd, te-magadot velem meg eſmerteted, ezzel ſzegény lelkemet te meg mented.

Te előtted en meg nijtom ſziuemet, néz be W-

ram

ram láſd meg betegſęgemet, tapogaſd meg mindenût ſebeimet, tôrôld el már orczámrol kônyhulataſimat.

Ime hozzád nagy biztomba kiáltok, fogadaſod ſzerint minden iot várok, noha minden kinra nagh mélto vagyok, alázatos ſziuet hozzád mutatok.

Czak tégedet en hiwlak ſegitſęgre, noha haraguttal ſzegén feiemre, életemet te adtad bûntetéſre, térien Wram haragod kegyelemre.

Hiſzem te vagy az kônyôrûlô Iſten, kinek ſziue eſik az bûnôſôkôn, ha te el hadtz ki velem? ſenki ninczen, ki fogſagbol engem meg ſzabadiczon.

Gyakor fohazkodaſim mert lelkemnek, nagh keſeruet fel inditak ſziuemnek, kôzepiben erôs bûntetéſednek, helt adgy Wram nagh kegyelmeſſęgednek.

Eorôk Iſten te meg ôlzà kit akarz, az holtbolis te eleuent tamazthatz, rabbá tehetz iſmeg meg ſzabadithatz, mind addig gyôttrez mîg nem hozzád haytaz.

Raytam igaz bozſzudat meg ne állyad, oſtorodat ſoka raytam ſe tarczad, tagaimot kimelue ſuytogáſſad, mert haragod ellen lelkem meg héruad.

Gondold-meg kérlek kegyelmeſſęgedet, tekénczed meg nagh keſerûſęgemet, ſzabadicz-meg fogſagbol en feiemet, kiert diczérheſſem ſzent felſęgedet.

Igaz es igen irgalmas Wr Iſten, ki mind haragodat à te népeden, mind irgalmaſſagodat hiueiden, ſzoktad meg mutatni az bűnőſőkőn.

Sziuem mert meg héruat nagy banatimban, hogy nincz réſzem az napnak vilagaban, en tagaim vadnak nagy faydalomban, nehéz vaſnak alég hordozaſaban.

Halgas meg Wram è kis kőnyőrgésben, mert nem czak magamért kőnyőrgők ebben, azokértis kik velem egyetemben, réſzeſűlni kéuánnak io tétedben.

Ezer őt ſzaz es hetuen eztendőben, czonka toronnak erős tőmlőczében, az ki ſzerze igen bizik Iſtenbe, hogy nem hadgya ſoká az bűntetésben.

PSALMVS 23.

AZ WR Iſten nékem édes táplálom, minden dolgaimban czak ő az en igazgatom, nem hagy engemet tellyeſſęguel el nyomorodnom, életemben nem hagy engem meg romlanom.

Sokſzor történt nekem haboruſagom, az hamiſſak miatt ſokſzor eſet budoſaſom, de mindenkor io helyen lőtt en meg nyugouaſom, iamboroktol meg volt az en taplaláſom.

Czak az Iſten en lelkemnek vezérè, az gonozrol én életemnek el-téritőie, az ő áldot ſzent neuének nag diczéretére, az igaſſagnak őſuényen viſelőie.

Nem

Nem rettegek ſemmi veſzedelemtől, męg az halálnakis ő nagy kegyetlenſęgétől, mert otalmaz az en Wram engem mindenektől, velem vagyon meg ment minden ellenſęgtől.

Eo ennekem meg őriző paztorom, noha tőle bűnőmért néha oſtoroztatom, de viſzontag kegyes képpen meg vigaztaltatom, mint Atyamtol ſoha el nem hagyattatom.

Draga ſzép aiandékockal meg lattal, tizteſſęguel en Iſtenem meg aiandékoztal, noha bozſzontod ellenſęgimet te azockal, de tartod az en lelkemet vigaſagual.

Azon kérlek en Iſtenem tégedet, kőrnyekezd meg te kedueddel az en életemet, az te irgalmaſſagod biztaſſa en ſziuemet, te io voltod biria az en életemet.

Hogy czak neked élheſſek ez vilagon, vigy engemet őrőmre Wram az más vilagon, mert nincz tőkélletes bodogſag itt ez vilagon, czak te vagy Wr Iſten az en vigaſagom.

Ez diczéretet à ſzent Dauid éneklé, mikor Iſten őtet haboruibol meg menté, es à Soltar kőnywbe verſekbe igy helyhezteté, bekeſęgeiért az Wr Iſtent diczéré.

PSALMVS 34.

Notaia: Arpad vala fő az kap:

MIndenkoron áldom az en Wramot, kitől várom en minden otalmamot, benne vettem min-

x Vzhledniz na žalost Barvesiek

240

den bizodalmamot, mindenkoron diczérem mint Wramot.

Igen vigad es ôruend az en lelkem, az Iſtennek ſegedelmet hog kérem, nyomorultak meg halliak azt ôruendem, vigadgyanak Iſtenben arra intem.

Czak egyedôl ôtet magaztallyátok, mint en tôlem láttyátok es hallyátok, velem ôſzue neki hálat adgyátok, egyetembe mind az ô neuet áldgiatok.

Ha valami nyaualiába en eſtem, az Wr Iſtent kialtuán meg kereſtem, feleletet azonnal tôle vôttem, es mindenbôl meg ſzabadult en feiem.

Az Iſtenhez azért fel tekénczenek, nyomorultak ô hozzá ſieſſenek, nijluán hidgyék hogy meg nem ſzegénûlnek, czak en rolam erre példat vęgyenek.

En mikoron Iſtenhez kialtottam, az Iſtentôl ottan meg halgattattam, ô általa hamar meg ſzabadultam, haboruſaginkban en meg tartattam.

Lám Iſtennek Angyala mind tabort iár, Iſten felô emberek kôrûl ô iár, az Iſtentôl azért ki otalmat vár vtaiban mindenût ô nagy iol iár.

Segitſęgûl azért Iſtent hijatok, ô io voltat koſtollyatok láſſátok, igen nagy io azt bizonnyal tudgyátok, benne bizo emberek mind bodogok.

Tôle azért mindenkoron fûgietek, az kik ſzentek vattok ôtet féllyetek, ſzûkſęgtekben tû meg nem ſzûkôlkôdtôk, az Iſtennek iauaual bôuelkedtek.

A gaz-

A gazdagok nagyon ſzükölködtenek, hitlenſégben nagyon meg eheztenek, De kik hűtből az Iſtentől féltenek, minden ióual azok bővelkedtenek.

Ream kérlek en fiaim nézzetek, es en hozzám tű minnyaiã iőijetek, ſzomat haluán hozzám fűgyelmezzetek, az Iſtennek felelmét mondom nektek.

Iőy előmbe à ki olly ember volnál, hogy éltedben te iol élni akarnál, io napokot földőn latni kéuannál, mennyorſzagban es lakozni akarnál.

Nagyon kérlek leg előſzer tégedet, meg tartoſztaſd gonoſztol te nyeluedet, czalardſágtol otalmazd aiakidat, meg ne czallyad te fele-baratodat.

Valamiglen élſz ez árnyék vilagban, ſzant ſzandéckal ne élly à gonoſſágban, ſőt életed foglallyad minden ioban, hoǵ lakozzál Iſtennek otalmában.

Sok io kőzőtt békeſéget ſzereſſed, es éltedben mindenkor azt kereſſed, ez vilagnak bekeſégét ne nézzed, mert iol tudod őrdőguel vagyon űgyed.

Felſęges Wr Iſten ſzemei vadnak, igazakon à kik ő benne biznak, es valakik tőle otalmat várnak, kéréſekben tőle meg halgattatnak.

Az Iſtennek haragos tekénteti, ſzőrnyű keppen gonoſz téuőket nézi, es azokat nag ſzőrnyen meg bűnteti, hireket is ez földről ő el-veſzti.

Czak Iſtenhez az igazak kiáltnak, es ő tőlè hamar meg halgattatnak, es minden nagy inſégből mel-

lyben vadnak, Iſten által azok meg ſzabadulnak.

Igen kőzel az Wr Iſten azoknak, tőredelmes ſziuel à kik ohayttyák, alázatos léleckel fődőn iárnak, ſok nyomoruſágokbul ſzabadulnak.

Ezeknek ő őrzi minden czonttyokat, es nem hadgya meg tőretni azokat, meg őleti veſzti az gonoſzokat, kik gyűlőlik az iambor igazakat.

Békeſéguel igazak meg tartatnak, kik Iſtennek ſzolgainak hiuatnak, ſoha azok nem puſztulnak rontatnak, kik Iſtennek az ő neuébe biznak.

Az gonoſzok kedig mind el rontatnak, kik az Wr Iſten ellen rugodoznak, es az őrdőgnek mind éltig ſzolgalnak, mind teſteſtől lelkeſtől el kárhoznak.

Tanuſagra ezt rendelé verſekbe, Enekének harmitz negyed réſzében, mikor volna Dauid nagy őrőmében, ſziuè lelkè őruendè Iſtenében.

PSALMVS 65.

Notaia : Cur mundus militat ſub vana.

SOk io tétemények nagyon czodalkozuan, ſzent Dauid propheta es el amélkoduán, az nagy Wr Iſtennek nagy hálákot aduán, fel ſzoual kiálttya imez képpen monduán.

Tégedet Wr Iſten illet az diczéret, à Sionnak hegyén innepi ſzentelet, az Ieruſalemben áldozat tiztelet, Anya-ſzent-egy-hazban tiéd az diczéret.

Az te ſzent igedet ott predikaltatod, irgalmaſſagodat

godat azzal meg mutatod, hogy imadſagomat nekem meg halgatod, minden nemzeteket te hozzád iutatod.

Raytam hatalmaztak ſokſagos bűneim, ellenem tamadtak ſzantalan vétkeim, látom hogy az poklot nijluán ęrdemleném, de ſzent fiad által el tőrlőd bűneim.

Igen nagy bodogſag kit te válaztottál, hiueid kezibè te melléd ſzámlaltal, az te ſzent hazadban neki lakni attal, mindẽ iouaiddal elégedni hattal.

Nagy igaſſagodon igen amelkodunk, hogy te vagy minekűnk meg tarto Iſtenűnk, minden ſzükſęgűnkben mij nagy reménſęgűnk, mert te meg halgatod ha neked kőnyőrgűnk.

Valakik lakoznak è ſzéles vilagban, ez egéz vilagnak minden határiban, nagy mezſze á ſzéles tenger ſzigetiben, hozzád reménkednek vadnak te kezedben.

Sok hegyek hauaſok te tőled tartatnak, az te hatalmaddal meg gyamolîtatnak, tengernek habiai azzal ſzállîtatnak, népeknek hadai azzal le nyomatnak.

Fęlnek es rettegnek főldnek hatariban, czuda tételidnek gyakran látáſiban, az napnak es holdnak fel tamadaſaban, minden népek vadnak nagy vigaztalasban.

Ez főldet meg latod eſsőuel őntőződ, ſzép ſiros

fűueckel

fűueckel meg aiandékozod, termő gabonaual es meg gazdagitod, az folyo vizeket ſzépen meg áraztod.

Czudalatos képpen az te io voltoddal, az egéz eztendőt nagy ſok fele ſzirral, te meg gazdagîtod ſok áldomaſoddal, puſztákot hálmokat ekes ruhazattal.

Juhockal barmockal az mezőt be tőltőd, ſok fęle vadackal es meg béueſited, ęghi madarackal fellyől ekeſited, az buzat vőlgyeken nagy béuen teremted.

Teneked mind ezek olly igen őruendnek, az ő modgyok ſzerint neked énekelnek, az te io voltodért tégedet diczérnek, nagy hála-adáſra neked minket intnek.

Szent Dauid propheta az ő énekében, az nagWr Iſtenben valo őrőmében, ezeket be irta nagſzépen verſekben, éneklő kőnyuének hatuan őt réſzében.

PSALMVS 64.

Notaia: Mindenkoron áldom az én Vramot.

MEg halgaſſad az en imadſagomot, nagWr Iſten en fohazkodaſomot, mert czak read biztam őnnen magamot, tőled várom en minden otalmamot.

Im rettegtet az ellenſęg engemet, tarcz meg tőle kérlek en életemet, lám te adtad mind teſtemet lelkemet, kérlek azért otalmaz meg engemet.

Czalard-

Czalardkodnak ő titok tanaczokal, tanaczkoznak álnok gondolatyockal roncz el, es otalmazz engemet azoktol, es azoknak az ő álnokſagoktol.

Hamiſſagual eleſitik nyelueket, vgy mint az ő két-élő fegyuereket, es meg vontak ſzaiokat mint îjeket, lőuőldőznek keſerű beſzédeket.

Az ártatlant ők titkon lőuőldőzik, álnokſaggal el-halálra kereſik, nagy hirtelen es ſzegént által lőuik, mert az Iſtent czak egy ſzalnye ſem fęlik.

Ezek azok kik ſzembe ſzépet ſzolnak, de ſziuekben álnokſagot forgatnak, ſzegényeknek ők titkon mind tőrt hánnak, ő ſziuekben ecképpen gondolkodnak.

Sockal inkáb azért ők gonozkodnak, álnokſágban nagyobban gyorſolkodnak, à ſzegények után ők olalkodnak, mindenkoron nagy álnok ſziuel iárnak.

Te Wr Iſten de által lőuőd őket, nagy hirtelen es meg bűnteted őket, ráiok eytez nagy halálos ſebeket, meg emézted mind teſteket lelkeket.

Az ő nyeluek léſzen ő el rontoiok, es halálok az ő álnok tanaczok, kiert méltan meg ſzakad az ő nyakok, mind éltiglen mert voltanak álnokok.

Ráiok nézuén olly igen czudalkoznak, az emberek es mind el amélkodnak, ő ſziuekben rezketnek fohazkodnak, mert Iſtętől illy bozſzu állaſt látnak.

Iſtennek ő nagy hatalmat hirdetik, tęteményit

es ecképpen meg ęrtik, az Wr Iſtent az vtán ők is ſęlik, gonoſſagban magokat el nem hiſzik.

Nagy örömuel az igazak vigadnak, igaz ſziuel à kik az földön vadnak, az Iſtenben es annal inkab biznak, es öneki mindenkor hálát adnak.

Vęgét láttyak vg az hitetleneknek, ő ſziuekben öruendnek diczekednek, igaſſagban es inkab ſerenkednek, kiben éluén minden iot czelekednek.

Sok ének kőzt à ſzent Dauid propheta, hatuan negyed reſzébe ezt be irta, az Iſtenhez mikor ő fel kiálta, Iſten neki nagy ſegitſęgét nyuyta.

HYMNVS. Chriſte qui lux es & dies.

CHriſtus ki vag nap es vilagoſſag, einek ſzetőtſęgét meg nijtod, es vilagnak vilagáual éltetél, bodog vilagot hirdetuén.

Kérönk téged kegyes Iſten, oltalmaz minket ez étzaka, légyen te benned mi nyugodalmunk, nyugalmas eiet engeduén.

Nehéz álom minket ne bánczyon, es az ellenſęg meg ne czallyon, mi teſtönk neki nem engeduén, teneked bűnöſſe ne teheſsen.

Mi ſzemeink álmot veheſſenek, de az mij ſziuönk hozzád vigyazon, meg oltalmazd te ſzolgaidat, kiket ſzent véreddel meg valtal.

Mi oltalmunk minket te tekéncz, ellenkezőkőt el tauoztas, bird iora te ſzolgaidat, kiket ſzent véreddel meg valtal.

Em-

Emlekezzel meg mi rolunk Wr Iſten, ez nyaualias teſtben mîg léſzûnk, ki vagy mi lelkûnknek otalma, légy ſegitſęguel minekûnk.

Diczôſſęg légyen Atya Iſtennek, es eggyetlen ô egy fianak, ſzent léleckel egyetembe, moſt es mind ôrôckôn ôrôckè, Amen.

PSALMVS 15.

SOkan vadnak moſt ollyatin emberek, kik azt vélik hogy ôk 10 Kereztienek, noha feſlet es nem iambor erkôlcziôk, ſôt mindenben Chriſtusnak elienſęgek.

Tôlôk azért hogy magunkat ohaſſuk, az ſzent Dauid kérdeſet elô végiûk, az Iſtennek feleletit meg halliuk, es magunkat abban igy iol meg laſſuk.

Az Propheta nagy almelkodaſaban, fell kiálta Iſtenhez iraſaban, Wram ki lakozek te Satorodban, ki marad meg az Anya-ſzent-egy-hazban.

Rôuid ſzoual ki megyen menyorſzagban, es ki léſzen az ôrôk bodogſágban, monda Iſten neki azon oraban, meg feleluén im ezképpen ſzauaban.

Io életben az ki magat foglallia, az igazat keziuel bizonittya, igaſſagat es ki ſziuében tartya, Attya-fiat az ki nem ragalmazza.

Nem téſzen ez gonozt atya-fianak, gyalazattiat nem tôri ſzomſzedgyanak, es nem ád helt ragalmazo ſzauanak, oltalmazza hirét atya-fianak.

Vtallya ez ſziwbôl az gonoz embert, es bôczûlly az Iſten-ſelô iambort, meg eskûſzik ô fele-baratyanak, es mindenben Vra léſzen ſzauanak.

Soha pénzet vſorara nem adgya, az áruákat es azzal meg nem foyttya, ſôt mindenben ô azokat taplallya, valamit hoz neki keze munkaia.

Igaz ellen aiandékot nem veſzen, az ſzegénnek es igaz tôruént téſzen, ki élteben illetén iambor léſzen, menyorſzagban nijluan ôrôkôs léſzen.

Ez éneket az ſzent Dauid propheta, az ô Soltar kônyuében el be irta, tizen ôtôd réſzében be foglalta, Iſten adgya kôuetheſsûk mint hatta.

PSALMVS 147.

Notaia: Iol lehet nagy ſokat ſzoltunk Sandorrul.

DRaga dolog az Wr Iſtent diczérni, ſzine elôt kegyeſſen énekelni, ékes dolog ſzent neuet magaztalni, az hiueknek ô elôtte ſzolgalni.

Az Ieruſalemet lám ô ſzereti, Anya-ſzent-egyhazat ſzépen épéti, tôruényéuel bodogul ékeſſéti, az Izrael fiait egyben gyûti.

Eő gyogyit meg ſzomorodot ſziueket, vigaztallya az meg élet lelkeket, ô enhiti meg ſok keſerûſegeket, mind teſti es lelki betegſegeket.

Nagy ſzamot tart ô valaztot népére, mert tuttara czillagoknakis neue, gondot viſel ennie ſzantalan rendre, azért hogy rá tekéntene mindenre.

Felſeges

Felſęges Wr az mij mennyei Wrunk, olly nagy erős es hatalmas királyunk, kinek bőlczeſęgétől tauul alunk, ęrtelmében mert vęget nem talalunk.

Ez ő neki czudalatos tanaczia, hogy az ſzelygieket fel magaztallya, de az keuél gonoſzokot vtállya, es őket mind fottiglan le gyaláza.

Enekellyunk neki hala-adaſſal, vigaſſagos hangiczyalo ſzerſzammal, beſzélgeſſünk az mi kegyes Wrunckal, magaztaluan őtet imatſagunckal.

Eo vonſza bé az hegieket vőlgyeket, es az kődőt meg térheli eſsőuel, mennyet le ſzarmaztat az főld re ſzéllel, hog gyűmőlczőt fűuet hozző bewſęgel.

Az hegyeken vőlgyeken czelekedet, ő add az barmoknak eledeleket, az hollo fiaknakis éhſęgeket, ő tolti bé meg adgya kéreſeket.

Semmi ő magaban akarmi erő, az lonak ereie neki nem kellő, ſem emberi ſerenſęgre nem néz ő, mert egyedől elégſęges ſegétő.

Kedue vagyon czak az őtet felőkőn, győnyőrkődik az igaz emberekben, hatalmas azoknal minden kénczeben otalom ez vilagi erő ellen.

Diczérd azért Ieruſalem Wradat, magaztald Kereztienſęg meg valtodat, aldgyad Sion meñyei királyodat, hiueknek ſerege te ſzent Atyadat.

Eo te néked batorſagod mindenben, kapuid zaruarit biria erőſſen, Polgaridat meg áldgya igen giengen, réſzeſituén ſok io tétemenyében.

Hataridat ſzereti békeſſęgben, meg áldotta fôldedet nagy bewſęgben, meg nem fogyatkoztat ſemmi ſûkſęgben, taplál téged zemlye cipo kényéruel.

Hamarſagos az ô paranczolattya, mindenhato bôlczeſſęges tanacza, az fôldre-is alá ſzármazik ſzaua, es lég ottan meg léſzen akarattya.

Mint az feier es ſzalankozo gyapiat, ô méltattya ſzép gjengéden az hauat, es mi képpen egy-ualyozo hammat, ſzép apronként zuz marazokat ſzorhat.

Viſzont mikor paranczolattyat adgya, léſzen mind azaknak el taguláſa, ha éleztô ſzeleyt fel tamaztya, az iegeket folyo vizé oluaſſtya.

Miként iſmet az darabos iegeket, ide alá hánnya az kô-eſsôkôt, egyetembe hordoz ſok hidegeket, mellyet ſoha lám ſenki el nem tûrhet.

Iacobnak ki mutattya ſzent ſzerzéſit, fiaiual kôzli áldot igiet, ô felſęge az az Izraelnek népét, igazgattia neki adgya tôruényét.

Nem czelekedet igy ſemmi nemzettel, meg nem ikeſitet ſemmi nemzettel, miként reank tekénte nag io keduel, kiért algyuk ôrôcke diczôſęggel.

AZ WR ISTENNEK NAGY OSTORA, kit mi reank boczatot, az mi ſulyoſagos nag bûneinkért, az 1586. eztendôben ſzereztetet

Moſtan

MOſtan emlekezem az mulando idők-ről, az Kereztieneken tőrtint czuda dolgokrol, az nag éhſęg miat ſok nyomoruſagokrul.

Iſtennek oſtora moſt reank boczattatot, az dög halál által igen meg ſzanyaritot, az éhſęg es inſęg igen meg nyomoritot.

Czuda képpen Iſten ſzerelmébűl oſtoroz, de kegyeſſęgében iſmet hozzáia fogot, mint kegyelmes atya ſzerelméből tanitot.

Hogy ha egy keueſſe kiſirtetben boczatot, ſok nyomoruſagot ha mi reank ereztet, azzal ő hozzaia io voltabul inditott.

Az moſtani idő felette mely ſanyáru, es ketſęgben eſſet kőztőnk ſok atya-fiu, mert láttatek neki élete mely nyomoru.

El nem hagy az Iſten az ki minket teremtet, ſőt magat igéri es imez-képpen intet, az tanitok által lelki paſztorok által.

Reank ſzorgalmatos gondgya Iſtennek vagyon, haiunk ſzalanakis ő nala ſzaman vagyon, ki tériezteт kária nagy bewſęgre meg vagyon.

Ennek példaiara bé hozom amaz Sidot, Illyes prophęta ideieben ręgen az nagy ſzűk időt, mit Iſten miuele Illies prophęta által.

Az ręgi időben Moyſes időiében, nem hadgya az Iſten népet az nagy inſęgben, mannáual el tarta őket mind az puztaban. Iſten-

Iſtennek hatalma moſtanis vgyan azon, az ő nag̃ io volta Iſten fęlőkre haſſon, kinek ő io kedue mi raytunk maradhaſſon.

Diczéret tizteſſęg légyen az Wr Iſtennek, vęle egyetembe az ő egy ſzűlőttenek, őrőkőn őrőckè az ſzent lélek Iſtennek.

ORATIO IERMIAE PROPHETAE.

Notaia: Magyar nyeluen Matyas vala az Pre:

EMlekezzél mi tőrtenék Wram mi raytunk, es tekéncz meg melly ſzidalomban mi moſt vagyunk, mind bűnűnkért Wram tőled oſtoroztatunk, azért ſzűkſęg eiel nappal hozzád kiálczunk.

Eorőkſęgűnk édes házank maſra fordula, az mi házunk es ioſzagunk idegenre ſzálla, w̃giűnk iuta iay mi nekűnk nagy budoſaſra, mert Iſtennek nem akaránk térni vtára.

Aruaſágra nagy inſęgre miként maradánk, mert nincz nekűnk főldőn házunk ſem kedig atyánk, w̃gyè fogyot őzuegyſęgre marada Anyánk, mert bűnűnkért meg haragutt mennyei Atyank.

Arra iutánk hogy vizetis pénzűnkőn vęgiunk, es az mi erdőnk faiában nagy árun valczunk, egyéb fęle ſzűkſegetis mindent ſzenuedgyűnk, mert Iſten paranczolattyának ellene tettűnk.

Tereh alatt az rabſagban nyakunk le ſzegék, ſemmi nemő nyugodalom nem engetteték, mert ſemmi

mi kegyeſſęg kŏztŭnk nem talaltatték, azért pogan népnek ſziue raytunk nem eſék.

Idegen nép kŏzt kereſſŭk mi kenyerŭnket, mert fŏldŭnkben nem ſegélliŭk à ſzegényeket, nyomorultakrol el forditiuk mi ſzemeinket, azért veté Iſten reank haragos ſzemét.

Atyaink vétkeztenek de már ŏk meg holtak, mi-es kŏuetŏi voltunk alnokſagoknak, im mint vaſęk-meg beleiè fogok fioknak, mert ellene tŏtt Iſteni paranczolatnak.

Kik ſzolgák voltak moſt vralkodnak mi raytunk, mert ſzolgak léuén Iſtennek mi nem ſzolgalank, minden Iſteni tizteletet mi meg vtálank, Azért nincz ki által tŏlŏk mi meg váltaſſunk.

Im czak markunkban viſelliŭk az mi lelkŭnket, nagy keſerŭſęguel eſzŭk mij kenyerŭnket, félelem es retteges meg emeſztet minket, fegyuer elŏt kietlenben mentiŭk feiŭnket.

Ehſęg miat az mi teſtŭnk meg keſeredet, mint égŏ kementze bŏrŭnk meg repedezet, az mi ſziuŭnk banat miat meg keſeredet, lelkŭnk kedig bŭnŭnk miat ketſęgben eſet.

Az mi aſzſzon népeink meg gyalaztatának, nag ſok ſzŭzek pogan miat meg rontatának, Mert nem engedénk Iſteni paranczolatnak, azért Iſten kŭlde reank az poganokat.

Feiedelmek kŏzŏlŭnk mind el ki fogyanak, es

az tanacz állo népek mind el halanak, az kőz népek egy-más kőzőt vizſzat vonanak, iegye hogy mayd vęge léſzen mi orſzagunknak.

Nagy haragia vagyon raytunk az Wr Iſtennek, terméſzete ellen élűnk ſzent igeiének, es ellene iarunk mindenben ſzerzeſenek, ezzel adunk okot minket bűntetéſenek.

Terméſzet kűuől élnek poganok iffiackal, à ſzegény rabokat verik dőgőnyeg fackal, ninczen ki őſzue tudgyon férnye azockal, Mert őſzue mi nem férheténk atyafiackal.

El tauozék már mi tőlűnk az mi őrőműnk, mert koronanelkűl vagyon már az mi feiűnk, azért ſzűkſęg hogy ſziuűnkben mi keſeregiűnk, ſzűntelenűl Wr Iſtennek hűtből kőnyőrőgiűnk.

Iay mi-nekűnk mert meg bantottuk Iſtenűnket, azért fogta keſerűſęg az mi ſziuűnket, ſetét homaly el borîta mi ſzemeinket, vadak rokak ſzéllel lackiak az mi főldűnket.

Bizodalmunk vagyon benned kegyelmes Iſten, ki meg maradtz mind őrőcké diczőſęgedben, ha győttretűnk bűnűnk ſzerént à mi teſtűnkben, nem hadtz tőled el ſzakadnunk az mi lelkűnkben.

Mire Wram mind őrőcké feletz el minket, illy ſokaig keſergeted buſult lelkűnket, kérűnk azért térîts hozzád az mi ſziuűnket, mert nem nyeriűk naladnelkűl iduőſſęgűnket.

Ved-

Vedd-el rolunk kérűnk téged nagy haragodat, es vyîts-meg már minekűnk az mi napunkat, kegyelmes Iſten otalmazd meg mi házàinkat, hogy diczériűk mind őrőcké ſzent Haromſágot,

PSALMVS 32.

Notaia: Arpad vala fő az kapitanſagban.

BIzodalmunk az hatalmas Iſtenben, ő fianak az Chriſtuſnak hitiben, nem hagy minket el veſznőnk életűnkben, de meg halgat az ő nagy ſzerelmében.

Azért őrűlliűnk az mi Iſtenűnknek, kik igazak vagyunk az mi lelkűnknek, diczőiczűk neuet mi Iſtenűnknek, ſzép éneket hála adaſſal mondgyunk.

Tiztellyők az mi kegyes Királyunkat, lelkűnk ſzáiunk ſziuűnk mondgyon éneket, Orgonakban ſzőngeſsűk diczéretit, magaztallya minden főld áldot neuét.

Tőkéletes az Wr Iſten ſzauában, igaz mindenkor az ő mondaſában, hiwſęges az ő czelekedetiben, irgalmaſſag előtte iár ſzűntelen.

Hiwſęges ő hatalmas beſzedében, es ſzentſęges minden czelekedetben, ez egéz főld iſmeri io voltaban, ſzauat fęlik nagy engedelmeſſęgben.

Iſtenűnknek czudalatos ő dolga, igiéuel az menyeket czinalta, tenger vizet mint egy tőmlőben tartya, mélſęgeket helyheztette titkában.

Az egéz főld azért fęlye az Wrat, minden hatalmaſſagok hallyak őtet, alázattal vallyakaz nag Wr

Iſtent, ſzolgállyanak mondgyanak diczéretet.

Nagy Vraknak tanaczait ô ęrti, az pogánok végezéſit el hinti, népek gondolattyát ſemmie téſzi, Czaſzaroknak igiekezetit veſzti.

Iſtennek meg áll igaz vęgezéſe, ô tanacza meg marad mind ôrôckè, ſziue gondolati nemzetſęgekre, ſzent beſzéde mind ôrôckôl ôrôckè.

Vigaſſaga mindenben hiueinek, bodog népek kik vallyak Iſtenôknek, à mely népek ôrôkſęge Iſtennek, kik mindenben czak ô tûle fûggenek.

Rolok viſel nagy gondot kegyelmeſſen, nézi az mennyegbôl az nag Wr Iſten, emberek fiait láttya ſziuekben, meg ſzentely ôket az ô lelkekben.

El nem reytezhetik ſenki elôle, mindeneket czinálta erôskeze, bîr ô velek mindenkor mint teremtô, ez világnak az ŵſtôke kezében.

Nem ſzabadul az Király nagy erôuel, az Orias nem tartatek nag teſtel, ſokaſaga ereinek le romol, az lo czalard az ô hamarſagaual.

Eorôſſęge Iſten ôtet fęlôknek, ſzemeiuel néz ſzûnetlen reáiok, el nem hadgyá à kik ô benne biznak, irgalmaſſagaba kik reménkednek.

Kôzel Iſten az ô Kereztienyhez, hogy ki mencze az halálbul vgy vigyaz, es élteſſe az ehſęgben vgy ôriz, kiſirtettôl az Chriſtuſért oltalmaz.

Engedgiônk azért az kegyes Iſtennek, ô Chriſtuſatt fogadgya az mi lelkônk, es tûle mindenek meg ſegit-

ſegittetnek, otalmokat kik benne helyheztettek.

Az te irgalmad mi raytunk maradgyon, miként reménkettőnk benned Wr Iſten, légy ſegéttőnk minden mi ſzűkſęgünkben, hogy tiztellyők Iſtenſęgét ſzűntelen.

Ez éneket ſzent Dauid éneklette, az Wr Iſten népének aianlotta, bizodalmat helyheztette Iſtében, harmintz kettőd Soltaraban be irta.

PSALMVS 69.

Notaia: Tudni hatta Iſten, &c.

Ies nagy Wr Iſten en ſegîtſégemre, es legy figyelmetes az en beſzédemre, emlekezzél rea ſzent igeretedre, hayczad fűleidet en kőnyőrgéſemre.

Tizta ſzűből Wram folyamom te hozzád nag bizodalomual fohaſzkodom hozzád, ſzűntelen ő Atyam kialtok te hozzád, kérlek kialtáſom foly háſſon te hozzád.

Ezen te ſzent fiad meg eskűtt minekűnk, hogy te ſzent ortzadot nem reyted-el tőlűnk, ſőt az ő neuében à mit tőled kérűnk, minden kétſégnélkűl meg adod minekűnk.

Paranczolta nekűnk ſzent Matthe kőnyuében, hogy az legyen dolgunk mindennek előtte hogy ſzent orſzagodat az ember kereſſe, az után à teſti hogy minden meg lenne.

Hûtből tizta ſzûből azért arra kérlek, enged ſzent Igedből hogy eſmérheſſelek, tellyes életemben hogy diczérheſſelek, minden dolgaimban téged nézheſſelek.

Az en életemet tarts meg ſzent neuedért, az te ſzent fiadnak kedues ſzerelmeiért, nagy hálákot adok teneked ezekért, ha meg halgattz Wram engem io voltodért.

Nem kérem az végrè hoſzu ęletemet, hogy itt ez vilagban hizlallyam teſtemet, es hogy ôregbîtſem hiremet neuemet, ſôt hogy diczérheſſem te Iſtenſęgedet.

Vilagy ęletem czak árnyęk ennekem, mint à ſzép folyo viz el mulik en tôlem, de az te orſzagod ôrôk lako helyèm, mellybe Ieſus Chriſtus által helyheztetem.

Szent fiad vállára rakád bûneimet, ôrdôg rabſágabol meg valtal engemet, érette fiaddá fogadal engemet, ôrôkôſſé téuél ô érte engemet.

Bizuaſt merek azért neked kônyôrgeni, az en aiakimual áldozatot tenni, mint kegyes Atyamual te veled ſzolani, minden ſzûkſęgemet es meg beſzélleni.

Az te népeidet Wram immár ſzand-meg, az te oſtorodat tôlûnk immár vond meg, te nagy haragodat ſzent Atyam enyhîts meg, Gyûlekezetedet, immáron épîts-meg.

Rútſagát

Rútſagát Wr Iſten bűnűnknek ne nézzed, hanem ſzent fiadnak halálát tekénczed, es áldozattyanak ſzent érdemét nézzed, ſzegény fiaidat immár megſegéllyed.

Az te io voltodért mind őrőcké áldunk, irgalmaſſágodért es fel-magaſztalunk, háládatlanſagot, tauoſztas-el tőlűnk, vy es tiſzta ſziuet teremts már mi bennűnk.

Tied legyen Iſten mindenben diczőſég, az te ſzent fiaddal es minden tiztteſſęg, ſzent Lélek Iſtenuel egyenlő felſęgben, à ſzent Haromſágban mind őrőcké. Amen.

PSALMVS 28.

Notaia: Czak te benned Wram Iſten vagyon.

MOſtan hozzád fel kiáltok felſęges Wr Iſten, mert kőfalom es oltalmom vág mindenek ellen, tekéncz ream ne hág engem nagy veſzedelemben, mert vg vagyok kit temetni viſznek az véremben.

Imatſagom kiáltaſſom kérlek meg halgaſſad, két kezemet fel emeluén irgalmaſſon láſſad, igaz hitből à mit kérek ennekem meg adgyad, igireted ſzent felſęgcd moſt meg bizonijczad.

Czudaképpen kőrnyűluettek moſt az hitetlenek, kik hamiſſan czelekednek átkozot emberek, ſzembe nekem ſzépet ſzolnak de álnok ő ſziuek kérlek ne hagy hog ne legyek eggyek ő kőzűlők.

Ha-

Hamarſaggal inkab kérlek hoǵ ǒket meg ronczad,à mint iárnak ǒ ſzoldgyokat acképpen meg adgyad, gonoſſagban elmerûltek az te igy iol latod, azért nekik nagy ſok képpen kérlek meg torollyad.

Am iol latod hoǵ nem véſzik az te dolgaidat, meg vtaltak hátra hattak paranczolatidat,ſemmi bǒczbe mert nem tartyak az te ſzolgaidat,hiſzem azért hogy meg rontod mint te toluaidat.

Azért neked nagy hálakat adok mint Wramnak, mert te-nálad hellye vagyon en imatſagomnak,mondlak téged én erǒmnek es en paiſomnak, én ſziuemnek czak eǵgyetlen egy bizodalmanak.

Nám te voltal czak eǵgyedǒl nekem ſegitſęgel, es te benned ǒrüendǒzǒt ſziuem nagy bewſęggel,azért téged en diczérlek az en énekemmel, tarcz meg engem kérlek Wram az te hiueiddel.

Ez éneket az ſzent Dauid be ira kǒnyuében, diczíretnek huſzon nyoltzad io nemes réſzében, ellenſęget ki meg gyǒze mind egéz iltében, mert ǒ bizék az Iſtennek nagy ſegitſęgében.

PSALMVS DAVIDIS.

Notaia az Saphicum verſus.

KI birod mennyet es az egéz fǒldet, mert az te neued fel magaztaltatot,ez egéz fǒldǒn el fel emeltetet, mind az ęghiglen.

Diczi-

Diczíretedet gyermeczkek ſzáiábul, ki ielentetted biri ellenſęgeddel, hogy ki hirhedgyek az te ſzent neueddel, minden hatalmad.

Ha en meg latom az ékes ęgheket, Napot es holdot fényes czillagokat, ezt én magamban kezeid munkaiat, igen czudalom.

Ha igaz Iſten mind ezeket birod, miert mi rolunk nagy emlekezeted? miert gondodat igen helyhezteted, az nyomorultakon?

Mellyen az ember hogy ötet ſzereted, minden állatidon feiedelmé tötted, es az életnek vtan ékeſsited, czillagos ęghel.

Sőt az vadakon es az madarakon, az egéz földnek es minden állatin, es az vizeknek ſzantalan czigain, Wrra neuelted.

AZ S. HAROMSAGRVL EGY BIZONY

őrők Iſtenről, Notaia: Fénieſſęges tengernek czillaga.

SZent Haromſag es czak egy Iſtenſęg, kit emberi elmé meg nem foghat, czak hiueknek téged hitők valhat, egy Iſtennek három ſzemélynek.

Téged vallunk egy orők Iſtennek, kezdetnelkűl valo terméſzetnek, Atya Fiu ſzent lélek Iſtennek, állat ſzerint de egy Iſtenſęgnek.

Te teremted à mennyet es földet, es ezekben vaio ékeſſęget, te ſzent fiad véré minket valtot, ſegétſęgűl kik hiuűnk tégedet.

Vu Sziuűnk-

Sziuünkbe boczatad ſzent lelkedet, meg ſzenteluén à mi életünket, bátorituan nyomoruſaginkat, es meg tartuan mind vęgig bennünket.

Felſęges Iſten kérünk tégedet, ád eſmernünk à te ſzent fiadat, magaztallyuk te ſzent felſęgedet, es veheſsük az örök örömet.

Diczérteſſel tellyes ſzent Haromſag, Atya, Fiu, ſzent Lélek Wr Iſten, ki magadat nekünk meg ielented, tarcz meg minket mind vęgig az hitben.

PSALMVS 67.

KEonyörül Wr Iſten mi raytunk, es te ſzent áldaſodat ád nekünk, te ſzent orczadnak vilagoſſagáual, vilagoſicz mi ſetétſęgünket, hogy téged meg eſmerheſsünk, mies bünösök ez földön, Ieſus Chriſtus poganokis téged eſmerienek meg, es te hozzád térienek.

Hálat adnak teneked Wr Iſten, minden népek es téged diczérnek, es ez egéz vilag öruendöz, es tizteſſęgedre énekel, mert czak egyedöl vagy igaz, s igazan itilſz népeket, az te iged ki tériedet, es minket oltalmaz, hogy minnyaian el ne veſzſzünk.

Hálat adgyunk moſt az Wr Iſtennek, igaz hitből es tellyes ſzüből, minden helyeken ö ſzent igeire, iobbul es ſzaporodik ö népe, Atya Iſten álgy meg minket, Fiu Iſten álgy meg minket, ö ſzent Lélek, roncz el az ördögnek hatalmat, es mi velünk vralkodgyal.

PSAL-

PSALMVS 92.

Notaia : Iollehet nagy ſokat ſzoltam Sandorrul.

MEly igen io az Wr Iſtent diczérni, felſęgednek én Wram énekelni, ſzent neuedet diczéruén magaztalni, es mindenůt ez vilagon diczérni.

Igen reggel irgalmaſſagodat hirdetni, igaſſagod eyel es kiáltani, hegedőuel orgonáual zengetni, minden éneklő ſzerſzammal tiztelni.

Czudaképpen meg vigaztal engemet, mindenekben te czelekedetedet, kezeimnek műkaiaual őruendők, teremtőmnek meg valtomnak éneklek

Ha ſziuemben lelkemben meg gondolom, mely nagyoknak dolgaidat en latom, mélyſęgeſnek io tétedet itilem, Wram azon olly igen czudalkozō.

Az eztelen ember eztit nem eſmeri, az hitetlen bolond ember nem ęrti, kinek veled nincz igaz eſmereti, ſzent fiadban mert nincz ő-neki hiti.

Ez vilagon gonoſzak győkereznek, kik mindenkorō hamiſsā czelekeſznek, mint az fűuek viragoznak teriednek, hoģ őrőckőn őrőcké élheſſenek.

Lám ezeket felſęges Wram Iſten, meg bűnteted mert te vagy őrők Iſten, kik tamadnak az te ſzent igéd ellen, viaskodnak az te hiueid ellen.

Sokan vadnak kik ritkan emlekeznek, kik ſoha nem engednek beſzédednek, ime Wram mely naģ hamar el veſznek, mely naģ hamar tőled meg bűntetetnek.

Te vagy azért kegyes bűntetőm ennekem ki nem őrűlz bűnősnek el vezszésin, de inkab őruendesz ő meg téressen, es mind őrőckè valo életeért.

Az en birodalmam oly erős lészen, vnicornishoz hogy hasonlo lészen, ellenségémen veszedelmet vészen, gonossagnak el vezteket tekéntuén.

Rolam Wram az kik meg emlekeznek, az igazak kik igaz hitben lésznek, mint palma vgyan ők meg zőldűlnek, mint Cedrus fak vgyan meg gyökereznek.

Istennek ő hazaban plantaltatnak, Anya-szent egy-hazban meg viragoznak, mindenkoron neki gyűmölczőt hoznak, igaz hituel iambor életet vallnak.

Nag' vénségben ők is meg gyökereznek, nag szép zőldek es igen nyersek lésznek, igaz hitben mert erősek ők lésznek, életekben tekéletesek lésznek.

Vallast tészen minden emberek előt, hogy az Isten igaz mindenek előt, hamissagot soha nem czelekedet, az kő sziklan es ád nagy erősséget.

Soltar könywnek kilenczuen két részben, ezt meg irta szent Dauid énekében, az ő népet inti ez diczéretben, Wr Istenben ne essenek kétségben.

HYMNVS, Deus creator omnium, &c.

Elséges Isten mennek földnek Wra, ki mindeneknek vagy teremtő Atya, à magas égnek szépen álkotoia, es nagy biroia.

A mi

A mi keduõnkért à ſzép fényes nappal, te meg ruhazod az ęgheket nappal, es az eczakan à vilagos holdual, mint egy lampaſſal.

Hogy meg nyugoſſon à mi munkainkbul, tõrõdéſünkbõl es faratſagunkbul, neha kediglen mi nagy banatunkbul, es ſiralmunkbul.

Nagy hálat ádunk kegyes atyank neked, hogy te ez napon nekõnk azt engetted, nagy ſzép békéuel élnõnk te elõtted, diczõſſęg neked.

Immar az einek az õ kezdetiben, neked kõnyörgõnk atyank igaz hitben, ſegil meg minket mi kõnyörgéſünkben, áldgy meg lelkünkben.

Hogy tizta ſzûbõl aldhaſſunk tégedet, ſzép énekſzoual diczériük neuedet, iozan elmiuel imadhaſſunk téged, mint Iſtenõnket.

Az ſetét éinek reank iõuéſęben, adgyad hogy lelkõnk ne légyen ſetétben, ſe kedig hitõnk tekeletlenſęgben, es téuelgésben.

Ha à mi teſti ſzemeink el hunnak, lelki ſzemeink reank vigyazanak, à mi bũneink mind el aludgyanak, es meg hallyanak.

Tarcz tiztan Wram teſtünket elmenket, õriz meg bũntõl álmunkbanis minket, az álnok õrdõg ne birion el minket, erõtleneket.

Adgy békeſſęges nyugodalmat nekõnk, es tenten magad vigiaz Wram ęrtõnk, hogy ſzép békéuel legyen fel keléſsünk, tellyes életünk.

Tégedet kérőnk Iſtennek ſzent fia, neked kőnyőrgőnk mi Wrunknak Atya, hogy à mit kérőnk ſzent lelked meg adgya, ſ. meg confirmallia.

AZ SzENT IANOS LATAS ARVL VAlo ének, ki ſzereztetet Bornemiſzſza Peter által.

PAnaſzolkodunk moſt orſzagunknak illy nagy puztaſagan, es bozſzonkodunk mi marhainknak illy nagy kár vallaſan, de nem bánkodunk az menyorſzagnak illy nagy puztaſagan.

En azért ſzolok drága voltárul magas menyorſzagnak, kiből meg ęrtiűk hogy károk eſnek az ollyatinoknak, kickel tű veſztitek az mennyorſzagot, bánkodnia fognak.

Tanoſſagunkra ſzent Lélek Iſten erről nekűnk ira, ſzent lélek által mikor lélekbē ötet el raggada, ſzent lélek Iſten erről minekűnk ſzép dolgot mutata.

Renduel ſzent Ianos ez képpen iria az eggyik kőnyuében, Egy Angyal vgy mond el fel vőn engem egy nagy magos hegyre, mutata nekem ott egy ſzent varaſt az Iſtennek lelke.

Varaſnak modgyat ſzépen meg iria mely Iſtentől volna, nagy fényeſſęghez draga kőuekhez haſſonlatos volna, mint egy tűndőklő Iaſpis kő volna igaz olynak mondgya.

Sok ékeſſęggel ezzeket iria nag hoſzſzunak mődgya,

gya, tizenket ezer futaſni fôldôn volna hoſzaſaga, az magaſſagat es ſzéleſſęgét eggyêlônek mõdgya.

Angyal meg méri ſzent Ianos láta egy arany mérteckel, az magoſſaga ſzaz negyuen négy ſing emberi mérteckel, ſzéleſſęgetis mikor meg méri egyenlônek leli.

Bizonnyal iria az ſzent varaſnak tizenkét kôfalat, de az varaſnak mind ſzép Iaſpisbol mondgya az rakáſat, dragalatôſnak ſzép ſzár aranynak mond gya az rakáſſat.

Sok ſęle kôuel es mind dragaual raktak az kôfalat, Iaſpiſnak mondgya elſô kôfalat, maſodik Safirus, az harmadikat Calcedoniuſnak, negyedik Smaragdus.

Touabba mondgya hogy az ôtôdik volna ſzép Szardonix, es az hatodik Sardius volna, heted Criſolitus, nyolczad Berillus, kilenczed Topaſus, tized Criſopaſſus.

Tizeneggyedik mondgya hogy volna az fényes Hiacinktus, tizen kettedik mondgya hogy volna draga Ametiſtus, tizenkét falat illennek mondgya Iſtennek ſzolgaia.

Mondgya hogy volna az ſzent varaſnak tizenkét kapuia, de minden kaput nagy draga kôbôl ki faragtak vala, váras piacza mint tizta Criſtall tizta arany volna.

Igen fényesnek es vilagoſnak ô az varaſt iria, ot az va-

az varasban ſem nap ſem az hold nem ſzükſęges volna, mert az Wr Iſten benne lakozék nagy vilagos volna.

Véſznek ſzépſęgét ſzent Ianos iria hogy ott látot volna, az ſzép folyo viz miként az Criſtal vgyan fénlik vala, Iſten ſzékiből varas piaczan nag ſzépen folly vala.

Szép fák valanak ott mind két felől az folyo viz mellet, minden holnapban tizenkét ilő fák teremnek vala, fá leuelei igẽ haznoſſak az betegeſſegnek.

Mikor ſzent Ianos ezeket láta nagy ſzoſzatot halla, hogy az Wr Iſten ő hiueiuel immar eggiűt volna, az ſzép varasban nagy vraſagra mind feienként hiwna.

Nem léſzen vgy mond immar ő-nekik ſemmi nyaualiaiok, nem léſz faidalmok ketſerőſęgek es nagy ohaitaſok, nem léſz hiueknek ſemmi ſiraſſok ſemmi iaygataſok.

Szent Ianos éſmet ſzozatot halla Chriſtus Ieſus ſzola, ird meg te Ianos minden népeknek atyamis akaria, az ki ſzomiuhozik iőien en hozzam elég léſzen innia.

Az ki en hozzám akar iőnye helt adok ő-neki, czak ſzóm fogadgya minden kénczemet adom ő nekie, nag io Iſtene es kegyes atya léſzek ő-nekie.

En az hiueknek ſzerzem az varaſt az mellyet te láttal, eggyűt lakozom en hiueimmel az en ſzent

Atyam-

Atyammal,en nagio vagyok es igaz vagyok nem lakom gonozzal.

Az kiben ſzomat meg nem fogadgyak nagy károkat valnak, látod amaztott mely rakua tűzel bizony abban hulnak, nem iönek ide az gonoz népek mint az gonoz ebbek.

Az hitetlenek es fertelmeſſek nagy tauul mennyenek,es az átkoztak es az gyilkoſſak kik embert el veztnek, vndok fertelmes parázna népek nagy táuul mennyenek.

Az ki meg akar bűnnel rakodni ám bátor rakodgyék,az ki fertelmes akar lennie im fertelmeſkedgyék,mind meg engettem moſt meg el várom egy igen kiczinye.

Bodog az ember ki meg fogadgya az en intéſemet, ſzabad léſz annak az ſzép varasban mindenkor be menni, ſzabad léſz annak az élő fának gyűmölczeben enni.

Im maidan immar én vęget vetek ez roſzas világnak,maid meg láttiátok az tűzes toban mikép pen be hulnak, es meg láttiátok az tűzes toban miképen ott iárnak.

Hallotok ottan nagy ſok iaygataſt es ſok átkozodáſt, nem nézem Papat, nem nézem Czaſzart, ſem nem nézem Királt,az ki gonoz volt mindennek oztom igazan egyarant.

En hiueimuel nagy bodogſagual dűczőſęgben

lakom, minden kénczemet minden marhamat nekiek aianlom, az en Atyamual az ſzent Lélekuel mindent nekik adom.

En orſzagomat minden embernek egyaránt ſzerzettem, akar Tott légyen akar Ratz légyen akar Czigan légyen, czak hogy engemet igen ſzereſſen, es igen tiztellyen.

Ezt én-is adom moſtan tanaczul minden fęle népnek, hogy az Wr Iſtent igen ſzereſſek es igen tiztellyek, hogy az ſzép varasban az Wr Iſtenuel mi eggyůt leheſsůnk.

Hiſzſzem az Wrak hogy bé menének ha bé boczatnaiak, de mind az lopok az draga helytől igen táuoly vadnak, ollyakrol ſzolok kik eyel nappal ördögnek ſzolgalnak.

Monda az Chriſtus hoǵ az fertelmes nem mehetne oda, iob volna azért hoǵ io ideien minden rea gondolna, iamborſagara tiztaſagara Iſten orſzagara.

Minden rendeknek Wrnak ſzegénnek valo az mennyorſzag, io keduel láttia az Chriſtus Ieſus ki mindenért valtſag, czak hogy meg laſſa hogy tauoly légyen gonoz faytalanſag.

Az ördög kőztůnk mind eyel nappal erőſſen forgodik, hol mit kaphatna ő mindenkoron azon igyekezik, azért meg láſſuk fel fegyuerkezuén hogy ellene állyunk.

Teſti

Teſti fegyuerrel meg nem győzhettiůk de lelkiuel győzůk, mind eyel nappal Iſten kapuiat erőſſen zőrgeſsůk, hogy az ſzép varasban nagy vraſagra mind feienként mennyůnk.

Ezeket ſzerze Huztnak varában Bornemiſzſza Peter, mikoron láta hogy czak az teſtre gondolna ſok ember, Iſtenért kére az mennyorſzagra minden igyekezék.

DICZIRET ES ŐRVENDETES ENEklés, az AEneas király notaiara.

MEnnyei felſégnek Wra es Iſtene, ki vág mindeñek gondgya viſelőie, es az embereknek kegyelmes Iſtene, ſziueknek ertőie es meg ſzentelőie.

Orſzagodban ẃluén vigyaz mindenekre, kik tiztelnek téged az emberi teſtben, minden ſziueket látz noha lakol menyben, kezedben tartod hiueket ideiekben.

Reám-is Wr Iſten veſd ſzent ſzemeidet, hogy minden dolgomban diczérielek téged, álgyam es tiztellyem te ſzent felſęgedet, kiert meg nyerheſſem az őrők életet.

Irgalmaſſagodbol iob kezed feiemre, teriezd ki Wr Iſten az meg ſzenteléſre, felſęged áldáſat veheſſem feiemre, es iduőſſęgemet te tizteſſęgedre.

Czak te lágy itod meg az en kemén ſziuem, miképpen az nap fény meg melegit engem, vgy az te

ſzent lelked meg vigaztal engem, minden haborutul ki igazit engem.

Latogas meg engem királi ſzékedből, es ſzentel meg engem Iſteni keduedből, hogy en kárt ne vallyak az ſzép örökſęgből, mellyet meg igirtel Chriſtus ęrdeméből.

O mely czudalatos Iſten az te dolgod, az te tanaczidban ninczen neked társod, mind ez világ gondgyat czak egyedől birod, embert te oda viſz ahoua akarod.

Raitam az Satánnak hatalma ne légyen, az te ſzent Angyalod én mellettem légyen, valaholot iárok engemet őrizen, hozzam en Iſtenem nagy ſzerelmet légyen.

Iutalmat meg adod mindennek időuel, oly kegyelmes Iſten hogy el nem feleitél, bé irod neueket mind az élő kőnyben, hogy kik tizteltenek ez főldőn éltekben.

Nagy gondod volt Iſten őrőcke hiuekre, engemet-is bé irz ſzent élő kőnyuedbe, hogy mikoron iutok ſzined eleibe, meg ne ſzégyenűllyek az meg holt teſtembe.

Czak te neked Iſten légyen nagy diczőſſęg, főldi emberektől légyen nagy tizteſſęg, mert czak téged illet az mennyei felſęg, őrőckőn őrőcké légyen nagy diczőſſęg.

Te vagy czak egyedől nag erős oltalmunk, dű-

hős ör-

hős ördög ellen nagy erős gyamolunk, akaratod ellen mi meg nem bántatunk, mert mi te ſzantáſid kapalaſid vagyunk.

Olly nagy gondom erre hogy kedued leheſſen, te ſzent felſęgednek neuét hogy diczériem, az emberi teſtben mîg léſzen életem, addig kely kereſnem az en iduőſſęgem.

Az Sár es az viaz mikor le tétetik, az nap fény egyaránt ſzolgal mind kettőnek, az eǵgyik meg lágyul máſik meg keményűl, ember ved eſzedbe mert példa hitedről.

Iruán ezer őt ſzaz es nyolczuan haromban, es éneket ſzerzek Munkacznak váraban, tizta ſzűuel adák ezt vigaztalasban, neuét nem titkollya verſeknek feiében.

CANTIO PVLCHRA.

O Mennyei naǵ bodogſag, te vagy fénlő vilagoſſag, mennyorſzagban egy vraſag.

Téged vallunk es diczérűnk, te vaǵ Iſten egy ęrdeműnk, te vagy őrők ẘduőſſęgűnk.

Ninczen nekűnk tőb Iſtenűnk, czak te tőled viſeltetűnk, téged immar meg eſmertűnk.

Vralkodo ſzent Haromſag, ki vagy élő hatalmaſſag, főldőn mennyen egy vraſag.

Adgy minekűnk igaz hitet, ſzeretetet eǵgyeſſęget, orſzagunkban békeſſęget.

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Diczérheſsük ſzent neuedet, tanolhaſſuk ſzent igédet, nyerheſsük örökſégedet.

Tarcz meg köztünk az bölcz hitet, látod Iſten ſzükſégünket, örögbiczed mi hitünket.

Benned légyen bizodalmunk, rolad légyen tanoſſagunk, igaz légyen tudomanyunk.

Légy mi velünk egy reménſegünk, vytaſſek mi ſzentſégünk, ne árthaſſon ellenſégünk.

Batoriczad mi lelkünket, biriad iora mi nyelvünket, iöuel tarcz meg életünket.

Diczérteſſek Iſtenſéged, meg adaſſek tizteſſéged, maradgyon meg diczöſſéged.

CARMEN SAPHICVM.

NEked mennyei ſzent Atyank könyörgünk, lelki faidalmunkban kérünk légvelünk, meg igirted ſzent orſzagod ád meg nekünk, mellyet te ſzent igédből meg értettünk.

Adgyad itilet napiat kéſzen várnunk, ſzent fiadnak kegyes ſzauat hallanunk, az örök mennyorſzagot hogy veheſsük, régi ſzent atyainkat hogláthaſſuk.

Videlmez meg nagy retteneteſſégtöl, halalunk ideien az kéſirtettöl, oltalmaz meg az kéſégbe eſéſtöl, ne ſzakadgyunk el az örök élettöl.

Iſtennek, nagy io volta diczéretes, az ö neue mind öröcké ſzentſéges, földön mennyen mindenha

denha diczőſſęges, légyen mind őrőcke nagy tiztęſſęges.

Diczérteſſek őrők Atya Wr Iſten, ő igéie áldot Fiu Wr Iſten, egyetembe az ſzent Lélek Wr Iſten, ſzent Haromſag egy bizony őrők Iſten.

CARMEN SAPHICVM.

NEked kőnyőrgűnk teremtő Iſtenűnk, te io voltodért nagy halakot adunk, mert te vagy nekűnk életűnk teremtőnk, minden gond viſelőnk.

Adgy kérűnk téged ſzent lelket mi nekűnk, ki igazgaſſa iora mi elmőnket, hogy tanolhaſſuk az te ſzent igédet, es bőlczeſſęgedet.

Szentely meg minket felſęges Wr Iſten, es tarcz meg minket minden igaſſagban, hoģ epűlheſsűnk az te ſzent igédben, es eſmeretedben.

Hála te neked menybeli naģ Iſten, hogy bűnőſőkőn raytunk kőnyőrűltel, mert igaz vagy te az te beſzédedben, es igiretedben.

Diczőſſęg neked felſęges Wr Iſten, ki egy állatban vagy harom ſzemélyben, ki menyben lakol őrők diczőſſęgben, mind őrőcké, Amen.

CANTIO PVLCHRA.

NEz mi reank Wr Iſten kegyelmeſen, es kőnyőrűl te népeden, mert maidan el fogyunk ez főldőn, ha te meg nem latz nagy Wr Iſten.

El

El árattak Wr Iſten ſok inſęgűnk, mint az tenger veſzedelműnk, mint az vizek kőny-hullataſink, meg ſokaſultak nyaualyáink.

El puztultak Wr Iſten te templomid, el oſzlottanak iuhaid, el keueſſedet te ſereged, maid el foǵ Wram tizteleted.

Mind ezek moſt Wr Iſten vadnak raitunk, ſenki nem kőnyőrűl raitunk, gyalazat, ſzidalom, mi raitunk, az te neuedért rutoltatunk.

Ally boſzſzut már Wr Iſten te neuedért, viaskodgyal ſzent igédért, az hitetlen népeket ezért, verd meg Wr Iſten te neuedért.

Szidalmaznak Wr Iſten te neuedet, és czufollyak te fiadat, el puztittiak őrőkſęgedet, halgaſd meg Wram panaſzinkat.

Hogy tégedet Wr Iſten békeſſęgben, diczérheſſűnk mi ſziuőnkben, valláſt tézſzűnk igaz hitben, áldot légy Wr Iſten magos menyben.

AZ WR ISTENHEZ VALO HALA adas es dicréret.

DIczérlek tégedet en édes Iſtenem naǵ kegyelmeſſęgedért, es en hozzám valo az te ſzent fiadnak, nagy irgalmaſſagaért.

O mely édeſſęges es mely őruendetes Wram az te ſzent lelked, boczaſd én reám es had vigaztallyon meg te nagy kegyelmeſſęged.

Czak

Czak te benned Wram mind öröcké biztam ſoha meg nem czalattam, moſtis én Iſtenem mint erős kőfalhoz te reád tamazkottam.

Ha peniglen Wram teis el hagyandaz az en nag ſzűkſęgemben, ingyen mayd el fogyok es ſemmié léſzek nagy keſſerűſęgemben.

Im hol ez may nap az en életemet ſzent kezedben aianlom, mint édes atiámtul minden ſzűkſęgemet ſzent fiadért meg várom.

Iuſſon iol eſzedbe kegyelmes Iſtenem ręgen mi atiainkual, mely kegyelmeſſęget ſokſzor czelekettél ſzegén nyomorultakual.

Légy meg halgatoia en könyörgéſemnek édes Wram Iſtenem, vigaztaly meg Wram az te ſzent lelkeduel had örűllyön en lelkem.

O mely keſeredet es meg nyomorodot Iſtenem az en ſziuem, mert el fogyatkozot tőlem el tauozot iay már az en életem.

Nézenek reámis az te ſzent ſzemeid es ne hagy el engemet, ennye ſok bánatot végy ki en ſziuemből vigaztald meg lelkemet.

Az te io voltodért es en hozzám valo nagy kegyelmeſſęgedért, véghetetlen hálát adok en te neked nagy irgalmaſſagodért.

Az ki ez éneket rendelé verſekben gondolkodék magában, mert nincz bizodalma ſenkihez ez földön ſok nyomoruſágában.

Az ezer ött ſzázban hetuen eztendőben Pünkőſdnek el multaban, az kegyes Iſtenhez ő gondolattiában vagyon hála-adásban.

CANTIO PVLCHRA.



AS hozzám Wr Iſten kegyelmes ſzemeiduel, noymoruſágomban vigaztaly meg ſzent lelkeduel, ſok bozſzuſágimat hogy el ſzenuedheſſem, io lelki békeſſęguel.

Az te ſzent neuedért kiért örőcké áldom, mert gyarloſagomat te látod nijluán tudom, keſerűſęgemben ha ſokaig tartaz, felſęgedet meg bántom.

De idején kérlek Wram az te neuedért, lelkemben meg ne ſęrcz téged meg bantáſomért, es az en ſziuemet gyarloſagbol eſſet, keſerues ſok ſiraſſal.

Oltalmam mindenkor mert bizony czak te voltál, mind az olta fogua hogy ez világra hoztál, ſok nyomoruſagbol meg ſzabaditottál, es mellettem forgottál.

Nincz moſtis ennekem kiuűled ſegitſęgem, mert ſem io barátim es ſemmi nemzetſęgim, nyomoruſagomban ki mellettem fogion, hanem czak te Iſtenem.

Im ha nem nagy kén volt ez vilagban vyonnan, nekem nyaualyaſnak gyamoltalan budoſnom, illyen ártatlanul gonoz nyeluek miat ſok ſzidalmat vallanom.

Sira-

Siralomtol ſzemem immár meg nem ſzáradhat, orczam baratim kőzt vigh keduet nem mutathat, mert mind hátra hattak hanem czak egyedől, ſzány engem Wram Iſten.

Áldlak téged Wram ha velem ezt miueled, hog ellenſęgemet ſzemem lattára vered, mind ez vilag előt tőlők rám ſzánt gonozt az ő feyekre tőrőd.

Az kiktől oknelkűl en ezeket ſzenuedem, nyeluek nehézſęgét moſt feyemen viſelem, de bizom te benned hogy mêg mind ezeknek őrőmmel vęgét érem.

Rőuideden Wram nyaualyamot meg ęrczed, en árua feyemet igaſſagodbul menczed, ellenſęgim ellen az prokator ſzent fiadért fel vegyed.

Akar mint titkollyam te tőled bánátimat, ha el nem reithetem te tőled titkaimat, mert látod ſziuemet, vezérlyed vtamot, tudod gondolatomat.

Sziuem mely ſzomoru, életem mely nyomoru, az en tekéntéſem minden felé ſanyaru, en keſerues lelkem teſtemben győtrődik, mert meg emézt ſok bozſzu.

Keſerues bánattal én ezeket hogy irám, ſzomoru kőnyueckel leuelemet áztatã, el fogyot feyemmel ſzomoru lelkemmel, az Wr Iſtenben biſztam.

MAS ENEK VGYAN EZEN NOTARA, az Meg ſzabadultam már ez teſti haláltul.

OH én két ſzemeim tű az Wrat ſęllyetek, hog kegyelmes hozzám mindenkor el hidgyétek, hozzám ſok io voltát es ő nagy ſzerelmét mindenkor el hidgyétek.

Wram meg ne gyűlől engemet haragodba, ha immar ki vettél nag irgalmaſſagodba, kérlek el ne fordicz orczadat en tőlem, vig bé ſz. orſzagodba.

Meg foglak tégedet az en igaz hűtemuel, reád tamazkottam erős reménſégemel, én el nem ereztlek az mîg meg nem halgatz, az én lelki kezemmel.

Fell inditlak téged ſok nyomoruſagomual, az en bűneimnek ſzántalan ſokſágáual, mind addig kiáltok mîg bé nem kőtz engem, nagy irgalmaſſágodual.

Oh menybeli Iſten te vag en reménſęgem, kinek hatalmában kezében ellenſęgim, ott vagy te Wr Iſten en nag ſegétſęgem, ahol nincz reménſęgem.

Tanicz meg engemet te igaz vtaidra, had láſſak el mennem az te igaſſágodra, én ellenſęgemuel gonoz ſzandékiokra, ne boczaſſad ſzáiokra.

Ha te benned Wram nem reméllettem volna, az nag bánat miat meg eméztettem volna, az élőknek főldén az te iuhaidat, meg nem láthattam volna.

Azért oh én lelkem ne boczáſd el magadat, mit tőrőd ſzaggatod nag bánattal magadat, moſt meg fogod látni Wramnak io voltat, czak ne had el magadat.

Az

Az kik nagy bánatban keserűségben vadnak, itilet napiára igaz birod várianak, de addig magokat igyé vigaztallyák, mint Dauidtul meg hallák.

AZ EMBER MIKORON VTRA AKAR mennie, Notaia : Rettenetes Istennek nagy haragya.

WRam Isten ki igirtél oltalmat, hiueidnek segitséges nyugodalmat, es vtunk ban io szerenczet io haznot, minden nemű dolgunkban diadalmat.

Látod Wram én igyekezetimet, nem kéuánom gonoszul életemet, tudod Wram mindenben én szűuemet, ez mellé kéuánod igaz hűtemet.

Sokat gondol ember ő életibe, ki nem mégyen Isten tiztelségébe, de magamat hadgyom szent felségére, akaratom ő szent akarattiára.

Ægyptombul az Sidok ki iőuének, mert Istennek igiének hiuének, kik nem hűnek vtokban el vezszenek, az kik hűnek igirt földön most élnek.

Enged Wram énis vgy hihesselek, vtaimban sohol ne téuelegyek, de szíuemben mindenűt viselyelek, hogy ne légyen hellye ellenségemnek.

Mint Abraham szolgaiának ő vtát, te Angyalod igazgata iáráſát, azonképpen viselyed én vtamat, el táuoztaſd ellenségem szándékiát.

Az Thobias Angyala velem iárion, hegyen vől gyen es vizen igazgasson, azok iárnak ők is mert czak te szodon, semminemű emberi akaraton.

Eyel nappal kőrnyűlem vgy forgodgyon, hoǵ az őrdőg engemet meg ne czallyon, de ſziuemben mindenkor viſellyelek, hogy ne légyen helye ellenſęgemnek.

Ha álmomban el aluſzom teſtemben, mindenkorő vigyázok én lelkemben, nyugodalmat adgy az mi ſziueinkben, békeſſęges gondolatot ſziuűnkben.

Légyen neked Wram Iſten diczőſſęg, főldőn mennyen minden igaz tizteſſęg, mert czak tied minden nagy hatalmaſſag, foghatatlan kegyeſſęg irgalmaſſag.

CANTIO POST CONTIONEM.

MOndgyatok diczéretet, Kereztiének az Wr Iſtennek, ſzentſęges tizteletet adgyatok ő neuének.

Eoruendgyetek ő neki, igaz Iſteni fęlelemben, mert kőztetek lakozék az anya-ſzentegyhazban.

Es meg elegeiti, lelketeket lelki kenyérrel, biztat ő igeiéuel édes igiretiuel.

Szent Wram az te neued, ſzent vagy az magas menyben, ſzent vagy es rettenetes minden nemzetſęgekben.

Tégedet illet Wram, tizteletűnk, hála-adaſunk, az mi gyűlekezetink, meg ſzenteléſűnk.

Hála légyen te neked, hoǵ meg ielented te-magadat,

gadat, es meg eſmernők Wram te akaratodat.

Diczéret, diczőſęg, légyen te neked az magas menyben, diczéret es diczőſęg légyen az ſzent templomban.

MAS, az Vedd-el Wr Iſten rolunk haragodat, nota.

HAlgaſd-meg moſtan mi kőnyőrgéſűnket, fordiczad reank kegyes ſzemeidet, ielencz meg hozzánk az te ſzent keduedet, es otalmadat.

Kérűnk Wr Iſten hog légy ſegitſęguel, gondot viſeluén az mi életűnkről, lelki es teſti minden ſzűkſęgűnkről, es békeſęgűnkről.

Ne nézzed az mi ſzantalan bűnűnket, biriad lelkűnket es az mi ſziuűnket, czak te viſellyed minden gondainkat, ne hadgy el bennűnket.

Senki bűnűnkből meg nem ſzabadithat, ſenki lelkűnkben meg nem vigaztalhat, ſenki kiuőled meg nem otalmazhat, es meg nem nyugothat.

Mert te egyedől érettűnk faradál, az mi bűnűnk ért czak te ſzomiuhozál, kegyetlen halált mikoron koſtolál, érettűnk áldozál.

Te vagy czak azért az mi otalmazónk, te vagy meg valtónk es meg ſzabaditónk, te vagy életűnk es egy bizodalmunk, minden ioſzágunk.

Diczéret légyen Atia Wr Iſtennek, es ő fiának te Iſtenſęgednek, es egyetembe mi vigaztalónknak, ſzent Lélek Iſtennek.

CAN-

CANTIO PVLCHRA.

Irgalmaſſágnak Iſtene, mindeneknek teremtőie, ioknak vagy kegyes vezére, gonoſzoknak bűntetőie.

Kérűnk es hozzád kiáltunk, es tőled oltalmat várunk, mert ſzent fiadnak véréuel, ſzépen meg tiztituán vagyunk.

Noha moſt az en teſtemben, ként ſzenuedek életemben, nem hadz el veſznem bűnőmben, azért vertél meg ez főldőn.

Lás hozzám kegyelmes Iſten, vigaztaly te ſzent lelkedben, hogy az Chriſtuſnak kedueért, bizhaſſam iduőſſęgemben.

Mert ſányaruſag teſtemben, nagy vagyon en életemben, vgy hog elmémet ſzűntelen, czak nem eyti kiſértetben.

Bűneimnek ſokaſágát, ſem teſtemnek gyarloſágát, czelekedetnek rutſágát, ne nézed faytalálágát.

De ſzent fiadnak kedueért, az Chriſtusnak ęrdemeért, az te fogadaſod ſzerint, ne bűntes ęrdemem ſzerint.

Hogy az te iſmeretedre, es az Kereztien életre, népeknek iduőſſęgekre, ſiethеſſek életemben.

Adgy egeſſęget teſtemben, es ſzent lelket életemben, igédnek hirdetéſében, foglallyam magam éltemben.

Mi haznod győtrődéſemben, es nag kén-ſzenuedé-

uedéſemben, ha ſzent neuedet ezekben, meg bántom keſerűſęgben.

Oſtoridnak ſulyoſágát, es haragodnak nag voltát, eſmerem raytam czapáſat, az bűnért bozſzu alláſat.

De hog ketſęgben nem eſſem, sőt békéuel ſzenuedheſſem, ſzent léleknek ereiéuel, erőſicz engem Wr Iſten.

Elégedgyel meg immáran, ſzenuedéſemmel ez világon, hogy téged hála-adáſſal, diczérheſſelek éltemben.

Légyen neked nag diczéret, Wram Iſten es tiztęſſęg, Angyalok es az emberek, magaztallyanak tégedet.

Ezer ött ſzáznak felette, hogy irnának kilentzuenben, ſzent Margit aſzſzony hetében, ſzerzé kén ſzenuedéſęben.

CANTIO PVLCHRA, ad notam:
Oly buual banattal az Aeneas király.

GOndolkodgyál ember az te bűneidről, Iſten ellen valo ſzántalan vétkedről, tudod hogy ſzámot ádz valaha ezekről, miként az Prophętak ſzollanak ezekről.

Es erre főképpen gondod légyen neked, hogy légyen Iſtennél kedues te életed, ioknak életeket mindenben keueſſed, gonoſzak erkőlczét ſoha ne keueſſed.

Rôuid idô muluan gonoſzak el veznek, mint mezei fűuek fôldrôl le vagatnak, ręgi ieles dolgok elôtted légyenek, Iſten tôruényének ezek engedgyenek.

Ki vala hatalmasb ez egéz világon, Nabuchodonozor Babyloniában, nem akara iárni Iſtennek vtában, Iſten változtata barom abrázatban.

Az ô ſzent igeiét mert káromlya vala, magát Iſten gyanánt imadtattia vala, az hatalmas Iſten vg meg verte vala, hét eztendeiglen fűuet rágot vala.

Sennacherib ehez haſonlatos vala, ſzantalan népében vg el bizot vala, egéz Sidoſágot el rabollya vala, négy koronás Király le vágatot vala.

Iſtennek intéſét nem beczűllik vala, Ieruſalem varaſat meg ſzállotta vala, Ezechias király benne lelte vala, egéz Kereztiénſęg ezen remůlt vala.

Ezechias király im átkozik vala, Iſten tôruényében igen bizik vala, az Iſtennek nepét bátorittia vala, kiért ôtôt Iſten meg halgatta vala.

De az Iſten vélle ezt mielte vala, az ô kônyôrgeſét meg halgatta vala, ſzantalan pagan nép ellene ſzol vala, hatalmaual Iſten el veztette vala.

Angyalát az Iſten be boczatta vala, az pogán taborra mikor iutot volna, ſzaz nyoltzuan ezeren ot meg holtak vala, király Niniuébẽ haza ſzàlàt vala.

Templomban egykoron ô el bé ment vala, baluány Iſteneknek imádkozik vala, ônnen kęt fiátul le va-

le vagatot vala, Iſtennek haragia ezt miuelte vala.

Azért mind feienként igy láſſunk dolgunkra, hogy minden dolgaink fordullyanak iora, Iſtent ne gerieſsük ellenünk haragra, hogy bé hiuion minket örök bodogſagra.

Irigyſeg fözuénſeg ot hiſzem nem léſzen, ahol az hiueknek lako helyek léſzen, Iſtennel beſzélni nekik ſzabad léſzen, vigaſſag es öröm ot öröcké léſzé

Ezt hogy az Wr Iſten nekünk meg engedgye, ſzükſeg hogy mindenkor erre gondunk légyen, Iſten ſegitſege bizony velünk léſzen, es igazgat minket öröckön öröcké.

MAS AZONROL.

AZ én életemnek mindē ideiében, ételem italom léſz vala mely helyen, vagy wlek, vagy állok, vagy ágyamban feksſzem, ez drága ſzép ſzozat forogion elmémben.

Iertek el hiueim atiamtul áldottak, az én orſzagomban kit regenben fondáltam, az tü ſzükſegtekre kit nektek fel állattam, ezzel benneteket el fel magaztaltam.

Nagy örömmel ſzükſeg mindeneckel várni, az Iſtennek fiát itiletre iöni, ackor az hiueknek ſziuét öröm érij, mikor kezdi Chriſtus ez ſzokat mondani.

Az én lako földöm kiben tü lakoztok, kiben

beſzédemnek őrzőie voltatok, az én orſzagomban már vralkodgyátak, kik az árnyék főldőn banatban éltetek.

Mert iay léſz bizonnyal az hitetleneknek, kik az Wr Iſtentől kegyelmet nem nyernek, az ő életekben hozzáia nem térnek, illatokual azok tőle illettetnek.

Atiámtul átkoztat mennyetek el immár, régtől foguan az langozo őrők tűzre, őrőckőn őrőcké kénlodgyatok abban, ſzergektől legyetek őrők győtrőlemben.

Paranczolatomnak őrzőie nem lőtők, kik az árnyék főldőn őrőmben éltetek, ſzűkſég azért nektek hogy tűzben égietek, hiueim iauáual ne réſzeſűllyetek.

No azért immárā mi igen vigyázzunk, ſok vétkek álmábul immár fel ſerkennyűnk, es oly vigaztaláſt az mennyegből váriunk, kinek ő ſzaiából illyen ſzokat hallunk.

Diczérettel kériűk az mi Iſtenűnket, hogy meg ſzabadicza ő az mi lelkűnket, ez nehéz átokbul kimenczen bennűnket, kegyelmes aldáſſal latogaſſon minket.

KŐNYŐRGES AZ WR ISTENHEZ.

Algaſſátok ſzent Dauidnak mondáſat, az Iſtenhez valo fohazkodáſat, io voltárol gyakran valo hála-adáſat, ő lelkének őruendetes mondáſat.

Az

Az ſzent Dauid fęlre ment ő-magának, ő lelkéuel ſiruán őſzue ſzolának, minden èrèk benne meg indulának, az Iſtenről ſokat gondolkodának.

Szembe álla az Dauid ő lelkéuel, nem kűlőmben mint egy ellenſęgéuel, kezde őtet meg rongálni beſzéduel, kinek ezt felele keſerues ſziuel.

Miert vagy ily nagy ſzomoru én lelkem, bu banatot nagyot ſzerzél eńekem, te miattad nincz nyugodalmam ennekem, igen ellenem vagyon az ennekem.

Semmiképen te kétſęgben ne eſſęl, az kegyelmes Iſtenhez eſedezél, nyomoruſagidbol hidgyed ki véſzen, czak ő rola gyakorta emlekezél.

Hogy nem véſzed lelkem eſzedben magád, Iſten előt mit rettegeted magád, ingyen maid nagy tőrben eited magad, kiből ki ſem ſzabadithatod magad.

Erre ſietlek ez may nap tégedet, ſies hamar kereſſed meg Iſtenedet, ne veſzeſd el az te iduőſſęgedet, illyen-képpen diczéred az Wr Iſtent.

Ald meg azért én jo lelkem az Iſtent, magaztallyad fel az teremtő Iſtent, bűneidből engezteld meg az Iſtent, ne keſergeſd ſok ideig az Iſtent.

CANTIO POST CONTIONEM DIcenda, ad notam: Irgalmas Wr Iſten immaran.

HAtalmas Wr Iſten rolad emlekezűnk, minden ſzűkſęgűnkben neked elſedezűnk, naǵ bizodalomual te hozzád fo-

lyamunk, ſzent fiad neuébẽ tőled mindẽt kérűnk.

Az mi nagy bűneink vgyan el árattak, ſok nyomoruſagban minket buritottak, lelki teſti iokra reſtſęget hoztanak, nagy idegenſęget mi ſziuűnkben adtak.

Az te ſzent igedhez vagyonk hidegſęguel, annak ęrtelméhez merő ſőtétſęguel, ha az te ſzent lelked mennyei erőuel, lelkűnknek homalyat el nem ẃzűk ezel.

Láſd meg ſzűkſęgűnket Királij ſzékedből, boczaſd meg bűnűnket kegyelmeſſęgedből, oncz az mi ſziuőnkben az te ſzent lelkedből, ęrtelmet adg nekűnk ſzent aiandékodbol.

Semmi iora bennűnk ęrőt nem eſmerűnk, azért czak te-neked moſtan eſſedezűnk, az te ſzent igedhez adgy ſzerelmet bennűnk, az hitetlenſęget ẃzd ki mi kőzűlűnk.

Az te ſzent igedből hogy valamit hállunk, mi kiczin elménkből valamit ęrthetűnk, te diczőſęgedre maradgyon meg bennűnk, az mit nem ęrthetűnk azt ád meg ęrtenűnk.

Igaſſagnak Wra ki lakol mennyegben, magad kőtelezted ſzent igiretedben, Ioel prophętának maſodik réſzében, tudgyuk hogy meg maradz mind őrőcké ebben.

Ki őntők, vgy mond, az én ſzent lelkemből, az én hiueimre minden ioſzagimbol, mind kiczinre nagyra

nagyra lelki teſti iokbol, rolam prophetálnak Iſiak igaz hitből.

Azért kérűnk téged kegyelmes Iſtenűnk, az te ſzent lelkedből moſtan adgy mi-nekűnk, ſziuűnk ſötétſęge reműllyon el bennűnk, az igaz ęrtelem neuekedgyék bennűnk.

Ezt nekűnk engedgye az atia Wr Iſten, vęlle egyetemben az fiu Wr Iſten, es az vigaztalo ſz. lélek Wr Iſten, ſziuűnkben lakozék mind örőcké, Amen.

AZON NOTARA.

DIczérem az Iſtent az én életemben, mert ő meg halgata én kőnyőrgéſemben, bűnőm meg boczata nagy kegyeſſęgében, kit mieltem vala én gyarlo teſtemben.

Sokſzor én ſziuemet hozzaia forditom, mikor ſzűkſęgemet valamibe látom, ottan halgat engem az én ſzabaditom, ſemmiben nem kéſik én édes taplálom.

Ne bizatok azért az feyedelmekben, hogy ha bűnben eſtek tű ez gyarlo teſtben, mert ninczen maradás hidgyétek ezekben, de czak reménſęgtek légyen az Iſtenben.

O mely bodog ember az őnőn magaban, kinek ſzegitőie nagy nyaualyaiában, Iacobnak Iſtene ki lakik menyorſzagban, ki mindent teremtet hatalmaſſagaban.

Az

Az Wr meg őrizi az iőueuényeket, élteti taplallya mind az őſzuegyeket, Angyali őrizik apro gyermekeket, ęrtek meg bűnteti az kegyetleneket

Oly nág gondgya vagyon az élő Iſtennek, éledelt ſzolgaltat mindenkor azoknak, kik minden oltalmat czak ő-tőle variak; el vezti az Iſten kik őtet meg vtallyák.

Szent Dauid prophęta igy kőnyőrőg vala, el eſſet teſtében imádkozik vala, ſzűből az Wr Iſtent magaztallya vala, ſzáz negyuen őtődik diczéretben irta.

ISTENI SzEP DICZIRET AZ HIVEK felől iot énekelni.

SEnki ne bizék io ſzerenczében, es ſenki ne fęllyék nyomoruſágban, mert el rendelte az embernek dolgát, az nagy bőlcz Wr Iſten.

Senkinek ne légyen olly io biztatoia, hog holnapi napot égeſſęguel érie, mert az mi dolgunk hamar mint forgo ſzél, valtozando ſzokra.

Czak kely minekűnk ſzűntelen vigyaznunk, es az Wr Iſtéhez ſzűből kőnyőrőgnűnk, minden dolgunkat czak ő rea vetnűnk, igy iol léſzen dolgűk.

Sok példák vadnak kiket én el hagyok, mert mindę napon tőrténnek ſok dolgok, hirtelenſęguel mint változnak azok, kiért czudálkoztok.

Az ſzép fűge fát Chriſtus meg átkoza, gyűmőlczőt

czőt rayta hoǵ ő nem talala, lèg ottan láták hirtelen meg aſza, czudálkoznak rayta.

Az verkorſagbeli aſzſzony állatot, Wr Ieſus Chriſtus hirtelẽ gyogyéta, Iſteni hatalmát innen meg mutata, illyen minden dolga.

Szép dolgot ebből kereztién tanolhatz, es az Iſtennek dolgan czudalkozhatz, hirtelenſęguel hogy valamit meg mond, meg kel lenni ottan.

Diczőſſęg légyen az atia Iſtennek, es vęle őſzue az fiu Iſtennek, es egyetembe ſzent lélek Iſtennek, egy őrők Iſtennek.

Hála te neked menyben atia Iſten, es te ſzent fiadnak mi Wrunk Chriſtuſnak, vélle egyetembe ſzent lélek Iſtennek, mind őrőcké Amen.

CANTIO ELEGANS, AD NOTAM: Hatalmas Wrakrol nektek emlekezem.

MIndenkor te benned biztam Wram Iſten, es te meg halgattal én kőnyőrgéſemben, moſtan es kőnyőrgők felſęges Wr Iſten, hogy meg halgattaſſam én kőnyőrgéſemben.

Igen őruendezek az te io voltodnak, az én hozzám valo kegyelmeſſęgednek, azért moſt kőnyőrgők te Iſtenſęgednek, mert meg adoia vagy az én életemnek.

Czak te hozzád Wram én moſt kiáltok, irgalmas légy nekem téged azon kérlek, az egy igaz

hitben adgyád hogy ępůllyek,tégedet hogy ſoha el ne feleyczelek.

Hizſzem hogy meg halgatz én kőnyőrgéſemben,mind lelki es teſti én nag ſzůkſęgemben, nám te magád montad ſzent fiad neuében, hogy mindent meg halgatz az egy igaz hůtben.

Az ſzent Dauid iria az ő leuelében,hogy az kik bizandnak czak az egy Iſtenben,ſoha el nem veſznek az ő életekben, ha ők meg maradnak az egy igaz hůtben.

Elég nekůnk hinnůnk hoģ Iſten irgalmas, es az mit ő igért meg adni hatalmas,hoģ az ő ſzent fia előtte iutalmas, ellenſęgůnk nem léſz raytunk diadalmas.

Legyůnk az Iſtenhez czak mi kőnyőrgésben,az ő ſzent fiának légyůnk czak keduében,bizony az mit kérůnk léſzen meg nyeresben,az atia Iſtennek léſzůnk mi keduében.

De ha kik nem élnek Iſten ſzerzeſiben,es ha meg maradnak nagy hitetlenſęgben, bizony mind el veſznek az ő életekben,ezt ſzent Dauid mondgya ő Soltar kőnyuében.

Kedueſſek ennekem az Iſten ezt mondgya, Kik én bennem biznak az ő ſzůkſęgekben, gonoz életeknek léſznek el hagyasban, kárt ezek nem valnak az ő kéreſekben.

Hidgyůk hoģ ſzent fiat ő minekůnk adta,ki az

Wr Iſtennek nagy kénczes ladáia, ſemmi ninczen nála hátt oly igen draga, hogy kit ſzent fiaért mi nekünk nem adna.

Eorök Iſten te vagy életünk oltalmunk, es az ördög ellen nagy erös gyamolunk, könyörgünk moſtan-is mi édes meg valtonk, el ne feletkezel te ſoha mi rolonk.

Reank veſſed moſtan kedues ſzemeidet, ſietuén halgaſd meg mi könyörgéſünket, mert czak te egyedül birod életünket, azért boczáſſad meg nekünk mi vétkünket.

El vegied mi rolunk minden haragodat, fordiczad mi reánk irgalmaſſagodat, el vegied mi rolunk régi vakſágunkat, adgyad meg eſmernünk az te ſzent fiadat.

Szabadicz meg minket az ſok ellenſégtöl, az álnok ördögnek ö akarattiatol, hogy el ne ſzakadgyunk az te ſzent igedtöl, ezeket nyerheſsük te Iſtenſégedtöl.

Tarcz meg köztünk kérünk az te ſzent igédet, tarcz meg Wram Iſten az Kereztienſéget, roncz meg Wram Iſten mi ellenſégünket, hogy mi diczérheſsük az te ſzent neuedet.

Ved ki mi közülünk az ſok gyülölſéget, ved ki mi közülünk az ſok ellenſéget, es adgy mi közinkbe örök békeſſéget, adgyad hiueidnek örök diczöſſéget.

Rolunk gondot viſely mert te vag oltalmunk, te vagy az fogſagbol mi megſzabaditonk, te vagy czak egyedûl mi nekûnk oltalmunk, azért mind rôcké neked hálat adunk.

Tizteſſęg adaſſek az atia Iſtennek, diczéret adaſſek az fiu Iſteñek, vęle egyetembe ſzent lélek Iſtennek, az ſzent Haromſagnak egy bizony Iſtennek.

MASIK SIRALMAS ES ALAZATOS könyörgés es diczéret, notaia: Ioſephnek meg.

PEnitentiat kik tartani akarnak, az Iſtennek azok gyakran imadkoznak, es ô ſzent igeiét ôrômmel halgattiak, mert az ô lelkeket taplalnia akariak.

Ennek okaért moſt az én ſzent Atiamhoz, ſiruán es ohaytuán kegyes taplalomhoz, én fel fohazkodom mint io Iſtenemhez, es az én ſziuemnek ſzent irgalmaſſagához

Te benned bizoknak igirtel oltalmat, ſzent áldot Wr Iſten erôs diadalmat, hegyen, vôlgyen, vizen békeſſęges iaraſt, es mind eyel nappal ſzép czendes nyugodalmat.

Reá gondoly ember kûllô életedre, de gôd viſeléſed nincz ępületedre, mert nem igyekezik az lelki ôrômre, az nagy Wr Iſtennek neue diczéretire.

Vagyok ſok bûnekben elôtted Wr Iſten, mert meg bántottalak tégedet ſzûntelen, ne bûntes engemet igaſſagod ſzerint, légy irgalmas nekem ſz. igéreted ſzerint.

Senki

Senki nem vigadhat annijt életiben, hogy te naladnelkûl oltalmat veheſſẽ, oltalmaz meg minket teſtûnkben lelkûnkben, hogy ne téuelegiûnk lelki eſmeretûnkben.

Batorſagos vagyok iártomban kôltômben, mikor az Wr Iſten vagyon én ſziuemben, nem ſélek ackoron én az kiſirtetben, mert nem hadgy az Iſten engem kétſégbe eſnem.

Eyel es mind nappal az ſzent Angyalockal, ôriztet engemet mint hû ſzolgaiual, az Abraham, Iſak, Iacobnak Iſtene, menynek fôldnek Wra es nemes teremtôie.

Ki meg vigaztala ô nagy ſiralmaban, ſzent Dauid prophétat haboruſagaban, Izrael fiait taplala puztaban, ſz. Ilyes prophétat éltete Sareptaban.

Ezeknek felette Ægyptom orſzagban, Ioſephet meg tarta ô nagy fogſagában, az harom gyermeket égô kementzében, Daniel prophétat eh oroſzlány torkában.

Sok io voltat én-is látom az Iſtennek, kiért hálát adok ô ſz. felſégének, teremtôm meg váltom meg ſzentelômnek, minden dolgaimban nekem gond viſelômnek.

Iſtennek ſzent fia Wr Ieſus Chriſtuſom, az Atia Iſtennél ennekem ſzoſzolom, az ſzent Lélek által kegyelmes vezérem, ki czak egyedôl vagy ennekem iduôſſégem.

Diczőſſęg teneked az te ſzent atiaddal, tizteſſęg adaſſek neked ſzent Léleckel, ki egy állapatban es három ſzemélben, az Kereztienſęgben vallunk ő-rőcké Amen.

ISTENűNKHEZ VALO SzEP DICZIret bizonyos énekléſſel.



Iczériők mindenkor az mi Iſtenűnket, hogy meg ſzabadicza ő az mi lelkűnket, es meg ſzaporicza mi éledelűnket, az őrők életre meg tarcza mi lelkűnket

Tekinczed meg bennőnk mi kiczin hitűnket, geriezzed mindękor hozzá mi ſziuőnket, hogy kéſzen talallyon ő mindenkor minket, mert Chriſtus Wrunkis vigyazaſra int minket.

Gondolkodgyál ember az te bűneidről, el ne feletkezel Chriſtus halalárol, nagy hála adaſſal tartozol ezekről, hogy téged meg valta az őrők kárhozattol.

Sies bűneidből te hamar ki térni, mindę álnokſágot ſziuedből ki vetni, látaſſal Iſtentől ő fianak lenni, iambor életeduel mindennek példat adni.

Ne hallazd touába ſoha életedet, hogy te meg ne bánczad az te Iſtenedet, mert meg rőuidéti az te életedet, es ketſęgben eited ezzel az te lelkedet.

Nincz drágáb marháia embernek lelkénél, azt erősben fęlczed minden draga kéncznel, hogy meg ne ruticzad gonoz életeduel, mert nem léſzez réſzes menyben az Wr Chriſtuſſal.

Meg

Meg rutittia ember lelkét az ſok bűnuel, az gyakorta valo gonoz hamis hűttel, vndok keuélſęguel es nag irégyſęguel, eg mas ellen valo gonoz kegyetlenſęguel.

Az kegyetlen ember az nagy gonoſſaggal, bár ne czelekedgyek irigy álnokſágual, mert bőlcz az Wr Iſten az egy igaſſágual, mely igen iol lattia kik vadnak igaſſaggal.

Az álnok ördőgnek bűnei ollyanok, mint az ayto ſęlen kik az lesben vadnak, czak oraiat váriak mîg rea rohannak, az halál es az bűn etzer s-mind rea eſnek.

Vallyon s-houa léſznek el az hitetlenek, kik véreket iſzſzák az ſzegén kőſſęgnek, mert az ő bűnőkről ſzámot nem adhatnak, az halál előtt-is ők el nem reitezhetnek.

Rettennyűk meg azért mi bűneinkből, őrizűk magunkat az lelki fogſágtol, hogy el ne ſzakadgyunk mi az Wr Chriſtuſtol, az menyorſzagbeli draga őrőkſęgtől.

Ezer őt ſzaz es az nyolczuan eztendőben, az Sereni Ilyes ſzerze ezt verſekben, hog Iſtennek lelke légyen emberekben, es ő meg tarczon mindent az igaz hűtben.

CANTIO PVLCHRA.

ad notam: Nektek emlekezem ha meg halgatnatok io Huniad:

Meny-

MEnybeli Wr Iſten halgas meg engemet az én kőnyőrgéſemben, es ne hág el engem ily nagy nyaualyamban, tekéncz meg ſzűkſęgemben, az nagy bánat helyet már adgy vigaſſagot Wram az én ſziuemběn, az te ſzent lelkeduel vigaztalij meg Wram nagy keſerűſęgemben.

Mert már tellyeſſęguel el hagyal engemet az én nagy ſzűkſęgemben, vallyon Wram Iſten már kihez kiálczak az én nág banatimban, vgyan meg vtaltal látuan bűneimet itt az én életemben, már minek őrűllyek, ha ſemmi io ninczen Wram az én ſziuemben.

Nągy buual banatual eſzem kenyeremet mert ninczen vigaſſagom, vigaſſagom hellyet banatő érkezik, vagyon ſzomoruſagom, mind eyel mind nappal az Satan őrdőgtűl vagyon oly nagy bantáſom, mert vgyan el hagyal te kezed munkaiat vagyon nagy iaygatáſſom.

Iol látod miczodak légyenek okai én nyomoruſagimnak, mert az álnok világ hizelkedéſęnek, hűttem czalardſagának, az ő ſzép ſzauának ſok aianlaſának kik nekem bűnt hozának, engettem mindenben ez világ keduének, láddé mibe hozanak.

Iay nekem bűnőſnek es gyarlo embernek ha raytam nem kőnyőrűlz, az én bűneimért hatalmas

mas Iſtenem nekem meg nem kegyelmez, ſoha nem lehet vgy nekem vigaſſagom hogha bűnőm ſzerint verſz, már minek őrűllyek hatalmas Iſtenem hogy ha velem iol nem téſz.

Houa légyek Wram ha el hatz engemet kihez hayczam feyemet, főld kerekſęgében ſohol nem találok kihez hayczam magamat? ninczen itt ez főlden ki el venni rolam az én ſok bűneimet, de kérlek tégedet halgas meg engemet az én kőnyőrgéſemben.

Im mint nyomorodam hatalmas Iſtenem az te oſtorod miat, mert el fogyatkoztam én bűneim miat az én reménſęgembē, meg fogyatkoztam én czalardſága miat im ez álnok vilagnak, kiert az én ſziuē miként az ſzaraz főld vgyan meg haſſadozot.

Houa légyek immar hatalmas Iſtenem el fogyok életemben, mert már Wram Iſten te hozzád kiáltok keſerues beſzédemuel, miert nyomorittal engem Wram Iſten moſt ez keſerűſęguel, mit haſznalok imár itt ez vilag előt budoſnom életembē.

Diczőſęg teneked magaſſagban Iſten Királyoknak Királya, diczéret mondaſſek neked Chriſtus Ieſus minden Vraknak Wra, neked egyetembe ſz. Lélek Wr Iſten mi lelkűnknek vilaga, tellyes ſzent Harőſag hálat adűk neked velűnk ſok io tétedért.

Ez kis diczéretet énekle verſekben nag keſerűſęgében, vigaztalaſt kéruén az nag Wr Iſtentől az

ő nag ſzűkſęgében, mikoron irnanak ezer őt ſzaz hetuen es az ket eztendőben, diczérteſſek menybē az hatalmas Iſten mind őrőckőn őrőcké, Amen.

CANTIO PVLCHRA.

ad notam : Keſerues ſziuel Magyar orſzagban.

EMlekezel meg te gyarlo ember az te teremtődről, hála adatlan te ſoha ſe lég az ő io voltarol.

Lám az madarak mely igen reggel énekelni kezdnek, miként az Iſten őket teremté el nem feletkeznek.

Te penig ember vgy teremtettel az ő ſzent képére, te beñed vagyō az ő ſzaiábul ki ereztet lélek.

Meg ékeſitet téged az Iſten az ő ſzent képére, aiandékozot téged az Chriſtus lelki ſzolaſaual.

Ne ted tunyaua az te elmédet diczéried az Iſtent, az imadſagtol meg ne kéméllyed ſoha te elmédet.

Az Filemile lám meg nem fárad ſoha ſzolaſabā, mint Iſten hatta igazā el iár mindenkor dolgaban.

Męg eyfelkorban hozzá ſerkenyűnk az ſzép énekléshez, Kereztien ember magadat ſzabiad te-is czak ezekhez.

Szűntelen vigyaz az te hazadban ádgy hálat Iſtennek, mind eſtue reguel hogy te példa lég az gyermekidnek.

Tekincz meg ember az te hazadat légyen igazſágban, meg halgat Iſten téged mindenkor te imatſagodban.

Te

Te gyermekidet es házad népet az Iſten neuére, inczed neuellyed mindenkor ŏket ŏ tizteſſęgére.

Az Iſten adgyon nekŭnk ſzent lelket az ŏ ſzent fiaért, hogy diczérheſsŭk mi magzatinkual ŏ áldot ſzent neuét.

Ezer ŏt ſzazban es hatuan-negyben mikoron irnának, Szeremi Ilyes mikor ezt ſzerze imádkozik vala.

CANTIO OPTIMA.

Az Huniadi Ianos notaiara.

KEgyelmes meg válto irgalmas Wr Iſten már te neked kŏnyŏrgŭnk, láttiuk hogy mindenkor minket meg oltalmaz azért hozzád folyamunk, nagy ſzomoruſagos auagy vigaſſagos orczaual néz mi reank, az te io voltodbol vagy iot vagy gonozt adz haſznunkra vagyon nekŭnk.

Igen iol eſmeriŭk kegyes Atia Iſten gyarlo emberiſęgŭnket, ſzemeiduel látod mérges ſebeinket halálos ſok bŭneinket, noha erŏs borral ŏtŏzzŏd minekŭnk halálos ſebeinket, azért olayáual irgalmaſſagodnak ŏtŏzŏd mi ſziuŭnket.

Es ſok kŭlŏmb kŭlŏmb keſeruſęgeket moſt mi reăk boczattal, azért mind ezekbŏl vigaztalo lelket te minekŭnk ayánlal, teſti nyomoruſag minket meg ne gyŏzŏn czak azért nekŭnk attad, hogy nag békeſſęguel mi el ſzenuedheſsŭk kérŭnk aztis meg adgyad.

Enged hogy békéuel es nagy tizta ſziből az pohárt meg ihaſſuk, mellyet ſzent felſęged moſtan reank adot örömeſt el ſzenuedgyuk, noha gyarloſagos romlot terméſzetünknek igen nehéznek tetzik, de felſęged többet ſzenuedet érettünk ſzent igedből meg ęrtiük.

Ha meg elégednek az te nagy haragod mi nyomoruſaginkon, keſerüſęgünknek ö homalios napiat tamazd fel tiztaſagban, hadgy irgalmaſſagot keſerüſęgünkben haſzontalan ſzolgaknak, kiért mind öröcké téged diczérheſſünk velünk ſok io tétedért.

Te neked diczéret kegyes Attia Iſten ſzent irgalmaſſagodért, téged Fiu Iſten ez nyomoruſagual áldunk kegyeſſęgedért, ſzent Lélek Iſtéuel légyen nag diczöſęg kegyes oktataſodért, hálat adük neked tellyes ſzét Haromſag nag irgalmaſſagodért.

CANTIO PVLCHRA.

TEkéncz reank nagy Wr Iſten kegyes ſzemeiduel, es könyörüly te népeden kiket teremtettel, veddel rolunk haragodat kit reank vetettel.

Oltalmazd meg hiueidet ſok veſzedelemtöl, kárhozattul az pokoltul minden ellenſęgtöl, ſok bünöktöl gyülöſęgtöl minden czalardſagtul.

Ne ereſz minket ez vilagon fertelmes bünökre, Ne köueſsük az gazdagot nagy veſzedelmünkre.

Ki

Ki nem bizta iduőſſęget te ſzent felſęgedre.
Az te ſzent aiandékidual gonozul él vala.
Eletébe ſzegényeket nem ſegîtet vala.
Az Lazarnak czak az morſalyékban ſem ád vala.
Ime errűl nagy haragya fel geriedet vala,
őrdőgőckel ŵ hazabul ki vonatta vala,
Az pokolnak nagy kénnyara temetetet vala.
Erről példat vehetnének az hamiſſan élők, Meg
térienek mert im láttiak hoģ mind el veſzendők,
Ne légyenek az emberek már gonozul élők.
Diczérteſſek az Iſtennek ſzent neue őrőcké,
Ki nagy irgalmaſſagábul mi reank tekénte,
Diczőſęggel az Lazarual minket helyhezteſſen.

CANTIO POST CONTIONEM.

EObredgyel fel világ bűneidből, ved e-
ſzedbe magad az naģ bűnből, mellyet
neked vtolſo időrul, magyarazot Chri
ſtus Ieſus itélet napiárul.

Minden iráſok immár bé tőltenek, az Prophę-
tak valamit hirdettęnek, az ſzent Atiak az mit re-
ménlettęnek, Wrunk Ieſus Chriſtus által vęgezni her
tőttenek.

Nem kéſik már az ő el iőuéle, kőzel vagyon ez
világnak vęge, minden dolgoknak már el iőnye Vege
Chriſtus Ieſus ez világra el iő itélnye.

Ez vilagnak Iſtentelenſęge, az Vraknak naģ ke-
gyetlenſęge, az kőlęgnek engedetlenſęge, iegye

bizony hogy kőzel már Chriſtus el iőuéſe.

Minden rendek vadnak batorſágban, győnyőr kődnek czak az álnokſágban, ſzeretet nincz az Atia-fiakban, es keueſſen vadnak immar kik hiſznek Chriſtusban.

Eſznek iſznak nagy batran lakoznak, menyorſzagrol de nem gondolkodnak, el mulando dolgokban forgodnak, azt ſem tudgyak mely oraban azoktul meg valnak.

Sűketſęgre veſznek minden intéſt, meg vetették minden io rendeléſt, az tanitok nem latnak ępűléſt, ſzent irásbol mikor téſznek iduőſſęges intéſt.

Adgyunk halat az Atia Iſtennek, mondgyunk diczéretet ſzent Fiának, vęle egyetembe ſzent Léleknek, mind őrőckőn őrőcké az ſz. haromſagnak.

AD NOTAM: Iol lehet nagy ſokat ſzoltunk Da:

ALdot leg Wr Iſten az magas menyben, hog meg vigaztalal te ſz. lelkedben, az kik ielen vagyunk te ſzent igedben.

Kapczold be ſziuőnkben te ſzent igédet, hogy haza mentőnkben ſzent beſzédedet, mi el ne feleyczőnk Wram tégedet.

Mi hazunk-népének meg beſzélheſsűk, édes magzatinkat ezben neuellyűk, az őrők életet vęnyerheſsűk.

Diczérteſſęl atia teremtő Iſten, es te iduőzitő Fiu Wr Iſten, az ſzent Lélek Iſten őrőcké Amen.

AZ

AZ HORATIVS MASODIK VERSES kőnyuének tizen-negyedik éneke, mellyet irt az Posthumushoz az életnek rőuid voltárol, mely Magyar nyelure forditatot Szikszon Tasnadi Peter által.

Ad notam : Diczérd az Istent mostan oh én lelkem.



Atod mely rőuid mulando ez vilag,
El mulik hidgyed mint szinte az vi-(rág,
Mert ninczen benne allandosag,
Folyasa neki alhatatlansag.
Iarása wdőnek soha meg nem ál,
Mint viznek folyása soha meg nem szál,
Nem kemél senkit meg az halál,
Vénséget nem erhetz az ifiuságrol.
Nincz helye hidgyed nála kegyességnek,
Százzor ha áldoznalis Istenednek,
Kik világban az főldőn élnek,
Nála azok semmit nem tetzenek.
Az bodog ollyan nala mint az szegén,
Mert az Királyis hálando mint szegén,
Felelő napot ot nem adnak.
Iollehet azt mindenek kéuánnak.
No azért mint fel ember nyaualyátul,
Vagy rea kőuetkőzendő fogsagtul,
Ne feleicz gyenge szined az hotul,
Auagy testedet az déli széltűl.
Meg kel bizonyal kostolnod az halált,
Mindeniket kiket ez elől talált,
Megrontot es senkit nem taplált,

Lelkek

Lelkek mert azoknak teſtekről el valt.
Meg válol nijluán az teſti élettől,
Kazdagſágodtul hazadtul marhádtul,
Szűkſęgedtűl hazas társodtul,
Ezeknek rőuid nyaſagátul.
Más helyedben maid neked állapodik,
Ki miat minden ſemmiue tétetik,
Az mit te gyűtőttel el kőltik,
Io borodban béuőn főldis iſzik.
Láſſád azért ne valy kárt éltedben,
Szolgály Iſtenednek nagy felelemben,
Főſuényől ne ély itt nagy teſtben,
Semmit nem vihetz el veled az főldben.
Tégy iol magadtűl mîg vagy ez világban,
Czelekedgyel iol máſſalis ez főldőn,
Annak itt helye mîg vagy ez főldőn,
Ne kapy ez után lélek valtſágon.

DE DICACITATE ET PETVLANTIA linguæ. ad notam: Iollehet nagy ſokat ſzoltunk.

AZ gonoz terméſzet meg romlaſarul,
Tagainknak minden gyárloſagárul,
Sokan irnak meg fogyatkozaſárul,
Szollyunk nyelunek ő ragalmazaſarul.
Szent irasban három gilkoſlág vagyon,
Sziuben reytet gilkoſſag eggyik vagyon,
Nyeluel valo őldőkle[illegible]álik vagyon,
Az harmadik az fegyuer miat vagyon.

Nincz

Nincz ártalmasb ez harom ôldôklésben,
Mint ki nyelwel meg ôletik éltében,
Gyalaztatik minden tiztesſęgében,
Minden napon holt eleuen ſziuében.

Bôlcz Salamon iria az ô kônyuében,
Nyeluek hogy vadnak Iſtennek kezében,
Halál es élet czelekedetiben,
Neha niélw ôll meg mi éltûnkben.

Iol lehet ez kiczin tàgh mi teſtûnkben,
De nagy dolgot czelekedik mindenben,
Senki ôtet nem tarthattia kôtelben,
Czak ki fęli Iſtent hiuen ſziuében.

Az nyelw által ſzármazik ſok gonoſſag,
Arultatas, hiſzelkedes, czalardſag,
Hir new veztô ſilleztô ſok gonoſſag,
Atia-fiak kôzôt ſok haboruſag.

Vagyunk immár moſt oly gonoz idôben,
Maradáſunk ninczen tiztesſęgûnkben,
Gonoz nyeluek miat vagyunk inſęgben,
Meg ôletnek iamborok ô hirekben.

Ez világbol ki kel már annak mulni,
Ki tiztesſęgében akar meg maradni,
Ha nem akar minden nap itt kénlodni,
Nyeluek mia nagy gyakorta meg halni.

Mert vduárat Vraknak Királyoknak,
Bé tôltôtte ſerege hazugoknak,
Beczûleti nagy vagyon káromloknak,

Előmenetelek mint iamboroknak,
Edes nyeluek mint méz hiſzelkedőknek,
Alhatatoſſagok nincz beſzédőknek,
Vagyon nagy mérge ő kettős nyelueknek,
Meg od magad az vizre ne vigyenek.
Vadnak ollyak kik aianlyak magokat,
Hiſzelkődő ſzockal batorſagokat,
De ha ki vehetik tőled titkodat,
Meg elsik az dinnyét meg od magadat.
Tiztelſęg adaſſek az oly embernek,
Ki zabolat talál az ő nyeluének,
Nem akar engedni az terméſzetnek,
Inkab akar engedni az Iſtennek.
Es nem őrűl máſnak nyomoruſagan,
Sem czudalkozik más ember életén,
Inkáb őrűl más ember tizteſſęgén,
Hirén neuén minden ioſzerenczeién.
Męg ha máſrol gonozt neki mondandnak,
El nem hiſzi ſőt ellene mond annak,
Mert nem őrűl más nyomoruſagának,
Ez ám terméſzetek az iamboroknak.
De te czél czapo mire nem nyughatol,
Maſnak mint árthas azon gondolkodol,
Nem gondolod hogy nem iot ſzomiuhozol,
Mert érte vęgre bizony pironkodol.
Láſſad azért hoģ ne veryen az Iſten,
Tekéletlenſęgedért vgyan itten,

Mert

Mert nem hadgya az igazakat Iſten,
Téged penig el veſzt hamis hitedben.
Lám hallottad régi parazt példában,
Az ki máſnak vermet aſs életében,
Nem ſok kerûlheti el életében.
Maga nyaka ſzakat bele éltében,
Láddé hituan ember mely nyomorult vagy,
Nyelued mia mely nagy valtozasban vagy,
Iamborok kôzt mely vtalatos te vagy,
Mert az ſzadban nyelued neked igen nagy.
Kônyû az ſzot ſzadbul ki boczatanod,
De azt nehéz az vtan hátra hiunod,
Mint ſzél ollyan az gonoz hir iol tudod,
Illenék azért magad meg tartanod.
Ragalmazo iſmerd meg te magadban,
Mely nagy vétkek vadnak minden dolgodban,
Ne itily meg más embert dolgaiban.,
Czak magadat viſelheſſed io modon.
De kegyelmes biro vág te magadnak,
Rettenetes itiletet téſz máſnak,
Nem gondolod gonoſſagát magadnak,
Hog hohére vagy az te baratodnak.
Oh atkozot nyelunek faytalanſaga,
Miért vagy iambornak nyomorgatoia,
Minden tizteſſégeknek puztitoia,
Magadnakis miért vagy áruloia?
Az kigyoknal, vadaknal, kegyetlenbis vagy,

Ki ember ragasban telhetetlen vagy,
Ki czak máſnak bűne halgatoia vagy,
Az Iſtennél vay mely vtalatos vagy.
Ha teremtő Iſtenedtől te nem ſélz,
Kárt es ſzégyent magadra te el fel véſz,
Ragalmazáſt orczadra mert nagyot véſz,
Kiſſebſéget nyelueddel magadon téſz.
Mert emberekis téged meg itilnek,
Es emberek mardoſoiának mondnak,
Vtalatos neuezettel illetnek,
Ez léſzen iutalma itiletednek.
Azért kérűnk téged hatalmas Iſten,
Zabolázd meg nyeluűnket itt ez főldőn,
Hogy itileted ne légyen feyőnkőn,
Kiért téged minden ember diczirión.

SzEREZTETET AZ VERSzOPOˉES

Szomiuhozo népek ellen, hogy az Wr Iſten meg tericze őket az igaz lelki eſmeretre.

Ies én hozzám Iſtenem, ki vag lelkemben ſegitőm, bus ſziuemnek legeltetőm, emberek kőzőt éltetőm.
Im moſt ſziuem hozzád hiált, buſult lelkem hozzád ohait, az én ſziuem fohazkottat, kőnyőrgeni czak hozzád oktat.
Légy kérlek az én Iſtenem, életemben es vezérem, bűnőmért ne veſzeſd lelkem, ſőt Iſtenſéged hogy diczériem.

Vagy

Vagy bűnömért kit ęrdemlenék, nem akarod hogy el veſznék, nag ſzomoru halált ſzenuednék, ha életem nem iobbittatnék.

Azért Wram mind azokat, es meg ne ſzamlallyad őket, de ſegicz ſzegén feyémet, had diczériem ſzent neuedet.

Igy ez vilag ſzerint Wr Iſten, kérűnk halgas meg kegyeſſen, ki igazgaſſon kegyelmeſſen, vezerellyen irgalmaſſon.

Panaſzoluán kőnyőrgőttem, meg halgatod ſzegén feyem, moſt s-ninczen nekem ketſęgem, hoģ meg nem látz Wram engem.

Ennekem azén irigyim, kik vadnak mint veſzedelmim, ők bánnyak elő menetem, bozſzuſaggal illetnek engem.

Tőrnek feyemre azt akariák, elő mentem ne lenne kiuánnyák, ſziuek ſzerint ohayttiák, hogy el veſztnek azt ſuhaytiák.

En Iſtenem iőuel mellém, iduőſſęgel ſegély engem, az ő kéuánſágok ellen, tarcz meg akarattiok ellen.

Raytam én aruaſſagomot, ſegild gyamoltalan ſzolgadat, igazgaſſad vtaimat, vezérd iora életemet.

De vgyan Wram benned bizom, ſegitſęgemet tűled várom, mert te vagy nekem oltalmam, életemben igazgatom.

Ez találtatek az fôldôn, igaſſagot ki ki ſzereſſen, elôtted Wram tizta légyen, mert mindenek vadnak bûnben.

Azért én gyarloſagomat, bûn miat erôtlen voltomat, ne ſzamláit gonoſſagimat, kickel bántottam atiámat.

Kônyôrgéſemben én tôlem, ſzent ortzaddal es én hozzám, el nem fordultal Wr Iſten, mert meg halgatz nagy kegyeſſen.

Ez vndok rut gonoz bûnben, éltem fertelmes vétkekben, de bizom kegyelmeſſégedben, nem vtalz meg kéréſemben.

Sietek ſzent igiretedhez, bizuán nagy kegyeſſégedhez, folyamom ſzent felſégedhez, légy kegyelmes ſzegén feyemhez.

Hiſzem meg halgatz engemet, tudom irgalmaſſágodat, hallottam kegyeſſégedet, hogy meg boczatot bûnômet.

Es igaz vagy igiretedben, kit meg eſmertem éltemben, hûtemnek reménſégében, nem eſtem felôled ketſégben.

De azért Wram moſt kérlek, igazgas engem hogy éllyek, életemben diczérielek, hála-adaſſal tiztellyetek.

Ez vilagon kikben bizom vala, azok vizſzat vonznak vala, mikoron ſzûkſégem vala, én tôlem mind mezſze vala.

Gya-

Gyakorta hogy máshoz biztam, emberekhez tamazkottam, életemben meg czalattam, hirem neuemben gyalaztattam.

En kőztők oltalmat nem leltem, czak te nalad én Iſtenem, te vagy én igaz életem, tarcz vęgig igaz hűtemben.

Szent Wram Ieſus Chriſtuſom, mindenkor voltal nyugalmom, moſtis czak te vagy gyamolom, mindenek ellen batorſágom.

Légyen neked nagy diczőſęg, diczéret es az tizteſſęg, Angyalok mind az emberek, őrőcké diczérienek tégedet.

Ezer őt ſzaznak felette, hogy irnának kilenczuen egybe, ſzerze Karáczon hetibe, kér Iſtentől vigaztaláſt ſziuébe.

HALA-ADAS A CHRISTVS ESMERE-tiről, notaia: Mi kegyes atiank.

HAlat mi adgyunk az Atia Iſtennek, es bőlczeſęgnek nemes meſterének, mennek es főldnek bőlcz teremtőiének, gond viſelőnknek.

Hála teneked menybeli nagy Iſten, hogy ſzent igédet adád mi előnkben, es ezkőz által te eſmeretedben, tizteletedbe.

Az romlas vtan nem hagyál bűnűnkbe, te ſzent fiadat igéréd igédbe, hogy el boczátnád wt mi életűnkre, iduőſſęgűnkre.

Meg

Meg emlekezek Iſten beſzédéről, es minekünk ſzánt kegyelmeſſégéről, bizonſagot tőn menyből ſzent fiárol, Chriſtus Wrunkrol.

Ez az Meſzias kit én meg igirtem, im beſzédemet moſtan bé tőltöttem, es czak általa meg engezteltettem, es meg békéltem.

Minden nemzetek őtőt halgaſſátok, az mit paranczol azt ne mulaſſatok, hanem hallyátok téuelgéſre iuttok, es el kárhoztok.

Czak ő eſmertet bizonnyal engemet, es ő általa láthattok engemet, vilagoſſagra czak ő hoz tikteket, minden hiueket.

Felſęges Iſten neked mi könyörgünk, hogy meg mutaſſad ſzent fiadat nekünk, es őtet látuán ő benne bizhaſſunk, iuőzűlheſsünk.

Adgyad hogy láſſuk ő vilagoſſágat, te ſzent igédnek ő egy igaſſagat, minden bűnünknek io meg tiztulálat, es meg valtſágat.

Es ne eſmeriünk többet az Chriſtuſnal, ne ſzeretheſsünk többet az Iesvsnal, meg maradhaſſunk az te ſzent fiaddal, Chriſtus Wrunckal.

Az igaz hűtért az te ſzent fiadba, adgy io életet minden dolgainkba, es bé vigy minket te ſzent orſzagodba, az bodogſágba.

Diczérheſſünk menybenis Wr Iſten, ki diczérttettel mi tőlünk éltünkbe, Chriſtus Ieſusba mint iduőzitőnkbe, es ſzent lelkedben.

CAN-

CANTIO, notaia: Emlekezel Wr Iſten hiueidrôl.



Alad adunk Wr Iſten te neked, ki taplalod igéduel lelkûnket, ſzent lelkeduel erôſicz hitûnkôt, viſelheſsûk keduedre életûnket.

Meg tarcz minket Wr Iſten mindenkoron, az Chriſtusban valo igaz vton, ne maradgyon életûnk hamiſſagon, de iárhaſſunk te akaratodon.

Szent igédet mikoron halhattiuk, iduôſſęgre azt meg tanolhaſſuk, életûnket Chriſtusban valhaſſuk, ſzent lélektôl mi azt remélheſsûk.

Hogy mikoron ki mulunk ez vilagbul, orſzagodban meheſsûnk nyaualyánkbol, ot élheſsûnk ôrôk io voltodbol, kit moſt hizſzûnk ſzent fiad ęrdeméből.

Az mi lelkûnk diczérien tęgedet, mindenkoron hirdeſſe ſzent neuedet, azonképpen az te ſz. fiadat, mind ôrôcké az ſzent Haromſagot.

IGEN SzEP ENEK AZ
itélet napiárul.

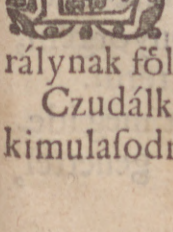

Mlekezél kérlek oh emberi állat iôuendô dolgaidrol, Itilet napiára fel tamadáſodrol, kemény ſzám-adáſodrol, az Chriſtus Ieſuſnak mennyei Királynak fôldre leſzallaſarol.

Czudálkozom rayta mely feledéken vagy az te kimulaſodrol, maga bizonyos vagy az te életed-

nek romlot állapatodrol, eſzedben vehetcd, ennye ideig meg holt emberi állatrul.

Az Chriſtus ő-maga emlekeztet vigyaz életednek végére, mert nem tudod hoǵ ha reguel léſzen auagy el hallad eſtuélire, az miben talalnak abban meg itilnek, es nem vethetz ſenkire.

Noe időben az vizőzőn miat vilag miképpen iara, ſzinten vgyan léſzen mint az Chriſtus mondgya itiletnekis napia, mint ſzent Mathe huſzonnegyedik reſzében ez igéket meg irta.

Eſznek iſznak vala, vgy mond, az emberek, es hazaſülnak vala, mikor az vizőzőnt Iſtennek haragiát feyekre váriak vala, mind addig mîg Noe az ő barkaiában viz miat bé ſzorula.

Moſtis ez vilagnak ezen állapattia nincz ſemmi iobbuláſa, noha meg nem ſzűnik az Iſten ſzauának hangas trombŕtaláſa, emberi erőnek mind vyulton vyul vakmerő batorſaga.

Eſznek iſznak moſtis es nagy batorſágban az emberek lakoznak, étel után penig ragalmazáſt ſzolnak, hazoknál héuolkodnak, kimuláſok felől ſzám-adáſok felől indgyen ſem gondolkodnak.

Im czak egy oraig ſem tudz te-magadnak egéſſęget igérni, męgis véghetetlenől kéuánz te teſted nek mindenben hizelkedni, vgy io kőnyőrgéni, es fogadáſt tenni, de lám nem tudz meg térni.

Oh emberi állat az te Iſtenedtől mert meg idegenettél,

genettél, vallyon kárhozattol pokoltol haláltol ki menthet meg tégedet, ollyan haladatlan Istenednek száuát miert vettetted igyen meg?

Tudgyátok halállal szemben kell mennetek, mire hogy nem készültök, keuesset vigyáztok noha ellenségguel vagyõ kemény igyetek, dobzodas, részegség, egyes ital duska az ti gyönyörüségtek.

Nem részegségguel kely az Isten haragiat oltani engeztelni, mert dobzodo szolgat az Istennek lelke nem szokot keduelleni, sõt az õ haragia ez féle bün ellen szokot fel geriedezni.

Iusson eszetekben az gazdag példáia ki dobzodasban vala, pokolban õneki kimulasa után temetése lõtt vala, mint tizen-hatodik részében sz. Lukacz Euangelista iria.

Boldisar Királyis az dobzodás miat mint iára iol tudgyátok, czak az egy emberis vrak ebben nektek lehetne iol példatok, de lám keuesset lát ackor tü szémetek mikor tanulhatnatok.

Wrasaghoz képest nemellyek magokban igen fel fuálkodnak, Isten igeiéuel mint eg bolondsággal szinten vgy czuffolodnak, félek rayta igyen mint Herodes király õkis meg czuffoltatnak.

Tiztességge napian szégyent kezd vallani, mert az Isten meg veri, czuda rút halállal kezd mêg õ belõle az lélekis kimenni, mert senkinek nem io az õ Istenéuel czuffolkodni, iadzani.

Tér meg azért hozzám oh emberi állat az Wr Iſten ezt mondgya, im énis meg térek te hozzád, es az te bűneidnek ſokſagát, mind ſemiué téſzem, mert irgalmaſſagom azokat fellyűl mullya.

En léſzek atiatok es oltalmazotok, bizony meg vigaztallak, ſiralom helyében vigaſſagot adok, bizony meg bodogitlak, el tőrlőm én magam kőny hullataſtokat, es bizony meg nyugotlak.

Ha penig meg nem térz az te Iſtenednek illyen kegyes intéſére, váriad az Wr Chriſtuſt az te bűneidnek kemény itiletire, mint az ſzent Credois meg tanit tégedet ő el iőuetelére.

Ezt mondgya az Iſten mikoron én hozzám kiáltáſokat téztek, el fordulok onnan, es kegyelmes ſzemmel ti reatok nem nézek, ſzent Eſaiaſnak leg elſő réſzében iruán meg vadnak ezek.

Hogy azért haragiát el tauoztathaſsuk rolunk az Wr Iſtennek, bőczűletet tegyűnk az ő igeiének es feyet haiczunk neki, légyűnk kőuetői egyenlő léleckel az mértekleteſſégnek.

Diczéret teneked mi kegyelmes atiánk ſzerelmes ſzent fiaddal, es az vigaztalo ſzent lélek Iſtenuel kiuel vagy egy hatalmu, élz es vralkodol őrőcke, vigaztaly minket Amen.

BIZONTALAN ELETűNK.

EMber emlekezzel vtolſo napodrol, az te halalodnak bizonyos voltárol, az te életednek ket ſőges voltárol. Az

Az ſzent iráſt nézzed mit ſzol életedről, bizonyoſſa téſzen te allapatodrol, az mit az irás mond ninczen kétſęg arrol.

Szent Dauid Prophęta életünkről azt mondgya, ollyan mind az arnyék az embernek napia, mert hamar el mulik azt minden iol láttia.

Ollyan mint az álom embernek élete, es ollyan mint az fű ki reggel viragzik, de eſtue hogy mêg az tűzre boczattatik.

Szent Iob Patriarcha kőnyuében azt mondgya, az embernek napia mint az béres napia, mert hamar kitelik es iutalmat vária.

Mely kiczin az czőp viz ollyan az mi napunk, es mely kiczin az mag ollyan mi életünk, mint bőlcz iraſabol ezt meg tanolhattiuk.

Mint az ſzeltől hamar az por oſzoltatik, es mint az kőd napnak fényéűel verettetik, az mi életünkés hamar vęgeztetik.

Mint az futo kőuet az bőlcz azt meg mondgya, ollyan mi életünk mint haionak nyoma, mint madarnak nyoma es az nilnak nyoma.

Ollyan mint az harmat az embernek életi, mely reggel az főldnek ſzinyére le eſik, de el ſzárad ottan mihelt az nap éri.

Miczoda az élet ſzent Iacab azt kérdi, ollyan mint az para mely keueſſe tetzik, de hamar el mulik es hamar enyiſzik.

Mit ragazkodol te az te életedhez, mert nijluán te ember nem bizhatol ahoz, ſem az fŏldŏn valo ez vilagi iokhoz.

Ninczen neked ember maradando helyed, ninczen neked itt maradando varaſod, hanem vagyon czak egy napi lakáſſod.

Itt hadgy ideiglen minket az Wr Iſten, hogy az Ieſus Chriſtuſt tanullyuk ez fŏldŏn, dicziriŭk az Iſtent mindenkoron ebben.

Vigyaz azért ember az te életedben, meg ne győzŏn téged ŏrdŏg kiſirtedben, kŏnyŏrŏgy Iſtennek hogy téged ſegillyen.

Tanollyuk naponként Iſtennek igeiét, hogy az Ieſus Chriſtuſt meg eſmeriŭk innét, ennek beſzédére ſzabiuk életŭnket.

Batorſagos ember ki Chriſtuſt eſmeri, nem fęly az ŏrdŏgtŭl mert Chriſtus ſegiti, nem fęly az haláltul mert Chriſtus életti.

Had el immar ember az nagy réſzegſęget, az nagy torkoſſagot, meg rontia te ſziuedet, az nagy irigyſęget, es az nagy reſtſęget.

De vigyáz inkablan az Wrnak napiára, mert nem tudod napiat ſem oráiat annak, azért te mindenkor kéz légy halalodhoz.

Hogy ha te azt téſzed illyen ſzokat hallaz, Iŏietek immáran birni az orſzagot, mellyet én ti nektek ręgen ſzerzettem volt.

Diczŏ-

Diczőſęg Atiának es ő Fiának, es az vigaztalo ſzent Lélek Iſtennek, tizteſſęget tegyűnk mi feyenként ennek.

AZ WR ISTENHEZ VALO rőuidKőnyőrgés.

WR Iſten álgy meg minket irgalmaſſagodbol, vilagoſicz elműnket az te ſzent ſzinedből, eſmerheſsük ez földőn te ſzent vtaidat, mutaſd emberek előt kegyelmeſſęgedet.

Diczériék téged minden nemzetſégek, es inned őrűllyenek az hiuek te benned, mikor te hiueidet ſzeretedben tartod, vigyazuan hogy bàl felől ne teueledgyenek.

Diczérietek az Iſtent diczérietek ŵtet, mert látiátok hogy az föld meg adgya ő ſiriat, álgy meg minket Wr Iſten, az te ſzent neued, minden nemzetſęgeken bőuőn hirdeteſſek.

HALLOT TEMETISKORT VALO Diczéretek es énekléſſek kőuetkeznek.

TVdgyuk Wram Iſten hogy mind meg kel halnunk, de hiſzűk hogy őrők életre iſmet mind fel tamadunk, mert te vagy életűnk, te benned halálunk, te vagy fel tamadáſunk.

Soha ſzőm nem látta, fűl es nem hallotta, embereknek ſziue gondolattia azt meg ſem gondolhattia,

tia, mely nagy diczőſęget az Wr Iſten ſzerzet az ẃtet ſzeretőknek.

El tőrli az Iſten kőny-hulatáſinkat, es el tauoztattia mi tőlünk mi keſerűſęgünket, mert bánat nem léſzen faydalom ſem léſzen, czak nagy diczőſęg léſzen.

Holot vralkodik az Atia Wr Iſten, az ẃ áldot dicző ſzent Fiáual az mi Wrunk Chriſtuſſal, ſzent Lélek Iſtennel mind egy hatalommal mind őrőckőn őrőcké.

MEDIA VITA.

AZ mi életünk közepette, haláltol kőrnyűl vetetünk, kit mi kereſſünk ſegedelmül, ki minket vigaztallyon. Czak tégedet Wram, ki mi bűneinkért igazan moſt mi reank meg haraguttal: Szent áldot Wr Iſten: Szent erős Wr Iſten: Szent idűőzitő irgalmas Wrunk, ô őrők Iſten, de ne hadgy minket bűneinkért gonoſzul el veſznünk, de mi halálunknak ideién légy minekünk nagy ſegedelmünk, irgalmaz nekünk.

ALIA.

EMlekezzünk mi Kereztién népek, hog meg hallyunk teſtünkbē, vétkünknek, vy életet viſellyünk hitünknek, kimulaſat váriuk mi lelkünknek.

Az

Az ſzent irás vigaztal bennünket, ne gyötöriük ſzüntelen teſtünket, ne ſiraſſuk vgy az halotakat, mint pogánok régen pogányokat.

Hidgyünk Ieſuſt érettünk hogy meg holt, fel tamadot vé mint meg monta volt, azonképén az büñek ki meg holt, vy életre Chriſtuſſal ez fel költ.

Mint Adamban mindnyaian meg holtunk, az Chriſtusban vgyan meg eledünk, mert az Chriſtus elsö tamadáſunk, ö vtánna miis fel tamadunk.

Chriſtus le ſzal magas menyorſzagbol, ſzent atiának paranczolattiából, mint mennyei ioſzágok az éghből, diczértetik Angyalok ſzáuából.

Kik Chriſtusban hit által nyugoznak, leg elöſzör azok fel tamadnak, eleiben vitetetnek Wrunknak, nagy hirtelen mihelt el raggattatnak.

Az Wr Chriſtus orſzagat ayanlya, ſzent Atiának ackoron adgya, ellenſégét hogy mind meg birandgya, es hatalmaſſagat el rontandgya.

Kereztiének mind fel ſerkennyetek, meg laſſatok hogy ne vétkezetek, ſzent iraſra igen ſieſſetek, hogy ne légyen hit kiuül életek.

Ha viſeltük Adamnak abrazattiát, Chriſtusnakis viſellyük abrazattiat, az teſt es vér az Iſten orſzágat, nem birhattia ſemmi vigaſſagát.

Fel tamadunk mindnyaian itiletkor, es mij mind el valtoztatunk ackor, az Iſtennel léſzünk mi mindenkor, ez igekre nézzünk mi mindenkor.

Ez igeket az nagy ſzent Pal irta, hitetlenek ellen tamaztotta, tanuſſagra mindennek ki adta, kiből nekünk örömet tamazta.

Diczérteſſek az Atia Wr Iſten, ẃ igeie az Fiu Wr Iſten, egyetemben ſzent Lélek Wr Iſten, ſzent Haromſag egy bizony Wr Iſten.

AZONROL, CONDITOR ALME ſyderum. notaiara.

ADgy iduöſſęges kimulaſt; Wr Iſten es el nyugouaſt, teſtünk ſzerint io meg halaſt, mind holtig adgy igaz vallaſt.

Nincz itt lakozo varaſunk, de iöuendö kely kéuannunk, örök életet czak várnunk, ez reménſęgben ki mulnunk.

De földön ollyan életünk, miként az virág kit nézünk, el változik mi életünk, koporſoban bé tétetünk.

Rothatando teſt enyéſzik, földé iſmeg el változik, lelkünk Iſtenben nyugoſzik, mîg ez vilag el vęgezik.

Ertelmünk nincz ebből nekünk, mikor vęgezik életünk, Chriſtuſtol azért intetünk, hogy mindenkor kéſzek legyünk.

Azért tellyes kéſzülettel, váriuk Chriſtuſt igaz hittel, hogy ki mullyunk nagy örömmel, bé meheſsünk bölcz ſzüzeckel.

Senki magát el ne bizza, lelkét Iſtennek ayanlya,

lya,nagy bizodalommal vallya,hogy Chriſtuſt ez teſtben láttia.

De nag diczőſęgők léſzen,hiueknek az itileten, hog fel tamadnak ez teſtbē,léznek az őrők életben

Ezen teſtben fel tamadunk, ezen kezzel, lábbal, állunk,Chriſtusnak ackor vduarlunk, ręgi ſzenteket meg látunk.

Semmi faratlág teſtűnkben, de mint az nap fęnyes léſzen,nehézſęgűnk ot nem léſzen, de nagy gyorſaſagunk léſzen.

Iſtennek kegyelmes ſzaua, hiueket ackor bé hija,őrőcké valo orſzagra, az angyali tarſaſágra.

Iſtennél őrőcké léſzűnk, teſteſtűl lelkeſtűl élűnk,mind őrőcke ot őrűlűnk,kit moſt ki nem ielenthetűnk.

Diczirteſſel Atia Iſten, te ſzent Fiaddal mennyegben,ſzent Léleckel egyetemben, őrőckőn őrőcké Amen.

AZONROL.

IER temeſsük el az teſtet, kiről ne légyen kétſęgűnk, hogy az itiletnek napian, fel nem tamadna igazan.

Főld es az főldből valo ő,főldé viſzontag leiendő,de főldből iſmeg fel tamad, Wrnak kűrtét mikor hallya.

Az ő lelke őrőcke él,az mas világon Iſtennél,ki ſzent fiának általa, őtet bűnből meg váltotta.

Az ő nagy nyaualyaſaga, iutot immár bodogſagra, viſelte Chriſtus igaiát, az halál neki nem arthat.

Lelke czendeſſęgben nyugſzik, teſte az főldben aluſzik, honnan itilet napiára, fel tamad nagy vigaſſagra.

It volt ő nagy felelemben, de ot léſzen czendeſſęgben, őrőcke valo őrőmben, es hatalmas fęnyeſſęgben.

Ier hadgyunk itt ő alunni, Chriſtus Ieſusban nyugodni, es ſzorgalmatoſſon vigyázzunk, mert nekűnkis meg kel halnunk.

Erre Chriſtus adgyon erőt, ki véréuel minket ki vőt, az veſzedelmes pokolbol, es az vęghetetlen kénbol.

Eo mi tőlűnk diczérteſſek, őrőcke magaztaltaſſek, egyetemben az atiáual, és ſz. Lélek Wr Iſteñel.

VGYAN AZONROL.

AZ Iſtennek io voltárol, emlekezzűnk mondaſarol, rolunk gonduiſeléſęről, ęrczűk mit mond halálunkrol.

Az Eſaias Prophęta, mindeneknek iruan hatta, hogy Iſten ŵket nyugottia, kik meg halnak hogy meg tartia.

Mert iſmeglen fel tamaztia, erős hittel bizonittia, az holtakat hogy fel kőlti, es orſzagaban bé viſzi

Ez czak téſzi hogy diczériűk, io voltat el ne feleyczűk,

leyczűk, de ſőt inkáb magaztallyuk, kik az fel tamadáſt váriuk.

Ezeket nyugodalomban, bé kűldi ágyas házában, es hagya hogy nag őrőmben, ot nyugodgyanak az főldben.

En hiueim mennyetek bé, kaputokat ſzariátok bé, egy keueſe tégyetek bé, hog haragom ne mennyen bé.

De czak eg keues ideig, léztek egy ſem pilantáſig, az mîg haragom el mulik, mind ot nyugodgyatok addig.

Mert az Wrnak nagy haragia, maid meg indul nagy eréie, es az főldőn lakozokra, maid ſzál kemény itileti.

Kiuel az ő ellenſęgit, el vezti hitetlenſęgért, de meg tartia az ő népét, benne valo bizodalomért.

Tőbbé az főld az ő vérét, el nem reiti az ő teſtét, de Iſten az ő életét, iſmeglen meg adgya lelkét.

Nagy vigaſſag ez minekűnk, mikor főldben temettetűnk, mert iſmeglen eggyűt leſzűnk, Iſtennél mikoron léſzűnk.

Az mi meg holdatiánk-fia, bizonnyal Iſteñek fia, mit ſirunk ha az ő haza, neki czędez nyugodalma.

Az mi dolgunk nyomoruſag, az ẅ dolga czak vigaſag, kériűk hogy őrők igaſſag, légyen velűnk ſzent Haromſag.

Adgya nekűnk ő ſzent lelkét, halálunk vtán orſzagat, lathaſſuk nag bodogſagát, őrőckőn őrőcke Amen.

MEGIS AZONROL.

MEG ſzabadultam már én az teſti halál-tol, es meg menekettem minden nyavalyaimtol, bűntől az haláltul ez czalárd vilagtol, az őrők kárhozattol.

Lelkemet ayanlom az hatalmas Iſtennek, es teſtemet hagyom én annyámnak ez főldnek, ez világot pedig az én feleimnek, es az benne élőknek.

Az teſti halálbol mégyek őrők életre, es meg mondhatatlan őrőmre diczőſęgre, kit kezdettől fogua à Chriſtus meg ſzerzet, az ű benne bizoknak.

Ninczen már hatalma én raytam az őrdőgnek, ez czalárd világnak, ſem az kegyetlen bűnnek, mert Chriſtus el ronta ezeknek hatalmat, az ő ſzent halaláual.

Az Atia Iſtennek vagyok én ſzerelmében, az ő ſzent Fiaért keduében kegyelmében, reſzeſlé tőt engem minden őrőkében, az őrők diczőſęgben.

Diczőſęg te neked őrők Atia Wr Iſten, es tiztelſęg neked meg valto Fiu Iſten, tellyes ſzent Haromſag egbizony Iſtenſęg, az őrők diczőſęgben.

AZ HALALROL.

EMber emlekezzel az ſzomoru halálrol, emlekezzel az halálnak rőuid oráiárol, emlekezzel emberi állat ingyen mayd meg kel halnod.

Ember

Ember el változik mint az mezei virág, holual reggel meg virágzik, estuére el heruad, emleke:

Mezitelen iőttel az te anyád méhéből, földből lettél földé ismeg ingyen maid el változol, emlek:

Senki azt nem tudgya holot lészen halála, az orayat az ideiet senki meg nem tudhattia, emleke:

Azért vigyázzátok mint az Christus meg monta, mert nem tudgyátok hogy ha reggel auagy estue lészen, emlekezzel emberi állat ingyen:

Az Christus az élet es ő az fel-tamadás, ackik őtet hittel váriak meg nem czalatkoznak, emlek:

Azért szűkség nekűnk ezekről emlekeznűnk, váriuk vigan halálunkra az Istennek szent fiat, emlekezzel emberi állat ingyen mayd meg kel halnod.

DE VITA ÆTERNA.

AZ őrők élet mi légyen, Iesus Wrunk nagy szépen meg tanît az szent Ianos által, irasanak tizenhet részében.

Ez vgy mond, az őrők élet, hog meg esmerienek téged elő őrők Atia Istent, és kit el boczattál az Iesus Christust.

Az őrők élet azért ez, az nagy Istent es az ő szent Fiat szinről szinre látni, mely esmeret ez földőn kezdetik.

Azok láttiák penig Istent az kik hisznek az ő szent fiában, Wr Iesus Christusban, mert ez az ő Atia akarattia.

E vę-

E végre mondgya à ſzent Pál, moſtan láttik az mi Iſtenünket mint kűlső tűkőrben, de ackoron ſzinről ſzinre láttiuk.

Mert ember ſzemmel nem látta, ſem halotta, ſem gondolta ſoha, minemű nagy iokat Iſten ſzerzet őtet ſzeretőknek.

Azért az őrők életben, az mi teſtűnk halhatatlan léſzen, diczőſęges léſzen, lelki léſzen, es őrőcke léſzen.

Fenlik mint az ſzép fényes nap, viaskodik mint à ſzép fényes czillag, es az fényes Angyal, az mi édes atiánk orſzagaban.

Ez reménſęgben voltanak, az Adamtul fogua mind eddiglen, minden Kereztiének, miis azért vgyan ebben legyűnk.

Diczérteſſel Atia Iſten, ſzent fiaddal Ieſus Chriſtuſſal, mind egy hatalomban ſzent léleckel, mind őrőcke Amen.

AD SEPVLTVRAM.

EMlekezzel élő ember, neked ſzol az holt ember, ne czudálkozal moſt én raytam, ki vagy én voltam, tegnapi napon én eleuen voltam, moſt iol látod hogy meg holtam.

Azt iol tudod meg kel halnod, ez világbol ki kel mulnod, nyaualyás léſzen az te dolgod, mîg élz addig-

addiglan, életed meg nem iobbitod világban, réſzetlen léſz az bodogſagban.

Hadgy béket az keuelyſęgnek, tégedet igen intlek, tekincz magad erőtlennek, gyárloſagoſnak, ez may napot ha neked engették, holnapot meg ſem igérték.

Ne halazſzad naprol napra téréſedet ſokara, az halálnak ő oráiát, ſenki nem tudhattia, az embert Iſten hertelen ſzolittia, nag hamar meg kel halnia.

Nám iol tudod mint lőn dolga, amaz ifiu magaban fel fualkodek ŵ dolgában, gazdagſagaban, kinek az Iſten lelkét meg kiuána, hertelen mert ŵ meg hála.

Az gazdagis ám mint iára, az mint ſzent Lukacz iria, temetéſe mert lőn pokolban, oly nagy kénokban, az ſzegén Lazar Iſten orſzagaban, bé mene nagy bodogſagban.

Azért moſtan Kereztiének, ti kik ez főldőn éltek meg térni bűnből ſieſſetek, es iol éllyetek, mert igen rőuid élete embernek, mit ſzent Iob mond meg ęrczetek.

Rőuid embernek élete, kit aſzſzonyállat ſzűle, tellyes nyaualyackal ideie, minden őſuénye, mint mezőbeli virág ſzépſęge, igy mulik ember élete.

Mint az árnyék felhőben el fut az fellegben, ſemmit ne bizzal életedben, io ſzerenczedben, mert ha má voltal nagy io égéſęgben, holnap lehetz betegſęgben.

Azért vgy él ez vilagban, kéz légy minden orában,bé ſzállanod az koporſoban,légy vig Chriſtusban,hogy mikor lelkedet kéri markában, ad neki nagy bátorſagban.

Diczérteſſel Atia Iſten fiaddal az Chriſtuſſal, es vigaztalo ſzent léleckel, minden időben,adgy nekűnk igaz hitet ez vilagban, meheſsűnk ſzent orſzagodban.

A L I A.

9898

HAdgyátok el hű Kereztiének, faidalmat ti ſziueteknek,ſenki ne ſiraſſa halottiat, mert vőtte ẃ bodogſagát.

Annyák ſzűnnyenek meg ſiráſtol, el feletkezzenek fiokrol,mert nem halál az ẃ halálok,de életben meg vyuláſok.

Ez képpen az el vetet magok, rothadáſſal neuekednek, es ſzépen fẹyeckel vetendők, vęgre io gyűmőlczet adandok.

Fogad bé azért az holt teſtet, kebeledben főld vegyed őtet, takargaſſad ő tagiait, mint az édes annya magzatit.

Szent léleknek edenye volt ez,az Iſtennek edenye volt ez,az Chriſtus Ieſus lakozot ebben, volt Iſteni felelem ebben.

Főld hiuen tarcz az teſtet benned, mert mikor az Chriſtus el iőuend,meg kéuánnya ottan ez' tőled, igy léſzen bizonnyal hidgyed.

Noha

Noha moſtan ő rothatando, es idővel porra leendedő, fel tamad Iſten ſzauara, es angyali trombita ſzora.

Moſtan az Wr Iſtent diczériűk, az ő neuet fel magaztallyuk, ki három ſzemélyben egy Iſten, diczérteſſek őrőcke Amen.

ALIA. Oh mint keſeregnek, nota.



H te meg halando emberi nemzetſęg, ez vilagban élted mely igen veſzőtſęg, ha te neked nem kel Chriſtus egy iduőſſęg.

Mit ſződ oly igen ez árnyék vilagot, mit kőueted teſti ſzorgalmatoſſagot, miért nem hagyod el az ſok czalardſagot?

Czak foglalatos vagy heuſagos dolgokban, az réſzegſęgben es dobzodáſokban, kűlőmb kűlőmb fęle ſok gonozſágokban.

Tudod hogy az halál raytad vralkodik, nem tudod mely orában lelkedet ki viſzik, vala miként éltél tudgyad meg kérdezik.

Im az Wr Iſtennek raytad nagy oſtora, kűllő ellenſęgnek ő nyomorgatáſa, hirtelen halálnak rettenetes volta.

Dőg halálnak mérge raytad látod vagyon, mit tudz benne ha ma lelked el ki mullyon, Iſten eleiben ſzamadáſra állyon?

Męg ſem eſmered meg te állapatodat, vakmerő-

ſęgekre vetetted magadat, mit czudálot tahat Iſtennek bozſzuiat?

Iay à te életed ollyan mint az virág, nagy hamar meg heruad, meg ſzárad es meg aſz, ily haznot ad neked ez veſzendő vilag.

El mulik mint árnyék ember à te napod, mint à fűſt az para életed ha látod, egy ſzem pilantásban hogy ha élz nem tudod.

Ebredgyel immár fel, magad ved eſzedben, had el bűneidet, ély iambor életbẽ, Iſteni felelemben, hitben reménſęgben.

Nagy ôrômmel keſzűly az Chriſtus napiára, mikor el iő hozzád az te halálodra, vigan váriad ôtet ſzabaduláſodra.

Mert minden inſęgből ackor ki ment téged, igaz bodogſagod meg adgya teneked, ha ô benne léſzen hited, reménſęged.

Halálod oráyan hiuiad ſegitſęgre, lelkedet ayanlyad hatalmas kezében, hidgyed téged viſzen ôrôk diczőſęgben.

Kériűk azért mi-es mi iduőzitőnket, halálunk ideien el ne hadgyon minket, de adgya minekűnk ôrôk életűnket.

Diczirteſſel Atia mindenhato Iſten, es az te ſzent fiad veled egyetemben, az ſzent Lélek Wr Iſten mind ôrôcke Amen.

AZON NOTARA.

Ha-

MAlando emberek kik moſt ielen vattok, ti vég oratokrol vgy gondolkodgyatok, mert mi Atiánk-fia halua iol láttiátok.

A halál fizetéſe tőrtént ma ő rayta, ez vtán kin eſik czak az Iſten tudgya, mert ő hatalmában életűnk határa.

Retteneteſſęget indiczon ez nekűnk, ha vakmerő képpen bűnben elendetek, kemény ſzám-adaſra iut az ti igyetek.

De mint fogtok ſzámot adni az Iſtennek, ha ellene iártok az ő igeiének, vęget nem akartok vetni bűneteknek.

Magatokat kérlek el ne hiheſſetek, Iſten kegyelméről meg emlekezzetek, héában ne légyen arrol reménſęgtek.

Az Chriſtus halála ſem haſznál mindennek, ſem ęrdemeſeknek ſem bűnben előknek, haſznál czak az igaz hű Kereztiéneknek.

Ne bizzatok azért ember ęrdemében, ſe ne maradgyatok ſzántalan bűnőkben, réſzeſęg vgy léztek Iſten kegyelmében.

Iduőſſęget minden igazán kereſſe, Chriſtus ęrdemében bizodalmat veſſe, hitit ſzent élettel iol meg ekeſicze.

Ki vęgig meg marad hitben az iduőzűl, teſti halálhoz-is io rendel az keſzűl, Chriſtuſſal őrőcke

mennyországban örül.

Aldot légyen Atia, Fiu, es szent Lélek, minden álatoktol ô magaztaltassek, diczéret, tiztesség ô neki adassék.

ALIA.

TER tegyük el az testeket, adgyuk meg tiztességeket, ielenczük meg mi hitünket, atia-fiui szeretetünket.

Földbôl teremtettek voltak, földé ismeglen változnak, itiletre fel tamadnak, mikor hallyuk száuat Wrunknak.

Ez világon mîglen éltek, sok nyaualyákat szenuettek, kikbôl már ki menekettek, nagy nyugodalomra mentek.

Az Christusnak szent halála, lôt ô nekik valtságokra, es az ô fel tamadása, lôt meg igazulásokra.

Már sem az ördög se az halál, nem árthat neki bizonnyal, meg váltattak Christus által, mondhattiák azt batorsaggal.

O te halál hol fulakod, pokol hol à te diadalmad, nincz raytok semmi hatalmad, meg tôrettet birodalmad.

Czendességben ôk nyugoznak, de ez reménségben vadnak, hogy mêg ôkis fel tamadnak, menyben meg koronáztatnak.

Gyárlok voltak ô testekben, de léznek nagy diczôsségben, hogy fel tamadnak örömben, mint nap ô fényelségében.

Mi-

Minekûnk is légyen hitûnk, es iokban réſzeſek legyûnk, ha Chriſtus Ieſusban hiſzûnk, ôrôk bodogſagot veſzûnk.

Diczérteſſel Atia Iſten, Fiu, es ſzent Lélek Iſten, ſzent Haromſag egy Wr Iſten, neki diczôſęg mennyegben.

MAS. notáia: Mindennek teremtôie.

MEG ęrczetek Kereztiének, kiknek Chriſtus vezéretek, ſzent igeie ôſuényetek, mert ôrômet mõdok nektek. Im láttiátok maradáſunk, ez világon nyayaſagunk, rôuid minekûnk lakáſunk, egy más kôzôt vigaſſagunk.

Czuda hamar mert életûnk, változando az mi teſtûnk, de ezen ne keſſergûnk, ſe az Iſtent ne ingerlyûk.

Hálad adgyunk ſôt ô neki, hogô velûnk ezt miueli, lelkûnket hozzáia vészi, ez ſôld tômlôtzébôl ki viſzi.

Mert vęgſô nap fôldbôl teſtûnk, el fel tamad emberſęgûnk, ne légyen benne kétſęgûnk, ſzent Iob mondgya ezt minekûnk.

Emellyuk fel mi ſziuûnket, váriuk vigan Iſtenûnket, ayanlyuk neki lelkûnket, hogy ô igazgaſſon minket.

Lám az Chriſtus mennyorſzágbol, itiletkor vduarábol, Angyalalual diczôſſęgbôl, mint biro le iô az ęghbôl. Trom-

Trombitálnak az Angyalok, kiknek ſzáuát meg hallyatok, meg romolnak magoſſagok, hegyek, vőlgyek es az halmok.

Wrunk ackor nagy felſęggel, ſok Szentekuel finyeſſęguel, kőzep aránt ſeregéuel, őriz minket kegyeſſęggel.

Bekeſſęggel igy ſzol nekűnk, kik ő benne itt mi hittűuk, Iőietek el Atiám áldoti, drága áron vőtt iuhai.

Adom nektek orſzágomat, vęle őſzue én magamat, hitetek diadalmamat, vęgyetek el koroámat.

Ackor mi mind az Ieſushoz, Angyalockal mi Wrunkhoz, vitetűnk mi az ſzentekhez, mint mennyei ſeregekhez.

CANTIO FVNEBRALIS.

EMlekezzűnk az vtolſo naprol, ez vilagbol mi ki muláſunkrol, es az mi teſtűnknek fel tamadáſárol.

Ez világban ember czak oráig vag, mint az árnyék te czak ollyatén vagy, Iſtennek te czuda drága edenye vagy.

Az Chriſtusnak véréuel váltot vagy, azért téged világban ő nem hágy, hald meg az Chriſtusnak nagy drága fia vagy.

Nyomoruſag ez világban életűnk, felelem es retteges mi vtunk, vilagnak mîglen árnyékában buidoſunk.

Az

IEsus Chriſtus Iſtennek ſzent Fia, bűnős népnek igaz meg valtoia, kerezt fán ki haláloddal, Atiád keduében iutatal.

Keſerues kin vallásodért, kegyelmez nekem halálodért, halállal bai viuásomban, biztáſd lelkem ki multában.

Szememnek vilagoſſága, fűlnek mikor meg fogy halláſa, nyelwnek el iő meg alláſa, kőzelget ſziwnek romláſa.

Bodolni ha kezd én elmém, el tauoznak tőlem ſegedím, ne hagy ne hagy oh Chriſtuſom, ſegély vtolſo oramon.

Ez életnek árnyékából, végy ké halálnak nagy kinnyából, őrdőgnek czalárdſagától, oltalmaz álnokſagától.

Lelkemnek adgy io ki muláſt, kezedben adom azt nagy bizuáſt, teſtemnek rőuid̃en nyugouáſt, el iőtődig adgy aluáſt.

Az te itéleted napián, allas engem előtted bátran, Szoſzolom légy ackor nekem, az életet ad meg nekem.

Mint igedben fel fogattad, eskúuéſſel bizonitottad, Bizony bizony mondom nektek, igemben léſzen életek.

Ha azt ti meg tartangyátok, nem foythat meg ſoha halláltok, es ha ſzinten moſt meg haltok, czak álom léſzẽ haláltok.

Az én hatalmas kezemmel, abbol ki hozlak nag őrőmmel, orſzágomban ti lakoztok, őrők̃ meg maradaſtok.

Velem léſzen őrőmetek, kit czak én ſzerzőttem ti-néktek, változik keſerűſegtek, bodogſág léſzen tietek.

Enged nekúnk mind ezeket, Wr Ieſus ki nyerted ezeket, boczáſd meg mi bűneinket, adgyád valhaſſuk ezeket.

Mikor halálunk oráian, el iő lelkúnknek ki muláſa, igéd tamazza hitúnket, czak te ved hozzád lelkúnket.

ALIA, Nota: Emlezúnk mi Kereztien népek.

FEienként mi erről emlekezzúnk, hogy mi légyen vege életúnknek, ez világon meg nem maradhatunk, menyországban azért igyekezzúnk.

Azt iol tudgyuk bizonnyal meg kely halnunk, ez világbol mindnyayan ki kely mulnunk, de ketſęgben mi azért ne eſſünk, mert Iſtenhez menyben fel vitetünk.

Teſtünkben lelkünkben vigyázzunk, Chriſtus mondgya mi el ne aludgyunk, keſértetben hogy mi ne iarullyunk, mert mikor iő azt mi nem tudhattyuk.

Ezt igy mondgya Chriſtus ſzent Mathenal, velhetetlen orában ẃ el iő, mindenkoron azért kézſzek légyünk, ez világbol vigan el ki mullyunk.

Keſziczük mi halálra magunkat, vigyazásban es imádkozásban, hozzá veſzi Chriſtus mi lelkünket, ſzent Atiának eleiben viſzi.

Bé aianlya az ẃ ſzent Atiának, diczőködik az mi hű lelkünckel, azok ezek kikért meg holtam, ſzent véremmel kiket meg váltottam.

Lelkünk nekünk teſtünkből ki mulik, wr Iſtennél őrőcke nyugoſzik, Chriſtus Ieſus kezében tartatik, itéletre fényeſſen adatik.

Teſtünkben mi mindnyaian fel tamadunk, Wr Iſtenben nagy vigan nyugoſzunk, beſzédére térdet feyet haytunk, es ő neki őrőcke vduarlunk.

Szebbek léſzünk minden virágoknal, es drágabbak minden aranyaknal, miként az nap fénlik az mi teſtünk, Wr Iſtennek ſzinenek előtte.

Az ſzenteckel diczériük az Wr Iſtent, Angyalockal ſzent Martyromockal, minden nemzetbeli ſok ſzenteckel, diczéretben ẃ neki azt mondgyuk.

Szent Wr Iſten, ſzent erős Wr Iſten, foghatatlan áldot ſzent Wr Iſten, diczérteſſel az te ſzent Fiaddal, ſzent Léleckel őrőckőn őrőcké.

FINIS CANCIONVM.

MAGY. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

KŐVET-

KÔVETKÔZIK LAISTROMA EZ KÔNWBEN VALO ENEKEKNEK ES Iſteni Diczìreteknek, mellyek az Alphabetom ſzerint az leueleknek ſzámára rendeltettek.

A.

Adgy wr Iſten ſzent lelket, 168.
Adgy iduôſſęges ki muláſt, 400.
Adgyunk hálat az wrnak, 165.
Adgyunk hálát mindnyáyan, 26.
Aldot az wr Iſten ôrôcké meny: 28.
Aldot légyen mind ôrôcké, 162.
Aldot légy wr Iſten az magas, 380.
Atia Iſten tarcz meg minket, 71.
Atia wr Iſten menybeli terem: 167.
Atiának bôlczeſęge Iſteni bizon: 112.
Az én életemnek minden ideié: 361.
Az gonoz terméſzet meg rõlá: 382.
Az Iſtennek io voltárol emlek: 402.
Az Izraelnek népe régenten, 304.
Az kereztiénſęgben igaz vallás, 17.
Az Iſtennek nagy io voltat, 297.
Az ki akar iduôzûlni, életét, 154.
Az ki az Iſtent meg eſmerheti, 158.
Az kik biznak az Iſtenben, 161.
Az ki veti ſegedelmét, 91.
Az mely embernek io hûti vag: 166.
Az mi életünknek kôzepete, 398.
Az mi meſterünk minket arra, 245.
Az ôrôk élet mi legyen, 405.
Az Pünkôſdnek ieles napián, 142.
Az ſzent léleknek kegyelme, 143.
Az wr Ieſus Chriſtuſnak kény: 117.
Az wr Iſtent magaztalom, 156.
Az wr Iſten nekem édes taplál: 312.

B.

Batran érted wram Iſten kárt, 202.
Benned biztam wram Iſten, 196.
Bizodalmunk az hatalmas Iſt: 329.
Bodog az fęrfiu ki fęli az Iſtent, 181.
Bodog az illyen ember ô lelké: 178.
Bodog az illyen ember ez vilá: 175.
Bodog az ollyan ember az Iſte: 100.
Bodogok azok kik Iſtent fęlik, 75.
Bôlcznek ô mondaſi nekûnk, 85.
Bûneſek hozzád kiáltunk, 185.

C.

Chriſtus Ieſus ſzûleték, atia, 50.
Chriſtus fel támada, mi bûnûnk: 123.
Chriſtus fel támada, mi bûnûnk: 129.
Chriſtus fel támada mi bûnûnk: 136.
Chriſtus fel támada, nekûnk ôr: 124.
Chriſtus fel támada, ki értûnk, 125.
Chriſtus fel támada igazſágunk: 128.
Chriſtus az mi bûneinkért meg, 130.
Chriſtuſt meg feſziték, kegyetl: 127.
Chriſtus wrunk fel támada, 137.
Chriſtus menybe fel méne, nek: 138.
Chriſtus menybe fel méne, 140.
Chriſtus menybe ma fel méne, 142.
Chriſtus ki vaǵ nap es vilagoſſ: 320.
Czak te benned wram Iſten, 171.
Czodálatos nagy bôlczeſęg, 120.

D.

Dauidnak ô varoſában, ſzûleték 53.
Dauid prophetanak imádkozáſ: 180.
Diczirem az Iſtent az én élet: 365.
Diczird az Iſtent moſtan oh én, 177.
Diczird az Iſtent te hû kerezt: 301.
Diczíretes az gyermek, ki ez nap 38.
Diczíretet mondgyunk atia Iſt: 114.
Diczíried az wr Iſtent Chriſtus 19.
Diczíriünk mindenkor az mi I: 372.
Diczírlek tégedet én édes Iſte: 350.
Draga dolok az wr Iſtent dic: 322.

E.

Ebredgyel fel világ bûneidbôl, 379.

Ember

INDEX.

Ember emlekőzél vtolſo na: 394.
Elbe menyünk naǵ őrőmmel, 189.
Ember emlekőzél az ſzomoru, 404.
Emlekőzél kerlek oh emberi, 391.
Emlekőzél élő ember, 406.
Emlekőzél meg wr Iſten az, 173.
Emlekőzél meg menybeli Iſtẽ, 203.
Emlekőzél meg te gyarlo emb: 378.
Emlekőzél mi tőrténék wram, 326.
Emlekőzél wr Iſten hűueidről, 186.
Emlekőzünk mi kereztién nep: 398.
Emlekőzünk az vtolſo naprol, 414.
Erős varunk nekünk az Iſten, 19.
Ez nap mi mind őrüllyünk, 135.
Ez nap nékünk diczirétes nap, 46.

F.

Feienként mi erről emlekőz: 417.
Felſęges Iſten neked ielentiük, 62.
Felſęges Iſten hozzad kialtunk, 93.
Felſęges Iſten menynek földnek, 98.
Felſęges I. menynek földnek w. 338.
Foházkodom hozzád wram I: 190.

G.

Gondolkodgyál ember az, 35[illegible].
Gonoz kegyetlen Herodes, 60.
Gyermek ſzületek ez napon, 51.
Gyermek ſzületek Bethlehemb: 52.

H.

Haboruſaga Dauid Királynak, 1[illegible]3.
H[illegible]gyatok el hű kereztiének, 408.
Haicz meg wr Iſten kegyes, 226.
Hala-adáſockal énekellyünk, 132.
Hala-adáſunkban rollad emlek: 25.
Halando emberek kik moſt, 411.
Hálát adgyunk mindnyáian, 38.
Hálát adok neked wr Iſten, 195.
Hálát adunk teneked őrők Iſtẽ, 4.
Hálát adunk wr Iſten t[illegible]neked, 391.
Hálát adunk neked mindenha: 197.
Hálát mi adgyunk az atia Iſt: 389.
Halgaſd meg minket nagy wr I. 191.
Halgaſd meg minket wr Iſten, 226.
Halgaſd meg moſtan mi kőnyő: 357.
Halgaſd meg atia Iſten az mi, 20
Halgaſd meg atia Iſten, 95
Halgaſd meg moſtan felſęges I: 88
Halgaſſátok S. Dauidnak mõdá: 362
Hatalmas wr Iſten rollad emle: 363
Herodes dűhős ellenſęg, 59
Hiſzünk mi mind egy Iſtenben, 10
Hoǵ panaſzolkodik az hatalmas, 10

I.

Iámbor házaſok meg halgaſſat: 7
Iarullyunk mi az Iſtennek ſz. 207
Iduőz légy őrők wr Iſten,
Ier diczirük az Iſtennek ſiát, 1
Ier diczirük ez mai napon az mi, 4
Ier emlőkőzünk kereztién nép: 90
Ieſus Chriſtus mi iduőſſęgünk, 110
Iduőz légy őrők atia Iſten. 152
Ieſus Chriſtus fel támada, 134
Ieſus Chriſtus Iſtennek ſz. ſia, 417
Ier mi kériünk ſzent lelket, 6
Ier mi kériük ſzent lelket, 39
Ier mi diczirük aldgyuk, 30
Ier mindnyáian őrüllyünk, 48
Ier őruendezünk az wr Iſteñek, 196
Ier tegyük el az teſteket, 412
Igaſſagod ſzerint tartozol Iſtenẽ, 79
Ier temeſsük el az teſtet, 401
Imadunk mi teged ſz. Haromſ: 153
Immaran az nap el iőuend, 1
Iollehet naǵ ſokat ſzoltunk, 208
Iőuel népeknek meg váltoia, 28
Iőuel ſz. Lélek wr Iſten tőlcz, 145
Iőuel ſz. Lélek wr Iſtẽ latogaſd, 145
Iőuel ſz. Lélek wr Iſten, ki 146
Iőuel ſz. Lélek Iſten, tarcz meg 147

Iőuel

Copia semper

Copia sempererit

[illegible] semperotiam [illegible]

[illegible]

Hirtum [illegible] Sum vera posse

[illegible] Vadna [illegible] inekek

Vadnak ebben az conben

zoo 7 zoo 7 7

Copia zoo 7 7 7 Copia [illegible]

7 7 zoo 7 7

Sispius et uictus copia sempererit.

[illegible]

